

**Arany-,
Gyémánt-,
Vas-, Rubin- és
Platinadiplomások
2018**

Villamosmérnöki és Informatikai Kar

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem

Készült a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Központi Tanulmányi Hivatalának Oklevél Csoportja gondozásában 360 példányban.

A kitüntetettek életútját csak fő vonalakban ismertettük. Ehhez azokat az adatokat használtuk fel, amelyek a karokhoz benyújtott kérelmekben szerepeltek.

A kéziratot zártuk: 2018. április 10-én

Összeállította: Aczél Annamária, Zoltai József

Kiadványtervező: Rumi Tamás

ISSN 2063-3459

Tartalomjegyzék

Villamosmérnöki és Informatikai Kar – 7

Pro Progressio Alapítvány – 360

Kiadványok – 362

Tisztelt Kitüntetett Kollégáim!

Évtizedes kedves hagyomány egyetemünkön a jubileumi díszoklevelek adományozása egykori hallgatónknak. Az arany-, gyémánt-és vasoklevelek mellett az olvasó kezében lévő kis könyvet is átnyújtjuk volt diákjainknak, melyben a benyújtott szakmai életrajzok feldolgozásával összeállítottuk a karunkon 50, 60 és 65 évvel ezelőtt mérnöki oklevelet szerzett hallgatók életútját, munkásságát bemutatni hivatott kiadványt. A kiadvány lapjain keresztül jubileumi diplomázóink visszailleszhetnek a múltba, „találkozhatnak” a régi évfolyamtársakkal, és előcsalogathatók a közös emlékek is.

A Kari Tanács 2018-ban a Villamosmérnöki és Informatikai Karon 13 vas- 71 gyémánt- és 260 aranyoklevél, valamint 2 emlékoklevél adományozásáról döntött. A kitüntetettek szakmai életrajzait oklevélfajták szerint csoportosítottuk.

Az, hogy a 2018. évben a karon 346 egykori hallgatónk nyújtotta be szakmai életrajzát és kérte jubileumi díszoklevél adományozását, bizonyítékul szolgál arra, hogy mindannyiuk szívében máig helye van a Műegyetemnek, a Villanykarnak, örömmel emlékeznek vissza a régi falak között eltöltött egyetemi évekre, egykori évfolyamtársaikra, oktatóikra. A Műegyetemhez való kötődésüket szintén bizonyítja, hogy a szakmai életrajzok olvasása közben nem egy esetben találkoztunk olyan sorokkal, amelyekben régi egyetemi emlékek kerültek elő, valamint hála és köszönet rejlett egykori oktatóik iránt, akik segítették pályafutásuk elindítását, szakmai ismeretekkel, valamint szellemi és emberi értékekkel gazdagították Önöket.

Volt hallgatónkkal való kapcsolattartást szolgálja a www.alumni.vik.bme.hu honlap is, ahol híreket olvashatnak a kar kiemelt rendezvényeiről, de segítséget nyújthat a hálózat az öregdiák találkozók szervezésében is.

Tisztelt Kitüntetettek!

Őszintén reméljük, hogy jelenlegi és jövőbeli hallgatóink is az Önök nyomdokait fogják követni, és munkásságukkal, tevékenységükkel hasonlóképpen öregbítik egyetemünk és karunk hírnevét, mint azt Önök is tették. Ezzel a kötettel szeretnénk emléket hagyni alkotó tevékenységükről a jövő nemzedéknek, és megköszönni, hogy hűek maradtak a Műegyetemhez és a Villanykarhoz.

A Villamosmérnöki és Informatikai Kar Kari Tanácsa nevében tisztelettel köszönti Önöket:

Budapest, 2018. május 22.

Dr. Jakab László

dékán

Villamosmérnöki és Informatikai Kar

2018-ban jubilálók betűrendben

Villamosmérnöki és Informatikai Kar

Vasdiploma

14	Dibuz Ágoston
15	Godányi Ákos
16	Hajnal Hedvig
17	Dr. Helm László
18	Jeszenszki Károly
19	Kovács Tamás
20	Kőszegi László
21	Laczkó Gábor
22	Lajtha György
23	Stekovics József
24	Dr. Szabó László
25	Tarján Róbert
26	Temesi Ernő

Gyémántdiploma

27	Dr. Alpár Róbert
28	Áts Illés
29	Bakos László
30	Bakos Petronella
31	Dr. Balogh Vilmos
32	Béki István
33	Bilinszky Ferenc
34	Bodnár Árpád
35	Boór László
36	Dr. Börcsök Dezső
37	Cseh Ibolya
38	Dicső Péter András

39	Dinnyés József
40	Dózsa János
41	Drávucz László
42	Dürr László
43	Füszfás László
44	Dr. Gaál Dezső
45	Gajdács József
46	Gergely Andor
47	Gosztolya János
48	Gööz Pálné Majoros Anna
49	Gyenes Gyula
50	Havasi Antal
51	Honfi András
52	Horváth Imre
53	Imre György
54	Dr. Jeszenszky Sándor
55	Kaiser Mihály
56	Kamocsai Ignác
57	Karácsony Ferenc
58	Dr. Kelényi Miklós
59	Dr. Kenderessy Miklós
60	Keresztély Sándor
61	Kovács István
62	Miklós József
63	Molnár Éva
64	Dr. Nagy Sándor
65	Dr. Németh Jánosné Vas Izabella
66	Németh Pál

67	Pátkai Laura		
68	Pintér Ferenc	98	Dr. Abos Imre
69	Póta Béla	99	Ács György
70	Dr. (PhD) Rózsa Lajos	100	Ádász István
71	Sándor Gabriella	101	Abdul Jabbar Mustafa Ajlik
72	Dr. Somogyi András	102	Almási Ildikó
73	Sulyok István	103	Álmos Árpád
74	Szabó Antal	104	Dr. Alzeitoun Mohamad Ibrahim
75	Szabó László	105	Ambró Péter
76	Szántó László	106	Andor Katalin
77	Prof. Dr. Szarka J. Tivadar	107	Antal László
78	Prof.Prof.h.c.Dr.h. Széchezy Béla József C.Sc.IHS	108	Arató András
79	Dr. Szentgyörgyi Zsuzsa	109	Árvay György
80	Szigeti Béla	110	Baják András
81	Dr. Tarnay Kálmánné Bártfai Éva Mária	111	Bajor László
82	Tomori László	112	Bakos Amália
83	Torday István (Gersics F. István)	113	Bakos Koppány
84	Tóth Erzsébet	114	Balázs Szilárd
85	Dr. Tverdota Miklós	115	Balikóné Erdős Edit
86	Dr. Valter Ferenc	116	Balog Gyula
87	Vámos Albert	117	Balogh Ferenc Gábor
88	Vancsó Gyula Géza	118	Balogh József
89	Váradyné Kardos Erzsébet	119	Balogh Miklós
90	Varga János	120	Bánás Artúr
91	Dr. Vetési Emil	121	Bánfalvi Károly
92	Virágh András	122	Barbarics Tamás
93	Vizeli Mária	123	Batta György
94	Vlasich János	124	Bende Imre
95	Vuity Antal	125	Bérces András
96	Zborovszky Zsuzsanna	126	Bernus András
97	Zelena Ferenc	127	Bernyák Ernő
		128	Bertalan Sándor Tibor
		129	Bertich Rezső

Aranydiploma

130	Blum Endréné Vörös Edit Marianna	162	Füleky Erzsébet
131	Bódizs Erzsébet	163	Dr. Gál László
132	Bohus Kálmán	164	Dr. Gantner János
133	Borbás Emőke	165	Gárdonyi Ferenc
134	Bori István	166	Gaul Géza
135	Dr. Boromisza Tamás	167	Gazsi János
136	Buday Sarolta	168	Dr. Gefferth László
137	Dr. (PhD) Bujdosó Iván	169	Gelányi Gyula
138	Buzás Péter	170	Gerber István
139	Chiovini Péter	171	Gereczi Sándor
140	Czéh András	172	Gerencsér József
141	Czétényi Dezső	173	Gergely Lajos
142	Cseh László	174	Gonda János
143	Dr. Cserny László	175	Dr. Gönczy József László
144	Csizmadia László	176	Göndör Béla
145	Dobos Csaba	177	Grausz László
146	Domokos András	178	Grill István
147	Domonkos István János	179	Dr. Gyenes Károly
148	Dr. Dózsa András	180	Gyetvai György
149	Duha Gábor	181	Gyimóthy Béla
150	Dr. Eisler Péter	182	Dr. Gyulasi Ferenc
151	Dr. Élő Péter	183	Hajós Erzsébet
152	Esztári Antal	184	Hajós Lajos
153	Dr. Fábián Zsolt	185	Halmos András
154	Farkas Attila	186	Hantó Sándor
155	Dr. Fejéregyházi Sándor	187	Dr. Hantos Zoltán Mihály
156	Fekete Antal	188	Dr. Harkay Tamás
157	Fekete Ferenc György	189	Harsányi Erzsébet
158	Filadelfi Gábor	190	Háry Antalné Kőmives Ida
159	Fodor Zoltán	191	Hatfaludy László Imre
160	Fonyódi Péter	192	Havas Endre
161	Forró Péter	193	Dr. Hegedűs János

194	Héger Ferenc	226	Kiss Ferenc
195	Hegyí László	227	Kisváradi Attila
196	Herczeg Károly	228	Kneiszel Sándor
197	Dr. Hilger Miklós	229	Knizner István
198	Hódos Jenő	230	Kopasz Dénes
199	Horváth Ákos	231	Koren István
200	Horváth Ferenc	232	Kovács Antal
201	Dr. Horváth Ferenc	233	Kovács József
202	Horváth Jenő	234	Kovács Tamás
203	Horváth Kálmán	235	Kovács Tamás
204	Horváth Vilmos István	236	Kővári Miklós
205	Horváth-Schandl Miklós	237	Krajner István
206	Hőke Sándor	238	Ladányi-Turóczy Béla
207	Husz János	239	Laki Ferenc István
208	Illés László	240	Lieli György
209	Illyés Rozália	241	Litkey István László
210	Dr. Jámbor Attila Csaba	242	Lohonyai Miklós Mihály
211	Járvás László	243	Markó János
212	Józsa Lajos Attila	244	Megyesi Csaba Sándor
213	Józsa Sándor	245	Megyesi Csabáné Ribényi Zsuzsa
214	Kaffka Károlyné Gödölle Mária	246	Mező Miklós
215	Kálmán István	247	Mihálka Szabolcs
216	Kalmár Zoltán	248	Mihályi Zoltán
217	Kántor Miklós	249	Mohácsi Gábor
218	Kántor Péter	250	Molnár Árpád
219	Dr. Karancsi Zoltán	251	Molnár Gyula
220	Dr. Karczag László	252	Molnár Jenő
221	Kárpáti Péter	253	Mózes Sándor
222	Kelényi Ferenc	254	Murányi István
223	Kemenes János	255	Nagy István
224	Kertész Miklós	256	Nagy József
225	Prof. Dr. Keviczky László	257	Nagy Mária

258	Nagy Sándor	290	Rotarides Mihály
259	Németh Pál	291	Rozgonyi Zoltán
260	Noé László	292	Róder Tamás
261	Ónodi Gyula	293	Rudnai Péterné Nagy Ilona
262	Orlay Imre Tamás	294	Dr. Sallai Gyula
263	Orosz Győzőné	295	Samsudin Hendro
264	Osváth András	296	Sándor István
265	Ölveczki Károly	297	Schmidt Ida
266	Ötvös Miklós	298	Sikátori István
267	Pádár Tibor	299	Simon István
268	Palásty István	300	Simon István
269	Pálfi István	301	Simon Sándor
270	Pap Imre	302	Dr. Simonyi Ernő Károly
271	Pap Károly	303	Slezák Ferenc
272	Papp Miklós	304	Smidéliusz Jenő
273	Parragh R. Zoltán	305	Dr. Sobor Ákos
274	Pászti Mihály	306	Strobl Ilona
275	Patczai Zoltán	307	Szabó Zsolt
276	Patóh Péter Gyula	308	Szántó István
277	Pécsi Péter	309	Szederkényi Ernő Árpád
278	Pilinyi András	310	Szeili József
279	Dr. Póka László	311	Szemmelveisz Péter
280	Pozsgai József	312	Szklenár János
281	Puskás Ferenc	313	Szmrecsányi Miklós
282	Dr. Püspöki Sándor	314	Szócs Lajos
283	Rakaczki Szilárd	315	Szöllőssy László
284	Rappaport Gábor	316	Szu Ignác
285	Dr. Regőczy Péter	317	Szucsák Béla
286	Dr. Rényi István	318	Tábori Mihály
287	Rieger Vilmos	319	Takács András
288	Róka Sándor György	320	Tálosi Péter
289	Dr. Rónai Miklós Gyula	321	Tamási József Sándor

322 Tánczos Vilmos
323 Tárcza László Aurél
324 Tischner Róbert
325 Dr. Tivadar János
326 Torvaji László
327 Tóth Kálmán
328 Tóth László
329 Tóvizi Vince Péter
330 Dr. Újfalussy László
331 Ujhely Péter Pál
332 Vági Tibor
333 Vágvölgyi Jenő
334 Vajda Katalin
335 Vájlók Sándor
336 Varannai Csaba
337 Varga Imre
338 Varga János
339 Varga László
340 Dr. Várnai György
341 Varró Győző
342 Varró László
343 Varsányi János
344 Dr. Vasady Éva
345 Végh Attiláné dr. Szalánczy Emőke
346 Végh Nándor
347 Vékássy György
348 Veress Jolán
349 Vesztergombi Ferenc
350 Dr. Vincze Tamás
351 Visnyei András
352 Weinacht Sándor
353 John Weitzner

354 Zala Kurtné
355 Ziegler Péter
356 Zombor Ferenc
357 Zsótér Jenő

Emléklap

358 Papp János
359 Venczel János

Dibuz Ágoston

1928-ban született Naszvadon.

Híradástechnikai hadmérnöki oklevelének száma: 5/1952-53

2003-ban arany- 2013-ban gyémántdiplomában részesült.

Az egyetem elvégzése után, mint mérnöktiszt a Magyar Honvédségnél teljesített szolgálatot. Egy kísérleti alkalmazásban lévő időosztásos többcsatornás mikrohullámú berendezés üzemeltetése és csapatkörülmények közötti alkalmazása volt a feladata. 1956-ban kérte leszerelését, és mint polgári állományú mérnök került a Beloianisz Híradástechnikai Gyár Mikrohullámú Fejlesztési Osztályára. Részt vett a PM - 28 időosztásos többcsatornás mikrohullámú berendezés kifejlesztésében, bemérési munkáiban és a gyártási dokumentációk elkészítésében. A Telefongyár Fejlesztési Osztályán hasonló munkát végzett. Bekapcsolódott egy 24 csatornás időosztásos telefonérpáron vonali regenerátorokkal üzemelő berendezés fejlesztési és üzembe helyezési munkáiba. Innen került az MTA Automatizálási Kutató Intézetbe (későbbi nevén SZTAKI), ahol számítógép vezérlésű célgépek kidolgozásában vett részt. Majd az Országos Információs Központ és Könyvtár LSI - ATSZ-nél számítástechnikai hardware és software feladatokkal foglalkozott, illetve mint főosztályvezető irányította az ezekkel kapcsolatos munkákat. Innen vonult nyugállományba 1988-ban. Nyugdíjazása után az IQSOFT Intelligens Rt-nél nyolc éven át vett részt programrendszerek kereskedelmi munkáiban.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Godányi Ákos

1931-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 8/1952-53

2003-ban arany-, 2013-ban gyémántdiplomában részesült.

Első munkahelye a Mechanikai Laboratórium Híradástechnikai Vállalat volt, ahol egészen nyugállományba vonulásáig dolgozott. Az elektromos műhelyben részt vett rövidhullámú vevőkészülékek bemérésében, később átadásában. 1955- és 1956-ban a nagy sorozatban készült zenegépek rádió részének végrevízióját és átadását végezte. 1958-ban megbízták egy elektromos műhely vezetésével. Szovjet licenc alapján készülő rövidhullámú vevőkészülék dokumentációjának honosítása és a szükséges célműszerek elkészítése volt a feladata. 1960-ban a műszerlaborban lett csoportvezető, célműszerek készítését irányította. A nagy sorozatban készülő stúdió magnetofonok ellenőrzésére komplex műszert fejlesztett ki. 1963-ban felkérték az egyik fejlesztési laboratórium vezetésére. A célműszereken kívül speciális távközlési rendszer elemeinek kifejlesztésével, bemérésével és helyszíni szerelésével foglalkoztak. 1982-től a Fejlesztési Ügyviteli Osztályt vezette. Feladatuk a fejlesztési főosztályok ügyvitelének biztosításán kívül vevő, panoráma és iránymérő készülékekből összeállított rendszerek kísérő és átvételi dokumentációjának biztosítása volt. 1992-től 1996-ig nyugdíjasként dolgozott tovább.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hajnal Hedvig

1931-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 9/1952-53

2003-ban arany-, 2013-ban gyémántdiplomában részesült.

1953-tól 1954-ig az Elektroimpex Külkereskedelmi Vállalat állományában termelési gyakorlaton volt az Elektromos Kapcsolók és Készülékek Gyárában, ill. az Elektromos Mérőműszerek Gyárában. 1954-től tervező mérnök, később irányító tervező, majd kiemelt mérnök beosztásban dolgozott az Általános Épülettervező Vállalatnál. A háború után épült ipari, kommunális létesítmények elektromos terveit készítette, és részt vett hadi létesítmények tervezésében is. Bekapcsolódott többek között a Diósgyőri Acélművek, egy kazincbarcikai iskola, a Budapesti Telefongyár, a Finommechanikai Művek, a Fegyver- és Gázkészülék Gyár munkálataiba. Készített export terveket arab országoknak, 1968 és 1971 között több épülettervet az NDK-ban Drezdában, Karl-Marx Stadtban, Freibergben. 1971-től 1981-ig, nyugállományba vonulásáig a Pest megyei Tanács Tervező Vállalatnál dolgozott, először irányító tervezőként, majd szakági főmérnökként Lakótelepek, kommunális és művelődési épületek elektromos terveit készítette a külső energiaellátással és belső installációs hálózattal együtt. Nyugdíjazása után vezető magántervezőként dolgozott. 1997-től 2007-ig a Mérnök Kamara tagja volt.

Munkássága elismeréseként háromszor kapott Kiváló Dolgozó kitüntetést, az Építésügyi Minisztériumtól Kiváló Dolgozó címet. Elnyerte a Honvédelmi Minisztérium érdemérmét.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Helm László

címzetes egyetemi docens, a műszaki tudományok kandidátusa

1931-ben született Rakamazon.

Gépészmérnöki oklevelének száma: 26/1953

2003-ban arany-, 2013-ban gyémántdiplomában részesült. Végezve a Gépészmérnöki Kar Hőerőgépész tagozatán, az MTA Méréstechnikai és Műszerügyi Intézetében helyezkedett el, mint kutatómérnök. 1955-től az MTA Automatizálási Kutatócsoportjában, a BME Villamosgépek üzemtana Tanszékén, majd a Kutató Laboratóriumban (Különleges Villamosgépek Tanszékén) volt tudományos munkatárs. 1960-tól az MTA Automatizálási Kutató Intézetének tudományos munkatársa, ill. tudományos osztályvezetője, 1965-től projektvezetője, majd 1985-től 1990-ig a SZTAKI tudományos főosztályvezetője volt. Méréstechnikával, ipari folyamatok automatizálásával, elsősorban mérő és folyamatirányító elemek és rendszerek fejlesztésével, valamint azok képességének vizsgálatával foglalkozott. Számos hazai és külföldi szabadalom tulajdonosa. Jelenleg a Knorr Bremse Fékrendszerek Kft. tanácsadója, ahol pneumatikus fékrendszerek vizsgálati módszereinek fejlesztésével foglalkozik. A kutatási/fejlesztési munka mellett oktató tevékenységet is végzett. Egyetemünk Villamosmérnöki Karának meghívott előadója volt, 1970-től címzetes egyetemi docense. Előadott még a Gépipari Automatizálási Főiskolán és a Miskolci Egyetemen. Szakmai közéleti tevékenysége: a Méréstechnikai és Automatizálási Tudományos Egyesületben főszerkesztője volt a Mérés és Automatika folyóiratnak, külső munkatársa az American Society of Mechanical Engineers (ASME) folyóiratának, főszerkesztője a Magyar Energia Hivatal által alapított Energiafogyasztók Lapjának. Fő művei: Ipari folyamatok műszerezése (1966), Pneumatikus logikai elemek (1968) - külföldi kiadása Einführung in die Fluidik (1971) -, A szabályozási technika kézikönyve (1970), Méréstechnikai kislexikon (1976) - külföldi kiadása Fachlexikon Messtechnik (1984), Fluid érzékelők (1979), Ipari robotok (1983).

Kitüntetései: Kruspér- Díj (1968, 1980), Kiváló Feltaláló (1981), MTESZ Díj (1988), Signum Aureum Facultatis Mechanicae Universitatis Miskolciensis (2000).

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Jeszenszki Károly

1931-ben született Szegeden.

Híradástechnikai hadmérnöki oklevelének száma: 7/1952-53

2003-ban arany-, 2013-ban gyémántdiplomában részesült.

1954-ben a Honvédelmi Minisztérium Csoportfőnökség főelőadója lett, majd 1955-től a Haditechnikai Intézet id. tudományos előadója volt. 1956 novemberében leszerelt, és a BHG-ban helyezkedett el, 1957 és 1960 között mint tervezőmérnök az argentin L. D. (interurbán) központok bővítését tervezte, illetve ellátta a gyártás műszaki irányítását. 1960-tól az L. D. központok helyszíni szerelésének főmérnökeként dolgozott Argentínában, kb. 30 különböző városban, illetve településen. 1964-ben osztályvezetői megbízást kapott a BHG Külsőszerelés Osztályára, a belföldi fő- és alközpontok (Rotary, CA, RA) külső szerelését irányította. 1968-ban Svédországban és Dániában tanulmányozta a helyszínen az L. M. Ericsson főközpontok gyártását és külső szerelését. 1968-tól 1973-ig irányította az LME központhonosítás-gyártás bevezetését, majd a gyártását. 1973 és 1979 között a BHG MEO Főosztályát vezette. 1979-től Havannában dolgozott, és a BHG által tervezett CA alközpontok gyártáshonosítását irányította. 1984-től 1986-ig CA gyártástelepítési, gyártáshonosítási ajánlatokat készített Argentínának, Iraknak és Algériának. A műszaki tárgyalásokat a helyszínen vezette. 1986-tól 1990-ig a BHG fődiszpécser volt, termelési igazgató-helyettes beosztásban. 1991-ben vonult nyugállományba.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kovács Tamás

1928-ban született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 50/1952-53

2003-ban arany-, 2013-ban gyémántdiplomában részesült.

A diplomavédés után Rákospalotán három hónapig katonai szolgálatát töltötte, majd 1953 decemberében felvételt nyert az Észak-Magyarországi Vegyiművek Rt.-hez. Egyévi üzemi gyakorlat után megbízást kapott, hogy szervezze meg a vállalat villamos üzemét. 1957 nyaráig ott dolgozott, majd 1958 márciusáig állás nélkül volt a forradalmi események következtében. Ezt követően az Észak-Magyarországi Áramszolgáltató Vállalatnál helyezkedett el. Először a Műszaki Fejlesztési Osztályon, majd a Beruházási Osztályon, mint önálló műszaki főügyintéző tevékenykedett. 1965-ben a Mátraaljai Szénbányák Vállalat alkalmazásába állt, villamos üzemvitel-vezetőként dolgozott a Visontai Gépszerelő Üzemben. Irányításával szerelték villamosan azokat a nehéz külfejtési gépeket, melyek a mai napig is a termelésben vannak. 1990 végén vonult nyugállományba. Utolsó beosztása a felelős bányaműszaki vezető-helyettes volt.

Munkássága elismeréseként megkapta a Bányász Szolgálati Érdemérem bronz fokozatát, valamint nyolc esetben szakmai elismerésben részesült. 2001. október 23-án átvette a honvédelmi minisztertől a Maléter Pál emlékérmét.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kőszegi László

1928-ban született Vépen.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 903/1953-Eá I/80

1948-ban felvették a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának erősáramú szakára az esti tagozatra. Ugyanakkor, hogy önmagát fenn tudja tartani, állást vállalt a GANZ Villamos Készülékgyárban fűrés-gépmunkás munkakörben. Később ugyanitt, mint időelemző dolgozott, majd egyetemi tanulmányai előrehaladtával a gyár tervező irodájában, mint villamos készülék gyártmány szerkesztő kapott beosztást. 1953-ban fejezte be az egyetemet és az oklevél átvétele után tervező mérnökként folytatta munkáját ugyanitt. Időközben a gyár Villamos Vezérlőberendezés Gyárrá alakult és itt folytatólagosan vezérlőberendezéseket és automatikákat tervezett. 1953-ban családot alapított és 1956 tavaszán visszaköltözött Szombathelyre, ahol a Vas Megyei Építőipari Vállalatnál villamostervezőként helyezkedett el. 1957-től az ÉDÁSZ üzemviteli osztályán 6 évig dolgozott. 1963-ban a VASITERV Tervező Vállalatnál mint vezető villamostervező kapott munkát, ezen a munkahelyen 15 éven át dolgozott. 1978-tól a helyi Víz- Csatorna Műveknél 10 évig csoportvezető tervezőmérnökként a vízművek villamosvezérléseit és automatikus berendezéseit tervezte. Innen ment nyugdíjba 1989-ben. Időközben 20 évig mellékfoglalkozásként a rendőrségnél és a bíróságnál, mint villamos igazságügyi szakértő tevékenykedett.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Laczkó Gábor

1931-ban született Baján.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 30/1952-53

2003-ban arany-, 2013-ban gyémántdiplomában részesült.

1953-tól 1956-ig a Középülettervező Vállalat Színpadtechnikai Szakosztályán dolgozott színházak és kultúrházak színpadtechnikai tervezésével. 1956-ban kiment Angliába ahol a Metropolitan Vickersnél ipari folyamatvezérléssel, majd orvosi elektronikával foglalkozott. EKG es EEG gépek, valamint vérpumpák tervezésén dolgozott. 1962-től a Rank Xerox elektrostatikus másológépeinek tápegységein dolgozott. 1964-ben az Advance Electronicsnál kapott állást, ahol a gyártással és anyagbeszerzéssel foglalkozott. 1972-ben gyártási igazgató, 1977-ben helyettes vezérigazgató lett. 1979-ben céget alapított transzformátor nélküli tápegységek felvezetőinek forgalmazására. (Magnaquest Ltd). 1981-ben újabb cége (Starprobe Ltd.) nagyfrekvenciás csatlakozókat es oszcilloszkóp szondákat forgalmazott. A két céget egy konzultációs iroda letesítése egészítette ki. 1989-ben a Shindengen Electrical Co. nevű Japán cég vette meg a Magnaquestet ahol két évig mint vezérigazgató, majd három évig mint konzultáns részállásban dolgozott. Mint nyugdíjas, 1993-ban régi hobbjja a fa esztergálás révén fa-esztergapadok sebesség szabályzóival kezdett foglalkozni. Három tudományos és menedzser intézményben kapott társrangú tagságot (FIET, FCILT, FCMI). 2000 október 18-án a Tudományos Műszerek Gyártóinak céh tagja és a Free Man of the City of London (London Díszpolgára) lett. 2016-ban a Faesztergályosok céhe is tagjává választotta.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Lajtha György

a műszaki tudományok doktora

1930-ban született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 214

2002-ben arany- , 2013-ban ezüstdiplomában részesült.

1952-ben végzett a Budapest Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Villamosmérnöki Kar Gyengeáramú Szakán. 1964-ben a műszaki tudományok kandidátusa, 1975-ben az MTA doktora. 1952-1964 között a Posta Kísérleti Intézet (PKI) kutatómérnöke, 1964-1974 között a PKI osztályvezetője, 1974-1986 között a PKI tudományos igazgatóhelyettese, 1986-1999-ig a PKI fejlesztési tanácsadója. A BME-n a hálózattervezés szakmérnöki tárgy előadója, címzetes egyetemi tanár. 1956-tól 1959-ig kábeleket és légvezetékeket áthallásmentesített, majd rövidtávú vivőfrekvenciás berendezéseket és tranzistoros átviteltechnikákat fejlesztett. Hálózati tervet készített Brazília, Szíria és Irán részére. 1986 és 1997 között a Tudományos Minőségbiztosítás Bizottság Szakbizottság elnöke. 1993 és 1999 között a Magyar Tudományos Akadémia Távközlési Rendszerek Bizottságának elnöke, majd 2001 és 2004 között az Magyar Tudományos Akadémia közgyűlési doktor képviselője. 1976 és 1992 között a Nemzetközi Távközlési Tanácsadó Testület (ITU-T) átvitelminőséggel és -tervezéssel foglalkozó munkacsoportjának elnöke. 1990 és 2001 között a Magyar Távközlés című folyóirat felelős szerkesztője. 2001-2010-ig a Híradástechnika folyóirat Szerkesztőbizottságának elnöke. Főbb munkái: Távközlő hálózatok elmélete és tervezése. (Bp., 1971; románul is); PEM a távközlésben. Főszerkesztő Lajkó Sándorral. (Bp., 1978); Fénytvávközlő rendszerek és elemeik című könyv társszerzője és egyik főszerkesztője Szép Istvánnal. (Bp., 1987).

Eötvös Lóránd-díj (1981), Puskás Tivadar-díj (1981, 1990), Széchenyi-díj (1992), Mihailichdij (1992), Gábor Dénes-díj (2001), Kozma László-díj (2003), Magyar Köztársasági Érdemrend Tisztikeresztje (2005), Eötvös József-koszorú (2006) elismerésben részesült.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Stekovics József

1927-ben született Tófejen.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 291

2002-ben arany-, 2013-ban ezüstdiplomában részesült.

1951-53-ban az ÉDÁSZ-nál Győrben dolgozott. Feladata volt a nagyfeszültségű villamos berendezés túlfeszültség-védelmi koordinálása. 1953-57-ben Komlói Szénbányászati Trösztnél dolgozott. Felejthetetlen élménye: amikor Verebély László Professzor úr Komlóra ment a villamos létesítmények szemléjére, a fogadó notabilitások előtt ezen szavakkal nyújtotta kezét: „Üdvözlöm Stekovics Kolléga Úr!” Feladata volt az erős- és gyengeáramú villamos berendezések kivitelezése külszínen és föld alatt, sújtólég-biztos készülékek gyártása, alkalmazása osztályon felüli sújtólégveszélyes bányában. 1957-ben elbocsájtották. Az Energiafelügyelethez kerülve a higanylámpa alkalmazása, lámpatest konstruálása volt a feladata. A Diósgyőri Martin Acélműben a színképlaborban felvett UV-tartománybeli fény- és energia-eloszlások fiziológiai hatást vizsgálta. Az áramütéssel és tűzrendészettel kapcsolatos szabványossági szakértői vizsgálat jegyzeteinek társszerzője, a tanfolyamok előadója volt. Az elektrosztatikus feltöltődés vizsgálatáról szakcikket írt. 1969-71-ben energetikus szakmérnöki képesítést szerzett. 1972-88-ig, nyugdíjazásáig a Bánya Műszaki Felügyelőség villamos főmérnöke volt. A bányászati termékeket szállító vezetékek villamos berendezésének létesítési, használatba vételi, üzemviteli szakfelügyelete volt a feladata. A villámvédelemről több szakcikke jelent meg. Elsőként alkalmazott másodlagos túlfeszültségvédelmet erősáramú, mérő, szabályozó, elektronikus vezérlő és digitális berendezéseknél. Vizsgálta a sztatikus feltöltődés, a villamos áramütés, a robbanásveszély minimális gyújtási értékei közötti összefüggést. Maradandót alkotott az aktív katódos korrózióvédelem megvalósításában. A MEE-nek 1949 óta tagja. Nyugdíjazása után is előadója különféle biztonságtechnikai, szabványossági szakértői felülvizsgálati, villamos művi tanfolyamoknak. A GM OPEL gyárban a Németországban gyártott nagyfeszültségű és nagyteljesítményű hegesztő és az USA-ban gyártott nagyfeszültségű és nagyfrekvenciás edző berendezés biztonságtechnikai szakértői vizsgálatát végezte, a berendezés sugárzási, élettani hatását minősítette.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Szabó László

1928-ban született Helesfán.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 307

2002-ben arany-, 2012-ben ezüstdiplomában részesült. 1952-ben a miskolci Rákosi Mátyás Nehézipari Műszaki Egyetem Általános Géptani Tanszékére helyezték egyetemi tanársegédi beosztásba. A Tanszék a kohászati elektrotechnikát is oktatta. 1953-ban az Elektrotechnika Tanszékre került. 1959-ben egyetemi adjunktussá nevezték ki. 1966.10.17-1967.02.6-ig Wroclawban az Odra 1013 számítógép hardverével kapcsolatos tanfolyamon vett részt. A gépet üzembe helyezte, ezzel az Egyetemen megindulhatott a számítástechnika érdemi oktatása. 1971-ben műszaki doktori oklevelet szerzett. Az Egyetemen nappali és levelező kohó-, bánya- és gépészmérnök hallgatók számára Kohászati elektrotechnika, Bányavillamosságtan és Gépészeti elektrotechnika c. tantárgyakat adott elő, számítási és mérési gyakorlatokat vezetett és vizsgáztatott. Kutatásokat végzett jelentős eredményekkel: Az 50 Hz frekvenciájú indukciós hevítés, Nagyfrekvenciás ipari generátor számítása, Ponthelesztő és karusszel eszterga automatikája, Tirisztoros hajtások, Tranzisztorokkal nagy egyenfeszültség kapcsolása, Tranzisztorok nagy jelű villamos helyettesítő képének mérése, Bányabeli robbanásbiztos fénycsővilágítás, Nagysebességű digitális számláló, Kis ellenállás-változás regisztrálása témákban. 1980 szeptemberétől a Yolai (Nigéria) Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Kara számára fejlesztési koncepciót és technológiát dolgozott ki a Villamosgép Labor kiviteli tervezéséhez: a laboratóriumi mérőhelyeket megtervezte, a mérőhelyek kivitelezését vezette, a mérőhelyek oktatási technológiáit kidolgozta, ill. A kidolgozást vezette. A munkák eredményét a Svájci Minőségellenőrző Intézet vette át. A Tanszék laboratóriumait, a yolai munka nyomán, korszerűsítették. 1983-tól a Komplex teljesítmény, munka és tárolt energia téma kutatását kezdte. 9 ipari szerződéses munkában vett részt és 9 szerződéses munkát készített és vezetett. Az oktatással kapcsolatosan 8 egyetemi jegyzete és 7 publikációja jelent meg. 1990-ben vonult nyugállományba. Munkásságát két alkalommal Kiváló Munkáért elismerésben részesítették. Ez után Szabó László: Komplex teljesítmény, munka és tárolt energia I., Szabó László: Általános komplex teljesítmény és munka II., Szabó László: Az Elektrotechnika komplex alapjai c. könyveket megírta. A könyvek nemzetközi jelentőségűek. Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tarján Róbert

1931-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 58/1952-53

2003-ban arany-, 2013-ban gyémántdiplomában részesült.

A diploma megszerzése után a Belügyminisztériumban, majd 1954-től az Országos Tervhivatalban dolgozott, energiagazdálkodási és a biztonságos energiaellátás kérdéseivel foglalkozott. 1960-tól az OT Nehézipari Főosztályán osztályvezető-helyettes. Időközben megszerezte az ipari közgazdász mérnöki oklevelet is. 1965-ben helyezték át a Nehézipari Minisztériumba, ahol az Energiatervezési és Ellátási Osztály helyettes vezetője, majd 1968-tól vezetője lett. Az ipari minisztériumok összevonása után, az Ipari Minisztérium (majd Ipari- és Kereskedelmi Minisztérium) Energetikai Főosztályán osztályvezető, majd 1990-től főosztályvezető-helyettes. 1993-ban vonult nyugdíjba, ezt követően 2010-ig folyamatosan szakértőként dolgozott. Több vállalat igazgatóságának, illetve felügyelőbizottságának volt tagja. Számos OMF B és más szakmai bizottság tagja, szakmai konferenciák előadója volt.

Számos állami és szakmai kitüntetést kapott.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Temesi Ernő

1930-ban született Győrben.

villamosmérnöki oklevelének száma: 47/1952-53

A Széchenyi Gimnáziumban jelesen érettségizett 1949-ben. 1949-1953-ig a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának Erősáramú szakán tanult. 1953-ban lett oklevelés villamosmérnök. Munkahelyei: Agrártudományi Egyetem (tanársegéd), Fővárosi Villamosvasút (mérnök), Budapesti Műszaki Egyetem Műszer Tanszék (egyetemi adjunktus). Több szabadalom tulajdonosa, ezek közül legjelentősebbek a BKV járművein bevezetett fénycső-világítási inverter megoldásai. Jelenleg nyugdíjas.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Alpár Róbert

műszaki doktor

*1935-ben született Budapesten.
Villamosmérnöki oklevelének száma: 1/1961*

2010-ben aranydiplomában részesült.

Első munkahelyén, a Mechanikai Laboratórium Híradástechnikai Kísérleti Vállalatnál 1958-tól 1964-ig feladata televízió elektronika, frekvencia analizátor prototípus részegység, majd egyedi elektronikus áramkörök fejlesztése volt. Mellékmunkakörként diplomaterveket konzultált, középiskolákban és egyetemen szaktárgyakat, matematikát oktatott, később tanfolyamokon előadásokat tartott. A Medicor Műveknél 1964-től 1968-ig orvosi elektronikai határterületen, őrzőszobai rendszerek és készülékek kutatását, tervezését, approbációját végezte és irányította. 1968-tól 1981-ig az MTA Központi Fizikai Kutató Intézet, Mérés- és Számítástechnikai Kutató Intézetében kutatómérnöki beosztásban dolgozott. Itt főként számítógépes grafikai eszközök alkalmazásával és kutatás-fejlesztéssel foglalkozott. Követte az elektronikai számítógépes tervezés (CAD) alkalmazásának és eszközfejlesztésének nemzetközi helyzetét, koordinált egy egyetemi/ipari projektet. Fő témájának választotta a grafikus adatbevitel egyik eszközét (tablet), majd végezte és irányította a GDT-1 Grafikus Adatbeviteli Tábla kutatásfejlesztését, csatlakoztatását TPA kisszámítógéphez. Ehhez alkalmazási programokat írt. A tabletet a GD-71 displayhez is illesztették. E témában 1981-ben műszaki doktori fokozatot szerzett. Tektronix terminál emulálásához mikroprocesszor alapú hardware-re firmware-t készített. Ezután a COMPORGAN Számítástechnikai és Szervező Vállalatnál tanácsadóként működött. Az MTA SZTAKI-hoz kapcsolódó ITEX Kutató-Fejlesztő Egyesületnél hat évig vett részt az LG-1 lézerplotter tesztelésében, alkalmazásában, programfejlesztésében és értékesítésében. Szakmai munkáját bankinformatikusként folytatta, az internet banki felhasználásával és projektkezeléssel foglalkozott. 1999-ben vonult nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Áts Illés

1935-ben született Nyúlfaluban.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 171/1960

2010-ben aranydiplomában részesült.

Mérnökként első munkahelyén, a Transzvill gyár szerkesztési osztályán részt vett a 10-20-35 kV névleges feszültségű műgyanta szigetelésű feszültségváltó és áramváltó sorozatok kifejlesztésében, az áramváltók grafikus méretezésének honosításában. A készülékek üzem belüli vizsgálataihoz gömbszikraközt és mérőcellát tervezett és kivitelezését vezette (1964). Megtervezte az ATL-O típusú kiefeszültségű toroid magos áramváltó sorozatot. A Kaposvári Villamossági gyár részére a kistranszformátor sorozatuk dokumentációit rendezte, egységesítette, bővítette. 1964-től a VBKM Fejlesztési Intézetébe helyezték át, ahol a KVGY részére az MSZ 9229 szabvány szerinti biztonsági kistranszformátor sorozatokat fejlesztette ki. Magyarországon kistrafókhoz elsők között használta a hidegen hengerelt trafólemezeket. A VBKM-ben elindította a tekercselt-vágott vasmagok gyártástechnológiájának fejlesztését, felhasználását. 1990-től az AEG Union cégnél dolgozott. A regensburgi AEG cég BAL típusú szakaszolókapcsoló-család gyártásának átvételét végezte, a rajzok, háziszabványok honosításával, az átvett technológia hazai ismertetésével, majd a folyamatos gyártási, ajánlati konstrukciók készítésével. Átvevő és közvetítő szerepe volt a német ISPLAN termelésirányító rendszer honosításában és élesztésében. Az értékesítési osztályon az FKC típusú 12-24 kV-os fémtokozott kapcsolómezők ajánlati dokumentációinak készítését végezte. Vállalatán kívüli cégek megbízására végzett tervező tevékenységet különleges trafók gyártásához: SZIKKTI (Kemence trafó/1984 és romhányi portalanító/1989); GANZ Kiskunh, Gépgyár (mikrohullámú sütő táptrafó); Telektron (előmágnesezett fojtó). Az MSZH megbízásából elkészítette az MSZ 9229 biztonsági és szigetelő transzformátorok szabványtervezetét. Kistranszformátorok c. könyvének kiadásai: 1966; 2. kiadás 1976.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bakos László

1931-ben született Kispesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 262/1958

2008-ban aranydiplomában részesült.

1958-tól 1980-ig a villamosenergia ipari ágazathoz tartozó Villamos Erőmű Tervező és Szerelő Vállalatnál tevékenykedett különböző beosztásokban. Először létesítményi mérnöki, majd műszaki osztályvezetői, később üzemvezetői beosztásban látta el feladatait. Kinevezték szervezési osztályvezetőnek, majd műszaki gazdasági tanácsadónak. 1967-ben okleveles gazdasági mérnöki végzettséget szerzett Egyetemünk Gépészmérnöki Kara Gazdasági mérnöki szakán. 1980 és 1990 között, nyugállományba vonulásáig a közigazgatásban töltött be köztisztviselői tisztséget. Nyugdíjasként 1990-től 2000-ig elsősorban az innováció területén működő Ipari Kockázati Tőke Befektető Kft-nél, majd jogutódjánál a Covent Tőkebefektető Rt-nél tanácsadóként tevékenykedett.

Munkásságáért megkapta a Nehézipar Kiváló Dolgozója, Kiváló Munkáért, Honvédelmi Érdemérem és a Munka Érdemrend ezüst fokozata kitüntetések.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bakos Petronella

*1934-ben született Kunszentmiklóson.
Villamosmérnöki oklevelének száma: 54/1959*

Első munkahelye az IPARTERV volt 1958-ban. Villamos tervezőként másfél évig dolgozott ott. Ezután 1959-ben a Könnyűipari Szerelő Vállalathoz szerződött. Könnyűipari vállalatok villamos energiaellátását, világítási és erősáramú hálózat terveit készítette, ill. közreműködött annak megvalósításában. A vállalat keretein belül részt vett a könnyűszerkezetes építési mód megvalósítására létrehozott kormányprogram kidolgozásában katalógus készítésében és munkák irányításában. 1983-tól fővállalkozói területen több nagy létesítmény kivitelezési munkáit, mint villamos- létesítmény vezető végezte. Utolsó munkája nyugdíjba menetele (1998) előtt, az akkor még informatikai épület néven a lágymányosi campusban megvalósult egyetemi épület volt. Az ÉVOSZ megbízása alapján további 3 évig építőipari nivódjra fölterjesztett épületek szakmai bírálatát végezte.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Balogh Vilmos

műszaki doktor

1933-ban született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 16/1959

Villamosmérnöki tanulmányait 1953/54.tanév 1. felétől az 1957/58. tanév 1. félévének végéig folytatta, és Végbizonyítványt szerzett 1958.03.10-én, a híradástechnikai és gyengeáramú szakon. A BHG-ba vették fel 1958.05.06-án, ahol az Átviteltechnikai Fejlesztési Osztályon dolgozott sokcsatornás átviteli rendszerek áramköri tervezésében (erősítők, modulátorok, szűrők, kompander). Áthelyezéssel, változatlan munkakörbe a Telefongyárba került, ahol az ÁFO-n mint gyártmánytervezőt alkalmazták. A Postai Tervező Intézetben 1968.11.16-tól irányító tervező, ahol a távközlési vezetékhálózatok erősáramú befolyásolásával (veszélyeztetés és zavarás) foglalkozott az akkor épülő Visontai Hőerőmű, a Paksi Atomerőmű, a solti 2MW-os KH adó, vasútvillamosítás kapcsán. 1975-től az Általános Műszaki Osztályt vezette. 1962-től 1965-ig óraadó tanársegéd a BME Vezetékes Hálózati Rendszerek Tanszékén, majd 1976-ig másodállásban adjunktus a KKVMF-en. Pályázat útján docensi kinevezést kapott a győri Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskolára. Az állást 1976.08.15-én foglalta el. Fő tantárgya a Hálózattechnika volt a Távközlési és Automatizálási Intézet Vezetékes Távközlési Tanszékén. Megírta tantárgya háromféléves teljes jegyzet háttérét és társszerző volt más tárgyak jegyzeteinek. Megszervezte és vezette a szaküzemmérnök képzést a TAI keretein belül 1985 és 1988 között több ciklusban. Az oktatáson kívül részt vett és vezetett számos külső megbízásból eredő tervezési munkát az ország különböző nagyberuházásaival kapcsolatban. Osztályvezetői megbízást kapott 1980 és 82 között az Általános Villamossági Osztályra. Műszaki doktori cselekményt fejezett be 1985-ben. Disszertációja a helyi távbeszélő hálózatok átviteltechnikai tervezése volt. Osztályvezető volt 1987-88-ban a Vezetékes Távközlési Osztályon, majd 1991-től 1993-as nyugdíjba vonulásig tanszékvezető.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Béki István

1934-ben született Edelényben.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 173/1958

2008-ban aranydiplomában részesült.

Pályafutását Miskolcon a Borsodi Szénbányászati Trösztnél kezdte villamos főenergetikusként. Munkája mellett foglalkozott még tervezéssel, kivitelezéssel, üzemeltetéssel, ellenőrzéssel, érintésvédelemmel valamint, szakirányú tanfolyamok vezetésével is. Később a Központi Bányagépjavító Üzemben üzemegységvezető lett. Nagyon sok újítással gazdagította a bányavillamos rendszerét. 1971 és 1990 között Miskolcon az ÉSZAKTERV-nél először villamos szakosztályvezetőként, majd egy átszervezés után irányítótervezőként dolgozott. 1980-tól 2002-ig mint igazságügyi szakértő villamos tervezés, szerelés, üzemeltetés területen több száz szakvéleményt készített. Ebben az időszakban szerepelt a magántervezői névjegyzékben, sok tervet készített. 1986-ban vezetőtervezői jogosultságot szerzett az épületvillamosság területén. 1989-ben Építésügyi Szakértői engedéllyel rendelkezett, több szakvéleményt készített. 1971 és 1991 között a MEE tagja volt.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bilinszky Ferenc

1933-ban született Újpesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 311/1959

2009-ben aranydiplomában részesült.

A Budapesti Műszaki Egyetem elvégzése után rövidesen a Váci-úti Hajó- és Darugyár tervező irodájában tervező mérnöki beosztásban helyezkedett el. Fő szakmai területe a tengeri és folyami hajók, illetve úszódaruk rádió valamint navigációs berendezéseinek beépítéséhez szükséges tervek elkészítése és a berendezések üzembe helyezése volt. Később az úszódaruk erőátviteli energiarendszerének tervezésére állt át. Egyik jelentős munkája volt a Hídépítő Vállalat részére épült 120 tonnás Clark Ádám úszódaru tervezésében való vezető tervezői részvétel. Társszerzőként részt vett egy hajózási kézikönyv megírásában. Aktívan tevékenykedett az úszó objektumok elektronikus ellenőrző és jelző rendszereinek tervezésében, valamint azok beépítéséhez szükséges hatósági engedélyek megszerzésében is. E munkája szakszerűbb elvégzése érdekében 1966-ban félvezetőtechnikai szakmérnöki diplomát szerzett. Többször képviselte vállalata érdekeit mind belföldi, mind külföldi műszaki és kereskedelmi tárgyalásokon, valamint hajók tengeri futópróbáin és végátadásán. 1980-tól nyugállományba vonulásáig munkáját, főmunkatársként illetve tervezőirodai osztályvezetőként végezte.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bodnár Árpád

1935-ben született Debrecenben.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 55/1959

2010-ben aranydiplomában részesült.

Szakmai testületi tagság: KTE Városi Vasutak szakosztály 1995-ig elnök, 1990-1995-ig UITP metró bizottsági tag, 2004-ig Városi Közlekedés folyóirat szerkesztőbizottsági tag, Nyugdíjas 1995-től. Nyugdíjasként részt vett a 2-es, 4-es metró járműtender készítésében és bonyolításában. Tanulmányok: MFAV járművek üzemeltetési problémái; Korszerű jegy és bérletrendszer alkalmazása a Budapest és környéke tömegközlekedésében; a HÉV infrastruktúra követelmény rendszerének kidolgozása. 1985-1995: a BKV METRÓ-HÉV igazgató-ként feladata volt: az utas- és vonatforgalom szervezése, lebonyolítása, a járműpark üzemeltetésének, karbantartásának és javításának irányítása. Az infrastruktúra üzemeltetésének, karbantartásának, fejlesztésének szervezése. 1985-1995: a BKV Villamos ágazat üzemeltetési főmérnökként feladata volt: a villamos járműpark üzemeltetésének karbantartásának szervezése, irányítása. 1973-1983: a BKV METRÓ ig. forgalmi helyetteseként feladata volt: a Metró utas- és vonatforgalom szervezése irányítása, az utastájékoztató fejlesztése, a járműkarbantartás szervezése. 1967-1973: a BKV METRÓ vontatási szolgálatának vezetőjeként feladata volt: a jármű- üzemeltetés előkészítése, 100 000 km-es prototípus-próba lebonyolítása, járművezetők, karbantartók javítók, képzésének bonyolítása. 1961-1967: a FŐVÁROSI VILLAMOS VASÚT MEO-ban a beérkező anyagok, gyártmányok minősítése (új járművek is). 1958-1961: a FŐ- VÁROSI VILLAMOS VASÚT-nál gyakornok. A vállalat telephelyein, a beszállítók műhelyeiben és próbatermeiben felkészül a későbbi feladatokra.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Boór László

*1931-ben született Szőlősgyőrön.
Villamosmérnöki oklevelének száma: 47/1960*

2013-ban aranydiplomában részesült.

1953/54 és az 1957/58 tanév között a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának Híradástechnikai és Gyengeáramú szakán végzett. Diplomaterv tárgya: „Telefonközpont forgalmának mérése”, melyet elégséges minősítéssel védett meg 1960. április 12.-én. Tanulmányai befejezését követően a Budapesti Híradástechnikai Gépgyárba (BHG) helyezkedett el. Kezdetben különböző szakterületen végzett a gyár termékeiről tervezési tanulmányt. Ezután üzemmérnökként, majd tervezőmérnökként dolgozott. 1968-69-ben Csehszlovákiában szerelt alközpontok referencia, valamint szerviz hálózatnál dolgozott. Csehszlovákiában a munka befejezése után, az Ericsson típusú Crossbar rendszerű központok telepítését és áramkörök tervezését végezte. 1978-ban a Posta Tervező Intézetben végezte a telefonközpontok tervezését és telepítését. 1979-ben újból a BHG-ban dolgozott. A BHG-ban kifejlesztett elektronikusan vezérelt mechanikai kapcsolású központ telepítését végezte. 1991-ben ment nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Börcsök Dezső

*1934-ben született Mecsekjánosiban.
Villamosmérnöki oklevelének száma: 122/1958*

2008-ban aranydiplomában részesült.

1958-ban szerezte meg villamosmérnöki oklevelét az Erősáramú szakon, majd 1972-ben Egyetemünk Gépészmérnöki Karán gazdasági mérnöki oklevelét. 1978-ban műszaki doktor lett. A Műegyetem befejezése után a Budapesti Elektromos Műveknél helyezkedett el, ahol egy évig diplomás mérnökként, szerelőként dolgozott, majd üzemviteli csoportvezető mérnök, műszaki főosztályvezető lett. 1969-től 1986-ig műszaki vezérigazgató-helyettes, 1986-tól nyugdíjba vonulásáig (2000.) elnök-vezérigazgatóként tevékenykedett. Közben 1968 és 1991 között Egyetemünk Gépészmérnöki Karán félállású adjunktus volt. Több újítása és szabadalma van a villamosenergia-gazdálkodás és mérés területén. Több tucat cikke jelent meg a szaksajtóban és több könyvet írt, szerkesztett. Ezek közül néhány: Erősáramú kábelvonalak üzeme; Erősáramú kábelek szerelése; Az első hazai gyártású 72/120 kV-os THPE szigetelésű kábelek felhasználásával létesített kábelvonalak. 1980. és 2001 között a Magyar Elektrotechnikai Egyesület Budapesti Régió elnöke volt. 1980-tól ELMŰ Sportegyesület társadalmi elnöke.

Munkássága elismeréseként megkapta a Munka Érdemrend arany fokozatát, az Elektrotechnikai Nagydíjat, Bláthy díjat, a Magyar Köztársasági Érdemrend Tiszti Keresztjét (polgári fokozat).

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Cseh Ibolya

*1935-ben született Mosonmagyaróváron.
Villamosmérnöki oklevelének száma: 296/1958*

1958-ban villamosmérnöki oklevelét az erősáramú szakon szerezte, de pályáján a gyengeáramú szakterülethez tartozó távközlési beruházásokkal foglalkozott. A Helyközi Távközlési Igazgatóságnál beruházási műszaki ellenőrként kezdett dolgozni. Feladata volt az országos távközlési hálózat fejlesztésében kijelölt gerinchálózati szakaszok beruházásának - távkábel építések, szerelések, átviteltechnikai berendezések telepítése, a rendszerek üzembe helyezésének - intézése, műszaki ellenőrzése, melyet ügyintézői és csoportvezetői beosztásban végzett. 1967-től a Postavezérgazgatóság beruházási osztályán a területi igazgatóságok beruházási tevékenységének ellenőrzését látta el. Szakszerű munkáját segítette az új rendszerek külföldön történő megismerése. Részt vett a szocialista országok távközlési rendszerének megvalósítására létrehozott csoport munkájában. Oktatott Gépipari Technikumban, a Posta Oktatási Központban beruházás tervezést, műszaki ellenőrzést. Felkérést kapott a Mérnöktovábbképző Intézettől konzulensi véleményezések adására. Beruházási ügyosztályvezetőként ment 1990-ben nyugdíjba. Tagja volt a Hírközlési Koordinációs Egyesülésnek, mely a Magyar Posta szakterületenkénti megosztásának /posta, távközlés, műsorszórás/ tartalmi kidolgozását végezte. Nyugdíjazása után 13 évig a MATÁV beruházáson dolgozott, ahol szabályozási, programozott beruházás szervezéssel foglalkozott, majd ez utóbbit oktatta. A „MATÁV Rt beruházási rendje” kézikönyv összeállítását végezte.

Munkája elismeréseként Vezérgazgatói elismerést, Kiváló Dolgozó, Posta Kiváló Dolgozója kitüntetést, Kiváló Munkáért jelvényt és a Munkaérdemrend ezüst fokozatát kapta. Nyugdíjasként „Távközlésért” Alkotói Díjban részesült.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dicső Péter András

1933-ban született Újkenézén.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 93/1958

2008-ban aranydiplomában részesült.

Munkásságát a HIKI-nél kezdte mint tudományos gyakornok. Feladata a képcső és fénycső vizsgáló berendezések tervezése volt. 1959 és 1967 között a Híradótechnikai Vállalatnál tevékenykedett (HTV) mint technológus, gyártmánytervező, és fejlesztési csoportvezető. Ipari egyenirányítók, ipari félvezetős, felügyelet nélküli tápellátó rendszerek, postai és katonai szükségáramforrások, félvezetős, táv-táplálású postai berendezések tervezésével és gyártásával foglalkozott. 1968-tól 1975-ig az Elektromechanikai Vállalatnál osztályvezetői állást töltött be. Feladatkörébe tartozott az első magyar színes TV adó tápellátó rendszerének fejlesztése és üzembe helyezése. Továbbá az RH kommunikációs adók, URH gerincadók, KH adóállomások tápellátó berendezéseinek tervezése, gyártása, üzemeltetése is munkáját képezte. 1976 és 1979 között a BHG Egyedi Kísérleti Gyárának lett a laborvezetője, ahol szakterülete a nagyadók (TV, URH, RH, KH) szekunder ellátó rendszereinek és automatikájának kifejlesztése és gyártása volt. 1980-tól 1990-ig a BHG Fejlesztési Intézetében kinevezték laborvezető, fejlesztő mérnöknek. Elektronikus telefonközpontok szekunder áramellátó berendezéseinek és mikroprocesszoros rendszereinek fejlesztésére kapott megbízást. Jelentősebb munkái közé tartozott a termovíziós eljárások alkalmazása gyártmányoknál. A TPV elektronikus telefonközpontok, üzemfelügyeleti rendszerek, új fejlesztésű gyártmányok megbízhatóságának és minőségének tervezéséhez számítások, elemzések, hatásvizsgálatok készítése, valamint nemzetközi együttműködésben való részvétel. 1993-ban vonult nyugállományba.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dinnyés József

*1932-ben született Kiskunfélegyházán.
Villamosmérnöki oklevelének száma: 71/1960*

2010-ben aranydiplomában részesült.

Egyetem előtt a Szegedi Gépipari Technikum elektromos tagozatán végzett jeles eredménnyel. Közben részt vett egy országos matematika versenyen, ahol második helyezést ért el. Ezután a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karára vizsga nélkül felvették. Egyetemi tanulmányait jeles eredménnyel végezte. Az egyetem elvégzése után diplomamunkáját a megadott időre nem fejezte be. A Mechanikai Laboratórium budapesti telephelyén kezdett dolgozni. Rövidesen az elektromos műhely vezetője lett. Itt egy nagy darabszámú TV kamera gyártás méréseinek előkészítésén és végső átadásán dolgozott. Közben befejezte diploma munkájának elkészítését. Diplomáját 1960-ban védte meg, szintén jeles eredménnyel. A vállalat átszervezése miatt a fejlesztő részlegre került. Itt rövidhullámú vevőkészülékek áramköreinek tervezésével foglalkozott, majd egy fejlesztő laboratórium vezetője lett. Első fejlesztési munkája egy digitális géptávíró jel titkosító készülék megtervezése volt. Ezt több szabadalmaztatott eljárással sikeresen megoldotta. A sikeres fejlesztett példány alapján nagy darabszámú gyártás indult. Ehhez megtervezte és kollégáival együtt elkészítették a szükséges célműszereket. Ezután rádió iránymérő fejlesztésével bízták meg. Ehhez szabadalmaztatott analóg számítási eljárást fejlesztett ki és az elkészült iránymérőből munkatársaival együtt komplett mozgatható iránymérő állomást fejlesztettek ki, melyet sok terepen végzett méréssel ellenőriztek. Részt vett az iránymérő állomás hazai és külföldi felhasználásának betanításában. A Mechanikai Laboratóriumnál lett nyugdíjas és ebben a státuszban tovább dolgozott a vállalat felszámolásáig. Távozás után még a Pyramid Automatizálási Kft-nél dolgozott, ahol ipari vezérlésekkel foglalkozott még 10 évig. Jelenleg nyugdíjas.

Munkájáért Honvédelmi Érdeméremmel tüntették ki.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dózsa János

1934-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 278/1958

2008-ban aranydiplomában részesült.

Egyetemünk Villamosmérnöki Karának Erősáramú szakán végzett 1958-ban. 1957-től 1994-ig a Budapesti Közlekedési Vállalat Rt.-nél dolgozott. Önálló mérnökként kezdte, csoportvezető, osztályvezető majd főmérnök lett. Feladatai közé tartozott egyenirányító alállomások, építmények erőátviteli és világító berendezéseinek, jelző, biztosító és hírközlő berendezéseknek az üzemeltetése, fenntartása, létesítése. Az erre szakosodott 1000 fős egységet irányította.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Drávucz László

1934-ben született Jászladányban.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 170/1959

2009-ben aranydiplomában részesült.

Már a diploma megszerzése előtt elhelyezkedett a TITÁSZ Berettyóújfalui Üzemvezetőségén, ahol tevékenyen vett részt Berettyóújfalú térségében folyó faluvillamosítás munkáiban, majd 1960-tól Berettyóújfaluban indult villanszerelő osztály szakmai képzésében oktatóként is dolgozott. 1962-ben megnősült és a TITÁSZ Szolnoki Üzemigazgatóságára kérte áthelyezését. Itt Szolnok város villamoshálózatának tervezőjeként, fejlesztési és kiviteli tervek készítését. Később tervezési csoportvezető majd, mint osztályvezető irányította egy megyéni terület fejlesztési terveinek kidolgozását, a tervezési munka korszerűsítését. 1962 óta tagja a Magyar Elektrotechnikai Egyesületnek (MEE), és több éven keresztül a MEE ismeretfelújító tanfolyamatain oktatott. Eseti megbízások alapján szakértői munkát végeztet a MEE-nek, a bíróságnak, a tűzoltóságnak és rendőrségnek. 1968 óta családjával részt vesz a Villamosenergia-ipari Természetbarátok találkozóin, és versenyein, ahol eredményesen szerepelt. 1994-ben nyugállományba vonult, de a szakmától nem szakadt el, a mai napig érdeklődéssel fordul az energiagazdálkodás és a MEE rendezvények rendszeres látogatása felé. Munkásságát a közvilágítás tervezésében korszerűsítésében végzett tevékenységét, 1990-ben és 1993-ban Schreder-díjjal ismerték el.

Továbbá több Kiváló Dolgozó kitüntetést kapott, valamint a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsa Kiváló Munkáért kitüntető jelvényt adományozott 1985-ben. Társadalmi munkáját több alkalommal ismerték el.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dürr László

1934-ben született Pécsen.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 197/1958

2008-ban aranydiplomában részesült.

A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Kar Erősáramú szakának elvégzése után a Kohó- és Gépipari Minisztérium Tervező Irodájának villamos osztályára került, ahol tervezőként, irányító tervezőként, majd csoportvezetőként dolgozott 11 éven keresztül. Munkája során ipartelepek villamos berendezéseit (világítási rendszereit, kis- és közepesfeszültségű transzformátor állomásait, és villamos elosztó hálózatait) tervezte és azok kivitelezését irányította. Többek között a Dunai Vasmű meleg hengermű világítási hálózatát, az LKM durvahengermű vezérlését és irányítástechnikai berendezéseit, valamint a Debreceni Gördülőcsapágy Gyár villamos hálózatát tervezte. Munkája mellett német nyelvből felsőfokú, orosz nyelvből középfokú nyelvvizsgát tett. A Tervező Irodai munkáin kívül meghívott előadóként (1966-1972 között) a Pollack Mihály Műszaki főiskolán a Villamos berendezések és hálózatok c. tárgyat oktatta, melynek anyagát (és a három féléves jegyzétét megírta), továbbá a Villamosmérnöki Karon kiadott diplomaterv készítőinek konzulensi feladatát is ellátta, és a Villamos Művek tanszéken diplomaterv bírálóként rendszeresen részt vett az állami vizsgabizottság munkájában. Közben elvégezte a Villamosmérnöki Karon indított irányítástechnikai szakmérnöki tagozatot. 1969-ben munkahelyet váltott. Az Intranszmasnál 16 évig dolgozott, ahol elsősorban külföldi megrendelésre automatizált anyagmozgató gépek, szállító rendszerek, raktári felrakógépek, konveyor rendszerek, daruk villamos tervezését és tervezésének irányítását végezte, miközben a Kandó Kálmán Villamosipari Műszaki Főiskolán (1973-1976 között) meghívott előadóként Villamos hálózatok c. tárgyat oktatott. 1984-1990 között a Villanszerelő Vállalatnál, mint fejlesztési főmunkatárs dolgozott. Nyugdíjba vonulásával egy időben családi vállalkozás keretében a Csepeli Szerszámgyépgyár megrendelésére közel 100 db PLC-vel vezérelt megmunkáló gépek villamos berendezéseinek gyártását irányította.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Füszfás László

1935-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 228/1958

2008-ban aranydiplomában részesült.

A Kandó Kálmán Technikum (akkoriban 7. sz. Gépipari Technikum) elvégzése után a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának Híradástechnikai Szakán diplomázott 1958-ban jeles eredménnyel. Első munkahelye a Magyar Filmgyártó Vállalat (MAFILM) volt. Először karbantartó, majd fejlesztőmérnök, végül főosztályvezető beosztásban dolgozott. Ebben az időszakban a teljes hangfelvételi lánc analízise, ezen belül különösen a fényhang-technológia volt a szakterülete. Az elért eredményeket honi és külföldi konferenciákon és kongresszusokon ismertette. A filmszakma az UNIATEC (Nemzetközi Filmtechnikai Szövetség) keretén belül ápolta a kelet-nyugati kapcsolatokat és a technológiai „transzfer”-t. A vezetése idején készült el a Filmgyár zenefelvételi műterme, amelynek megvalósítását az első akusztikai konzultációtól a teljes befejezésig koordinálta. (Ma a TV2 műsorai készülnek itt.) 1977-től a Magyar Rádióban dolgozott, először beruházóként, majd a fejlesztés vezetője lett, végül műszaki igazgatóhelyettesként ment nyugdíjba. Itt is a teljes hangátviteli lánc érdekelte, de a stúdióakusztika és a zajgátlás is feladata volt. Utoljára nyugdíjasként a Magyar Rádió rövidhullámú sugárzásainak frekvenciakoordinációját végezte a nemzetközi szervezetekben az NHH munkatársával együttműködve. Magyarországon megszűnt a rövidhullámú műsorközlés. Az Optikai, Akusztikai, Film- és Színháztechnikai Tudományos Egyesület (OPAKFI) tagja 1960 óta, főtitkára volt húsz éven keresztül, egyben a MTESZ tagja is. A Hírközlési Tudományos Egyesületnek (HTE) 1990 óta tagja, az Audio Engineering Society (AES) magyar tagozatának pedig megalakulásától 2006-ig volt a tagja.

A Munkaérdemrend Ezüst fokozatát kapta meg 1983-ban. 1989-ben MTESZ-díjat, 2006-ban Petzval-díjat kapott.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Gaál Dezső

címzetes főiskolai tanár, kandidátus

1934-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 88/1958

2008-ban aranydiplomában részesült.

Diplomájának megszerzése után a Videoton Gyárban dolgozott elektroakusztikai fejlesztőmérnökként. 1970-től 1979-ig a Középülettervező Intézetben tevékenykedett, mint akusztikai tervező. 1979 és 1991 között az Elektroakusztikai Gyárban fejlesztési osztályvezető lett, később a Gépker KFT-ben akusztikai konzulensi munkakörben látta el feladatait. Pályafutása során jelentős oktatói tevékenységet végzett. A Kandó Kálmán Műszaki Főiskolán 1965-től 1991-ig külsős előadó, mialatt ugyanott címzetes főiskolai tanár 1988-tól. Egyetemünk Villamosmérnöki Karán az 1988 és 2000 közötti években az állami vizsgabizottság tagja volt. A Külkereskedelmi Főiskola külsős matematika tanári állására kapott megbízást 1998-tól 2004-ig. Több egyesületnek, 1991-től 2000-ig az MTA Komplex akusztikai Bizottságának, 1985 és 1991 között az Akusztikai Egyesületnek vezetőségi tagja volt. Részt vett a Tudományos minősítő Bizottság munkájában, több alkalommal opponensként, illetve tagként. Számos hazai és külföldi tudományos kongresszuson tartott előadást. Munkája során több szakmai publikációja jelent meg, köztük tankönyve is. A doktori címet és a kandidátusi fokozatot 1980-ban szerezte meg.

A műszaki akusztika területén végzett munkájáért 1990-ben a MTESZ Akusztikai Egyesülete Békésy-díjjal jutalmazta.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gajdács József

*1929-ben született Szegedátokházán.
Villamosmérnöki oklevelének száma: 130/1958*

2008-ban aranydiplomában részesült.

1958-1959-ben gyakornok a Délmagyarországi Áramszolgáltató Vállalatnál 1965-ben szerzett oklevelet Egyetemünk Gépészmérnöki Karának Gazdasági-mérnök szakának Energiagazdálkodási ágazatán. 1959-1990: Üzemviteli osztályvezető a Délmagyarországi Áramszolgáltató Vállalat Békéscsabai-, Hódmezővásárhelyi Üzletigazgatóságán. Feladatai közé tartoztak nagy, közép, és kisfeszültségű hálózatok, továbbá alállomások, fogyasztó mérőberendezések üzemeltetése, üzemének irányítása, beleértve a villám és túlfeszültség védelmet, az érintésvédelmet, a biztonságtechnikát, a foglalkoztatottak szakmai továbbképzését. Energiagazdálkodással, műszaki nyilvántartással is foglalkozott.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gergely Andor

1934-ben született Gyulán.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 169/1958

2008-ban aranydiplomában részesült.

Oklevelének megszerzése után 1958-tól 1963-ig a Finommechanikai Vállalat Fejlesztő Laboratóriumában dolgozott. Részt vett mikrohullámú műszerek tervezésében és kivitelezésében, valamint TV átjátszó állomások berendezéseinek és honvédségi lokátorok tápvonalrendszereinek méréseiben. Ezt követően 1963-tól az Országos Mérésügyi Hivatalban nagyfrekvenciás mérés technikával foglalkozott. Munkatársaival országos etalonokat hoztak létre, elsősorban a feszültség-, a teljesítmény-, és a csillapítás mérés területén. Ezek értékeit nemzetközi körmérésekben is rendszeresen ellenőrizték. Ezekről származtatták le az intézmények és vállalatok használati etalonjainak pontosságát. 1966-ban mikrohullámú szakmérnöki diplomát szerzett. Folyamatosan részt vett annak a bizottságnak a munkájában, amely a nagyfrekvenciás sugárzás biológiai hatásaival foglalkozott. Munkájával kapcsolatos témákban számos cikket írt, és előadást is tartott.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gosztolya János

1933-ban született Jákfán.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 55/1958

2008-ban aranydiplomában részesült.

A diploma megszerzése után pályázat útján került az Ajkai Timföldgyár és Alumínium kohóba, mint Üzemmérnök. Megismerte az ajkai erőművet, timföldgyárat és az alukohót egyenáramú energiaellátásával együtt. Az egyenáramú energiát Siemens vastestű egyenirányítók biztosították. Egyetemünk Gépészmérnöki Karának Vízgép tanszékével hidrodinamikus olajkapcsolót tervezett. Megoldotta a kötélpályai csilleszállítás tökéletes számlálását, az MTA Izotóp Intézetének bevonásával Co 60 izotóppal. Megtervezte, megvalósította elsőként az ország olyan bányáját, amely külszíni diszpécserből üzemelt automatikus és helyi működtetéssel. Tanított a Villanyszerelő Képző Intézetben, továbbá önálló villanyszerelői és energetikusi tanfolyamokat vezetett. Elvégezte az Esztergomi Mérnök Továbbképző Intézetet kitűnő minősítéssel. 1963-ban az Ajkai Jókai bányában helyezkedett el. A pécsi bányával együtt országosan kiemelt gépesítési és automatizálási fejlesztést kaptak. A Magyar Kormány árajánlatot kért a Jókai bánya gépészeti automatizálására. Egy év alatt megtervezte. Munkájáért kitüntették.

Munkássága elismeréseként Kiváló Dolgozó kitüntetésben részesült három alkalommal, megkapta a Bányász Szolgálati Érdemérem bronz, ezüst és arany fokozatát.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gööz Pálné Majoros Anna

*1933-ban született Bántapolcsányon.
Villamosmérnöki oklevelének száma: 366/1959*

2009-ben aranydiplomában részesült.

Már diplomájának megszerzése előtt, 1958-ban elhelyezkedett a Beloiannisz Híradástechnikai Gyár, (a későbbi BHG Híradástechnikai Gyár) Telefon Gyáregységének Jelfogótervezési Osztályán. 1973-ban átszervezés során a BHG Fejlesztési Intézet Gyártmányfejlesztési Főosztályára került, ahol a Szerelvényfejlesztési Osztály vezetésével bízták meg. Innen vonult nyugállományba 1988-ban. Munkája során elsősorban jelfogó tervezéssel és fejlesztéssel foglalkozott, mint például a Tesla jelfogó kiváltása 24 rugós S jelfogóval, valamint az Ericsson központ jelfogóinak honosítása és gyártásba vitele. 1973-tól a Szerelvényfejlesztési Osztályon a jelfogó-, crossbar gépek-, tekercsek és transzformátorok-, valamint nyomtatott áramkörök fejlesztését és tervezését végző csoportok vezetőjeként a BHG-ban gyártott telefonközpontok, szerelvényeinek túlnyomó többsége a feladatkörébe tartozott. Nyugdíjasként 1989-től 1991-ig a Cobra Kiszövetkezetnél nyomtatott áramkörök ellenőrzésével és gyártásba vitelével foglalkozott, majd innen az Extra Top Kft-be lépett be, ahol átviteltechnikai berendezések importját bonyolította. 1993-tól 2006-ig az Indit-Trade Kft-ben dolgozott, ahol a munkája egy részét különféle járművek villamos és egyéb alkatrészei műszaki feltételeinek, gépkönyveinek fordítása töltötte ki.

A BHG-ban végzett munkájáért 1970-ben Miniszteri elismerő oklevelet kapott. 1983-ban pedig az ipari miniszter a Kiváló Újító Kitüntetés arany fokozatát adományozta.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gyenes Gyula

1934-ben született Besenyszögön.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 141/1958

2008-ban aranydiplomában részesült.

Oklevelének megszerzése után a Mechanikai Laboratórium budapesti fejlesztőrészlegében helyezkedett el, ahol nyugállományba vonulásáig dolgozott. Fejlesztési mérnökként TV kamera (ipari TV), majd URH vevőkészülék áramköri fejlesztésével foglalkozott. A laboratórium vezetőjeként irányította az URH panoráma készülék, és RH (ún. amatőr) adóvevő készülék kifejlesztését. Fejlesztési főosztályvezetőként, majd főkonstruktorként vezetője volt több laboratóriumnak. Feladatahoz tartozott az RH és URH rádió-iránymérők fejlesztése antennától a kiértékelő készülékig (keret-, távkeret-, aktív-, Adcock antennák, mechanikus-, elektronikus forgatású, interferométer elvű iránymérők, automatikus rádió-felderítő készülékek). Részt vett e készülékeket alkalmazó rendszerek hazai és külföldi kialakításában és betanításában. Több szabadalom köthető nevéhez, amelyet munkatársaival közösen fejlesztettek ki (panoráma vevő, iránymérési eljárások).

Munkássága elismeréseként a Haza Szolgálatáért arany és a Munka Érdemérem bronz fokozatát kapta.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Havasi Antal

1931-ben született Mezőtúron.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 365/1959

2014-ben aranydiplomában részesült.

A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának Erősáramú szakán 1958-ban fejezte be egyetemi tanulmányait, ahol diplomájának tárgya volt az egyfázisú nagyvasúti terhelés hatása a 3 fázisú hálózatra, amelyben kidolgozta, hogy milyen aszimmetriát okoz a Kandó villamos mozdony az országos háromfázisú hálózaton. Ezt a feladatot a szimmetrikus összetevők módszerével oldotta meg. Diplomatervét megvédve 1959-ben lett okleveles villamosmérnök. Szolnokon a TITÁSZ-nál állt munkába, majd a békéscsabai és orosházi DÁV-nál folytatta tevékenységét, ahol diploma munkájának témáját részben gyakorlatba ültette, mely szerint a kapcsoló állomás 20 KV-os kimenő vonalak szelektív földzárlat kijelzését a szimmetrikus összetevők módszerét felhasználva oldotta meg. 1961-ben a Békéscsabai Malomipari Vállalatnál, majd 1963-tól a Békés Megyei ÁÉV-nél, mint energetikus illetve tervezőmérnökként dolgozott. 1980-ban a békéscsabai MEGYEVILL-nél főmérnökként helyezkedett el. 1991-ben vonult nyugdíjba.

1990-ben költségmegtakarítás céljából központi fázisjavítást vezetett be a Békéscsabai Konzervgyárban. Ezt az újítását az Országos Találmányi Hivatal az eredményes újítói tevékenységéért „Kiváló újító” kitüntetés ezüst fokozatával és kiváló dolgozói elismeréssel jutalmazta.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Honfi András

*1935-ben született Pestszenterzsébeten.
Villamosmérnöki oklevelének száma: 17/1959*

2008-ban aranydiplomában részesült.

Pályafutását az abszolutórium megszerzése után, 1958-ban a Mechanikai Laboratórium Híradástechnikai Kísérleti Vállalatánál kezdte mint fejlesztő mérnök. Itt dolgozott több mint 36 évig, 1994-ig a vállalat felszámolásáig. Munkába állása után, egy éven belül, kiemelt fejlesztőmérnöki beosztásban folytatta tevékenységét, ennek kapcsán önálló fejlesztési témákkal bízták meg. Az itt töltött idő alatt több mint 40 készülék és berendezés konstrukciójának létrehozásában és önálló elkészítésében vett részt. Az elektroakusztikai készülékek, (pl. stúdiók hangellenőrző, illetve hangrögzítő berendezései) mellett rövidhullámú, kommunikációs, és 1 kilowattos adóberendezést is konstruált. 1981-től fejlesztési laborvezetőként megbízást kapott a speciális rendeltetésű hangrögzítők létrehozására. 1986-ban olyan eljárást dolgozott ki, amire később szabadalmi védelmet kapott. Ennek segítségével, kommersz CC-kazettás szalagra folyamatos, információ kimaradás nélküli felvétel készült ikerfutóműves magnóval.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Horváth Imre

1933-ban született Inkén.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 216/1958

2008-ban aranydiplomában részesült.

Pályafutása alatt volt tervező, főmérnök, üzemigazgató, iparjogvédelmi és újítási önálló csoportvezető, később vezető energetikus, GMK vezető. 1991 óta egy saját tulajdonú, szabadalmaztatott találmányára alapozott kft ügyvezetője. Ezt a tevékenységet 2016-ig végezte – rokkantnyugdíjasként. 1979-ben munkavédelmi szakmérnöki oklevelet szerzett. Több szabadalmaztatott találmány köthető nevéhez, például: „Kapcsolási elrendezés gőzzel fűtött helyiségek hőmérsékletének és gőznyomásának szabályozására”, de társszerzőként szolgálati szabadalmat kapott nagy csúcshúzású (UNIPREL) közép feszültségű távvezeték-oszlopokra is. A dunaújvárosi plébánián könyvtárosi és energetikus munkát végzett. Bevezette a számítógépes nyilvántartást és a könyvkölcsönzést. Környezetvédelmi és takarékosági célból az egyházközségben áttértek a LED világításra. Négy családi házhoz és a dunaújvárosi egyházközség ingatlanjaihoz saját költségből napelemeket telepített (23 kW). Jelenleg a templom napelemei alatti, térkövezéssel kialakított térre és környékére gyermek és felnőtt közösségi rendezvényeket szerveznek.

Eredményes újító tevékenységéért 1985-ben OTH bronz kitüntetésben, 1987-ben OTH ezüst kitüntetésben részesült. Munkája elismeréseként Korszerű anyagok, konstrukciók, technológiák '90 különdíjat, 1987-ben az ÉVM-től Kiváló Munkáért Miniszteri kitüntetést, polgári védelmi munkájáért a Honvédelmi Érdemérem 10, és 15 éves fokozatú kitüntetését, a II. Magyar Innovációs Nagydíj Pályázaton energiatakarékosságért elismerő oklevelet, a IV. Magyar Innovációs Nagydíj Pályázaton az általa irányított Hő-szabályozó Innovációs Kft Vízzel és hő-megtakarításért elismerő oklevelét kapta. Korábbi tevékenységeiért Őszentségétől, Ferenc Pápától személyre szóló írásos apostoli áldást kapott.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Imre György

1935-ben született Tolnán.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 57/1958

2008-ban aranydiplomában részesült.

Oklevelének megszerzése után 1958-tól 1959-ig az IPARTERV-nél tevékenykedett villamos tervezőként. 1959-től 1969-ig a Dél-dunántúli Áramszolgáltató Vállalat Szekszárdi Üzletigazgatóságán, az Üzemviteli Osztályon dolgozott. Műszaki Fejlesztési csoportvezetőként az üzletigazgatósághoz tartozó helységek elvi rekonstrukciós terveit továbbá tanulmányterveket készített. Többek között Szekszárd város 1960-1980 közötti évekre vonatkozó villamosenergia ellátásának távlati tervét, majd Tolna megye egyes térségeire (Paks, Bonyhád, Tamási) vonatkozó középfeszültségű hálózatfejlesztési terveit. 1970 januárjától a Tolna Megyei Beruházási Vállalat alkalmazásában Tolna megye ipari, kommunális- és lakásberuházásaival kapcsolatos villamosenergia-ellátási feladatok lebonyolítási munkáit végezte. Kezdetben műszaki előkészítő és ellenőr, később beruházási osztályvezető-helyettes, majd osztályvezető, végül beruházás szervezési és fővállalkozási irodavezető volt. 1990-ben vonult nyugállományba. 1964-től tagja a Magyar Elektrotechnikai Egyesület Szekszárdi Csoportjának.

Munkájának elismeréseként 1971-ben Az Építőipar Kiváló Dolgozója, 1978-ban Vállalati Kiváló Dolgozó, 1987-ben pedig Kiváló Munkáért Építőipari miniszteri kitüntetést kapott.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Jeszenszky Sándor

**c. egyetemi docens, c. főiskolai tanár,
a műszaki tudomány kandidátusa**

1935-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 147/1958

2008-ban aranydiplomában részesült.

1958-ban szerezte meg oklevelét az erősáramú szakon kitüntetéssel. 1990-ben a műszaki tudomány kandidátusa lett. 1958. és 1991. között a VILATI Villamos Automatika Intézet tervező-fejlesztő mérnöke, műszaki igazgatója, majd fejlesztési főmérnöke volt. Szabályozott villamos hajtásokkal, teljesítményelektronikával foglalkozott pályafutása során. 1991-ben vonult nyugállományba. 1991-től a Magyar Elektrotechnikai Múzeum főmuzeológusa, 1995-2008 igazgatója, tudományos tanácsadó (nemzetközi és magyar elektrotechnika történet). C. egyetemi docens (ELTE TTK), c. főiskolai tanár (Kaposvári Egyetem), a BME Technika-, Mérnök- és Tudománytörténeti Doktori Iskolájának konzulense. A Magyar Elektrotechnikai Egyesület tagja.

Munkássága elismeréseként megkapta a Magyar Elektrotechnikai Egyesület Zipernowsky és Elektrotechnika Nagydíjait, a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma Móra Ferenc díját, a Nemzeti Szellemi Tulajdon Hivatalának honoris causa Jedlik díját és a Német Elektrotechnikai Egyesület Elektrotechnika Történeti Bizottságának Euler Érmét.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kaiser Mihály

*1933-ban született Albert-Kázméron.
Villamosmérnöki oklevelének száma: 38/1958*

2008-ban aranydiplomában részesült.

Diplomája megszerzése után a Villamos Energetikai Kutató Intézetbe nyert felvételt. Beosztása először tudományos gyakornok, később tudományos főmunkatárs volt. Leglényegesebb munkája az Oroszlányi Hőerőműben üzembe helyezett FetiSII. üzemellenőrző adatgyűjtő aritmetikai és regisztráló egységének tervezése volt. 1969-től a Villamosipari Automatikai Intézet fejlesztő mérnökeként, később számítástechnikai tanácsadójaként, majd főmunkatársaként dolgozott. Fő munkája a PC-4000 kisszámítógép tervezése, fejlesztése volt. Kb. 100 db készült ügyviteli, telemechanikai, folyamatirányítási, utastájékoztatási célokra polgári és honvédségi alkalmazásra egyaránt. A téma Eötvös-díjra is felterjesztésre került, de mivel megosztani nem lehetett, a tervező helyett csak egyik, legfeljebb adminisztrációt végző felsőbb vezető kapta az elismerést. 1982-től a Volán Tröszt Elektronikánál, majd ezen belül a VE Vektor Kft-ben dolgozott mint számítástechnikai tanácsadó, illetve főmunkatárs. Itt Z80 alapú Mostek kisgép kiegészítésével, irodai adatrögzítő tervezésével, illetve UNIVAC gépkonzol-egység hazai pótlásával foglalkozott. 1994-ben vonult nyugállományba.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kamocsai Ignác

1934-ben született Kisbajcon.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 86/1958

2008-ban aranydiplomában részesült.

A diploma megszerzése után a Híradótechnikai Vállalatnál, mint gyártástechnológus dolgozott, speciális rádiók és nagy teljesítményű tápegységek előállításában tevékenykedett. Hat év után az Országos Mérésügyi Hivatalba került, ahol átviteltechnikai mérőműszerek hitelesítése volt az elsődleges feladata. Ezt követően impulzustechnikai műszerek fejlesztése, majd mikrohullámú mérőműszerek hitelesítése. A legnagyobb kihívásnak azonban azt találta, hogy mérések pontosságának növelése miatt új módszereket fejlesszen ki. Német és angol nyelvismeretet felhasználva nemzetközi mérésekbe is bekapcsolódott. A nemzetközi összehasonlítás mérési eredmények mindig iránymutatóak voltak a külföldi társlaborok részére.

A mérések számítógépes automatizálásáért a külföldi társlaborok elismerését, és kiváló mérnök kitüntetését is megkapta.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Karácsony Ferenc

1934-ben született Siófokon.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 52/1958

Végzése után a DÉDÁSZ Kaposvári Üzletigazgatóságának Üzemviteli Osztályára került. Munkaköre a megye területén található alállomások üzemeltetése volt. Később a kaposvári 20 kV-os kábelhálózatot tervezte meg és üzemeltette. Az 1960-as évek második felében a Kaposvári Városi Kirendeltséget vezette. Második munkahelye a Budapesti Finommechanikai Vállalat kaposvári 3. számú gyáregysége volt, ahol a Termelési Osztályt vezette. A gyáregységben híradási termékek gyártása folyt 1970-1975 között. Harmadik munkahelye 1975-1992 között az Agrober Somogy megyei kirendeltsége volt. Itt zömmel a mezőgazdaságban használt villamos berendezéseket tervezett, de kapott megbízásokat iparági környezetből is. Feladata a Gépészeti Osztály vezetése volt, ezen belül irányító tervezői munka végzése is. 1992-ben vonult nyugdíjba, amikor a vállalat megszűnt.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Kelényi Miklós

műszaki doktor

1931-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 13/1954-55

2005-ben aranydiplomában részesült.

A Fogaskerékgyárban és a Villamos Erőmű Tervező és Szerelő Vállalatnál eltöltött rövid idő után 1956-1990 között az Aluterv-FKI Alumíniumipari Tervező és Kutató Intézet Kohászati Irodájában tervezőmérnök, szakosztályvezető, majd 1963-tól osztályvezető, 1985-től pedig osztályvezető műszaki tanácsos címmel. Az Aluterv-FKI-nél töltött 35 év alatt a hazai alumíniumkohók nagyteljesítményű egyenirányítóinak, valamint a kohók és egyéb színesfémipari üzemek összes új létesítményeinek és rekonstrukcióinak tervezésében, a kivitelezések tervezői művezetésében vett részt. A vonatkozó beruházási programok villamos részét (amely a kohóknál az egyenirányító berendezések miatt igen jelentős rész) még osztályvezetőként is személyesen készítette. Számos színesfémipari nemzetközi konferencián angol nyelven tartott szakmai előadást. Több publikációja jelent meg a Kohászati Lapok, a Magyar Alumínium c. szaklapokban, valamint az Aluterv-FKI évkönyvekben. Az UNIDO nemzetközi szervezet alumíniumkohászati szakértőjeként teljesített küldetéseket Irakban, Mozambikban, Líbiában, Vietnámban és Indiában. Szakmai pályafutása alatt két ízben tért vissza további tanulmányok folytatására a BME-re, 1963-ban a Gépészmérnöki Kar Gazdasági Mérnöki Szak energiagazdálkodási ágazatán gazdasági mérnöki diplomát szerzett, majd 1969-ben Ipari elektronika szaktudományból műszaki doktorrá avatták.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Kenderessy Miklós

c. egyetemi docens, kandidátus

*1934-ben született Budapesten.
Villamosmérnöki oklevelének száma: 74/1958*

2008-ban aranydiplomában részesült.

A Távközlési Kutató Intézetben kezdett dolgozni, ahol mikrohullámú berendezések kutatásával foglalkozott, és (38 évi munka után) innen ment nyugdíjba 1996-ban, mint az Intézet műszaki igazgatója és vezérigazgató- helyettese. Az ezt követő 5 évben a Közlekedési, Hírközlési és Vízügyi Minisztériumban dolgozott szakfőtanácsosként. Munkásságát számos szakcikk, több szakkönyv és szabadalom tanúsítja. 1962-ben egyetemi doktori címet, 1967-ben kandidátusi címet szerzett. 1963 óta tanított a Villamosmérnöki karon, 1981 óta címzetes docensként, és az Állami Vizsgabizottság elnöki teendőit látta el. Számos szakmai szervezetben tevékenykedett: MTA Távközlési Rendszerek Bizottsága, URSI Magyar Nemzeti Bizottság, HTE, MATE; jelenleg is a Magyar Mérnökakadémia elnökségi tagja. Hosszabb tanulmányúton járt Münchenben, Londonban és Moszkvában.

Fontosabb kitüntetései: Állami Díj (1978-ban a rádiótechnikai rendszerek kutatásában elért nemzetközi hírű munkásságáért), Kiváló Újító arany fokozat, Kolos Richárd díj, Virág-Pollák díj, Kruspér István Emlékérem, Tekhné Érem, Haza Szolgálatáért arany fokozat.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Keresztély Sándor

1935-ben született Miskolcon.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 274/1958

2008-ban aranydiplomában részesült.

1958-ban szerezte meg villamosmérnöki oklevelét a Gyengeáramú szakon. A Központi Fizikai Kutató Intézet tudományos segédmunkatársaként nukleáris elektronikai műszerek fejlesztésén dolgozott. Ezután a Méréstechnikai Központi Kutató Laboratórium tudományos munkatársa lett, ipari elektronikai fejlesztésekkel foglalkozott. 1968-tól nyugdíjazásáig a Számítástechnikai és Automatizálási Kutató Intézet tudományos munkatársa, osztályvezetője, igazgatóhelyettese volt. Mikroszámítógépes folyamatirányító rendszert fejlesztettek ki, amelyet két helyen gyártottak. Összesen kb. 50 rendszer létesült, jórészt külföldön. A Paksi Atomerőmű kazettaátrakó berendezéséhez hét mikroszámítógépre épült, hibatűrő irányítórendszert dolgoztak ki, amelyet nyolc további atomerőmű számára is szállítottak az EVIG révén. Ezek a rendszerek ma is üzemelnek, kivéve, ahol az egész atomerőművet bezárták. 1995-től 2007-ig nyugdíjasként Egyetemünkön tanított elektronikát és informatikát.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kovács István

1933-ban született Nagyvelegen.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 51/1958

2008-ban aranydiplomában részesült.

Az egyetem elvégzése után a Középdunántúli Szénbányák Dudari Bányaüzemében energetikusként kezdte a munkát. Két év után villamos és gépészeti részlegvezető lett. Ebben a munkakörben dolgozott 17 éven át. Ezután a Vállalati központba, Veszprémbe került, ahol a Beruházási Osztályon a központhoz tartozó hat bányaüzem fejlesztési munkáival, bányabővítések műszaki ellenőrzésével foglalkozott villamos és gépészeti szempontból. Fentiekbe beletartozott földalatti 5,5/0,4 kV-os valamint külszíni 35/5,5 kV-os transzformátor állomások létesítése, ezen kívül mélyszinti szivattyú állomások telepítése, továbbá földalatti szállítások automatizálása, diszpécser rendszerek létesítése, stb. Egy-egy bányaüzem energia igénye 2-20 MW-ig terjedt. Ez utóbbi munkakörében dolgozott nyugállományba vonulásáig.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Miklós József

1934-ben született Ófehértón.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 1/1959

2009-ben aranydiplomában részesült.

Harmadéves egyetemista korában rész munkaidőben elhelyezkedett a Ganz Villamossági gyár Villamosgép Tervezési Főosztályán, ahol hidrogenerátorok rajzainak szerkesztésével foglalkozott. 1958 szeptemberben áthelyezték az Aszinkronmotor Számítási Irodába. Ott a fejlesztés alatt álló nagymotor sorozat villamos számításait végezték. 1962-ben a Szinkrongép Számítási Irodába került. Itt hidró- és turbógenerátorok villamos számítása volt a feladata. 1964-ben féléves tanulmányúton volt a leningrádi Elektroszila gyárban hidrogén és vízhűtéses turbógenerátorok tanulmányozására. Ezt követően részt vett a Ganz gyár saját fejlesztésű 220 MW-os hidrogén és vízhűtésű turbógenerátorainak fejlesztésében (Százhalombatta, Paks). 1965-től éveken át részt vett Egyetemünk Villamosgépek Tanszékének munkájában tervezési gyakorlat, diplomatervezésével és annak bírálatával. Az 1968-1970-es években hidrogenerátorok villamos számítása volt a feladata. Ilyen volt többek között az India részére szállított 32 pólusú 3250 mm furatú vertikális hidrogenerátor. 1970-ben a nagyvasúti vontatásban egyre jobban terjedő váltakozó áramú gépek alkalmazása miatt áthelyezték a Vasúti Villamosgép Tervezési Főosztályra csoportvezetőnek. Itt a nagyvasúti mozdonyok váltakozó áramú gépeit tervezte, (generátorok, segédüzemű gépek). Ezek mellett a csoport feladata volt a berlini Metró járművek vontatómotorjának a tervezése is. 1974-ben kinevezték a Vasúti Járművek Villamosgépei Tervezési Osztályra osztályvezetőnek. Az osztály feladata a nagyvasúti- és közúti járművek villamosgépeinek tervezése volt. Az osztályt 1994-es nyugállományba vonulásáig vezette.

Munkásságáért 1984-ben a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsa által adományozott Kiváló Munkáért kitüntetést kapott. 1990-ben Mechwart András műszaki alkotói díjjal jutalmazták mérnöki tevékenységét.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Molnár Éva

*1934-ben született Marcaliban.
Villamosmérnöki oklevelének száma: 186/1961*

2011-ben aranydiplomában részesült.

Mivel 1959 júliusában férjhez ment, így csak a nyár végén kezdett dolgozni az Elektromechanikai Vállalatnál. Itt kezdőként a szerelőműhelyben kellett gyakorlatot szereznie. Mivel a műhelyt átszervezés miatt Alagra telepítették, így a bejárás nehézségei miatt egy év múlva a Telefongyárban helyezkedett el. Itt az átvételtechnikai berendezések átvételének előkészítésénél kapott munkát, ami szakterületének jobban megfelelt, mivel diplomamunkáját is átviteltechnikából készítette. Itt a gyártás megindításának előkészítéseként a gyártmányfejlesztési osztályon a porvasmagos tekercsek tervezését és a műhely felügyeletét végezte. A selejtszázalék csökkentésére speciális ragasztás előtti szorító cél eszközt tervezett a mérési ellenőrzésekhez. 1965-ben hirdetésre a Migértbe lépett be az akkor alakuló, külföldi elektromos műszerek bemutató ismertetésére és forgalmazására alakult osztályra. Míg a fia születése miatt gyes-en volt, az osztály megszűnt, így 1971-ben a Finommechanikai Vállalatba lépett be. Első feladataiként célműszerek tervezésével foglalkozott, majd az alakuló Fejlesztési Főosztályra került. Itt először lokátoros katonai járművek bemérését, tápvonalainak mérését, illetve javítását végezték, majd az ebből az osztályból kivált polgári részleg parabolaantennák és tápvonalak mérésével szét- és összeszerelés kiiktatására új technológiai megoldást dolgozott ki. 1991-ben innen ment nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Nagy Sándor

1935-ben született Békéscsabán.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 109/1960

2010-ben aranydiplomában részesült. A BME Villamosmérnöki Karának Híradástechnikai Szakát abszolválta. A 60-as években szakmérnöki oklevelet, továbbá műszaki doktori címet szerzett. A gabonaiparban energetikus oklevélhez jutott, majd oroszból, angoltól középfokon államvizsgázott. Alapfokú vállalati tervező, könyvelő és statisztikusi képesítést kapott. Később a BME-nél Eur. Ing. minősítésben is részesült. Abszolválás után a MTA Műszaki Fizikai Intézetben a félvezető kutatás-fejlesztéshez szükséges szabályzók és műszerek létrehozásában tevékenykedett. 1962-69 között a Gabonatröszt szentesi takarmánygyárának lett műszaki vezetője, majd 1984-ig az Irányítástechnikai Osztályt irányította. Ekkor zajlott le az érintkezős és érintkezőtől mentes vezérlő-rendszerek váltása és az elektronikus mérlegek széles körű elterjesztése. Az új technológia alkalmazóinak oktatást tartott. Részt vett a nemzetközi szakmai kapcsolatokban KGST-bizottsági tagként. A MÉTE és MATE szakosztályaiban aktívan részt vett. Két vidéki szakosztály titkára is volt. A szegedi Élelmiszeripari Főiskolai Kar hallgatóit gyakran fogadta üzemi gyakorlatokon, speciális kollégiumokat is tartott. Munkásságát c. docensi címmel ismerték el. Az ÁVB-k tagja volt. Több éven át volt a KKVMF-en gyakorlatvezető. 1984-ben a MIKI Mérlegtechnikai Osztályának főmunkatársa lett, majd két év múlva átigazolt a kisvállalkozási szektorba. A Mikromatika BT Holding főmérnökeként kezdte, majd vezérigazgató-helyettes lett. Részt vett az első hazai festőrobot fejlesztésében. A rendszerváltás idején az amerikai Allen-Bradley termékek forgalmazására saját vállalkozást alapított, melyet 1995-ös önnnyugdíjaztatásáig irányított. Peres ügyekben szakértést végzett. Legalább száz tanulmánya, jelentése, publikációja, előadása jelent meg országos szakfolyóiratokban is. 3 találmányát, több újítását hasznosították. A rendszerváltozást követően közéleti tevékenysége is kibontakozott az MRE-ben, melyben a 4-szintes rendszer minden szintjén legalább 1 cikluson át világi elnök volt. Módja nyílt szakmai hozzáértésének gyümölcsötetésére is az országos infokommunikációs rendszerük kialakításában. Fenntartó társelnöke volt a Károlyi Gáspár Egyetemnek és a Bethesda Kórháznak is. Öt gyermekéből három okl. üzemmérnök. A Gabonatrösztnél kiváló újítói, feltalálói elismerésekben részesült. Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Németh Jánosné Vas Izabella

1935-ben született Telekiben.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 308/1959

2010-ben aranydiplomában részesült. A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán 1959-ben szerzett oklevelet. Az egyetem elvégzését követően 28 éven át a Budapesti Városépítési Tervező Vállalat (BUVÁTI) V. Irodájában dolgozott tervezőként, majd vezető tervezőként. Az egyetemi képzettsége mellett az évek során elsajátította az épületgépészeti ismereteket is, így 1975-től kezdődően a villamos- és gépész-szakosztály vezetőjeként egy tizenkét-tizenöt fős csoport munkáját irányította. Az Iroda nagyrészt felújítási munkálatokban vett részt, de új épületek tervezésében is közreműködött. A budapesti közintézmények, lakóépületek villamoshálózatának cseréje, az épületgépészeti berendezéseknek a kor követelményei szerinti modernizálása, a különböző korokban épült épületek szerkezetének, a korabeli kivitelezési technikáknak a pontos ismeretét is megkívánta. Az Iroda működésének évtizedei alatt a tervezést megelőző felmérő munkáknak köszönhetően a budapesti épületek nagyobb részéről pontos dokumentáció gyűlt össze. Munkája során a XIX. századi épületektől a bauxitbeton épületekig számos különböző típusú - gyakran műemléki vagy műemlék jellegű - épület felújításában vett részt. A már meglévő épületek felújítása mindig egyedi tervezést kívánt meg és szükségessé tette a munkálatok során a helyszínen történő művezetést is. Jelentősebb munkái: az erzsébetvárosi tömbrehabilitáció, a tatabányai lakótelepek hőközpontjainak modernizálása, pesti és budai közintézmények (a Mester utcai, a Vendel utcai, a Virányos úti iskola, a csepeli és a Fehérvári úti rendelőintézet stb.) és lakóépületek százainak elektromos és épületgépészeti felújítása, a Kossuth Lajos utca Kígyó patika felújítása, a Párizsi udvar világítása, a Kuruclesi úti új tűzoltó-laktanya. A BUVÁTI gazdasági nehézségei miatt nem sokkal a nyugdíjba menetele előtt a felújításokkal foglalkozó V. Irodát megszüntették. Rövid ideig a Fővárosi Művelődési Intézmények Műszaki és Gazdasági Igazgatóságán dolgozott, majd kiváltotta mind az épületvillamossági, mind az épületgépészeti vezető tervezői engedélyt és magántervezőként végzett tervező-munkát.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Németh Pál

*1935-ben született Jászberényben.
Villamosmérnöki oklevelének száma: 168/1958*

2008-ban aranydiplomában részesült.

1958-ban a Mechanikai Laboratóriumban fejlesztő mérnökeként helyezkedett el. 1959-től 1964-ig a MTA Kibernetikai Kutató Csoport Számítástechnikai Központjánál dolgozott mint tudományos munkatárs. Részt vett az M3 számítógép fejlesztésében. 1964 és 1969 között az Automatizálási Kutató Intézet GRKCS tudományos főosztályvezetője volt. Feladatai közé tartozott a DIGIRAD üzemi számítógép fejlesztés irányítása, MAT információs rendszer fejlesztése. Az 1969-től 1994-ig tartó időszakban a Számítástechnikai Koordinációs Intézet- SZKI Számítástechnikai Kutató Intézet és Innovációs Központ társalapítója, laboratóriumvezetője, 1984-től ügyvezető igazgatója, 1991-től főigazgatója, később vezérigazgatója volt. Az R10, R12 és az R15 számítógépek főkonstruktőre, a Proper személyi számítógép család fejlesztés vezetője volt. Számítógép fejlesztési projekteket vezetett a Siemens, a CII, a SEMS, a SAGEM, a BULL és a Xerox cégek részére. OMFB szakértői bizottságok tagja, vezetője, az ESZR együttműködésben szakértői bizottságok magyar tagja, 1987-től a Főkonstruktóri Tanács magyar tagja. 1994-1997 között a CGSAT- Deltáv Rt. - Digitel 2002 Kft. informatikai igazgatója volt. 1997-től 2016-ig a Tolbo Bt. tulajdonos ügyvezető igazgatójaként, infokommunikációs és üzletfejlesztési tanácsadással foglalkozott hazai és nemzetközi cégek részére. 1993-2016 között igazságügyi infokommunikációs szakértő, 2003-tól az „e-Írástudásért Közhasznú Alapítvány” kuratóriumi elnöke. 2004-től a Certop Rendszer-és termék tanúsító Ház Kft informatikai tanúsítási igazgatójaként dolgozott. 1964-ben megjelent az Út a kibernetikához ismeretterjesztő könyve, 2004-ben pedig az Üzleti Informatika című főiskolai tankönyv. Ezen kívül számos szakcikket írt hazai és nemzetközi szakmai folyóiratokba. Jelenleg az NJSZT keretében szakmatörténeti kutatásokkal foglalkozik, és e tárgykörben publikál.

Munkásságát Neumann János-díjjal jutalmazták 1990-ben.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pátkai Laura

*1935-ben született Budapesten.
Villamosmérnöki oklevelének száma: 82/1960*

2010-ben aranydiplomában részesült.

Szakmai pályafutását 1958-ban kezdte a Központi Fizikai Kutató Intézet (KFKI) Elektronikus Főosztályán. Kezdetben nukleáris műszertechnikával foglalkozott. Osztálya látta el a KFKI fizikusait a méréseikhez szükséges műszerekkel. Fontosabb munkái közt volt egy „sugárkapu”, ami a sugárveszélyes munkahelyekről kilépők ruházatának sugárzó anyag tartalmát mérte, valamint egy moduláris műszercsalád, amiből különféle mérési összeállítások voltak kialakíthatók. A 60-as évek végén kezdett az Intézet számítógép fejlesztésbe (TPA számítógép család) ő ekkor software fejlesztésre képezte át magát. Első munkája a TPA gépeket távadatfeldolgozásra felkészítő programcsomag volt. Az adatkapcsolat a távoli partnerrel telefonvonalon, általuk fejlesztett modemen keresztül valósult meg. 1974-ben átment a KFKI Atomenergia Kutató Intézetébe. Itt kezdetben a KFKI kutató reaktorának számítógépes adatfeldolgozásán, ill. néhány évvel később, zárt hurkú teljesítmény szabályzásán dolgozott. Ezért a világon másodikként alkalmazott szabályzórendszerért társaival együtt Jánossy díjban részesült. Részben még a kutató reaktorhoz kapcsolódott az üzemzavar elemzéssel kapcsolatos munkája. Ennek célja az üzemzavari adatok elemzéséből következtetni a zavar okára és lehetséges következményeire. A paksi atomerőmű indulása óta ott végzett munkái: a VERONA online zónaelemző rendszer; a vezénylőtermek magyar fejlesztésű információs rendszere; az atomerőmű környezetének sugárellenőrző rendszere. Részt vett és részt vesz az erőmű oktató szimulátorának létrehozásában és ismétlődő felújításaiban.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pintér Ferenc

*1935-ben született Pösténypusztán.
Villamosmérnöki oklevelének száma: 264/1958*

2008-ban aranydiplomában részesült.

Az egyetem befejezése után a budapesti Kénsavgyárhoz került, ahol a villamos üzemenél üzemmérnöként, majd a beruházási osztályon villamos műszaki ellenőrként dolgozott. 1960-tól a Dunai Cement- és Mészműveknél helyezkedett el, ahol az akkor folyó beruházási munkáknál villamos műszaki ellenőri feladatot látott el. Később főenergetikusnak, majd a villamos osztály vezetőjének nevezték ki. 1968-tól a Szilikátipari Központi Kutató Intézetben dolgozott, ahol korábbi gyakorlatának megfelelően feladata - a beremendi és a helyőcsabai cementgyár beruházási villamos munkáinak irányítása volt, a tervezéstől a kivitelezésig. 1978-tól a Dunai Cement- és Mészművek beruházási osztályára került vissza és osztályvezetőként irányította a belpátfalvai cementgyár villamos munkáit. 1990-től ki-nevezték a vállalat fenntartási osztályának vezetőjévé. 1992-től részt vett a Ceminvest Kft. létrehozásában, ahol jelenleg is aktívan dolgozik. A cég fő feladata a cementipari beruházások, valamint egyéb tervezési gyártási és kivitelezési munkák vállalása.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Póta Béla

1932-ben született Mezőkövesden.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 56/1958

2008-ban aranydiplomában részesült.

A diploma megszerzése után 1958-ban az Észak-magyarországi Áramszolgáltató Vállalat Egri Üzemigazgatóságának hálózatszerelési osztályán helyezkedett el. Beosztott mérnökként földkábel, légvezeték, közvilágítás, transzformátorállomás, tervezésével és kivitelezésével foglalkozott. Három év elteltével osztályvezető lett. Tíz év után saját kérésére üzemeltetési feladatokkal, fogyasztásméréssel, védelmekkel, automatikákkal, megszakítók, akkumulátortelepek karbantartásával, transzformátorok, mérőváltók javításával kezdett el foglalkozni. A vállalat szinte valamennyi részlegén dolgozott. 1976-ban az akkor megalakult Beruházási és Tervezési Osztály vezetőjévé léptették elő. Műszaki tervezéssel és beruházások bonyolításával, valamint ezek pénzügyi elszámolásával foglalkozott 1993-ig, nyugállományba vonulásáig. Az eltelt időszakban több szakmai továbbképző tanfolyamon vett részt. 1980-ban Felsőfokú Tervgazdasági oklevelet szerzett. 1958 óta a Magyar Elektrotechnikai Egyesület tagja. Vezetésével alakult meg az a helyi csoport, ahol sok szakmai tanfolyam előadója volt.

Munkájának elismeréseként két alkalommal miniszteri, hat esetben, vállalati kitüntetésben részesült.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. (PhD) Rózsa Lajos

a műszaki tudományok kandidátusa

*1934-ben született Orosházán.
Villamosmérnöki oklevelének száma: 124/1958*

2008-ban aranydiplomában részesült.

A diploma megszerzése után Egyetemünk Villamosgépek Tanszékén létrehozott akadémiai kutató csoport tagjaként tudományos segédmunkatársként helyezkedett el. Három év múlva tudományos főmunkatársi kinevezést kapott. Az MTA SZTAKI-tól 33 év után a Folyamatirányítási Osztály vezetőjeként vált meg, majd társaival együtt létrehozott PROFICON IA. Kft. ügyvezetőjeként dolgozott. Kezdetben egyik fő feladata az akkoriban nálunk még csaknem ismeretlen tranzistorok felhasználásával az embargó okokból számkra nem hozzáférhető, de a digitális mérés és jelfeldolgozás céljára nélkülözhetetlen elektronikus eszközök (pl. A/D átalakítók) kidolgozása volt. A téma vezetőjével együtt kidolgozott megoldásuk számos nyugat-európai országban szabadalmi védeltséget nyert. 1964-65-ben a kanadai NRC ösztöndíjával egy évet a McGill Universityn töltött. Hazatérése után mikroprocesszorok felhasználásával INTELLICON és INTELLICON XT márkanévvel vezetése alatt munkatársaival teljesen digitális működésű, sokcsatornás ipari digitális szabályozó eszközöket fejlesztett ki, melyeket a VILATI gyártott. „Mini-és mikroszámítógépek az irányítástechnikában” címmel 1981-ben jelent meg könyve a Műszaki Könyvkiadónál. Több hazai és külföldi cukorgyár kisebb-nagyobb automatizálási feladatainak megoldásában vett részt, vagy hívták meg szakértőnek. A finn K-PATENTS műszergyártó cég számára speciális szoftvert dolgozott ki, mely a cukor kristályosítása során használható fel előnyösen. Ma már a világ számos országában használják. Egy hazai műszergyártó céggel az elmúlt évben speciális műszert fejlesztettek ki a kristályosítás folyamatának korszerű irányítása céljára, amely egyedülálló a világon. A cukoripar legfontosabb nemzetközi szaklapja, az International Sugar Journal eddig 7 cikkét publikálta.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sándor Gabriella

1934-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 139/1958

2008-ban aranydiplomában részesült.

Az egyetem elvégzése után, 1958-ban a Magyar Postához (a későbbi MATÁV, majd T-Com elődjéhez) került. A különböző helyeken töltött szakmai gyakorlatok után a Posta Központi Táviróhivatalban, majd KPM Postafőosztályon dolgozott és innen vonult nyugállományba. Nyugdíjazása után még 14 évig dolgozott, a telex szolgáltatás megszűnéséig. Szakmai pályafutása alatt végig távirótechnikával, később adatátvitellel is, elsősorban központtechnikával foglalkozott.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Somogyi András

1935-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 239/1958

2008-ban aranydiplomában részesült.

1958-ban kezdte meg pályafutását az ORION Rádió es Villamossági Vállalatnál, mint televízió fejlesztő mérnök. 1963-ban az iparág reorganizációja során profilt váltott és mikrohullámú rádiórelé berendezésekkel kezdett foglalkozni. 1963 és 1967 között elvégezte a félvezető szakmérnöki tagozatot, és disszertációjának megvédését követően elnyerte a műszaki doktori címet. 1967-től az ORION analóg mikrohullámú fejlesztési osztályának vezetője, majd 1975-től mikrohullámú főkonstruktor. 1977-ben az ő vezetésével fejlesztették ki az első magyar műholdas közvetítőlánc 8 GHz-es mikrohullámú hírközlő rendszerét. 1991-ben az ORION fejlesztési főmérnökeként ment korengedménnyel nyugdíjba. 1991-ben megalapította saját tulajdonú tanácsadó Kft-jét, amely hírközlő hálózatok tervezésével, külkereskedelmével foglalkozott. 1998-ban lett a Hírközlési Főfelügyelet Nemzetközi igazgatóságának munkatársaként a nemzetközi szervezetekkel foglalkozó osztály vezetője, később nemzetközi igazgató. 2001-2003 között a Hírközlési Döntőbizottság tagja volt. 2003- 2005 között nemzetközi igazgató helyettes, majd 2011-ig saját tulajdonú vállalkozása szerződéses kapcsolatban végzett tanácsadást a Nemzeti Hírközlési Hatóság, illetve az NMHH számára. Szakterülete a hírközlés európai uniós szabályozása volt. 2011-től nyugdíjas. Jelentős részt vállalt mindkét hírközlési törvény (Hkt. és Eht.), valamint a kapcsolódó végrehajtási rendeletek kidolgozásában, az EU hírközlési keretszabályozásán alapuló piacelemzés, valamint az ún. referencia ajánlatok (RIO, RUO) alapelveinek megalkotásában és a kapcsolatos eljárások kidolgozásában. Magyarországon és külföldön számtalan előadást tartott, cikkei magyar és nemzetközi folyóiratokban jelentek meg.

Munkásságát számos díjjal, kitüntetéssel ismerték el (Kiváló dolgozó, Kiváló Feltaláló kitüntetések, Munka Érdemrend, HTE Arany jelvény, HIF elnöki kitüntetések, 2004-ben „A Magyar Hírközlésért” miniszteri kitüntetés, 2016-ban Dr. Magyar Endre díj).

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sulyok István

1935-ben született Ragályban.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 178/1960

2010-ben aranydiplomában részesült.

Első és egyetlen munkahelye az Ózdi Kohászati Üzemek volt (1958-1991), ahol üzemvezető, fejlesztőmérnök, osztályvezető (1960-1975) beosztások után a következő felső szintű vezetői munkaköröket töltötte be: műszaki fejlesztési osztályvezető (1975-1978), főtervező helyettes (1979-1980), üzemfenntartási főosztályvezető (1980-1981), vezérigazgatói tanácsadó (1982- 1987) és vállalati főmechanikus (1988-1990). Feladatköreibe tartozott a kohászati- (nyersvas és acélgyártás, meleghengerezés) és a segédüzemek (energiatermelés- és szolgáltatás, anyagmozgatás- és szállítás, tűzállóanyag-gyártás) állóeszközeinek (épületek, építmények, gépek, berendezések) karbantartása, felújítása és bővítése. Tervező, szervező és irányító munkájával szemben folyamatos elvárás volt a nagyvállalat állóeszköz-állományának gyarapítása, üzembiztonságának javítása, műszaki színvonalának emelése. A Magyar Elektronikai Egyesület ózdi szervezetének alapító tagja (1963), első titkára (1963-1979), később elnöke (1979-2006) volt. Mint mérnök és a tudományos egyesület helyi vezetője három évtizeden át vett részt a 47 villamos szakember közép- és felsőfokú képzésében és továbbképzésében, oktatási intézmények, tanfolyamok, rendezvények előadójaként. Fáradozott a város nyugdíjas rétege - különösen az idős műszaki értelmiség - életminőségének javításáért. Az 1999-ben létrehozott Ózdi Nyugdíjas Klub alapító tagja, első elnöke (1999-2001) és nyolc éven át választmányi tagja volt.

Eredményes műszaki-gazdasági munkája, vezetői tevékenysége elismeréseként 16 esetben vállalati (Kiváló Ifjú Mérnök, illetve Kiváló Dolgozó), 3 esetben miniszteri (Kiváló Munkáért, illetve Kiváló Újító) kitüntetést kapott. Ózd város önkormányzata Ózd Város Közszolgálatáért kitüntető díjban részesítette 2005-ben.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szabó Antal

*1934-ben született Vasszentmihályon.
Villamosmérnöki oklevelének száma: 87/1960*

2010-ben aranydiplomában részesült.

1958. május 6-án kezdett dolgozni a székesfehérvári Videotonban. Rövid üzemi gyakorlat után azonnal komoly feladatot kapott az első Videoton televíziókészülék technológiájának kifejlesztésében és gyártásba vitelében. 1963-tól a rádió- és televíziókészülékek gyártásához szükséges célműszereket fejlesztette és kivitelezte, majd 1971-től a Televízió- és Rádiógyár főosztályvezetője lett. Ezt követően 1973-tól az új Videoton profil, a számítógép-fejlesztés és -gyártás főosztályvezetőjeként dolgozott. 1976-ban kinevezték a katonai rádiógyártás főmérnök-helyettesének, majd egy év múlva főmérnökének, 1988-ban a Videoton Ipari Rt. mű- szaki igazgatójának. A rendszerváltást követően, a privatizált Videotonban a Videoton Holding Rt. Iparfejlesztési igazgatójaként, 1997-től a Videoton Külkereskedelmi Rt. vezérigazgatójaként működött, egészen a 2004. évi nyugdíjba vonulásáig (hetvenévesen, ötven év munkaviszonnyal, beleértve az öt év egyetemet is). 1956. október 23-án részt vett a Műszaki Egyetem kertjéből indult tüntetésen. 1957 elején tovább folytatta a tanulmányait a Műszaki Egyetemen. Semmilyen pártnak nem volt a tagja.

Egyszer a Munkaérdemrend ezüst, majd arany fokozatát, valamint a Haza Szolgálatáért Érdemérem arany fokozatát kapta meg.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szabó László

*1935-ben született Balatonfenyvesen.
Villamosmérnöki oklevelének száma: 53/1958*

2008-ban aranydiplomában részesült.

1958-ban szerezte meg oklevelét az erősáramú szakon, majd 1964-ben Egyetemünk Gépészmérnöki karán okleveles gazdasági mérnök lett. 1958-tól 1961-ig a Mátravidéki Erőműnél dolgozott mint beosztott mérnök. 1962-től az Erőmű Tröszt önálló mérnöke, 1965-től a Magyar Villamos Műveknél csoport vezető mérnök. 1970. és 1973. között a Villamos Berendezés és Készülék Művek Elekthermax Gyára (Pápa) gyárigazgatója. 1973-tól 1979-ig az Anód Gyár (Budapest) gyárigazgatójaként tevékenykedett. 1979. és 1983. között a VBKM Vezérgazgatóságán volt főosztályvezető. 1983-ban a BENIV GT. főmérnöke lett. 1986-tól az Erőmű Javító és Kabantartó Vállalat főosztályvezetőjeként dolgozott. 1992. és 2002. között ügyvezető igazgatója az EKS Service Kft.-nek. 2002 óta nyugdíjas szakértő. Szakcikkei jelentek meg a Villamosság és az Erőmű Tröszt Híradó című kiadványokban.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szántó László

1933-ban született Szabadkán.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 121/1958

2008-ban aranydiplomában részesült.

Az oklevél kézhezvételét követően munkahelyei és beosztása: UVATERV Út-Vasút tervező Vállalat: tervező, irányítótervező, osztályvezető, végül irodavezető-helyettes 1986-ig, ezt követően a KANDELÁBER Rt-nél: tervező, osztályvezető majd 2002-től önálló vállalkozó. Tervezési területei: Kis- és középfeszültségű kábel és szabadvezeték hálózatok, szállító szalagrendszerek, teher- és személyszállító kötélpályák, felső vezeték építő szerelvények, pályaudvarok villamos rendszerei, utak, autópályák, hidak stb. közvilágítása, díszítőjellegű közvilágítás (pl. Bp. Andrassy út, Lánchíd, Bp. I. ker. teljes egésze stb.).

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Prof. Dr. Szarka J. Tivadar

professor emeritus

1934-ben született Kecskeméten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 199/1958

2008-ban aranydiplomában részesült. Prof. Dr. Szarka J. Tivadar (Dr. hc.) egyetemi tanár, iskola teremő professzor, akinek elvülhetetlen érdemei vannak abban, hogy a Miskolci Egyetemen akkreditált villamosmérnök szak létesült és BSc, majd MSc szinten villamosmérnök képzés indult. Elvülhetetlen érdemei vannak abban, hogy a Gépész- és Informatikai Karon Villamosmérnöki Intézet alakult, melynek első- alapító igazgatója volt. 1958-59 üzemmérnök a Miskolci Posta Igazgatóságon, 1960 - 68 üzemvezető a volt Lenin Kohászati Művekben. (1959 - 65 másodállású tud. munkatárs a NME. Kohógéptani Tsz.-en. 1965 - 69 meghívott óraadó a NME. Automatika Tsz.-en), 1972 - 76 vállalati főmérnök a volt LKM-ben, (1973-74 félállású egyetemi adjunktus, 1975 - 76 félállású egyetemi docens az Elektrotechnikai Tanszéken), 1976 – 79. és 1995- 99. tanszékvezető egyetemi tanár a Miskolci Egyetem Elektrotechnikai Tanszéken. 1997-99. A ME. Villamosmérnöki Intézet Igazgatója. 2004-től Professor Emeritus. Kutatási területe a villamos energia felhasználás optimalizálása, a villamos hálózatokon kialakuló és terjedő zavarok hatásainak vizsgálata, a zavarhelyek behatárolása, felderítése, megszüntetése, új méréselméleti módszerek és eljárások kidolgozása, melyek segítségével az emberi környezetet is veszélyeztető villamos zavarhatások felderíthetők, megelőzhetők, lokalizálhatók. Munkáját több mint százhatvan, rangos hazai- és nemzetközi publikáció fémjelzi. Több rangos tudományos konferencia nemzetközi bizottságának tagja. Számos rangos európai- és más egyetemnek volt vendégprofesszora, ahol előadásokat tartott egyetemi oktatóknak és hallgatóknak, végzett közös tudományos munkát. (Athén, Berlin, Edinburgh, Helsinki, Isztambul, Kassa, London, Mariupol, Moszkva, Nápoly, Osztrava, Peking, Pisa, Stockholm, Torino, Vigo, Zaragoza). Munkája elismeréseként számos szakmai kitüntetést kapott, közülük a legrangosabbak: 'Kandó díj' (MEE. 1989.), 'Signum Aurerum Universitet' (ME. aranyérme 1999). 'Életműdíj' (MEE. 2001). 'Priazovi Állami Műszaki Egyetem Aranyérem', 2002. 'Szent-Györgyi Albert-díj', 2004. 'Kassai Műszaki Egyetem Aranyérem'. Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Prof.Prof.h.c.Dr.h. Széchezy Béla József C.Sc.IHS

1933-ban született Pécsen.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 140/1955-56

Bár hitéleti munkája miatt nem tanulhatott volna tovább, kitűnő érettségije alapján felvették a BME Villamosmérnöki Karára. 1954-ben letartóztatták, majd megfigyelés alatt tartották. 1956-ban kitüntetéses diplomát kapott (a vizsgabizottság elnöke Bartha István volt), ezt követően zajelhárítás és csendvédelem témakörében tevékenykedett. Akusztikai laborban végzett kutatásokat a vasútnál. Viszontagságos körülmények között lett a Műszaki Tudományok Kandidátusa. A nemzetközileg is ismertté vált akusztikai labor tevékenységeit később a KÖTUKI-ban folytatták. Az OMFB vizsgálatai nyomán az ország kiemelt kutatóhelyévé vált az új helyen létrehozott Akusztikai Kutatócsoport. Ennek munkatársai évente megszervezett nemzetközi tudományos szemináriumokon vehettek részt, majd az ő vezetésével rendezték meg az Assotiation International Contre le Bruit nemzetközi konferenciát. A KPM ezt követően hozzájárult az akadémiai doktori munkájának megkezdéséhez. Bizonyítottá vált, hogy a légiközlekedési zajok miatt a lakosság zajterhelése túlzottan nagy. Az addig eltussolt tények napvilágra hozatala nyomán forgalomát szervezés történt, amely már a Városépítő Tudományos és Tervezőintézet Akusztikai Csoportjában zajlott le. 1981-ben áthelyezték a Földmérő és Talajvizsgáló Vállalathoz. 1985 őszétől a rendszerváltásig az École Polytechnique d'Architecture et d'Urbanisme, majd az Université de Constantine oktatója. Ezzel párhuzamosan a Műszaki Egyetem Városépítési és Városgazdálkodási Szakmérnöki valamint az Evangélikus Hittudományi Főiskola lelkesítő képzésében vett részt. Így immár három diplomával indulhatott az egyetemi oktatómunkára és az észak afrikai egyetemisták-közötti missziói szolgálatra. Párhuzamosan a Környezetvédelmi majd a Külügyminisztériumban dolgozott magas beosztásokban 1991-1994 között. 1990-től a Jézus Testvérei Ökumenikus Diakóniai Rend versenypályázata nyomán került a Műszaki Tanszék docenseként a Nyugat-magyarországi Egyetemre, ott elnyerte a c. Egyetemi Tanár címet. Ugyanitt, 2006-ban habilitált doktorrá. 1996-tól kezdődően a Szent István majd a Corvinus Egyetemen végzett munkája elismeréseként 2007-ben a Corvinus Egyetem c. tanárává nevezték ki, ahol 1996-tól különféle tárgyak előadójaként dolgozott 2016-ig. Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Szentgyörgyi Zsuzsa

1935-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 87/1959

Az egyetem elvégzése után a VILATI tervezőmérnöke lett, ahol ipari automatika berendezéseket tervezett. 1960-ban Benedikt Ottó professzor meghívta az akkor még MTA Automatizálási Kutató Laborba, a későbbi SZTAKI-ba, az autodin erősítőgép alkalmazásainak kutatására. 1965-ben az erősáramú félvezetők ipari megjelenésének hatására ez a kutatási terület megszűnt, ekkor az Intézet tudományos titkárságának alapító vezetője lett. 1971-től villamos gépek számítógépes tervezésével foglalkozott, majd informatikai rendszerekkel. 1981-től az MTA Központi Hivatalának főtanácsosaként kutatásirányítási munkát végzett. Hozzá tartozott az Akadémia számítógépes rendszerének felügyelete is. 1985-ben a miniszter személyes meghívására az Ipari Minisztérium főosztályvezető-helyetteseként és főtanácsosaként az ipar és a kutatás közötti kapcsolatok vezetője lett, hozzá egy nagyméretű, ötéves K+F program, a mezőgazdaság ipari fejlesztési munkáinak vezetőjeként is tevékenykedett. 1990-ben kérte nyugdíjazását. Ekkor férjével, néhai Kovács György villamosmérnökkel (1934—2006) céget alapított, a TransCoder Kft-t, amely, új tulajdonostárssal, azóta is működik. Rátért a tudományos-műszaki publikációs pályára. Eddig mintegy 2500 tudományos-műszaki ismeretterjesztő cikke és publicisztikája jelent meg, valamint kilenc könyve, az Életutak című sorozatban. Ebben, a Typotex Kiadónál publikált sorozatban neves mérnökökről szóló könyvek jelentek meg, köztük saját életrajza is. Ezenkívül húsz könyvben volt társszerző és/vagy szerkesztő. Jelenleg is publikál, két blogja is van: egy általános és egy nukleáris szakmai.

Főbb kitüntetései: Munka Érdemrend, Kolosy-díj, Puskás Tivadar Emlékérem, Sztoczek-díj, a Magyar Mérnök Akadémia Techné Érme, Aranytollas Újságíró Életmű díj.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szigeti Béla

1934-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 23/1960

2010-ben aranydiplomában részesült.

Egyetemi tanulmányai 1958-as befejezése után az Orion Rádió és Televízió gyárban kezdett el dolgozni. 1958-1962 között a gyár Műszerosztályán dolgozott, mint fejlesztő mérnök. Feladata a rádió és televízió készülékek gyártásához szükséges célműszerek és elektronikus célberendezések tervezése volt. Ezt követően, 1962-1981 között, az MTA Köz- ponti Fizikai Kutató Intézetében (KFKI) állt alkalmazásban. A reaktorfizikai és szilárdtest fizikai kutatások területén szükséges speciális elektronikus berendezések és műszerek létrehozása képezte kutató/fejlesztő tevékenysége fő irányát. Ez irányú munkásságát az intézet vezetése kétszer Intézeti Díj odaítélésével ismerte el. Munkája során több külföldi kutató intézettel volt kapcsolatban. Többször vett részt külföldi tanulmányutakon, nemzetközi konferenciákon mint előadó, szakmai kiállításokon mint kiállító. Az 1971-1972-es években a Nemzetközi Atomenergia Ügynökség (NAÜ) ösztöndíjával az olasz Casaccia Nukleáris Központban folytatott kutatásokat a nukleáris mérések számítógépes automatizálása területén. 1980-ban a Deutscher Akademischer Austausch Dienst (DAAD) ösztöndíjával a német Kernforschungsanlage Jülich Kutató Intézetében folytatta a nukleáris mérések automatizálása területén megkezdett kutatásait. 1981-től áthívták az Elektromodul külkereskedelmi vállalathoz. 1981-1986 között a vállalat kiküldetésében a Kölni Kereskedelmi Kirendeltségen dolgozott. Nyugdíjba vonulásáig a külkereskedelemben tevékenykedett.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Tarnay Kálmánné Bártfai Éva Mária

1935-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 94/1958

2008-ban aranydiplomában részesült.

Egyetemi tanulmányai befejezése után, 1958-tól 1975-ig Egyetemünk Vezetékes Hálózati Rendszerek és Szolgáltatások Tanszékén dolgozott, mostani nevén Hálózati Rendszerek és Szolgáltatások Tanszék. Először gyakornokként, majd tanársegédi és adjunktusi beosztásban végezte feladatát a lineáris hálózatok, majd vezetékes távközlési rendszerek szakterületen. A vezetékes távközlési rendszerek és a vivőfrekvenciás rendszerek terhelésvizsgálata témakörben tudományos munkát végzett, társszerzőként nemzetközi szabadalom és mérőműszer kidolgozásában is részt vett, valamint a Távközlési Kutató Intézetben másodállásban dolgozott 1962 és 1963 között. Ezen kívül folyamatosan tevékenykedett a tanszék külső megbízású kutató fejlesztő munkáiban és tanulmányainak készítésében is. Részt vett a digitális távközlés hazai előkészítésében. A PCM technika és alkalmazása témakörben tárgyat dolgozott ki, egyetemi jegyzetet írt, majd társszerzője volt a PCM a Távközlésben című átfogó könyvnek. Ebben a témakörben a mérnökképzésben és a mérnöktovábbképzésben is több mint két évtizeden keresztül tartott előadásokat. 1975-től 1990-ig a Posta Kísérleti Intézetben tudományos főmunkatársként aktívan részt vállalt a digitális rendszerek hazai bevezetésében. Témaköre a digitális átviteli rendszerek, majd később a teljes hálózat digitalizálásához kapcsolódóan a hálózatszinkronizálás volt. A távközlési hálózat előírásainak és szabványainak megalkotásában aktív tevékenységet végzett. Többirányú nyelvismerete révén nemzetközi szervezetekben és értekezleteken szakértőként folyamatosan részt vett. 1991-től 1996-ig a Wandel és Goltermann GmbH. professzionális távközlési műszereket fejlesztő, gyártó nemzetközi cég hazai képviselőjét látta el. Nyugdíjasként a mérnöki szemlélet és többirányú nyelvtudás mellé további kereskedelmi és egyéb speciális képzéseket szerzett. E szaktudást hasznosítja magáncég vezetőjeként, jelenleg is.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tomori László

1935-ben született Szegeden.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 183/1958

2008-ban aranydiplomában részesült.

1958-ban szerezte meg kitüntetéses villamosmérnöki diplomáját a Gyengeáramú szakon. Kezdő mérnökként a Távközlés Kutató Intézet 2 sz. laboratóriumában helyezkedett el, majd az Egyesült Izzóban dolgozott (a vállalat 1984-ben a Tungstam nevet vette fel). Beosztásai voltak: tudományos gyakornok, tud. segédmunkatárs, tud. munkatárs, tud. főmunkatárs, tud. osztályvezető, majd önálló fejlesztési csoportvezető. 1966-ban Egyetemünkön Mikrohullámú szakmérnöki oklevelet szerzett. Szakmai tevékenységi területe sokrétű volt, de főleg a mérés és automatizálás területén mozgott. Mikrohullámú csőmérés mellett a mérő és élettartam vizsgáló berendezések, vizsgálati módszerek kifejlesztése és kidolgozása volt egyik feladata. Foglalkozott ultravákuum elektronikus műszerek tervezésével és megépítésének irányításával (szublimációs getterszivattyú, omegatron tömegspektrométer, vákuumhibahelykeresők stb. elektronikus vezérlő egységei). Mindezekkel párhuzamosan részt vett automatikus lámpaosztályozó berendezés kifejlesztésében és megvalósításában. A GTT 80 mikrohullámú gerinchálózati rendszer végfokozatához az integrált haladóhullámú cső tápegység kifejlesztése szintén a munkái közé tartozott. E két utóbbi munka eredményeit szabadalmi oltalom védi. Összesen kilenc szabadalma van. Jelentései, és dokumentációi száma több mint negyven. Sok szimpóziumon és konferencián vett részt, előadásokat tartott. Több cikke jelent meg szaklapokban. Többször részesült vállalati elismerésben. 1992 és 2002 között, mint nyugdíjas tervező, vett részt a General Electric Elektronikai Fejlesztési Főosztályán a fényforrásgyártó gépek elektronikus vezérlő rendszereinek fejlesztésében és gyártásában. Óraadó tanár volt a Kandó Kálmán Híradásipari Technikumban hét éven át, a Munkaügyi Minisztérium 30 sz. tanintézetében, majd Egyetemünk Vezetéknélküli Hálózati Rendszerek és Szolgáltatások Tanszékén, ill. A Híradástechnikai Elektronikai Intézetben több mint tíz éven át. Az oktatásban tankönyvírással is részt vett. Gyengeáramú Elektronika című (társszerzővel írt) könyve a Műszaki könyvkiadónál jelent meg 1974-ben és 1978-ban.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Torday István (Gersics F. István)

1934-ben született Pécsen.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 47/1959

2010-ben aranydiplomában részesült.

Szakmai végzettsége: elektromérnöki diploma a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán, Felsőfokú külkereskedelmi szakképzettség. Nyelvismeret: német felsőfokú állami nyelvvizsga, angol és orosz nyelven tárgyalóképesség. Fontosabb munkahelyek: a Transelektro Külkereskedelmi Vállalatnál mérnök üzletkötő volt 23 évig, az Egyesült Villamosgépgyárnál fővállalkozó 6 évig, a Remix Elektronikai Kft. külkereskedelmi osztályvezetője 3 éven keresztül, majd a Ricoh Hungary Kft. irodatechnikai szaktanácsadója 3 évig. Szakmai területek: export-import ügyek önálló intézése, kooperációk és licencvásárlások. Képviselési tevékenységei: beruházások intézése, nemzetközi marketing tevékenység megrendelések érdekében, vegyesvállalatok alapítása külföldi partnerekkel együttesen, irodatechnikai berendezések értékesítése.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tóth Erzsébet

1934-ben született Orosházán.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 123/1958

2008-ban aranydiplomában részesült.

A diploma megszerzését követően szakmai pályafutását Egyetemünk Villamos Művek Tanszékének gyakornokaként kezdte. Rövidesen tanársegédi kinevezést kapott. Az első években számítási és mérési gyakorlatokat vezetett, majd levelező hallgatók részére tartott konferenciákat a Tanszék által oktatott szaktárgyakból. Később adjunktusként hosszú ideig tartott előadásokat, nappali hallgatók számára a Tanszék alaptárgyából. Több témában vett részt társként, a Tanszéken folyó széleskörű kutatási tevékenységekben. Fő szakterülete a nagyfeszültségű erősáramú kábelvonalak tervezésével kapcsolatos kutatások voltak, különös tekintettel azok melegedési kérdéseire. Ide sorolhatók az ehhez szükséges speciális mérési módszerek és eszközök kidolgozása is. Ezek felhasználásával számos kábelvonal tényleges megvalósításával kapcsolatos tevékenységben vett részt. Az ipar részére végzett munkák során több tanulmánynak volt társszerzője, vagy szerzője. Részt vett néhány hazai szabvány kidolgozásában is. Oktatási tevékenységét az 1990-ben történt nyugállományba vonulásával fejezte be. A tanszék kutató munkáiban még hosszú időn keresztül aktívan tevékenykedett. Szakirodalmi tevékenységének legjelentősebb eredménye a társszerzőkkel írott, az iparágban alapvető fontosságúnak elismert szakkönyv: Luspay Ödön, Rózsa Lajosné, Varjú György: Erősáramú Kábelvonalak (Műszaki Könyvkiadó, 1985).

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Tverdota Miklós

főiskolai tanár

*1935-ben született Budapesten.
Villamosmérnöki oklevelének száma: 297/1958*

2008-ban aranydiplomában részesült.

Diplomájának megszerzése után 1958-1962 között az Elektro Service Vállalatnál tevékenykedett, ahol villamos gépszerkesztési, számítási és próbatermi munkákat végzett, valamint a gyártás gépesítésével foglalkozott. Az 1962-1964-es években a KGMTI Géptervező és Műszaki Iroda tervező mérnökeként dolgozott. Élelmiszeripari, gumiipari, szilikátipari, kohóipari, autóipari gyártó és szállító berendezések villamos vezérléseit tervezte. 1964 és 1969 között, a KGM Személyzeti és Oktatási Főosztályán a villamos technikumok és felsőfokú technikumok referense volt. 1966-tól 1969-ig a Kandó Kálmán Villamosipari Műszaki Főiskola szervezését irányította. 1968-ban elvégezte a BME Irányítástechnikai szakmérnöki szakát, az 1968-tól 1979-ig tartó években megszervezte, és vezette a Kandó Főiskola Hajtásszabályozási Tanszékét. 1985 és 2000 között tanári munkája mellett az Automatika Intézet műszaki igazgatóhelyettesi teendőit is ellátta. 1975-ben műszaki doktori címet szerzett. A főiskolai évei során vezető szerepet töltött be a volt Kandó Főiskola szervezeti rendjének és tantervi rendszerének kialakításában, a kutatási és ipari fejlesztési feladatok irányításában. 1973 és 1979 között több OMFB és MM szakbizottságának volt tagja. A Kandó Főiskola sikeres működését és fejlesztését megalapozó számos tanulmány kidolgozásában vett részt különböző főiskolai bizottságok elnökeként vagy tagjaként. Oktatási munkájának részeként hat főiskolai jegyzetet és számos oktatási segédletet írt. Elsősorban a Vezérléstechnika, Szabályozástechnika tantárgyak fejlesztésével foglalkozott tárgyfelelősként.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Valter Ferenc

1935-ben született Sárospatakon.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 177/1958

2008-ban aranydiplomában részesült.

Posztgraduális képzésben 1980-ban villamosmérnöki-szervezői szakmérnöki kitüntetéses oklevelet kapott és 1982-ben az Egyetem Rendszerelemzés és Operációkutatás szaktudományból műszaki doktorrá avatta. Diploma megszerzése után 1958-tól 1990-ig a Posta távközlési szolgálatában különböző szakterületeken és beosztásokban tevékenykedett. Az első munkaterülete a postai rádió, televízió adók és mikrohullámú hálózatok fejlesztésében és építésében volt, 1964-től fejlesztési osztályvezetői beosztásban. 1970-1980 között az országos távközlési hálózat (adástechnika, távbeszélő és adathálózati kapcsolástechnika, vezetékes és vezeték nélküli átvitel technikai, műholdas földi állomás) fejlesztésével, beruházásával foglalkozott, először a Posta vezérigazgatóságán beruházási osztályvezetőként, majd a Postaber igazgatójaként. 1980 szeptembertől távközlési vezérigazgató helyettesként majd 1985-ben az önállósult Magyar Posta elnökhelyetteseként (miniszterhelyettesi rangban) irányította a postai távközlési hálózat fejlesztését és üzemeltetését, a rendszerek digitalizálásának elindítását, a mobil távközlés megalapozását, a távközlési üzletág szervezeti leválasztásának előkészítését. A Nemzetközi Távközlési Unió (ITU) ülésein vezette a kormánydelegációt. Az 1980-as években tagja volt a MTA Távközlési Rendszerek Bizottságának, az OMFB-nek, a hazai IIF-hálózat FB-nek valamint Államvizsga Bizottsági elnök, tag volt a BME Villamosmérnöki Karon és a Győri KTMF-en. 1990 január 1-én létrehozott MATÁV első vezérigazgatója volt. 1991-től jelentős munkát végzett a mobil távközlő hálózatok fejlesztésében, vezette a MATÁV mobil stratégiájának kidolgozását. A 2004-ben alapított, mobil távközléssel foglalkozó TETRA Forum Hungary Egyesület alapító elnöke, jelenleg tiszteletbeli elnöke.

Munkája elismeréseként több kormánykitüntetést, 1986-ban Puskás Tivadar, 1989-ben Eötvös Lóránd szakmai díjakat kapott.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Vámos Albert

1934-ben született Mezőkövesden.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 236/1958

2008-ban aranydiplomában részesült.

Az egyetemi tanulmányok befejezése után első munkahelye az Egyesült Gyógyszer és Tápszergyár volt, (ma EGIS) ahol alig egy évet dolgozott. Tevékenységi köre az akkor épült C-vitamin gyártóépület erőátviteli elosztó berendezésének tervezése, illetve a kivitelezési munkák felügyelete. Második munkahelye az Erőmű Beruházási Vállalat (ERBE) volt. Kezdetben a Pécsi Hőerőmű, majd később a Dunai Hőerőmű beruházásában vett részt. Tevékenységi köre mindkét erőműben a kisméretű erőátviteli berendezések, valamint a közepesfeszültségű villamos elosztó berendezések építésének irányítása, illetve üzembe helyezése volt. Harmadik munkahelye a MÁV Tervező Intézet (MÁVTI) volt, ahol nyugdíjaztatásáig dolgozott. Feladata széleskörű volt. A MÁV területén található belső-külső világítási, valamint 0,4 kV-os és 20 kV-os hálózatok, továbbá erőátviteli berendezések tervezése. 1992. júliusától, mint nyugdíjas a magánéletben tevékenykedik.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Vancsó Gyula Géza

*1935-ben született Pestszenterzsébeten.
Villamosmérnöki oklevelének száma: 54/1960*

A Steinmetz Miklós Gimnáziumban 1953-ban kitűnőre érettségizett. Ősszel felvételt nyert a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának Műszer és Finommechanikai Tagozatára. Az Abszolutóriumot 1958. feb. 6-án kapta meg, de a „Digitális számítógép leírása, egyik egységének kidolgozása” tárgyú diplomatervét egy év késéssel adta be. A diplomatervet 1960.01. 20-án jeles eredménnyel védte meg és kitüntetéses oklevelet (vörös diplomát) szerzett. Első munkahelye a VBKM Transzvill gyára volt 1958.07.01-től. Itt a mágneses erősítő sorozat bemérését végezte. Innen átszervezéssel 1960-ban az Anód Áramirányító Gyárba került, ahol a teljesítmény diódák osztályozó mérésének irányítását végezte. Innen vezérigazgatói utasításra átkerült a VBKM Fejlesztési Intézetébe és elkezdte szakmérnöki tanulmányait a BME „Félvezető Digitális Elektronika” szakon. A szakmérnöki jeles (5) diplomáját 1971.08. 12.-én az államvizsga után kapta meg. Az ERFI-ben először mikroszámítógépes ipari irányítási rendszerek fejlesztésében vett részt, majd 1980-tól 1987-ig az intézeti számítóközpontot vezette. Munkáját 1990. 12.15.-től a Magyar Távközlési Vállalat Oktatóközpontjában mérnök szaktanárként folytatta 1999-ben történt nyugdíjazásáig. Szakirodalmi munkáját az „Anód” Gyárban kezdte egy teljesítmény dióda gyártmánykatalógus elkészítésével. Több önállóan és társszerzőként írt szakcikket jelent meg az Elektrotechnikában, és az Automatizálásban. Legértékesebb munkájának azt a szakkönyvet tekinti, amelyet a 8 bites mikroprocesszorok szerkezetéről és áramkörcsaládjainak alkalmazásáról írt saját tapasztalatai és irodalmi adatgyűjtés alapján. A könyv 1981-ben jelent meg „Mikroszámítógép elemek a tervezéshez” címmel, és három éven belül három kiadást ért meg.

A Műszaki- Könyvkiadó a „Mikroszámítógép elemek a tervezéshez” könyvét nívódíjjal jutalmazta.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Váradyné Kardos Erzsébet

1934-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 240/1958

2008-ban aranydiplomában részesült.

Oklevelének megszerzése után első munkahelye a József Távbeszélő Központ volt, ahol osztályvezető-helyettesként dolgozott. Ezt követően a Posta Központi Táviró Hivatalának műszaki osztályvezető helyettesi, majd a Postavezérgazgatóság Távközlési Szakosztályán főelőadói, illetve postafőtanácsosi kinevezést kapott. Jelentősebb munkái között említhetjük, a telefonközpontok közötti nagyterhelésű áramkörök napi, gyors vizsgálatára mérőműszer készítését, táviróátviteltechnikai berendezések korszerűsítését ipari elektroncsövek alkalmazásával, a távirószolgálat üzemvitelének országos felügyeletét, később a szolgáltatásfejlesztés irányítását. Foglalkozott még a szocialista országok távközlési együttműködését biztosító szabványosítások irányításával, nemzetközi értekezleteken az hazánk, (az ipar és a távközlés) érdekeinek képviselőjeként, nem egyszer a delegáció vezetőjeként. 1970-ben tevékenyen vett részt az első, Magyarország és az Amerikai Egyesült Államok közös tulajdonként, a tengeralatti kábelben vásárolt áramkör megvételében, amivel jelentős gazdasági eredményhez jutott az ország. Új távközlési szolgáltatások bevezetésének előkészítését, bevezetését irányította. Számos szakmai tanfolyamon oktatott, ehhez tanácsokat is írt. 1989 év végén vonult nyugállományba, 1993 óta az Amerikai Egyesült Államokban él. Legmagasabb kitüntetése vezérgazgatói elismerés volt.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Varga János

1934-ben született Öttevényben.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 487/1965

2008-ban aranydiplomában részesült.

Tanulmányait a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki karának Híradástechnikai szakán az 1953/54 tanévtől 1957/58 tanévig eredményesen elvégezte. Az egyetem elvégzése után az Épületgépészeti Technikumban mint mérnök tanár 1958 okt. 9-ig tanított. Ezen időpontban az államrend megdöntésére irányuló szervezkedés miatt letartóztatták és 1960 márciusban szabadult. Hivatalból helyezték el a REMIX Rádiótechnikai Vállalathoz, ahol mint fejlesztő mérnök dolgozott. Rövid, de eredményes fejlesztési munkája elismeréseként megbízást kapott a vállalat vidéki gyáregységének telepítésére, továbbá a főmérnöki teendők ellátására. 1965-ben kérésére visszahelyezték a vállalat budapesti központjába, ahol az áramkör tervezési laboratóriumot valósította meg, majd a vállalat termelési főosztályvezetőjeként dolgozott. 1971-ben meghívást kapott az Építésgazdasági és Szervezési Intézethez számítóközpontok telepítésére és üzembehelyezésére a budapesti központban, a pécsi és miskolci tagozatoknál. Az üzembehelyezések befejeztével a budapesti számítóközpont vezetését végezte. 1975-ben a Fővárosi Ügyvitelszervezési Irodánál elvállalta az akkori idők egyik legnagyobb számítógéprendszerének telepítését. Sikeres üzembehelyezés befejeztével a számítóközpont vezetését végezte. 1980-ban az Ipari Minisztérium irányítása alá tartozó Központi Elektronikai Programirodához került. mint tudományos főmunkatárs és irodavezetőként dolgozott nyugdíjazásáig.

1991. október 28-án A Magyar Népköztársaság 1956-os Emlékérem kitüntetésében részesült.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Vetési Emil

c. egyetemi docens

1935-ben született Székelyudvarhelyen.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 263/1958

2008-ban aranydiplomában részesült. A BME Villamosmérnöki Karának Erősáramú Szakát végezte el. Villamosmérnöki diplomájának megszerzése után az Egyenáramú Gépgyárban helyezkedett el, mint fejlesztőmérnök. 1959-ben a Könnyűipari Szerelő Vállalatnál tervezőmérnökként dolgozott. 1960 és 1992 között a MÁV Tervező Intézetének munkatársa lett, ahol először tervezőként, majd csoportvezetőként, végül osztályvezetőként tevékenykedett. Tervezési és irányítási feladatokat látott el belső- és szabadtéri világítás, energiaellátás, érintés- és villámvédelem, gazdasági számítások témakörében. 1966-tól magántervezéssel és szakvélemények készítésével is foglalkozott mérnökkamarai jogosultsággal, továbbá egyetemi (BME) és főiskolai (Kandó) diplomaterveknél konzulens, illetve opponens volt. 1973-ban a BME Közlekedésmérnöki Karán szerzett közlekedési gazdasági mérnöki oklevelet, majd 1979-ben Gépészmérnöki Karon doktori címet. 2005-ben az Építészmérnöki Kar címzetes egyetemi docense lett. 1992-től, mint nyugdíjas a MÁV mérnökfőtanácsosaként tevékenykedik. 1994 és 2000 között az Elektrotechnika c. szaklapnál szerkesztő, majd 2002-től 2004-ig főszerkesztő-helyettes volt. 1993-tól 2013-ig a BME Építészmérnöki Kar Épületgépészeti és Épületenergetikai Tanszékének meghívott oktatója, diplomaterveket konzultál villamos energetikai területen. Publikációi elektrotechnikai, világítástechnikai, vasúti világítási, energiaellátási, érintés- és villámvédelmi, műszaki-gazdasági és energiagazdálkodási témában jelentek meg. Szakkönyvet, egyetemi jegyzetbe egy-egy fejezetet, OMFB tanulmány egy fejezetét, vasúti, illetve országos szabványjavaslatot is írt. Számos hazai és külföldi konferencián, mérnöki és közgazdasági továbbképző intézetekben tartott előadásokat. 1965-től tagja a Magyar Elektrotechnikai Egyesületnek, 1966-tól a Közlekedéstudományi Egyesületnek, majd 2001-től az Energiagazdálkodási Tudományos Egyesületnek. Egyik alapító tagja a Budapesti és Pest Megyei Mérnöki Kamarának. 2013-ban elnyerte a Magyar Elektrotechnikai Egyesület Urbanek-díját, 2016-ban pedig Életpálya Elismerés Díjat kapott. Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerete el értékes mérnöki tevékenységét.

Virágh András

1935-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 385/1959

Egyetemi tanulmányainak befejezése után 1958-ban a Budapesti Orvosi Műszergyárban helyezkedett el. Az akkor a magyar orvosi műszeriparban újdonságnak számító elektroencefalograf fejlesztésén dolgozott. 1961-1963 között a Pécsi Uránérc bánya Vállalat Budapesti tervezőirodájában volt alkalmazásban. A pécsi uránérc dúsító üzemi technológiák mérési-automatizálási rendszerének tervezésében vett részt. 1963-ban az Iroda az akkor létrejövő Kőolaj és Gázipari Tervező Vállalat - Olajterv- egyik alapító vállalkozása lett. Az Olajtervben főként a százhalombattai kőolaj-finomító műszerezési-automatizálási tervezésén dolgozott. A számítástechnika ipari megjelenését követően osztályvezetőként a finomító számítóközpontjának tervezését irányította. Szervezte a finomító számítástechnikai-operációkutatási eljárásokon alapuló irányítási rendszerének kidolgozását. A számítógépes folyamatirányítás eszközeinek megjelenésekor irányította az ilyen rendszerek olajipari bevezetését. Osztálya létrehozta a szeged-algyői gázmező számítógépes mérési adatgyűjtő rendszerét (SZEAK), több üzemben a mérések alapján technológiai folyamat identifikációt- matematikai modellezést végzett. 1989-ben saját céget (Bonver) alapított, amely először Kft.-ként majd Zrt.-ként működött. Számítástechnikai eszközök és rendszerek forgalmazásával foglalkozott. Ezzel a tevékenységgel 2010-ben hagyott fel. 1962-1975 között másodállásban dolgozott a Semmelweis Orvostudományi Egyetem Neurológiai Klinikáján. E munkájában speciális orvos biológiai mérési módszerekkel és ezek matematikai (pl. teljesítménysűrűség spektrum) kiértékelésével foglalkozott. 1967-ben Folyamatszabályozási szakmérnöki oklevelet szerzett. Két szakkönyv társszerzője, számos folyóiratcikk és előadás fűződik a nevéhez.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Vizeli Mária

1934-ben született Tapolcán.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 135/1958

Gimnáziumi érettségije után 1953-ban kezdte tanulmányait a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán és itt védte meg diplomáját 1958-ban a kar műszer és finommechanika tagozatán. 1958-tól 1990-es nyugdíjba vonulásáig a GANZ EKM műszergyár szerkesztési osztályán dolgozott, ahol a megrendelők speciális igényeinek megfelelő tervezéseket és gyártás előkészítéseket végeztek.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Vlasich János

*1934-ben született Horvátzsidányban.
Villamosmérnöki oklevelének száma: 5/1959*

2008-ban aranydiplomában részesült.

Az Egyetem elvégzése után a Soproni Postaigazgatóságon helyezkedett el. Egy év elteltével a Rádióműszaki Hivatalnál, később a Posta- Rádió- és Televízió Műszaki Igazgatóságon, majd az Antenna Hungária Rt-nél helyezkedett el. Az AH Rt. Soproni üzemigazgatójaként vonult nyugállományba. Kiemelkedő szakmai tevékenységei közé sorolható a Miskolci és Soproni Televízió Adóállomás létrehozása (1959), a soproni üzemeltetése, részvétel az első magyarországi többcsatornás mikrohullámú hálózat (Dunántúli Mikrohullámú Hálózat) tervezésében, kivitelezésében és üzemeltetésében (építészeti, gépészeti, és híradástechnikai terület, Gerecse, Győr, Sopron állomások), továbbá a középhullámtól a mikrohullámú rendszerekig antennák mérése, esetenként tervezése. Az Antenna Hungária Soproni Üzemigazgatójaként Nyugat-Dunántúl területén lévő közép-URH, TV és mikrohullámú rendszerek üzemeltetéséért, beruházásának irányításáért, a mobil telefonrendszerek üzemvitelének biztosításáért volt felelős. Szakmai továbbfejlődésének érdekében több tanulmányúton vett részt, volt Ausztriában, Olaszországban, Svájcban, USA-ban és Belgiumban, ahol korábban megszerzett nyelvtudását is megfelelően kamatoztatni tudta. A Soproni KTE egyesület vezetőségi tagja, kezdeményezésére létrehozták a soproni HTE egyesületet (Kozma László professzor és Barta professzor segítségével), melynek adástechnikai elnöke volt. A Győri Egyetemért Alapítvány kuratóriumának vezetőségi tagja, valamint tagja az Állami Vizsgabizottságnak.

Munkássága elismeréseként többszörös Kiváló Dolgozó Kitüntetést, Siemens-Ausó-díjat, Munka Érdemrend bronz Fokozatát, Baross Gábor-díjat, és Győri Egyetemért Emlékplakettet kapott.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Vuity Antal

1935-ben született Csávolyban.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 60/1958

A villamosmérnöki diploma megszerzése után 1958-tól 1990-ig a Finommechanikai Vállalatnál dolgozott, mikrohullámú távközlési berendezések, rádiólokátorok fejlesztési, gyártási és üzembehelyezési területein. Részt vett a Magyar Posta mikrohullámú távközlési gerinchálózatának kiépítésében, az első és második generációs berendezések telepítésében, bemérésében és műszaki átadásában. A Távközlési Kutató Intézettel kooperációban részt vett a 4 és 6 GHz-es mikrohullámú gerinchálózati berendezések fejlesztésében, gyártás előkészítésében. Ezeket a berendezéseket 1970-90 közötti időszakban a magyarországi hálózaton túlmenően a Finommechanikai Vállalat a szovjet és az indiai piacra nagy tételben szállította és helyezte üzembe. Az indiai területen épített mikrohullámú hálózatok nyomvonal tervezését, a berendezések szerelését és bemérését irányította és végezte. Az 1990-es években az ipari átszervezést követően a műholdas távközlési szolgáltatásba kapcsolódott a Magyar Telekom szervezetén belül. A mikrohullámú távközléssel kapcsolatos tapasztalatait és szakmai tudását jól kamatoztatta ezen az új szolgáltatási területen. A Magyar Telekomon belül ennek a szolgáltatási ágazatnak volt a szakmai vezetője nyugdíjba vonulásáig.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Zborovszky Zsuzsanna

1935-ben született Miskolcon.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 43/1959

2008-ban aranydiplomában részesült.

Az egyetem elvégzése után, 1959 és 1965 között Budapesten a Bányászati Kutató Intézetben alkalmazták, ahol a bányászat automatizálásával és földalatti tranzisztoros telefon rendszer tervezésével foglalkozott. 1965-től 1970-ig a National Coal Board kutató részlegénél dolgozott Londonban. Közben egy Master of Philosophy degree is szerzett a University of Surrey-től. Az angol Institute of Electrical Engineers valószínűleg első női tagja lett. 1970-ben kivándorolt az USA-ba. 1970 és 1980 között a University of Denver Denver Research Institute Applied Mechanics osztályán kutatóként tevékenykedett és a Combustion Institute tagja lett. Az egyetemen a US Bureau of Mines által támogatott témákon, elektromos biztonság robbanóképes gáz és por atmoszférákban témával foglalkozott, majd nyugállományba vonulásáig közvetlenül a US Bureau of Mines denveri kutató részlegénél folytatta tevékenységét. Pályafutása során egy könyvet, számos tudományos cikket és kutatási zárójelentést írt.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Zelena Ferenc

*1934-ben született Csanyteleken.
Villamosmérnöki oklevelének száma: 266/1958*

2008-ban aranydiplomában részesült.

Diplomája megszerzése után a TITÁSZ Szentesi Üzemvezetőségén mint gyakorló mérnök, majd üzemvezetőként tevékenykedett. Több éven keresztül tanított elektrotechnikát és szakmai ismereteket a Szentesi Szakmunkásképző Iskolában. 1966-ban Szegedre költözött és a DÉMÁSZ Üzletigazgatóság Hálózatszerelési Osztályán osztályvezetőként végezte munkáját, majd 1980-tól a DÉMÁSZ Vállalati Központ Üzemviteli és Karbantartási Osztályára került szintén osztályvezetői beosztásba. 1990-től a DÉMÁSZ Szegedi Üzletigazgatóság főmérnöke volt, nyugállományba vonulásáig, 1994-ig. Több éven keresztül tartott szakmai oktatásokat (önálló szerelői, művezetői, villamos műkezelői), a vállalatnál szervezett különböző tanfolyamokon. 1990-től 2000-ig a Szegedi Móra Ferenc Szakközépiskola villanszerelő vizsgáztatásán, a vizsgabizottság elnökeként vett részt. 1981-óta az Igazságügyi Minisztérium kijelölése alapján, az országban igazságügyi szakértői tevékenységet végez villamos hálózatok és berendezések szakterületen.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Abos Imre

1945-ben született Budapesten. Villamosmérnöki oklevelének száma: 322/1968

A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának Híradástechnika Szakán 1968-ban szerzett jeles diplomát. 1968 szeptemberétől a Távközlési Kutató Intézetben dolgozott kutatóként. 1980-ban nyújtotta be az MTA-nak „Rétegtechnológiával előállított nagybonyolultságú elektronikus áramkörök gépi tervezésének elmélete” c. kandidátusi értekezését, amelyet 1981-ben védett meg. 1982-től az MTA-SzTAKI-ban végzett kutatási tevékenységet az „Elektronikai Tervező-Gyártó-Ellenőrző Rendszerek Elmélete” kutatócsoport tagjaként. 1993-tól a Matávnál dolgozott az Üzleti kommunikációs szolgáltatás-menedzsment osztályon, ahol új távközlési szolgáltatások bevezetése volt a feladata. 1995-től 2000-ig a Matáv részéről a TEN-34 (a Hungarnet hálózat kapcsolódása az Európai Kutatói Hálózathoz) projekt szervezője volt. Az 1997. évi Innovációs Nagydíj Pályázaton az általa kidolgozott „Modern távközlési szolgáltatások a Matáv új adatátviteli hálózatán” c. pályaművel a Matáv a Közlekedési, Hírközlési és Vízügyi Minisztérium Innovációs Különdíját nyerte el. Részt vett a távközlés hazai liberalizációjára való felkészülésben. 2003-tól a Matáv Vezetékes üzletág Marketing stratégiai irodáján vezető tervezőként részt vett a vezetékes szolgáltatások koncepciójának kidolgozásában, új konvergens szolgáltatások (IPTV, VoIP és Internet, integrált hang/adat/tartalom, ún. „Triple Play” szolgáltatások stb.) bevezetésében. 2007-től a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Távközlési és Médiainformatikai Tanszékén tevékenykedett az infokommunikáció menedzsment szakterületen. Tevékenysége elsősorban a modern infokommunikációs hálózatokhoz (vezetékes és vezeték nélküli szélessávú hálózatok, újgenerációs hálózatok /NGN/, analóg és digitális KTV hálózatok), a mérnöki menedzsmenthez, szabályozási témákhoz kapcsolódik. Oktatási feladatai ellátása mellett szakértői és külső oktatási tevékenységet is végzett különböző témákban. 2015-ben a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Villamosmérnöki és Informatikai Karának dékánja az egyetemen végzett iskola-teremtő oktatói és kiváló kutatói munkája elismeréseként Címzetes Egyetemi Tanárrá nevezte ki. A kinevezést Dr. Péceli Gábor rektor adta át. Tevékenysége elismeréseként 1997-ben pályázatával a Matáv elnyerte a KHVM Innovációs Díját. 2000-ben a Matáv Innovációs Díjában részesült, 2007-ben Távközlésért emlékérmét, 2008-ban HTE aranyérmét, 2010-ben Puskás Tivadar díjat és Kozma László díjat kapott. Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ács György

1944-ben született Gönyűn.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 421/1968

A Bláthy Ottó Erősáramú Ipari Technikumban érettségizett. Utána egy évet dolgozott a KFKI-ban és a MEEI-ben. 1963-ban felvételt nyert a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karára. Erősáramú szakon diplomázott 1968-ban. Ebben az évben kezdte meg szakmai munkáját az OMH-ban a villamos, fogyasztásmérés területén. Feladata volt többek között típusvizsgálatok végzése és nemzetközi fogyasztásmérők vizsgálata, valamint hitelesítő és javító állomások ellenőrzése. KGST nemzetközi szabványosításban is részt vett. 1981-től az ÉDÁSZ (ma EON) győri központjába került. Villamos fogyasztásmérő javító és hitelesítő üzemben, mint művezető dolgozott. Később a szakszolgálati osztályon a villamos hálózatok és transzformátorok védelmének számítása és ellenőrzése lett feladata. Nyugdíjazásáig nagyfeszültség technika területén tevékenykedett.

Mindkét munkahelyén Kiváló Dolgozó elismerésben részesült.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ádász István

1945-ben született Orosházán.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 503/1968

Az Egyetem elvégzése után 1968-tól 1973-ig az Orosházi üvegyárban dolgozott, energiagazdálkodással foglalkozott. Jelentős eredményt ért el a költségek csökkentésében és a fázisjavításban. Ezt követően egy évig- az ÉVITERV-nél tervezőként dolgozott, ahol ipar-telepek erősáramú rekonstrukciójával foglalkozott. 1974-től a Fővárosi Tanács állományában a nagy közművállalatok és a felügyeleti hatáskörbe tartozó intézmények energiagazdálkodását felügyelte. 1977-től a Fővárosi Távfűtő Művek vállalatfelügyelője lett. 1975-ben részt vett a Gdanski energia világkonferencián. 1982-1988-ig a törökbálinti raktár 1 DEPOI Műszaki Igazgató-helyettese volt.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Abdul Jabbar Mustafa Ajlik

1937-ben született Hamaban (Szíria).

Villamosmérnöki oklevelének száma: 391/1968

1963-ban kezdte el egyetemi tanulmányait a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának Erősáramú szakán, ahol 1968-ban villamosmérnöki oklevelet szerzett. Az egyetemi tanulmányok befejezése után a Közép Szíriai Elektromos Műveknél kezdett dolgozni, ahol 14 év után, 1982-ben a cég vezérigazgatója lett egészen 1995-ig. 1995-től az egyik hőerőmű vezetőjének nevezték ki, ahonnan 2002-ben vonult nyugállományba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Almási Ildikó

1943-ban született Kolozsváron.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 435/1968

Az oklevél megszerzése után 1968-1970 között a Csepel Vas és Fémmű Híradástechnikai Gyárában dolgozott labormérnöki beosztásban. Automatikával és digitális technikával foglalkozott. Ellenállásos hegesztési elven működő hegesztőgép elektronikáját tervezte meg, mely a BNV-n díjat nyert. 1970-től a HIKI-ben dolgozott, ahol kezdetben digitális multiméter és asztali számológép a HIKI által gyártott MOS integrált áramkörökkel való megvalósítása volt a feladata. Később logikai analízátort fejlesztett ki, mint tudományos munkatárs. A műszer a BNV-n volt kiállítva, mely iránt a HP képviselője is érdeklődött. A berendezés ismertetése a Mérés és Automatika folyóiratban jelent meg. Később mérőautomaták tervezésével foglalkozott (IC mérő, többfunkciós programozható mérőműszer), mint team vezető. Ezekben a témákban több cikke jelent meg. (pl. HIKI folyóirat) 1981-ben Mikroprocesszor felhasználása szimpóziumon vett részt a többfunkciós programozható műszereiben alkalmazott megoldások ismertetésével. A Kutató Intézet átszervezése után rádiós hírközlő rendszerek, kártyamérő, automatikus csatornavizsgáló és ciklikus szigetelés ellenőrző berendezések tervezésében dolgozott. Több találmány, újítás és diplomamunka bírálatára kérték fel. Tudományos főmunkatársként a BM-nek készülő multiprocesszoros berendezések tervezésében vett részt. 1991-től a Mikro Vákuum KFT-nél dolgozott. Több publikációja jelent meg külföldi folyóiratokban. 1992-ben a Genfi kiállításon arany medál díjat nyert a személyi sugárzásmérő monitora. 1991-től a HM EI ITEA nevű Kft.-jénél dolgozott és kriptográfiával foglalkozott.

Feltalálói tevékenységéért a kiváló feltaláló ezüst fokozatát kapta. Több alkalommal Kiváló Dolgozó kitüntetésben részesült és 1983-ban Honvédelmi Érdemérem kitüntetést adományozott a Magyar Népköztársaság kormánya.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Álmos Árpád

1941-ben született Balatonbogláron.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 263/1968

1968-ban végzett a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki karának műszer és szabályozástechnikai szakán (oklevél száma:263/1968 kelt: Bp. 1968. augusztus 14). 1968-69 közt a Budapesti Vegyiművek elektromos fenntartási előadója, 1969-től 1981-ig a Csepel Művek Jármű-és Konfekcióipari Gépgyárában elektromos tervező. 1971-ben a GTE által rendezett Villamos, hidraulikus, és pneumatikus vezérlőberendezések továbbképző tanfolyamát látogatta. 1981-2006 közt a Konzervipari Kutatóintézet Műszer Automatika osztályán elektromos ügyintéző. Konzervipari gépek, műszerek elektromos tervezésében, fejlesztésében, kivitelezésében tevékenykedett. 1981-ben a Budapesti Kertészeti Egyetemen Konzervtechnológia továbbképző tanfolyamot végzett. 1994-ben az OKTÁV Továbbképző Központban, az Országos Mérésügyi Hivatal szakmai támogatásával szervezett felsőfokú metrológiai szaktanfolyamon vett részt, amelynek végén Felsőfokú Metrológiai Bizonyítványt kapott. Ezt követően közreműködött a Konzervipari Műszer Kalibráló Laboratórium létrehozásában, amelynek vezetője volt.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Alzeitoun Mohamad Ibrahim **a műszaki tudományok doktora**

*1941-ben született Talagahárban (Szíria).
Villamosmérnöki oklevelének száma: 704/1968*

1963-ban kezdte el egyetemi tanulmányait a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának híradástechnikai szakán, ahol 1968-ban villamosmérnöki oklevelet szerzett. 1971-től kandidátusi tanulmányait a Távközlési Kutató Intézetben folytatta, ahol Dr. Almássy György volt a kandidátusi munkájának vezetője. 1975-ben kapta meg kandidátusi oklevelét. 1975 óta a műszaki tudományok doktora (dr.techn.) 1976-tól 1980-ig a Tudományos Kutató Intézetben dolgozott Damaszkuszban (Center for Scientific Studies and Research). 1981-ben nyitotta meg saját tulajdonú mérnöki vállalkozó irodáját, ahol 2014-ig több magyar cég képviselőjét látta el Szíriában. 2014 óta nyugdíjas.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ambró Péter

1945-ben született Rákospalotán.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 188/1968

1968-tól a Lakó- és Kommunálisépületeket Tervező Vállalatnál épületvillamossági tervező-gyakornokként kezdte a szakmai munkáját. 1969-1973 között tervezői, majd 1973-tól 1977-ig irányító tervezői státuszban volt. Szociális, kereskedelmi és kulturális létesítmények villamos hálózatait és berendezéseit tervezte. Kiemelkedő munkái voltak diákszállók, mozgássérültek nevelő- és nevelőképző intézete. Ebben az időszakban specializálódott az épületek belső kommunikációs hálózatainak, épületgépészeti és irányítástechnikai berendezéseinek tervezésére. Az Építéstudományi Intézethez került. Tudományos kutatói munkatársi, majd főmunkatársi kinevezéssel külföldi villanszerelési technológiák honosításával és a házvezetés-technika bevezetésével foglalkozott. 1991-től az Épületfenntartási K+F Alapítvány Innovációs Iroda főmunkatársa volt. Több publikációja, szakcikke jelent meg, szakmai könyvek írásában működött közre. 1997-2003 között az elektronikus tűzjelzés és tűzvédelmi berendezések hazai elterjesztését segítette az ÉMILABS Kft. Tűzvizsgáló Laborjának vezetőjeként. Ezt a státuszt megtartva, tevékenységét az Építésügyi Minőségellenőrző és Innovációs Kht-nál folytatta. Részt vett, mint vezető mérnök az Európai Unió által finanszírozott kutatás-fejlesztési munkában (IMOS program). Az ÉMI Épületszerkezeti Osztálya által szakértett épületkárok helyreállítási dokumentációihoz épületvillamossági terveket is készített. Kidolgozta a nagy terek tűzvizsgálatához szükséges, úgynevezett meleg-füstös vizsgálati módszert. Ennek segítségével vizsgálta a Papp László Budapest Sportaréna játékterét. Részt vett építésügyi minőségbiztosítási és gyártási, illetve gyártmányellenőrzési feladatokban. 2006-ban nyugdíjba vonult, ekkor az ELEKTROINSTALLATEUR szakfolyóirat szakszerkesztője lett. Szakmai továbbképző előadásokat tartott az EMOSZ szakvállalkozóinak. A Mérnök Egylet, majd 1997-től a Magyar Mérnöki Kamara tagja. 2010-2013 között a Budapesti és Pest Megyei Mérnöki Kamara Elektrotechnikai Tagozata titkári tisztségét töltötte be.

Több szakmai elismerésben részesült. Szakmafejlesztési munkáját a társadalmi szervek is elismerték, így 1997-ben ÉTE érdemrenddel jutalmazták.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Andor Katalin

1944-ben született Lengyeltótiban.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 148/1968

Villamosmérnöki oklevelét a BME Villamosmérnöki Karának Műszer- és Szabályozástechnika Szakán szerezte. Az egyetem elvégzése után az Országos Kőolaj és Gázipari Tröszt tervező- intézeténél, az OLAJTERV-nél kezdett el dolgozni tervezőként. Később irányító tervező beosztásba került. Részt vett a Dunai Kőolajipari Vállalat (DKV) több üzemének irányítástechnikai tervezésében, művezetésében. Következő nagyobb feladata az 1970-es években épülő új kőolaj-finomító, a Tiszai Kőolajipari Vállalat (TIFO) teljesen új alapokon épülő irányítástechnikai rendszeréhez szükséges berendezések kiválasztása. 1980-tól a VolánTröszt Elektronika vállalat, majd közvetlen a Data-Loop Ltd angol cég műszaki tanácsadójaként a legmodernebb angol gyártmányú mérőműszerek és számítógép perifériák hazai képviselőjét látta el. 1990-től 20 éven keresztül az újonnan megalakult angol-magyar vegyesvállalat, a Prodata Kft. ügyvezető igazgatója lett. A cég működését irányítva tevékenysége több szakterületet is átfogott. Útügyi elektronikában magyarországi autópályán először telepítettek időjárás-érzékelő/távadó rendszert, forgalomszámlálókat, osztályozókat. Szintén részt vett új biztonsági eszközök pl. mobil kamionröntgenek hazai bevezetésében. Szakterülete volt még a környezetvédelemmel kapcsolatos műszerek. Sokat tett a hazai zajmérés műszerezéséért, konferenciákon vett részt, szimpóziumokat szervezett. Aktív tagja volt több MTESZ szakosztálynak.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Antal László

1938-ban született Debrecenben.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 184/1967

A nevezett 1965-től a Debreceni Postaigazgatóság Fejlesztési osztályán dolgozott, 1968-tól mint csoportvezető, majd 1970-től mint osztályvezető mérnök. Feladatai közé tartozott az Igazgatóság távközlési góckörzeteinek tervezése, illetve munkáinak irányítása. A MATÁV Rt. 1975-ös átszervezésével a Távközlés Műszaki Osztály vezetésével bízták meg, ahol a távközlési berendezések, hálózatok fenntartását, fejlesztését irányította. 1982 és 1989 között óraadó tanárként a Mechwart András Gépipari Technikum Híradástechnikai tagozatán, távközlési átvitel- és távíró- valamint kapcsolástechnikát oktatott. Több szakközépiskolában, technikumban érettségi társelnökként tevékenykedett.(Debrecen, Kunhegyes). A Győri Távközlés Műszaki Főiskolán tanuló Igazgatósági dolgozók részére, ipari konzulensi és „Szakdolgozat-bíráói” tevékenységet látott el a Főiskola felkérésére. Tervezői képesítés megszerzése után távközlési helyi- és körzethálózatok, távközlési berendezések (központok, átviteli berendezések) tervezői munkájában vett részt mint vezető tervező. 1985-től a Távközlési igazgatóság ellenőrzési osztályának vezetésével bízták meg, amely tevékenység a Távközlési Igazgatósághoz tartozó három megyére terjedt ki. Közben 1983-ban a Debreceni Akadémiai Bizottság keretében megalakult a Távközlési Munkabizottság, melynek titkárává választották, amely 1992-ig több megvalósítható tanulmányával segítette az Igazgatóság munkáját. 1991-től újabb megbízást kapott a Beruházási és Építési osztály vezetésére. Ezen időszakban soha nem látott fejlesztés került megvalósításra kapcsolástechnika és távközlési hálózatok vonatkozásában az Igazgatóság területén, majd 1995-től ismét a Távközlés ellenőrzési osztályt vezette. Aktív munkáját 2000-ben nyugdíjba vonulásával fejezte be.

Munkássága során több alkalommal részesült jutalomban, két-két alkalommal Kiváló Ifjú Mérnök és Kiváló Dolgozói kitüntetés, Kiváló Munkáért kitüntetését kapott. Megkapta a Munka Érdemrend Arany fokozatát, Vezérigazgató dicséretet, kiváló szakszervezeti munkáért kitüntetés Bronz fokozatát.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Arató András

1945-ben született Kőszegen.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 528/1969

A diploma megszerzése után a Magyar Elektrotechnikai Ellenőrző Intézet fénytechnikai osztályán kezdett dolgozni, majd 1972-től 2 évig az Elektromos Készülékek és Anyagok Gyárában gyártmányszerkesztőként lámpatestek tervezésével foglalkozott. Ezután visszatért a MEEI-be, ahol tudományos munkatársi beosztásba került. 1983-tól a fénytechnikai szakosztály vezetésével bízták meg. A lámpatest és fényforrás részlegek irányítása mellett vizsgálati módszerek és eljárások fejlesztésével, különösen számítógéppel vezérelt mérő- és adatfeldolgozó rendszerek alkalmazásának bevezetésével foglalkozott. 1996-ban a Siemens Rt. világítástechnikai részlegéhez, majd annak megszűnése után a Siemens i-center Kft.-hez került. 1998-tól a Holux Fényrendszer Kft. minőségbiztosítási főmérnöke, majd műszaki igazgatója. 2005-ben történt nyugdíjazását követően részmunkaidőben minőségirányítási ügyekkel foglalkozott. A Magyar Elektrotechnikai Egyesület tagjaként szakmai tevékenysége főleg a Világítástechnikai Társaság (VTT) munkájához kötődik, 1997 és 2010 között a Társaság alelnöki tisztségét töltötte be. Részt vett több tanulmány kidolgozásában, számítógépes segédletet készített az európai közvilágítási szabvány alkalmazásához, társszerzője a Világítástechnikai kislexikonnak és Közvilágítási Kézikönyvnek. Létrehozta, és évekig gondozta a VTT internetes honlapját (vilagitas.org), szerkesztette a Fény hírlevelet. Hazai és nemzetközi konferenciákon számos előadást tartott. Publikációi rendszeresen jelennek meg hazai és külföldi szakmai folyóiratokban. Az Óbudai Egyetemen a Lámpatestek tárgya meghívott előadója volt. Szakterülete hazai és nemzetközi szabványosításában tevékenyen részt vett, több éven keresztül betöltötte a Nemzetközi Elektrotechnikai Bizottság (IEC) magyar nemzeti bizottság TC34: Világítástechnika albizottságának elnöki tisztségét.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Árvay György

1945-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 737/1968

1968-tól a Híradástechnika Szövetkezetnél dolgozott először tervezőként, majd az Elektromos Technológia osztály vezetője, később főmérnöke. Az új gyár építésében, felműszerezésében, mérés-automatizálásban, az adatfeldolgozás számítógépesítésében jelentős szerepe volt. 1981-1982-ben az MTA Műszerügyi Szolgálatánál volt szaktanácsadó. 1983-tól a Rohde & Schwarz cég budapesti szervizében tevékenykedett, a televíziós adómérőműszerekre szakosodott. 1985-től a Rohde & Schwarz cég budapesti szaktanácsadója. 1992-től 1996-ig a Motorola cég rádió-adó-vevő gyáregységénél dolgozott kereskedő mérnök-műszaki tanácsadóként. 1997-től a Hírközlési Főfelügyelet osztályvezetője, majd 1999-től a Magyar Posta Vezérigazgatóság a Nemzetközi Igazgatóság osztályvezetője nyugdíjazásáig.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Baják András

*1944-ben született Szombathelyen.
Villamosmérnöki oklevelének száma: 643/1968*

Egyetemi tanulmányait 1963-ban kezdte meg a BME Villamosmérnöki Karán. 1968-ban szerzett diplomát a Híradástechnikai Szak Távközlő Ágazatán. Mérnöki pályafutását a szombathelyi MÁV Igazgatóság Távközlő és Biztosítóberendezési Főnökségén kezdte, mint a vivőfrekvenciás berendezések szakelőadója. Részt vett a vivőfrekvenciás berendezések generációváltásának (elektroncsövesről tranzistorosra) előkészítésében, koordinálásában és a beüzemelésben. Később, mint az URH rádió berendezések szakelőadója, vezetésével valósult meg a MÁV Igazgatóság területén az üzemvitel (forgalom, vontatás) rádiósítása. 1973-ban elvégezte a BME Villamosmérnöki Kar Digitális Elektronika Szakmérnöki Szakát. A következő évben megbízták az igazgatóság Számítástechnikai Üzemének vezetésével. Irányítása alatt kezdődött meg az igazgatóságon a számítógépek telepítése, munkába állítása. A kezdetben az adatrögzítés céljára vásárolt MERA típusú számítógépek jelentős szerepet töltek be az igazgatóság decentralizált adatfeldolgozásában. A PC számítógépek megjelenésekor elősegítette azok széles körű felhasználását, különösen a számvitel területén. Kezdetben felhasználói programok adaptálásával később saját fejlesztésű programjaival sokat tett a számítástechnikai kultúra meghonosítása érdekében. 1991-ben átkerült a MÁV Igazgatóság Távközlő és Biztosítóberendezési Osztályára. Mint távközlési főelőadó feladatai közé tartozott a MÁV X.25-ös hálózat felügyeletének helyi irányítása, a Szállítás Irányítási Rendszer bevezetésének koordinálása. Ebből a beosztásból ment 2006-ban nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bajor László

1945-ben született Miskolcon.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 778/1968

Tanulmányai: Miskolci Bláthy Ottó Villamosenergiaipari Technikum (1959- 1963); BME Villamosmérnöki Kar (1963-1968); Miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem (1979-1981). Munkahelyei: A Borsodi Szénbányák Vállalattal kötött társadalmi ösztöndíjszerződés alapján a Miskolci Bányüzemnél (1968), továbbá a Bükkaljai Bányüzemnél (1969-1973); majd a vállalati központban (1973-1985) dolgozott. Fő tevékenysége - a bányüzemek villamos üzemviteli feladatainak ellátásához szükséges villamos hálózat-fejlesztés és villamos berendezések biztosítása mellett - a bányabeli szállító rendszerek automatizálása, a hanges utasításadó berendezések kifejlesztése, gyártásának koordinálása volt. Részt vett a bányüzemek úgy nevezett „diszpécser-rendszerű” munkairányításának kifejlesztésében, melyet elsőként Lyukó-bányán valósítottak meg. Másoddiplomáját is ebben a témában szerezte. Tagja volt a Magyar Szénbányászati Tröszt bányászati automatizálással foglalkozó csoportjának, amely KGST szinten képviselte a hazánk érdekeit mind a fejlesztés, mind a szükséges berendezések gyártása területén. Több oktatási központban is részt vett, az egyes villamos-munkakörök betöltéséhez szükséges tanfolyamokon, mint szakoktató. 1985-től a Dorogi Szénbányák Lencsehegyi Bányüzemének villamos főmérnökeként tevékenykedett az új eocén bánya nyitásában és termelésének felfuttatásában. A rendszerváltás után, a szénbányászat leépítése miatt, munkahelyet változtatott és a Magyar Műszaki Biztonsági Hivatal Villamos Engedélyezési Osztályán főtanácsosként dolgozott. (1993-2007) Munkaköri feladatai közé tartozott a külföldi eredetű villamos berendezések honosítása, veszélyes berendezések engedélyezési, felülvizsgálati és ellenőrzési feladatainak elvégzése, halálos áramütéses balesetek kivizsgálása, szaktanfolyamokon előadóként való részvétel, valamint a nagyfeszültségű villamos hálózatok és a távhő-vezetékek vezetékjogi engedélyezése. Nyugdíjba vonulása után a Systron Bt. keretein belül villamos szakértőként dolgozik tovább.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bakos Amália

1945-ban született Csabrendeken.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 644/1968

1968-ban ösztöndíjasként a BHG Híradástechnikai Vállalatnál (előző neve Beloianisz Híradástechnikai Gyár) tervező mérnökként dolgozott a gyártás mellett működő műszaki osztályon. Feladata vizsgálóberendezések tervezése, kivitelezése, az évenkénti típusközpont felállítása, üzembe helyezése, átviteltechnikai mérések végzése, a gyártmányra vonatkozó Műszaki Feltételek ellenőrzése. 1972-ben a Videoton Fejlesztési Intézetbe került tudományos munkatársként, ahol számítógép-periféria áramkörök és elemeinek tervezése volt a feladata. 1973-ban visszatért a BHG-ba, mert egy nagyszabású, az egész Szovjetunió területére kiterjedő reklamációs munka várt a vállalatra. Vezető mérnöki beosztásban, a BHG-Budavox-Szovjetunió relációban feladata volt a reklamációs, helyreállítási munka irányítása. 1978-ban a BHG Fejlesztési Intézetbe került fejlesztő mérnökként. Tovább folytatódott a korszerűsítés, mikroprocesszoros vezérlésű közbenső regiszter fejlesztése indult el. A berendezést egy működő központban kellett próbaüzembe helyezni a Szovjetunió területén. Megalakult a Kvant osztály, melynek vezetésére megbízást kapott. 1982-ben orosz középfokú nyelvvizsgát tett. A BHG Informatika Kft dolgozójaként ment nyugdíjba 2000-ben.

Kitüntetései: Kiváló dolgozó - 1974, 1984, Kiváló újíto bronz fokozat 1983.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bakos Koppány

1943-ban született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 502/1968

Bakos Koppány 1968. októberében diplomázott a villamosmérnöki kar erősáramú szakán. Mérnöki alkalmazásban 1968. augusztusától a Kőbányai Porcelángyárban dolgozott. 1969-ben került az Erőmű- és Hálózattervező Vállalathoz, ahol nagyfeszültségű hálózatok védelmi rendszereivel foglalkozott. 1975-től a Röntgen és Kórháztechnikai Vállalat konstruktóri munkatársa volt. 1976-1977 végéig a Villamos Állomásszerelő Vállalatnál (V Á V) közép feszültségű kapcsoló berendezések tervezésével foglalkozott. Óraadó munkatárs volt a Kandó Kálmán Műszaki Főiskolán. 1978-tól 1989-ig a VEGYÉPSZER üzembe helyező mérnöke. 1989 végétől a Flow-Cont Kft. vezetője, nyugdíjazásáig

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Balázs Szilárd

1936-ban született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 666/1968

Esztergomban az I. István Állami Általános Gimnáziumban érettségizett 1954-ben, utána az Észak-dunántúli Áramszolgáltató Vállalat Esztergomi Üzletigazgatóságán fizikai munkásként kezdett el dolgozni. Munka mellett levelező tagozaton tanult a Budapesti Bláthy Ottó Erősáramú Ipari Technikumban, 1962-ben technikus oklevelet kapott, majd a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Kar Erősáramú szakán 1968-ban diplomázott. Munkahelyén részt vett a villamosítási, hálózatfejlesztési és üzemeltetési feladatok megvalósításában, később irányításában. Volt hálózatépítő munkás, villanyszerelő, energiaellenőr, műszaki csoportvezető, osztályvezető helyettes, üzemviteli osztályvezető, megbízott főmérnök. A vállalat átszervezése után üzemviteli osztályvezető - igazgatóhelyettes, végül 18 évig, nyugdíjba vonulásáig, üzemigazgató. Munkája mellett 1969-2012 között folyamatosan tanított a MEE és oktatási intézmények által szervezett szakmai tanfolyamokon. Tíz évig országos szakmai vizsgálóbizottsági tevékenységet végzett az elektrotechnikai szakcsoporthoz tartozó szakképesítések vizsgáin. Alapító tagja a Magyar Elektrotechnikai Egyesület Esztergomi Szervezetének, amelynek folyamatosan vezetőségi tagja, 26 éven át elnöke volt, jelenleg tiszteletbeli elnöke Alapító tagja a volt MTESZ Városi Szervezetének, amelynek alelnöke is volt. Részt vett a Komárom-Esztergom Megyei Mérnöki Kamara magalapításában, több cikluson keresztül bizottsági feladatokat is ellátott.

Műszaki, gazdasági, valamint társadalmi munkájáért számos elismerésben részesült. Többek között Ipari Miniszter Kiváló Munkáért kitüntetés, MTESZ kiváló Munkásságért elismerés, MTESZ Jubileumi Emlékérem, MEE Életpálya díj, Komárom-Esztergom Megyei Mérnöki Kamara Örökös Tagja cím birtokosa.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Balikóné Erdős Edit

1945-ben született Cserépváralján.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 741/1968

A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Kar Híradástechnikai szakán 1968-ban szerzett diplomát. Az egyetem elvégzése után a Kőolaj- és Gázipari Tervező Vállalatnál dolgozott. Először a csővezetékek korrózióvédelmével foglalkozott, majd később a Hírközlési Osztályon a gáz és olajvezetékek mellett lefektetett hírközlési távvezetékek és a telephelyek /Algyő, Százhalombatta/ telefon hálózatainak tervezését végezte 1979-ig. Ezután a Műszaki Fejlesztési Osztályon számítástechnikával foglalkozott. 1981-ben Rendszerszervező oklevelet szerzett a KSH Nemzetközi Számítástechnikai Oktató Központnál. 1982-ben a Kohó- és Gépipari Tervező Vállalat Számítástechnika Osztályán Erősáramú hálózatok számítógépes rajzolásának rendszertervét dolgozta ki. 1983-tól 1991-ig a SYSTEM Szervezési Vállalat későbbi nevén SENZOR Szervezési Vállalatnál dolgozott. Előbb beruházások szervezésével, valamint számítógépes hálótervezéssel foglalkozott. 1988-ban Önálló Irányító Értékelemző képesítést szerzett és több vállalatnál /Medicor, Nagykanizsai Bútorgyár, Tiszai Hőerőmű, Orosházi Állami Gazdaság/ irányította az értékelemzési tevékenységet. 1991-től nyugdíjazásáig, Bécsben férje Építési Irodájában tevékenykedett.

Munkájáért a Szenzor Szervezési Vállalatnál Nívódíjban részesült.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Balog Gyula

1944-ben született Szegeden. Villamosmérnöki oklevelének száma: 95/1969

Egyetemi tanulmányait a BME Villamosmérnöki kar híradástechnikai szak mősorköz-lő tagozatán 1968-ban fejezte be. Villamosmérnöki oklevelét 1969-ben szerezte meg. Tanulmányai befejeztével azonnal visszakerült az első, és egyben egyetlen aktív munkahelyére, a Magyar Rádió (MR) Műszaki Igazgatóságára. (Egyetem előtt egy évet már ott dolgozott technikus asszisztensként.) 2007-ben vonult nyugdíjba. Sorrendben az alábbi munkakörökben dolgozott: mérnök gyakornok, hangmérnök, csoportvezető hangmérnök, osztályvezető helyettes, osztályvezető, főosztályvezető. Egész pályafutása alatt szerencsésen párosította zenei tanulmányait az egyetemen szerzett műszaki ismereteivel. Ez az egész pályafutásán végigvonuló aktív hangmérnöki tevékenységében realizálódott. Az MR-hez kerülése egybeesett a rádió teljes körű „sztereósításával”. Ehhez kapcsolódóan a tartalom bővítése, készítése hangmérnöki feladatokat követelt. A műszaki eszközállomány és stúdiók addigi mono rendszere pedig rendszertervezői és beruházási feladatokat adott számára. Ezen kettős feladat végig kísérte szakmai pályafutását. A teljes sztereósítás után átlag két műszaki generációváltás következett, majd folyamatosan megtörtént a digitális átállás. A jelenleg is működő zenei stúdiók teljes elektroakusztikai rendszerterve a nevéhez kötődik. Egyedi feladataihoz tartozott az MR teljes hanghordozó igényeinek, stúdióhangszóró rendszerek beszerzésének műszaki gondozása, a keverőasztalok piacutatása, rendszertechnikai kiírása, átvétele, beüzemelése. Főosztályvezetői feladata az MR teljes műsorkészítésének és műsor-lebonyolításának műszaki biztosítása és felügyelete volt. Tagja volt az MR Lektorai Tanácsának, ahol az új zenei felvételek minősítése történt, mindenki a saját szakterületének paraméterein alapján. Delegálták az OIRT, majd az EBU technikai bizottsága megfelelő munkabizottságába, ahol a különböző rádiótársaságok hangfelvételei alapján folyt tapasztalatcsere a hangfelvételi módszerekről, ill. szabványok előkészítéséről. Rendszeres továbbképzést tartott saját munkatársainak. Oktatott az MR szervezésében folyó stúdiótechnikai tanfolyamokon és a Kandó Kálmán Műszaki Főiskolán. Nyugdíjba vonulása után - projekt cégek ügyvezetőjeként – egy közepes irodaház és egy sportközpont felújításában működött közre. Elismerései: elnöki jutalmak, „Kiváló dolgozó”, nívódíjak, Szóts Ernő-díj. Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Balogh Ferenc Gábor

1944-ben született Mádton.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 406/1968

1962-ben a miskolci „Bláthy Ottó” Villamosenergia ipari Technikumban technikusai képe-
sítést szerzett. A Borsodi Szénbányászati Tröszt miskolci Központi Javítóüzeménél helyez-
kedett el, majd 1963-ban felvételt nyert a BME Villamosmérnöki Kara Erősáramú szakára.
Az egyetemi tanulmányok befejezését követően a MÁV miskolci Vontatási Főnökségén,
majd 1969-től a miskolci Távközlő és Biztosítóberendezési Fenntartási Főnökségén helyez-
kedett el. Az előírt szakmai mérnök-szakvizsgát letéve a miskolci Vasútigazgatóság terüle-
tén lévő vasúti biztosítóberendezések tervezési és korszerűsítési feladatait végezte. 1972-
ben áthelyezték a Vasútigazgatóság Távközlő és Biztosítóberendezési Osztályába, majd
1973-ban megbízást kapott a Távközlő és Biztosítóberendezési Fenntartási Főnökségen
vezetómérnöki feladatok - karbantartás, zavarelhárítás, új berendezések kísérleti üzeme,
fejlesztés - ellátására. 1975-ben a BME Mérnök-továbbképző Intézet által 1973-ban in-
dított „digitális elektronika” témában szakmérnöki képe-
sítést szerzett. 1983-tól a MÁV
miskolci Igazgatóság Műszaki Osztálya osztályvezető-helyettese. Mint villamos főmérnök
az Igazgatóság területén lévő vasúti vonalhálózatának távközlési, biztosítóberendezési és
a villamos vontatási felsővezeték-hálózata és állomásai szakmai és szervezeti irányítását
és felügyeletét látta el, közreműködött a berendezések digitalizációs fejlesztési folyama-
taiban, a korszerű vasúti forgalomellenőrző és forgalomirányító rendszerek kiépítésében
és azok üzembe helyezésében. 1988-tól ugyanitt osztályvezető lett. 1993-ban a miskolci,
debreceni, szegedi és záhonyi területet magába foglaló Debreceni Üzletigazgatóság táv-
közlési, erősáramú és biztosítóberendezési szakmai Osztályának vezetője, majd 1994 -
1995 években a MÁV Rt. miskolci Üzletigazgatóság pályalétesítményi igazgatóhelyettese
lett. 1996-tól 2005 évi nyugdíjazásáig a MÁV Rt. T.E.B. Szakigazgatóság miskolci Területi
Felügyeleti Osztályát vezette. A B.A.Z. Megyei Mérnök Kamara „Alapító tagja”.

Tevékenysé-
gét 1987-ben a Minisztertanács alapította „Kiváló Munkáért” kitüntető jelvény-
nyel, 1998-ban a Magyar Államvasutak Rt. „Vasút szolgálatáért” kitüntetés arany fokoza-
tának adományozásával ismerték el.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki
tevékenységét.

Balogh József

1943-ban született Debrecenben.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 576/1969

Tanulmányai elvégzése után rövid ideig a Hajdúsági Iparművekben fejlesztőként dolgozott. 1969-1973 között az Egyesült Izzó Alkatrész Gyárban mint a villamos részleg vezetője tevékenykedett (0.4 KV-os hálózat, spirálgépek elektronikája). 1973-1983 között mint villamos vezető tervező az AGROBER veszprémi kirendeltségénél dolgozott. 1983-tól 1987-ig a VENTURI GMK-ban önálló tervezőként tevékenykedett (öntöző telepek). 1987-től a Bauvill Kiszövetkezet elnökeként transzformátor állomások (10/0.4KV-20/0.4KV) 0.4KV-os főelosztó berendezések, kábelfektetések (0.4KV, 10KV,20KV) telepítésével, felújításával foglalkozott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Balogh Miklós

1936-ban született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 7/1968

Egyetemi tanulmányait a BME Esti-Levelező Tagozatán végezte. Tanulmányai megkezdésekor (1960) a Csepeli Szerszámgépgyár Gyártmányfejlesztési Irodájának dolgozója. 1964-től a Ganz Villamossági Művek bajai gyárának munkatársa. Gyártmányfejlesztéssel, szabványosítással és foglalkozik. Elkészíti a 100 MW-os hidrogén- és vízhűtéses GANZ turbógenerátor kézi-gerjesztőköri ellenállásainak terveit, új laboratóriumi tolóellenállás család terveit. Szabványosítás terén ágazati szabványok készítésében vesz részt Pl.: hegesztőtranszformátor, tolóellenállás. 1968-tól a Kismotor-és Gépgyár Bajai Gyárának Fejlesztési csoportvezetője. Feladatai közé tartozik az új üzem műszaki átvétele, a gépek és berendezések telepítése illetve beüzemelése, Pl: az automata galvanizáló sorok beüzemelése, majd programozása. A gyár bővítési feladataival, célgépek, eszközök tervezésével foglalkozik. Elkészíti egy eloxáló-sor terveit, és irányítja a telepítését. Tervei alapján készül hőkezelő kemence, csőhajlításhoz villamos hevítő. Folyamatosan képezi magát. Elvégzi a BME Gépészmérnöki Kar Gazdasági Mérnöki szakát (1976). Mellékállásban oktat a bajai Vízügyi Főiskolán, mint óraadó, majd adjunktus illetve docens. 1996 végén főállású főiskolai docensként ment nyugállományba. Az oktatói tevékenységét 2011-ig folytatta. 5 jegyzetet készített önállóan vagy társszerzőként. Közel 100 fő egyetemi és főiskolai hallgató szakdolgozatát konzultálta. Tagja volt az MTA Szegedi TB. Gépészeti és Elektronikai Munkabizottságának. Az OMFb és az MTA felkérésére közreműködött egy-egy kutatási témában. Tagja a Gépipari Tudományos Egyesületnek (GTE), és a Magyar Hidrológiai Társaságnak (MHT).

Tevékenységét több vállalati és miniszteri szintű kitüntetéssel ismerték el. A GTE-ben végzett munkáját 1992-ben „Bánki Donát Díjjal, 2015-ben „Tiszteleti Tagsággal” jutalmazták.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bánás Artúr

1942-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 464/1968

1969-ig a Budapesti Kőolajipari Gépgyár műszerhitelesítő laboratóriumában, majd gyártmánytervező részlegénél dolgozott. 1969-1990 között az OLAJTERVben előbb önálló, később vezető tervezőként, majd irányítástechnikai szakosztályvezetőként kőolajfinomítói technológiák irányítástechnikai rendszereinek tervezése volt a feladata. 1988-ban az osztrák EL-TEAM cég képviselőjeként Líbiában, a Messla Oil Field-en volt kiküldetésben. 1991-től három éven át környezetvédelmi berendezések tervezésének, építésének és üzembehelyezésének mérnöki munkáit végezte a svájci TTS Schira AG állományaiban. (Hulladékgázok égetése hőhasznosítóval, gázmosók és tisztítók, oldószer visszanyerő üzemek). 1994-1998 között az OLAJTERV Irányítástechnikai szakágának vezetését látta el. 1998-2001 közti időszakban a MOL Nyrt Dunai Finomítója legnagyobb beruházást jelentő üzemének, a Késleltetett Koksizoló üzem (DCU) irányítástechnikai részletterveinek készítését irányította az amerikai Foster-Wheeler cég műszaki alaptervei szerint. 2003-tól nyugdíjasként, 2012-ig megtartva vezetői tervezői és ipari szakértői minősítéseit a Procoplan Kft, a Honeywell és a Yokogawa cégek megbízásából végzett irányítástechnikai tervezési, beruházási és üzembehelyezési feladatokat. (MOL Nyrt DUF1 GOK-3, BEK-5, FCC és Claus-4 üzemének rekonstrukciói, GOK-1 új gázkompresszorainak műszerezése majd a Sanofi-Aventis/Chinoin veresegyházi üzemé teljes vízrendszeri rekonstrukciója, a Dunaferri ISD Koksizoló üzemé teljes irányítástechnikai rekonstrukciója DCS folyamatirányítással). A MOL Nyrt napjainkban is használt irányítástechnikai szabványainak első kiadásának kidolgozásában jelentős szerepet vállalt. A Budapesti és Pest Megyei Mérnöki Kamara tagja.

Három alkalommal volt kiváló dolgozó és Ipari Miniszteri dicséretben részesült.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bánfalvi Károly

1944-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 318/1968

Középiskolai tanulmányait a Kandó Kálmán Technikumban 1961-ben végezte. Egy évig a HIKI Kísérleti Üzemében technikus, konstruktőr. Innen felvételt nyer a BME Villamosmérnöki Kar nappali tagozatára, ahol 1968-ban mérnöki diplomát szerez. A MIKI-ben kezdő mérnökként hibrid áramkörtervező eljárásokat tervez és programoz. A Gyógyszertani Intézetében másodállásban állatkísérletekhez orvosi elektronikai eszközöket konstruál és készít. 1971-ben az MTA nemzetközi Mikrohullámú Kollokviumán kínáló bemutakozás után hároméves tanulmányútra meghívást kap Hannoverbe. A meghívó DATAPOINT informatikai rendszereket fejlesztő cégnél számos konkrét feladat sikeres, önálló megoldása után felkéri a cég által nemzetközi pályázaton elnyert gigaprojekt – a kölni FORD autógyár teljes európai informatikai rendszerének (DARTS System) – fejlesztésének irányítására. A projekt vezetőjeként ott szerzett ismeretek számára életre szólóan hasznos útravalónak bizonyultak. 1975-ben hazatérve nagyvállalatok (pl. Vízügy, IBUSZ, Növényolajipar) számítóközpontjaiban vezetőként meghatározó informatikai rendszerek szervezője, kivitelezője, irányítója, szakértője. 1986-tól NETPOINT néven saját vállalkozásban néhány kiváló képességű, állandó munkatársával számos újszerű hazai, külföldi és nemzetközi számítástechnikai projekt termékeny kiötlője és megvalósítója. 1992-től tíz évig a cége a magyarországi ARAL és JET benzinkút hálózat TMS informatikai rendszereinek fejlesztője, beszállítója és szervize. 1999-től - az ARAL és JET kivonulásának hírére előremenekülésként a megújuló energia hasznosítás vált a cég főtevékenységévé. A cég igényes komplex megújuló bemutatórendszerbe és szélérőművekbe investált. Mérnökként a Mosonmagyaróváron épült szélérőművek és 120/20kV-os alállomás projektvezetője, máig aktív adatfelelőse.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Barbarics Tamás

*1935-ben született Rákosszentmihályon.
Villamosmérnöki oklevelének száma: 682/1967*

1964-ben került a Vegyiműveket Tervező Vállalat Energia főosztályára címzetes technikusként. Emellett estin végezte a BME Villamosmérnöki Karát, ahol 1967-ben kapta meg az Erősáramú szak hallgatójaként a villamosmérnöki diplomát. A Vegyipar nagyberuházásainak villamos terveivel foglalkoztak, munkájukhoz tartozott a Tiszai Vegyikombinát, a Borsodi Vegyikombinát, a Hajdúszoboszlói Földgáz Telep, a balatonfűzfői Nitrokémia, a péti Nagykapacitású műtrágya üzem, az Opel szentgotthárdi üzeme, a szolnoki mosópor gyára, a Lehel jászberényi gyára, a Dunaújvárosi kokszolómű és további vegyipari beruházások szerte az országban. Részlet-tervezőként kezdte a villamosmérnöki munkáját, majd önálló tervező, vezető tervező, csoportvezető és szakosztályvezető lett. A számítógépek megjelenésekor a cégük is kapott számítógépet (1986), inentől kezdve a papíron történő tervezéseket lassan felváltotta a számítógépes programok (AutoCad) használata, gyakorlatilag a 90-es évektől papíron már szinte nem is tervezett. 1989-ben a teljes osztályukat privatizálták, és inentől az 1995-ös nyugdíjba vonulásáig a VTV-VIV Elektroprojekt Kft-ben dolgozott vezető tervezőként, a korábbi munkáik folytatásaként. Nyugdíjba vonulása után is tervezett különböző családi házakat, áruházakat, először önálló tervezőként, majd – fiával együtt – megalapították a BARBA Villamos Tervező és Szolgáltató Bt-t, amelynek keretén belül Tesco áruházak, Opel szalonok, társasházak garmadájának tervei kerültek ki a kezeik közül. Jelenleg aktívan már nem dolgozik, néha konzultál egy-egy komolyabb probléma megoldása közben, hogy mi lenne a legjobb megoldás.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Batta György

1945-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 150/1968

Egyetemi tanulmányait 1963-1968 között a BME Villamosmérnöki Karának nappali tagozatán a Híradás és műszeripari technológia Szakon ösztöndíjasként végezte el. Az egyetemi évek után az Irodagéptechnika Vállalat technológusaként az elektromos író- és könyvelőgépek javítási és karbantartási technológiák készítése mellett a mérnök-tanári diploma megszerzése után a dolgozók szakmai továbbképzésében tanított. 1972-től a SOTE II. sz. Sebészeti Klinikájára került, ahol az újonnan létrehozott Aneszteziológia és Intenzív Terápia részleg műszerezettségének kialakításában vett részt, majd az üzemeltetését vezette. A klinika 1978-as költözése után a klinika főmérnökeként a klinika műszaki elhelyezése, műszerezettségének kialakítása és működtetése is feladata lett. Közben BME szakmérnöki oklevelet szerzett Félvezető digitális elektronika majd Orvosbiológiai mérés-technikai szakmérnöki oktatás keretében. Az egyetem számítógépesítése során 1988-tól a klinikai számítógépes hálózat kialakításában és majd annak működtetésében vett részt. A klinika 1996 évi bezárása után a Bp. XVIII. kerületi Szakrendelő informatikusaként a számítógépes hálózat kialakítását és üzemeltetését vezette, majd felkérésre ugyanezt a feladatot végezte el a Vecsési Szakrendelőben nyugdíjba vonulásáig.

Munkájáért Eü. miniszteri elismerésben részesült.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bende Imre

1944-ben született Kecskeméten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 680/1968

1962-ben a Villamosenergiaipari Technikumban érettségizett. 1968-ban szerzett diplomát. Munkahelyei: Erőmű és Hálózat tervező Vállalat (ERŐTERV 43 év), Hawker Siddeley Power Engineering (HSPE, Anglia 1év), ESB International (ESBI, Írország 1év). Tervezőként, létesítményi mérnökként, szakértőként, létesítményi osztályvezetőként, irodavezető helyettesként és fejlesztési főmérnökként végezte munkáját az ERŐTERV-nél. Feladata nagyfeszültségű (120-750kV-os) alállomások tervezése, fejlesztése és az ezekhez kapcsolódó mérnöki és szakértői munka irányítása és végzése volt. Tervezői - projektmérnöki munkái közül a hévízi 400/120kV-os alállomás, a másfél megszakítás kapcsolóberendezés egyedi elrendezésével, korszerű készülék és transzformátor jellemzőivel kiemelkedő színvonalat képvisel. Ennek nyomán iparági együttműködéssel széleskörűen használatossá vált a korszerű transzformátor és a készülék specifikációk, valamint az ajánlati értékelés pontszám rendszere. Számos elméleti felkészültséget is igénylő javaslatot dolgozott ki a tervezési és iparági előírások, fejlesztések megalapozásához, gyakran közvetlenül is támaszkodott egyetemi oktatóinak munkájára. Ennek keretében széleskörű szakértői viták után fogadtatta el, az elszámolási mérések hibáinak -azaz az elszámolások hitelességének- a szekunder körü terhelésektől való függését, és az erre alapozott iparági irányelveket. HSPE-alállomási vállalkozási részlegénél nemzetközi mérnöki csoport vezetőjeként a Dhaka-33KV-os alállomások megvalósításán, helyszíni felmérésén dolgozott. ESBI mérnökeként malaysiai projekt tervezésén dolgozott. Önálló feladata a dublini erőmű a 220 kV-os SF6-os kapcsolóberendezése specifikációjának elkészítése volt. Szakmai cikkei az ERŐTERV- közleményekben és az Elektrotechnika folyóiratban jelentek meg.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bérces András

1934-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 69/1967

A Kandó Kálmán Villamosipari Technikumban érettségizett. Az egyetemi oklevél megszerzését követően a Mechlaborban tervező mérnökként dolgozott mintegy 15 éven keresztül. Elektromechanikai készülékeket tervezett és fejlesztett, javarészt katonai célú felhasználásra. Rendszeresen megbízták, hogy a készülékeket a volt szocialista országokban telepítse, illetve javítsa. A Műszeripari Kutató Intézetben tudományos munkatársként működött egészen a nyugdíjazásáig, másfél évtizeden keresztül. Itt mérés technikával foglalkozott, szakterülete a nem elektromos mennyiségek mérése volt. Számtalan érdekes feladatot kapott, amelyek közül szívesen emlékszik például egy műholdkövető távcsőre, ami a beírt név vagy pályaadat alapján egy ezred pontossággal ráállt a műholdra, és követte, amíg az látható volt. Egy másik sikeres projektje volt az injekciós tű válogató eszköz, ami a legyártott tűket ellenőrizte.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bernus András

1943-ban született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 48/1969

1961-ben érettségizett az esztergomi Temesvári Pelbárt Ferences gimnáziumban, kitűnő eredménnyel. 1963-ban kezdte meg tanulmányait a BME Villamosmérnöki Karának Híradástechnikai szakán. Első munkahelye a Medicor Művek Fejlesztési Intézete volt, amellyel még 1964-ben társadalmi ösztöndíj szerződést kötött. Munkaterülete az elektromedika, ezen belül az orvosi elektronika érzékelőinek (transducerek) kifejlesztése volt. Ezenkívül feladatai közé tartozott különböző tervtanulmányok elkészítése is. Számos érzékelőt fejlesztett ki, a legfontosabbak: katéteres vérnyomás érzékelők (3 féle), fotoelektromos pulzusérzékelők (3 féle), légzésérzékelők (3 féle), EKG/EEG elektródok (4 féle), optalmodinamográfiás (szemnyomás) érzékelők, stb. Munkásságának húsz éve alatt folyamatosan részt vett a KGST országok közötti szakosítási tárgyalásokon, főbb partnerek szovjetunióbeli cégek (VNIIMP-Moszkva, VNIKI-REMA-Lvov), és az NDK-ban a Messgerätewerk-Zwönitz voltak. A tárgyalásokon műszaki-orvosi adategyeztetések mellett orvosi-approbációk, mintadarabok átadása-átvétele, jegyzőkönyvek felvétele is napirenden volt. A belföldi partnerek között a legfontosabbak: 1./ HIKI (Híradástechnikai Ipari Kutató Intézet), később MEV (Mikro-Elektronikai Vállalat), ahol a félvezető alapú nyomásátalakítók aktív részei készültek. 2./ A SOTE Orvostudományi Egyetem Élettani Intézete, ahol érzékelők kísérleti állatokon kerültek kipróbálásra. 3./ ORMI (Orvosi Műszerügyi Intézet), később ORKI (Orvosi Kórháztechnikai Intézet), itt a kifejlesztett érzékelők orvosi-műszaki ellenőrzése és minősítése történt. A fentiek mellett számos hazai és nemzetközi konferencián vett részt, előadásokat tartott, ill. cikket, tanulmányokat írt orvosi szaklapokba, folyóiratokba: Orvos és Technika; Biomedical Engineering ; Medical and Biological Engineering. Az 1988-as évben hivatalos munkavállalási engedélyt kapott Olaszországba, ahol évekig dolgozott, 1993-ban történt hazatértekor itteni munkaadója a Medicor Művek Fejlesztési Intézete már megszűnt.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bernyák Ernő

1945-ben született Csepelen.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 151/1968

A diploma megszerzése után a Finommechanikai Vállalatnál kezdte pályafutását, majd rövid időn belül saját alapítású cégében hasznosította és hasznosítja villamosmérnöki ismereteit.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bertalan Sándor Tibor

*1943-ban született Nyíregyházán.
Villamosmérnöki oklevelének száma: 425/1968*

Egyetemi tanulmányai előtt egy évig a Posta Helyközi Távbeszélő Igazgatóságánál dolgozott vezetőes átvitel technikai és telex karbantartó technikusként. Villamosmérnöki oklevelét 1968-ban szerzett a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki karán. Ezután a Posta Helyközi Távbeszélő Igazgatóságánál az országos és nemzetközi átvitel technikai hálózat üzemviteli munkáinak irányításában vett részt, mint beosztott mérnök, majd osztályvezető. 1983-ban az Országos Vezetőképző Központ 2 éves képzésén államvizsgát tett vezetési és szervezési, valamint vállalatgazdasági ismeretekből. 1984-ben igazgatóhelyettesi, majd 1985-ben pályázat útján igazgatói munkakört kapott a Helyközi Távbeszélő Igazgatóságon, melyet 1996-ig töltött be. 1991-ben Telecommunications Strategies for Today & Tomorrow témájú 6 hetes szakmai továbbképzésen vett részt a British Telecomnál (GPT & BT Bailbrook College Bath, England). 1997-2001 között a Magyar Távközlési Rt. Biztonság Felügyelet igazgatója volt, főbb feladatai: szolgáltatás- és hálózatvédelem, vagyonvédelem, adat- és titokvédelem, speciális távközlési hálózatok, szakértői részvétel a NATO Polgári Hírközlési Tervező Bizottságban (NATO CCPC). 2002-2006 között az újonnan megalakult Informatikai és Hírközlési Minisztériumban dolgozott vezető főtanácsosként. 2013-ban nyugdíjba vonult, de a minisztériumban - megszűnése után pedig - a Miniszterelnöki Hivatalban tovább folytatta a NATO és EU szakreferensi tevékenységet, védelmi igazgatás, katasztrófa védelem, védelmi távközlési hálózatok, állami tartalékgazdálkodás területén. 2011-ben korára való tekintettel kérte munkaviszonya megszüntetését.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bertich Rezső

1945-ben született Győrben.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 189/1968

Első munkahelye Győrben a Számítástechnikai Ügyvitelszervező Vállalatnál volt, ahol számítógép üzemeltető mérnökként dolgozott. Részt vett számítógépes tanfolyamokon a GENél, a német és az olasz Olivettinél. A tanfolyamok után a megyei KSH központokban számítógépek telepítését és üzemeltetését végezte az eredeti munkakörének megtartása mellett. 1973 –ban az Északdunántúli Áramszolgáltató számítóközpontjának üzemeltetési osztályvezetőjeként és 1978-tól főosztályvezetőként dolgozott. Feladata volt a számítógépes számlázás és ügyvitel megvalósítása. Munkájának jobb ellátásához 1983-85 között levelezőn elvégezte a Marx Károly Közgazdasági Egyetemet és Mérnök Közgazdász képesítést szerzett. 1985 szeptemberétől a Magyar Villamosművek Tröszt Szervezési és Informatikai Főosztályát vezette. Munkájához tartozott 22 trösztli vállalat informatikai fejlesztéseinek koordinálása és irányítása, valamint a Tröszt vezetői információs rendszerének kialakítása. A rendszerváltás időszakában az ő irányításával alakult át a trösztli szervezet részvénytársasági formára. Munkaköre 1992. januárban megszűnt. 1992.04.01-től a Dunafer Rt. Számítóközpontját irányította. Megvalósította az elavult számítógépek és alkalmazások modernizálását, és a 45 társaságból álló cégbirodalom Vezetői Informatikai Rendszerét kialakította. 1992 októberétől a Dunafer Rt Főkontrolljaként a társaságcsoport tervezési, elszámolási és informatikai feladatait irányította. Tagja volt az Igazgatói Tanácsnak és több Kft-nek és RT-nek volt Felügyelő Bizottság elnöke vagy Rt esetében az Elnök Vezérigazgatója. Munkaköre 1998 októberében megszűnt. Ezt követően a Dunafer Kereskedőház Kft-nél tanácsadói munkát látott el. 2000 szeptemberétől a MÁV Informatikai Kft-nél a Vezetői Tanácsadó Üzleti Egységet, mint igazgató irányította. Munkájához tartozott a MÁV Rt. Oracle adatbázisán működő Integrált Informatikai Rendszer fejlesztése és működtetése. 2008-ban ebből a munkakörből ment nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Blum Endréné Vörös Edit Marianna

1943-ban született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 677/1968

Az egyetem elvégzése után 1966-1970-ig a GAMMA Művek nukleáris műszer fejlesztési osztályán és a kvarckristály gyártásban dolgozott. 1970-től a Távközlési Kutató Intézetben iparjogvédelemmel foglalkozott tudományos főmunkatársként, majd 1989-től 1995-ig az iparjogvédelmi osztály vezetője volt. 1980-ban szabadalmi ügyvivői képesítést szerzett. 1988-ban a Keszthelyi Agrártudományi Egyetemen Mezőgazdasági innovációs és iparjogvédelmi szakmérnöki oklevelet szerzett. Munkája során a TKI-ban létrehozott találmányok hazai és külföldi szabadalmaztatását intézte, szabadalmi ügyvivőként az intézetet képviselte. A Magyar Iparjogvédelmi Egyesület tagjaként részt vett a szellemi tulajdon védelmét szolgáló jogszabályok előkészítésében. 1995-2005 között a Hírközlési Főfelügyelet Frekvenciagazdálkodási Igazgatóságánál dolgozott. Feladata volt a TV- és rádióadók besugárzási tervei számításainak, a műsorszórás területén érvényes szabványok, és nemzetközi egyezmények betartásának ellenőrzése. 2005-2010 között nyugdíjas vállalkozóként szakértői és tanácsadói tevékenységet folytatott. Tagja volt a Magyar Mérnöki Kamarának és a Szabadalmi Ügyvivői Kamarának.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bódizs Erzsébet

1941-ben született Nagykőrösön.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 71/1969

1968-ban az OLAJTERV Hírközlési Osztályán kezdett dolgozni. (Pl. Algyő-Vecsés gázvezeték hírközlő hálózatát tervezte.) 1976-ban a Nehézvegyipari Kutató Intézet Automatizálási és Irányítástechnikai osztályára került. Itt algyői, hajdúszoboszlói gázközpontok adatátvitelét tervezte. Részt vett a Paksi Atomerőmű tűzvédelmi rendszerének tervezésében, üzembe helyezésében. Közben, munka mellett, a Contcom gmk vezetője lett, ahol pneumatikus berendezések elektromos vezérlését végezte a FESTO cég megbízásából. 1989-ben főállásban áttért a FESTO céghez, és innen ment nyugdíjba is. Nyugdíjasként néhány évig még segített hírközlő hálózatok tervezésében.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bohus Kálmán

1945-ben született Békéscsabán.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 298

1963-ban a békéscsabai Rózsa Ferenc gimnáziumban érettségizett. Villamosmérnöki Diplomáját 1968-ban, Mérnök-Tanári Diplomáját 1969-ben szerezte a Budapesti Műszaki Egyetemen. 1968-tól 1969-ig a Robotron számítógépes cégnél (Radeberg, NDK) dolgozott, mint fejlesztőmérnök. 1969-től 1974-ig a Budapesti Műszaki Egyetem Közlekedési Karán oktatott. 1974-ben Kanadába költözött. 1975 és 1977 között az Olivetti Canada cégnél dolgozott, mint rendszerelemző. 1977-től 1997-ig az IBM Canada Laboratóriumában dolgozott, ahol software-fejlesztést vezetett. 1997 és 2003 között az IBM Global Services osztályán projektmenedzserként dolgozott különböző kanadai bankoknál (Canadian Imperial Bank of Commerce, Bank of Nova Scotia, Canadian Depository of Securities). 2003-ban nyugdíjba vonult. Ugyanebben az évben konzultációs céget alapított. 2003-2018 között projektmenedzseri szolgáltatásokat végzett. Ügyfelei közé tartozik a Canadian Imperial Bank of Commerce, az Epsilon és a Morneau Shepell cég.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Borbás Emőke

1943-ban született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 589/1968

1961-től 1974-ig a Villamos Erőmű Tervező és Szerelő Vállalatnál (VERTESZ) dolgozott, mint létesítményi mérnök. Ipari létesítmények kivitelezésének. és felújításának villamos munkáit felügyelte és irányította. 1974-től 2011-ig az Országos Vízügyi Beruházási Vállalatnál (OVIBER) dolgozott, mint villamos műszaki ellenőr. Itt vízmű, és szennyvíz telepek, katonai létesítmények, kórházak, rendelőintézetek, és gyógyfürdők építésének, és felújításának helyszíni kivitelezését ellenőrizte, és irányította. 2011-ben 50 éves munkaviszony után vonult nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bori István

1944-ben született Tápiósápon.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 319/1968

Tanulmányait a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának Híradástechnikai szakán 1968. július 30-án; sikeres, jó eredményű államvizsgával a mikrohullámú ágazaton fejezte be. Az Egyetem elvégzése után, mivel a vállalattal társadalmi tanulmányi ösztöndíj szerződése volt, az ORION Rádió és Villamossági Vállalatnál kezdte el tevékenységét 1968.09.01-én. Munkáját a gyár Mikrohullámú fejlesztői osztályán, mint önálló gyártmányszerkesztő, gyártmányfejlesztő kezdte el. Később átszervezés során az osztály Professzionális Szerkesztési Főosztály lett és így kábelezési szerkesztési csoportvezető lett. 1978 november hónaptól a Szolnok Megyei, majd átszervezés után a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Tűzoltó Parancsnokságon dolgozott kiemelt tűzmegeelőzési főelőadóként, miközben elvégezte a BM főiskolát is. Ezt követően tűzmegeelőzési önálló szakág vezetőként, tűzmegeelőzési szolgálat és osztályvezetőként dolgozott a 2000. évben tűzoltó alezredesként történő nyugdíjazásáig. Munkája során többek között részt vett a tűzvédelmi törvények kidolgozásában és országos szintű tűzvédelmi kérdések feldolgozásában, megoldásában is.

Szakmai tevékenységéért az alábbi elismeréseket, kitüntetések kaptak: ORION: kiváló dolgozó (1972). Tűzoltóság: Tűzbiztonsági érem aranyfok (1989), Miniszteri dicséret (1992). Magyar Köztársaság ezüst érdemkereszt katonai tagozata (1995), Év tűzoltója miniszteri díj (1997), Jász-Nagykun-Szolnok Megye Tűzbiztonságáért díj (2005).

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Boromisza Tamás

1944-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 306/1968

Az egyetem elvégzése után a Méréstechnikai Központi Kutató Laboratóriumban dolgozott, integrált áramkörös elektronikák tervezésével, majd számítógépek mérés-technikai alkalmazásával foglalkozott. 1975-től az MMG Automatika Művek Kutató és Fejlesztő Intézet automatikus irányító rendszerek főosztályát vezette. 1980-ban kinevezték a kecskeméti MMG AM Vezérléstechnikai Gyár műszaki főmérnökévé. 1982-ben került az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság hivatalába, ahol mikro számítógépek bevezetésével, gyártásával, kapcsolatos témákkal foglalkozott. Az „Elektronizáció számítástechnikai, automatizálási és hírközlési KF feladatai” program vezetője volt. 1991-ben az EU Információtechnikai Főigazgatóságán szakmai pályázati rendszereket tanulmányozott. Ellátta különböző programok vezetését (Műszaki Fejlesztési Célelőirányzat, PHARE programok, UNDP KF program). Az OMF 2000 évi beolvasztása után annak jogutódainál dolgozott. A Kutatás-fejlesztési Pályázati Iroda pályázati részlegének vezetőjeként 2004-ben nyugdíjba vonult. Többször részesült szakmai nívódíjban, egyesületi és miniszteri elismerésben. Tagja volt a Méréstechnikai, Automatizálási és Informatikai Tudományos Egyesületnek. Tevékenykedett az IMEKO nemzetközi szervezetben. Részt vett az IFAC nemzetközi szervezet munkájában. 1969-ben a BME-n mérnök-tanári diplomát kapott, automatizálási témakörben egyetemi doktori címet szerzett 1979-ben. EURO mérnöki oklevélben részesült 1993-ban.

1994-ben „Distinguished Service Award” elismerést kapott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Buday Sarolta

1944-ben született Balatonszemesen.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 192/1968

Középiskolai tanulmányait a budapesti Táncsics Mihály Általános Gimnáziumban végezte 1958-1962 közt. Az érettségi után egy évet a Budapesti Elektromos Műveknél dolgozott. 1963-ban sikeresen felvételizett a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki karának Erősáramú szakára. 1968-ban szerzett villamosmérnöki oklevelet. Az egyetemi évek alatt az Elektromos Művek tanulmányi ösztöndíjasa volt, a végzés után is itt kezdett dolgozni, mint tervező. Munkahelyei: 1968-1996-ig a Budapesti Elektromos Művek, majd a tervezés kiszervezése után 1996-2005-ig a SAG Hungaria Kft. Feladata az Elektromos Művek áramszolgáltatási területén üzemelő, NAF/KÖF transzformátorállomások rekonstrukciós tervezése, komplett alállomási védelmi-, és irányítástechnikai rendszerek, segédüzemi elosztóberendezések, NAF és KÖF készülékcserek tervezése. Kiemelkedőbb munkái: Angyalföld 120/10kV-os alállomás teljes szekunder rekonstrukciója, Albertfalva 120/10kV-os alállomás segédüzemi elosztók cseréje, Csarnoktér 120/10kV-os alállomás tűzeset utáni helyreállítás, Dunakeszi 120/20kV-os alállomás védelmi rekonstrukciója, Gödöllő 120/20kV-os alállomás AKIR rendszerének kidolgozása, Kaszásdűlő 120/10kV-os alállomás segédüzemi elosztók cseréje, Lágymányos 120/10kV-os alállomás AKIR rendszer telepítése, Soroksár 120/20kV-os alállomás ívöltő berendezések telepítése, Vác városi állomások áttérítése 6kV-ról 10kV-ra. 2005-től nyugdíjas. Négy gyermeke és hét unokája van.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. (PhD) Bujdosó Iván

1944-ben született Nagykőrösön.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 449/1968

Középiskolai tanulmányait a budapesti Villamosenergiaipari Technikumban folytatta 1962-ig. Ezután a DÉMÁSZ áramszolgáltatónál tervező technikusként dolgozott. Kiemelkedő munkája a Hernád-újfalu villamosításnak tervezése volt. A BME Villamosmérnöki Karára 1963-ban nyert felvételt. Az erősáramú szak automatizálási specializációján szerezte meg diplomáját. Egy évig a szolnoki TVM műszerész műhelyének művezetője volt, ahol egy adagoló automatikát tervezett és valósított meg. 1969-73 között az UVATERV villamossági tervezője volt, a MILL_FAV rekonstrukciójához a Mexikói-úti végállomás villamossági és automatika tervezésével járult hozzá. 1973-82 között a VILATI számítógépes Folyamatirányítási Főosztályon dolgozott. A számítógépes adatgyűjtés és kiértékelés volt a szakterülete. 1982-87 között számítástechnikai rendszerfejlesztő volt a Magyar Eszperantó Szövetségnél. A 800 oldalas, ötnyelvű (angol, magyar, eszperantó, német és spanyol) számítástechnikai szótár szerkesztője és nyomdakész kivitelezője. 1987-94 között a MVMT OVT számítástechnikai főelőadója. A diszpécseri funkciókat segítő munkacsoport tagja. 1994-95-ben számítástechnikai tanár a Bolyai Szakközépiskolában, 1995-99 között a Bay Zoltán Szakközépiskolában a felsőfokú programozó OKJ tanfolyamok osztályfőnöke. 1996 -2008 között az ELTE Bölcsészettudományi Kar Alkalmazott Nyelvészet Tanszéken óraadó, majd tanársegéd. Oktatott tárgyai: számítógépes nyelvészet, eszperantó, nyelvpolitika, statisztika. Tucatnyi tanulmánya jelent meg különböző tudományos kötetekben, folyóiratokban, konferencia anyagokban. 1997-ben megszerezte az informatikai alkalmazások szakterületen a NJSZT szakértői igazolványt. 2000 óta az ELTE-ITK vizsgáztatója eszperantó nyelvből, ezalatt mintegy ötezren vizsgáztak nála. 1999-2004 között az ELTE Pedagógiai és Pszichológiai Kar Doktori Iskola hallgatója, PhD fokozatát 2004-ben védi meg.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Buzás Péter

1945-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 410/1968

Első munkahelye a VILATI (Villamos Automatika Intézet) digitális osztályán volt és a szolnoki épületelemgyár (házgyár) digitális vezérlésének üzembe helyezését irányította a helyszínen a gyár megnyitásáig. Utána részt vett a debreceni házgyár vezérlésének tervezésében, előbb mint tervezési csoportvezető, majd a helyszíni üzembe helyezésben. Később különböző vezérléseket tervezett a digitális egységeket felváltó programozott digitális modulokkal (mikroprocesszorokkal). 1979 szeptember 29-én minisztériumi engedéllyel áthelyezték a VKI-ba (Villamosipari Kutató Intézet.), ahol tudományos munkatársként a digitális technikát kellett adaptálni a különböző erőssáramú berendezésekbe felváltva a hagyományos analóg technikát. Itt INTEL és SIEMENS processzorok alkalmazásával univerzális programozható egységeket kellett létrehozni és különböző berendezésekhez való programokat kellett a technikához adaptálni. Részt vett számos itthoni és külföldi előadáson, publikált műszaki folyóiratokban és tudományos közlemény kötetekben. Közben 1979 júniusában szakmérnöki oklevelet szerzett digitális elektronikai szakmérnökként. 1990-ben a kutatóintézet megszűnt és egy telefontechnikai összeszerelő üzem jött létre (EPOS PVI Villamos Rt.). Itt a feladat az üzem digitális számítógép hálózatának kiépítése és üzemeltetése volt. 1995-ben a MATÁV Beruházási irodájába helyezkedett el (TAVBER) és ott a számítógépes hálózat és adatbázis fejlesztésével és üzemeltetésével foglalkozott. 2005-ben innen ment nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Chiovini Péter

1945-ben született Tiszapüspökin.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 469/1968

Az egyetem elvégzése után hároméves szerződéssel az akkori NDK Drezdai-központú Kombinat Robotron cégcsoport radebergi gyárában - féléves szakmai képzést követően –a második generációs számítógépek (R300) végbevizsgáló mérnökeként tevékenykedett. Ezt követően a magyar GYGV nevű technológiai szerelő vállalathoz került, ahol rövid idő után szakmai pályamódosítást tett, miután a ZIS Halle Intézetben (német nyelvű oktatásban) hegesztő-szakmérnöki oklevelet szerzett 1973-ban. Vállalatánál az ott eltöltött 23 év első részében kizárólag a hegesztési szakmunkák előkészítésével, hegesztési technológiák készítésével, bonyolult hegesztések helyszíni irányításával foglalkozott hazai (TVK Olefin 1 gyár szerelése, a Paksi Atomerőmű négy blokkja hermetikus téren belüli és szekunderkörü nagynyomású berendezések és csővezetékek helyszíni munkái) és németországi (hagyományos erőművek és a Lubmini Atomerőmű szerelésének munkái) nagyberuházásokon főleg a melegszilárd és Cr-Ni acélok hegesztésén. A második tíz évben hasonló munkákon vezetői beosztásokat kapott. Közben 1981-ben a BME Gépészmérnöki Karán hegesztő-szakmérnöki diplomát szerzett. 1994-ben az általa (és korábbi műszaki munkatársaival) alapított Mérnök-Iroda vezetőjeként is a minősített hegesztési munkákat igénylő, nagyigénybevételnek kitett berendezések, szerkezetek, nagygépek, nyomástartó-edények stb. helyszíni szerelési és karbantartási feladatainál műszaki előkészítési, technológizálási, minőségellenőrzési és kivitelezés irányítói munkát végzett különféle magyarországi nagyberuházásokon, fejlesztéseken, felújításokon. 1996-ban európai (EWE), majd 2001-ben nemzetközi (IWE) hegesztőmérnöki oklevelet szerzett Németországban. Magyarországon rendszeresen részt vett a GTE Nyomástartó és Hegesztési Szakosztályainak, az MHTe hegesztőfelelősi és a Magyar Tartálytechnikai Szövetség konferenciáin, továbbképző rendezvényein folyamatos szakmai továbbképzése céljából. Aktív pályafutását 2015-ben fejezte be.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Czéh András

1945-ben született Keszthelyen.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 305/1968

1963 júniusában érettségizett a Mechwart András Gépipari Technikumban, híradásipari szakon. Ezután a BME Villamosmérnöki Karán tanult híradástechnikai szakon. AZ EMV fejlesztő mérnöke volt 1968. szeptemberétől 1974. végéig. Itt rádió- és TV adóantennák tervezésével és kivitelezésével foglalkozott. Sok kísérleti munkát végzett az EMV mérőtelepén, Alsóráda- Pest megye- mellett. Adóantennák sugárzási karakterisztikájának kiszámítása és mérése volt a feladata. Ezt követte az egyes TV adóállomásokon az antennák telepítése és az átadási mérések. Egy RH adóállomás függönyantennáinak kialakítása és készre szerelése Pusztamonostornál több hónapos kültéri munkát kívánt. A 100 kW-os nagyságrendű adóteljesítmény miatt a tápvezetékeket a kívánt VSWR értékekhez kellett kialakítani. 1975-től a HTV mérnöke volt, öt éven át a vállalat karcagi gyáregységében. Ekkor rádió- és TV vételtechnikai gyártmányokkal foglalkozott. 1983-tól már a HTV budai központjában, majd a BHG Fejlesztési Intézetében dolgozott ennek megszűnéséig. MN tartalékos tiszti szolgálatot teljesített, összesen kilenc hónapot.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Czétényi Dezső

1944-ben született Miskolcon.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 392/1968

Miskolcon szerzett Erősáramú Villamosenergiaipari Technikusi Oklevelet 1963-ban, ezt követően 1968-ig a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Kar Erősármű szakán tanult, ahol „Jó” minősítésű diplomát kapott. 1968-tól Miskolcon, az ÉMÁSZ Váll.-nál villamosberendezések létesítésével, műszaki fejlesztéssel, tervezéssel, elosztórendszerek üzemeltetésével, irányításával foglalkozott. 1975-től a Bm. Tanácsi Építőipari V. Szerelőipari Főépítésvezetője. A komplex épületgépészeti kivitelezést szervezi, vezeti, emellett újítási előadó is. 1977-től 1989-ig a SZÖVTERV Borsod.m.Iroda vezetője, ezt követően 1994-ig az önállósult SZÖVTERV Miskolc Kft. Ügyvezető Igazgatója. Operatíván közreműködik a Társaság komplex- és szakági tervezési, beruházás-lebonyolítási, mérési- felülvizsgálói, műszaki- gazdasági, elemzési munkájában is. 1994. februárjától nyugdíjba vonulásáig (2001. vége) az ÉMÁSZ Rt. Humánpolitikai Vezetője. Feladata volt az Rt. átfogó munkaügyi- bér- TB- személyügyi-szociális tevékenységeinek szervezése, vezetése. Aktívan közreműködött az ÉMÁSZ Rt. privatizációjában. Mérnöki gyakorlata során különböző képzési tevékenységekben vett részt: BME. Továbbképző Intézet (1971, 1979-80) Vezetőképző (1979.) Felsőfokú Energetikusi Tanfolyam (Ok.sz.52/21-3013/1982.) Villamos-vezetőtervezői jogosultság Villamos Szakág. (SZV.159/1986.) 1979-80-ban SZÖVOSZ szervezésű országos energiagazdálkodási előadássorozatot tartott, kapcsolódó szakmai segédkönyvet írt. Munkahelyein a MTESZ szervezésében energetikusi tanfolyamokat, szakmai előadásokat, továbbképzést tartott és vizsgáztatott. A MTESZ Magyar Elektrotechnikai Egyesület tagja 1969-től, MEE Szaktanácsadó, Szakértői cím (Eng.sz: 212/93/S) Több szakdolgozatot készített. Nyugdíjba vonulásától (2002) a Miskolci Városi Bíróság ülnöke 12 évig, valamint lakóhelyének Önkormányzatában végzett társadalmi megbízatásokat.

Az FMKT keretében ötször nyerte el a Kiváló Ifjú Mérnök címet. Munkája során több helyi, és magasabb szintű kitüntetésben részesült.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Cseh László

1943-ban született Újvidéken.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 195/1968

1968-ban szerzett diplomát a BME Villamosmérnöki Karának Erősáramú szakán. 1969 és 1972 között a Telefongyár Átviteltechnikai Fejlesztési Főosztályának Erősáramú csoportjában labormérnökként tápegységek fejlesztésén dolgozott. 1972-1980 között a MÉLYÉPTERV Technológiai Művezetési osztályán vízügyi létesítmények villamos berendezéseinek üzembe helyezéséhez kapcsolódó tervezési és irányítási feladatokat látott el. 1977-ben a BME Villamosmérnöki Karán digitális elektronikai szakmérnöki oklevelet szerzett. Részt vett a vállalat szabadalmát képező digitális folyamatirányító rendszer beüzemelésében az NKFV Algyői Üzemében. 1980 és 1992 között a KIPSZER Automatika Gyárrészlegénél ipari és kommunális létesítmények hő- és klímatechnikai villamos berendezések kivitelezésének műszaki előkészítési feladatait látta el. 1988-tól műszaki fejlesztési osztályvezetőként irányította a meglévő gyártmánycsaládok korszerűsítését saját fejlesztéssel és külföldi kooperációval, továbbá koordinálta az új vállalatirányítási számítógépes rendszer kialakítását. 1992-1995 között a német WAGO Kontakttechnik GmbH magyarországi képviselőjét látta el irodavezetőként. Alapvető feladata volt a WAGO rúgós vezetékösszekötő család magyarországi piaci bevezetése. 1996-2006 között a Siemens leányvállalatnál, a Relectronic Hungária Kft.-nél műszaki és értékesítési feladatokat látott el, amely kiterjedt az anyavállalat 'Tűz- és vízkárt szenvedett villamos és elektronikai berendezések helyreállítását célzó kárenyhítési eljárásának magyarországi meghonosítására és angol gyártmányú csőposta rendszerek telepítésének tervezésére és a szerelési munkák kivitelezésének irányítására. Munkáját nagymértékben segítette magas szintű német és angol nyelvtudása és a GATE-n szerzett felsőfokú műszaki kárszakértői diplomája.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Cserny László

professor Emeritus, PhD

1945-ben született Pécsen. Villamosmérnöki oklevelének száma: 341/1968

A BME Villamosmérnöki Kar Híradástechnikai szakán 1968-ban kapta meg diplomáját. Az ELTE Természettudományi Kar Alkalmazott matematikusi szakán folytatott tanulmányait követően, 1975-ben okl. alkalmazott matematikusi diplomát szerzett. 1976-ban rendszerszervezői képesítést és oklevelet kapott a KSH-SZÁMOK posztgraduális tanfolyamán. 1975-ben egyetemi doktori címet (dr. techn.) kapott a BME Villamosmérnöki Karán. 2002-ben, a BKÁE doktori iskoláján PhD doktori fokozatot ért el gazdálkodás- és szervezéstudomány területén. 1968-1972 között a Posta Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóságon (Antenna Hungária elődje) a rádió és televízió műsorszórás műszaki kérdéseivel foglalkozott, majd 1972-től 1988-ig, illetve még 1994-ig óraadóként, az Ybl Miklós Műszaki Főiskolán dolgozott a számítástechnika oktatásának területén főiskolai docensként és 11 éven át a Számítástechnikai Labor vezetőjeként. 1989-től előbb az ÉGSZI INNOVA Szervező LV. főkonstruktoraként, majd a DASY Döntés- és Rendszerelemző Kft. rendszerelemzőjeként, végül a TUDORG Informatikai és Szervező Vállalat irodavezetőjeként dolgozott 1991-ig. 1991-től főállásban, 1997-től mellékfoglalkozásban a Döntés Informatikai Bt. tulajdonos ügyvezetője. 1994-ben visszatért a felsőoktatásba és egyrészt, 1994-2008 között a Gábor Dénes Főiskola vezető tanára volt különböző tárgyak (mikroszámítógépek, számítógép architektúrák, döntéstámogatás, stb.) oktatásában; másrészt, 1994-től a Dunaújvárosi Főiskola Informatikai Intézetében főiskolai docensként, majd főiskolai tanárként a számítógép architektúrák, kommunikációs rendszerek, neurális hálózatok, döntéstámogatás, operációkutatás tárgyak tantárgyfelelőseként, valamint a gazdaságinformatika szak szakfelelőseként oktatott. 2004-2010 között az Informatikai Intézet igazgatója, 2001-2010 között az Intézet Számítógéprendszerek és Irányítástechnika Tanszékének tanszékvezetője volt. Főiskolai munkaviszonya 2013-ban szűnt meg. Ezt követően, 2014-től 2015-ig főiskolai tanárként a Gábor Dénes Főiskola Informatikai Intézetének igazgatója, majd 2015-től professor emeritus oktatójaként a mesterséges intelligencia, az operációkutatás, a döntési modellek és módszerek tárgyak előadója. Az elmúlt 50 évben több könyve, jegyzete, számos tudományos publikációja jelent meg. Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Csizmadia László

1942-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 758/1968

A Kandó Kálmán Híradástechnikai és Műszeripari Technikumban érettségizett 1960-ban. Előfelvétellel felvételt nyert a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karára az 1961/62-es tanévtől kezdődően, addig technikusként a Távközlési Kutató Intézetnél (TÁKI) dolgozott, karcinotron tápegységeket épített. Mint a TÁKI ösztöndíjasa, a Híradástechnikai Szakon 1966-ban végzett, diplomatervét 1968-ban védte meg. 1966-69 között a TÁKI-ban dolgozott tudományos munkatársként. 1969 és 1971 között a Budapesti Közgazdasági Egyetem Közgazdasági Szakokleveles mérnök képzésen vett részt. 1970-1977 között az Egyesült Izzó Rt.(Tungsram) fényforrás értékesítési osztályán dolgozott, először mint mérnök üzletkötő, később mint az osztály vezetője. 1977-1980 között az Egyesült Izzó nigériai képviseletét is ellátó Fertesco Industries Ltd joint-venture vállalat igazgatójaként dolgozott Lagosban, ahol több magyar villamosipari termék exportpiaci bevezetését is sikerrel oldotta meg (transzformátor alállomások, erősáramú kábelek, motorok). Hazatérése után megpályázta a Lampart Zománcipari Művek kereskedelmi igazgatói posztját, ahol fő feladata a vállalat termékeinek bel-és külföldi értékesítésének növelése volt.1983-ban a Technoimpex Külkereskedelmi Vállalat a Magyar Kábel Művekkel közösen megnyert egy 10millió\$ értékű nemzetközi faluvillamosítási tendert Abu Ohabi-ban, és ennek a projektnek a megszervezésére/vezetésére kérték fel. Hazatérése után megnyerte az amerikai villamos csatlakozó gyártó AMP Inc. akkor alapított magyar leányvállalata igazgatói posztjára kiírt pályázatot, ahol 2001-ig dolgozott. 2001-2006-ig az olasz tulajdonban lévő Teknopoint Hungary Kft villamosipari termékeket forgalmazó cég igazgatója volt.2007 és 2012 között a holland, majd angol tulajdonba került ATC Hungary Kft igazgatói teendőit látta el, 2013-tól a Ladoga Bt. nevű mikrovállalkozásában export- és vállalkozásfejlesztési tanácsadással és műszaki szakszövegek fordításával foglalkozik.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dobos Csaba

1944-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 584/1968

Az egyetem előtt egy évet betanított munkásként dolgozott a BHG-ban. Diplomázás után a TELMES Műszeripari Szövetkezetben fejlesztőmérnökként kezdte pályafutását. Ő képviselte a szövetkezetet nemzetközi kiállításokon, szimpóziumokon, szakértői munkacsoportokban. 130 alkalommal tartott előadást 20 országban (pl. Svédország, India, Anglia). Több újítás, 6 bejegyzett és sikeres szabadalom fűződik a nevéhez. 1978-81 között a TELMES Műszaki Fejlesztési Osztályának a vezetője. 1981-87 között a Szövetkezet műszaki-gazdasági tanácsadója, majd 1987-91 között a főmérnöke. Megszervezi és irányítja a Szövetkezet fejlesztési és gyártási együttműködését más intézetekkel (pl. MIKI, Haditechnikai Intézet). Időközben közgazdasági végzettséget is szerzett. Ezután elhagyta a Szövetkezetet, és műszaki-gazdasági tanácsadó lett a francia Merlin-Gerin cégnél Budapesten. Néhány volt kollégájával megalapította először a SPECTRUM GMK-t, majd az ELEKTROFLEX Kft-t. Egy év után otthagyta a francia céget, és belépett a SASAD szövetkezetbe, mint annak ipari főmérnöke. Feladata a SASAD 36 iparágazati tevékenységének az irányítása volt. 1992-94 között a SASAD ZRt. ipari igazgatója, a cég több leányvállalatának az ügyvezető igazgatója. Ő képviselte a céget egy svájci-osztrák-magyar vegyesvállalatban. 1994-97 között ipari-vállalkozási igazgató. Fő feladata az ingatlanfejlesztés volt. Befektetési tárgyalásokat vezetett külföldön (pl. Németországban, Ausztriában, Svájcban, Angliában, USA-ban, Jordániában, Hong-Kong-ban, Abu-Dhabiban, Franciaországban). Képviselte SASAD-ot a német többségi tulajdonú Faltec Kft-ben. 1995-ben megalapította a családi tulajdonú DOCOMP Mérnökirodai Kft-t, mely 2000-ben felvásárolta az ELEKTROFLEX Kft-t, és nevével Dobexin Mérnökirodai Kft-re módosította. Ennek tevékenységi köre nagykereskedelmi ügynökség, műszaki tanácsadás, műszaki kutatás-fejlesztés volt. Ügyvezető igazgató és társtulajdonos a Med-Host Kft-ben, ügyvezető igazgató a SASAD tulajdonú TRANSTOR Kft-ben. 2004-ig a SASAD nemzetközi részvénytársaság vezérigazgató-helyettese. 2004-től nyugdíjba megy, de tisztségeit továbbra is megtartotta a Kft-kenél. A Dobexin Kft-t megalakítása óta folyamatosan fejlesztette. A cég tevékenysége kezdetben haditechnikai termékek importja volt. Közben több fejlesztést végeztek más cégekkel együtt a Magyar Honvédség részére. A cég minősített NATO beszállító. Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Domokos András

1945-ben született Orosházán.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 486/1968

Gimnáziumi érettségi után 1963-ban kezdte meg tanulmányait a Budapesti Műszaki Egyetemen, ahol 1968-ban végzett Villamosmérnöki Karának Erősáramú Szakán. A VBKM Kaposvári Villamossági Gyárban gyártmányfejlesztő mérnökként dolgozott 5 évig. Ez idő alatt az új típusú – profilkéses – beltéri középvezetékű szakaszoló család tervezését végezte. Kidolgozta – egy kollégájával – a középvezetékű szakaszoló-kapcsolók ívöltő rendszerét. 1973-74-ben a Somogy Megyei Tanácson dolgozott, mint megyei szakmérnök. 1975-től a GELKA megyei igazgatója volt a nagyvállalat megszűnéséig. 1985-től nyugdíjazásáig, 2008-ig a Kaposvári Villamossági Gyárban dolgozott. Kezdetben gyártmány-szerkesztési osztályvezető, 1986-tól – a KVGY önállósodásától – főkonstruktor, majd a cég privatizálását követően műszaki osztályvezetőként irányította a gyártmányfejlesztést, gyártástechnológiát, a gyárfejlesztést és beruházást. Feltalálója az „Érintkező és ívhúzó elrendezés oszlopkapcsolók részére” szabadalomnak (1987). Közreműködött két eljárás-szabadalom és két ipari mintaoltalom kidolgozásában. 1996-tól a vállalat minőség- és környezetirányítási vezetője volt. A Somogyi Kereskedelmi és Iparkamaránál megalakult Minőségügyi Szakmai Klub elnöki feladatát is ellátta. Részt vett a Dél-Dunántúli Minőségi Díj pályázatainak elbírálásában.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Domonkos István János

1944-ben született Disznóshorváton (ma Izsófalva).

Villamosmérnöki oklevelének száma: 194/1968

Középiskolai tanulmányait a Miskolci Bláthy Ottó Villamosipari Szakközépiskolában végezte, majd 1968-ban, a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán, Erősáramú szakon diplomázott. Két évvel később irányítástechnikai szakmérnöki diplomát szerzett. Mérnöki pályafutását Szentgotthárdon, a Selyemszövő gyárban kezdte, ahol egy 30 fős csapat élén az akkor éppen virágzó gyár gépparkjának működését felügyelte. Ebben az időben az állam mintegy 300 milliós fejlesztést hajtott itt végre, 360 korszerű, svájci gyártmányú szövőgéppel újították fel a szövőgépparkot, bővítették a szövő-előkészítő gépparkot, illetve új üzemcsarnokot is emeltek. Innen látogatott a svájci gyárba, hogy a szövőgépekhez készülő automatikai rendszerek gyártását tanulmányozza. 1970-ben visszatért Budapestre. Kezdetben a Kandó Kálmán Műszaki Főiskolán (ma az Óbudai Egyetem Villamosmérnöki Kara) és a budapesti Bláthy Ottó Erősáramú Ipari Technikumban tanított, majd a Villamos Automatika Intézetben – VILATI – helyezkedett el, ahol nyugdíjba vonulásáig irányítástechnikai szakmérnökként tevékenykedett. Többek között dolgozott a híres, ma már muzeális értéknek számító, magyar fejlesztésű TPA 70 számítógéppel a Kamaz teherautógyár próbapadjainak automatizálása során, a tatárközi Naberezsnyije Cselniben. Járt Kazahsztán déli részén, Tyulkubasban, egy paradicsomfeldolgozó gyárban, Németországban, egy fémipari feldolgozógyárban, ahol vezérlő-szabályozó programok írásában és üzembe helyezésében vett részt. Közreműködött a Miskolci malom automatizálásában, a miskolci közlekedésirányítási program kidolgozásában, és a VILATI egri kirendeltségén számos egyéb irányítástechnikai rendszer létrehozásában.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Dózsa András

*1945-ben született Szentgotthárdon.
Villamosmérnöki oklevelének száma: 400/1968*

Az egyetem elvégzése után az EMG gyárban kezdett dolgozni, ahol az első sorozatban gyártott számítógép az ENG-830 mágnesszalagos és mágneslemez háttértárolóinak számítógépéhez illesztésének fejlesztésével foglalkozott. Az itt felmerült probléma megoldásának - miszerint a mágneslemez adatforgalmi sebessége nagyobb volt a számítógép interfészének sebességénél - mérnöki munkája adta doktori értekezésének témáját, és 1973-ban egyetemi doktori címet szerzett Digitális rendszertechnika szaktudományból. 1975-től az akkor alakuló SzKI-ban folytatta munkáját, ahol önálló feladatként az ESZR-15 számítógép központi egységének (CPU) hardverét tervezte. 1980 és 1982 között Németországban folyamatvezérlési programozási munkákat készített. Ezek szakterülete: gyógyszerek gyártósorán az egyes komponensek recept alapján történő adagolásának vezérlése. Az első vállalatasi lehetőséget meglóvágolva 1983-ban kollégáival GMK-t alapított, mely állami nagyvállalatok (BHG, BRG, EMG stb.) fejlesztési tevékenységében mindig szűk kapacitást jelentő nyomtatott áramköri tervezését, kivitelezését végezte. Az aktuális kihívást követve 1986-ban alapító tagja volt a Cobra Computer Kft-nek, mely az első időkből PC-k összeszerelésével, majd a rendszerváltás idején CobraConto termékneven elsők között került piacra számviteli/pénzügy programrendszerként. Ez az első generációs termék saját programfejlesztési munkája volt. Ezzel a Cobra Computer Kft a 90-es években piacvezető volt, és nagyban hozzájárult a számítógépes programok vállalati alkalmazásának elterjedéséhez. Ügyvezetői munkája mellett szakmai felügyeletével, és részben közvetlen programozási munkájával került piacra a termék 2. és 3. generációja, mely jelenleg is a piacon az egyik legelterjedtebb és legelismertebb vállalatirányítási rendszer. 28 év után 2014-ben eladta részesedését a Cobra Computer Kft-ben. Jelenleg önálló vállalkozóként munkaterületek egyedi számítógépes programigényeinek tervezésével, modellezésével és konkrét kifejlesztésével foglalkozik. E tevékenység mellett kifejlesztett egy 16 programból álló irodai folyamatokat menedzselő programcsaládot, és jelenleg ennek széles piaci elterjesztését tűzte ki célul. Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Duha Gábor

1944-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 399/1968

A Bláthy Ottó Erősáramú Ipari Technikumban érettségizett. 1959-ben felvételt nyert a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának Műszer és Szabályozás-technikai Szakára, 1968-ban szerzett diplomát. 1969-1985 között a Villamos Automatikai Intézetnél termelésiirányító berendezések tervezésével – fejlesztésével foglalkozott, majd a TPA-70, KFKI fejlesztésű számítógép gyártásbevezetésében vett részt, a periféria fejlesztést vezette. 1974-ben „Digitális Berendezések Rendszertervezése” szakmérnöki diplomát szerzett. 1982-ben 3 mérnök társával együtt megalapította a Controll Elektronikai Társaságot, mely későbbiekben GMK-ként, Kiszövetkezetként, majd Részvény Társaságként működött. Itt ügyvezetői, elnökhelyettesi, majd alelnöki posztot töltött be. Feladata a cég bel- és külkereskedelmének irányítása, valamint az államigazgatási és érdekképviselői kapcsolattartás volt. Jelentős szerepet vállalt a HP Magyarország Kft. megalakulásában. 1993 elejétől a kontroll és pénzügyi befektető cége – a Lízing Rt. cégcsoport csőd menedzselését végezte – annak elnöki posztjait betöltve. Saját tulajdonú magáncége a Controll-R Kft. számítástechnikai és üzletviteli tanácsadással foglalkozik. Részt vett a Budapesti Közlekedési Vállalat informatikai rendszerének kialakításában. 2000-től vegyipar céget vezetett, 2010-2016 között az Armafilt Zrt. elnök-vezérigazgatója volt. Azóta saját magán cégét működteti nyugdíjasként.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Eisler Péter

1944-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 316/1968

A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának Híradástechnikai szakán végzett. Egyetemi doktori címét távbeszélőtechnika szaktudományból kapta 1981-ben. Kutatási témája a távbeszélő hálózatok forgalomvezérlésének elmélete és gyakorlata volt. A Beloiannisz Híradástechnikai Gyárban (későbbi nevén BHG Híradástechnikai Vállalat) kezdett dolgozni 1968-ban a vállalat társadalmi ösztöndíjasaként. Fejlesztőmérnökként részt vett az Ericsson licenc alapján gyártott ARF 102 helyi, ARM 201 tranzit központokra alapozott magyar, lengyel, NDK, csehszlovák, kubai távhívó hálózatok tervezésében, az együttműködő áramkörök fejlesztésében, üzembe helyezésében. 1976-ban főkonstruktőrnek nevezik ki, feladatát képezte az AR központok fejlesztésével, tervezésével, ajánlatadásával, gyártásindításával kapcsolatos feladatok irányítása. 1981-től a Fejlesztési Intézet főmérnöke 1983-tól műszaki igazgatóhelyettes, majd 1986-tól az Elektronikus Berendezések termékigazgatója volt. Részt vett a digitális távbeszélő központok licenc vásárlásának előkészítésében, a kiválasztott Austria Telecom céggel a szerződésalkötési tárgyalásokon. 1989-ben megalapítja a Hungarocom Híradástechnikai Kft-t, amelynek napjainkig ügyvezetője. 1993–1999 között a hírközlésért felelős miniszter tanácsadó testületének, a Távközlési Mérnöki Minősítő Bizottságnak tagja volt. Pályafutásán lemérhető az a hatalmas fejlődés, amely a távközlés területén a távbeszélő központ technikában öt generáción keresztül történt. Pályafutását technikusként kézi kezelésű központok szerelésével kezdte, munkája során foglalkozott a rotary típusú forgógépes, a crossbar, valamint a digitális központokkal, így jutott el az IP alapú multimédia központokig. Jelenleg a szoftver robotokon alapuló folyamat automatizálás témakörében tevékenykedik.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Élő Péter

műszaki doktor

*1944-ben született Kapuváron.
Villamosmérnöki oklevelének száma: 594/1968*

A diploma megszerzése után első munkahelye a Videoton spec. fejlesztési osztálya volt. Következő 6 évben az ÉDÁSZ kapuvári részlegénél dolgozott első évben csoportvezetőként, utána mint üzemviteli osztályvezető, egyben igazgató helyettes. A Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskola Győrbe költözése után ott vállalt állást adjunktusként, később docensként. Elsődleges szakterülete a Televízió technika volt. Ezen időszakban megszerezte a színes televízió technikai szakmérnöki oklevelet, majd vételtechnika szaktudományokból doktorált. Oktatóként több könyvet írt önállóan, további néhányban társszerzőként vett részt. Jelentős számú tanulmány, valamint ipari kiviteli tervek készítésében dolgozott. 1989 évtől a győri Gelka fejlesztés vezetője majd igazgatója volt. Ezen időszakban számos, kábeltelevízió területén használt berendezés fejlesztésében és gyártásának irányításában vállalt vezető szerepet. Továbbiakban ipari automaták fejlesztésében, valamint vállalkozóként és egyéb oktatási területeken (pl. magántanár) dolgozott. Vitorlázó repülő volt, és motoros sárkánnyal is repült. Saját tervezés és készítés volt egy kísérleti segédmotoros 2 személyes vitorlázógép, amely a Közlekedési Múzeumban annak fennállásáig volt kiállítva. Jelenleg mikro vezérlőt alkalmazó automatikák, valamint drón vezérlő elektronikák tervezésével, készítésével foglalkozik.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Esztári Antal

1930-ban született Nádudvaron.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 471/1966

Esztári Antal okl. Villamosmérnök 1966 évben mint HM ösztöndíjas végezte a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának Híradástechnikai szakát. A végzés után a beiskolázó OLP alakulatnál (Országos Légvédelmi Parancsnokság) dolgozott mint a RH. Rádió Rendszer üzemeltetésének irányítója, országos viszonylatban, szakszolgálatok bevonásával. Feladatához tartozott a fejlesztések tervezése, ellenőrzések, karbantartások, javítások szervezése. Ipari vállalatok bevonásával új objektumok telepítési helyének kiválasztása, objektumok, stabil antenna rendszerek építése. Az 1980-as évek közepétől az Elektronikai Igazgatósághoz került, ahol az elektronikai harc elméleti és gyakorlati megvalósításának kérdéseivel foglalkoztak. Feladata volt a zavaró adó, felderítő és iránymérő állomások digitális vezérléséhez az RH. vezetékes és mikrohullámú híradó csatornák biztosítása, meglévő és új fejlesztésű berendezésekkel. Külső ipari vállalatok szervezésében részt vett a tervezési, gyártási folyamatokban, a rendszer külföldi helyszínen való átadásában közreműködött. 1986-tól, nyugdíjazása után a Híradás Kft-nél, mint a technikai eszközök üzemeltetője dolgozott. A Kft média és sajtó figyéléssel foglalkozott, ahol a technikai eszközök nagyrésze számítógépekből állt, így itt ismerkedett meg behatóbban a számítástechnikával. Mint nyugdíjasnak számítástechnika a fő időtöltése.

Munkájának elismeréseként többször is megkapta a Hazaszolgálatáért érdemérem arany fokozatát.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Fábrián Zsolt

1944-ben született Mikepércsen.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 417/1968

Érettségi után egy évig a Híradástechnikai Ipari Kutató Intézetnél laboránsként dolgozott. 1968-ban a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán szerzett diplomát. 1968-69-ben a NIM Országos Villamosenergia Felügyeletnél dolgozott előadóként. 1969-től az NDK-beli VEB Starkstrom-Anlagenbau vállalatnál dolgozott ellenőrző mérnökként a minőségellenőrzés fejlesztése területén. 1971-től 1988-ig a Mezőgazdasági Gépkísérleti Intézetnél dolgozott tudományos munkatársként, fő feladata a mezőgazdasági munkafolyamatok mérés technikájának fejlesztése, automatizálása. Számos találmány kidolgozásában vett részt, melyek közül a szemestermény szárítókra kifejlesztett nedvességszabályozó széles körben elterjedt. 1974-1975-ben DAAD ösztöndíjas az NSZK-beli Institut für Grundlagenforschung intézetben, részt vett az intézet mezőgazdasági automatizálás terén végzett feladataiban. 1976 és 1978 között a Gödöllői Agrártudományi Egyetemen szakmérnöki képzésben vett részt, majd 1979-ben doktori vizsgát tett. 1984-1986 között elvégezte MÉM Mérnök- és Vezető-továbbképző Intézetének 2 éves vezetőképző tanfolyamát. 1988-tól 1990-ig a Szilasmenti MgTSZ Elektrotechnikai Ágazatának ágazatvezető helyettese, feladata a mérő és szabályozó készülékek fejlesztése a mezőgazdaság számára. 1990-től 2006-ig, majd 2010 és 2012 között Gödöllő Város alpolgármestere. A '90-es évektől a GATE majd Szent István Egyetem Gépészmérnöki Karán oktató, kezdeményezője a településüzemeltetési szakmérnök-képzés elindításának. 2001-ben a tudományos és oktatási tevékenysége elismeréseként a Szent István Egyetem címzetes egyetemi docens címet adományozott. 2004-től 2006-ig az EU Régiók Bizottságának tagja. 2006 és 2010 között és 2013 óta nyugdíjas szaktanácsadó a gödöllői önkormányzatnál. 2006 óta a Magyar Önkormányzatok Szövetsége főtitkára, tagja a Nemzeti Fenntartható Fejlődés Tanácsának.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Farkas Attila

1942-ben született Újvidéken.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 740/1968

1961-ben érettségizett, majd Székesfehérváron a Videoton vállalatnál rádióműszerész képesítést szerzett és szakmunkásként is dolgozott. Egyetemi tanulmányait a Videoton ösztöndíjasaként végezte 1963-1968 között és a BME Villamosmérnöki Kar Híradástechnikai Szakán 1968. december 5-én jó minősítéssel villamosmérnöki oklevelet kapott. 1968-tól visszatérve a Videoton vállalathoz Székesfehérvárra a kialakítandó számítógépes vállalati információs rendszer fejlesztésével és létrehozásának megszervezésével foglalkozott 1972-ig, amikor a létesített Videoton Számítástechnikai gyára indulásakor osztályvezetőként: előbb a gyári termelést koordinálónak 2 évig, ezután a gyári termelés irányítást saját gyártású számítógéppel végzett segítő alkalmazásokat biztosító szervezetnél 1968-ig. Közben 1976-ban jó minősítéssel iparszakos közgazdász-mérnök oklevelet szerzett az MKKE-n. 1978-ban áthelyezéssel került a Videoton Fejlesztési Intézetbe Budapestre, ahol annak 1991. végén történt megszűnéséig műszaki-gazdasági koordinációs területen tervezési, gazdálkodási, szervezési feladatokkal foglalkozott. 1992-ben gazdasági igazgató lett a Kergép Vállalatnál, ahol irányításával került sor a vállalat gazdasági társasággá történő átalakítására és ennek a Kergép Kft.-nek igazgatóhelyetteseként dolgozott a társaság 1997-ben történt privatizációjáig. 1997-től 2004. évi nyugdíjazásáig az államigazgatás területén működő kiemelt adózók igazgatóságának vezető főtanácsosa volt.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Fejéregyházi Sándor

1944-ben született Léván.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 402/1968

Pályáját az ORION Vállalatnál kezdte, ahol számítógépes hardvert és szoftvert fejlesztett. Utána a Nemzetközi Számítástechnikai Oktató és Tájékoztató Központban a vállalati számítógépesítés szervezeti és vezetési feltételeinek témáját kutatta, és oktatta itthon és külföldön, pl. ENSZ szakértőként. Több nagyvállalat számítógépes rendszerének bevezetésében vett részt, illetve irányította a munkálatokat. Az INNOTECH Műegyetemi Innovációs Park igazgatóhelyettese volt a park megalakulásától, 1987-től 1989-ig. Itt számos fejlesztési programot - pl. energetikai műszer fejlesztést - irányított a műegyetemi tanszékekkel együttműködve. A rendszerváltás után létrehozta és vezette az INNOMAN Magyar-Angol Innovációs Kft.-t, ahol hordozható számítógépre, ill. számítógép hálózatra információrendszereket fejlesztettek, s több nagyvállalat vezetőinek tartottak vezetési tréninget. Később az ECONOMIX Rt. igazgatóhelyetteseként irányította a cég vállalati privatizációs elemzésekre, az önkormányzati intézmények szervezetfejlesztésére, ill. innovációs központok megalapítására vonatkozó munkáit. Az Állami Vagyonügynökség egyik igazgatójával közösen 1992-ben kidolgozta és megszervezte az A VÜ 4 hetes csődmenedzser tanfolyamát. Az ATEV Fehérjefeldolgozó Rt.-ben humánpolitikai, controlling és szervezetfejlesztési vezetőként a nagyvállalat szervezeti átalakítását, a tervezési rendszer működtetését, majd az integrált számítógépes irányítási rendszer bevezetését irányította. Munkásságát az ÖKO Zrt-nél vezető projektmenedzserként fejezte be, ahol nagy környezetvédelmi projekteken dolgozott, ill. azokat koordinálta. A Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetemen mérnök-közgazdász oklevelet, majd doktori fokozatot szerzett. 180 könyvet, cikket és tanulmányt írt magyarul és angolul.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Fekete Antal

*1923-ban született Kiskunfélegyházán.
Villamosmérnöki oklevelének száma: 313/1959*

A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának Műszer és Finommechanikai Szakán végzett. 1959-től 1985-ig a Posta Műszerüzemben dolgozott műszaki előadóként. Feladata a postai műszerek javítási és hitelesítési részlegének vezetése volt. Megbízatása a posta területén országos hatáskörű volt és az időszakos helyszíni ellenőrzésekre is kiterjedt. Postai főtanácsosként, 26 éves munkaviszony után 1985-ben nyugdíjazták.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Fekete Ferenc György

1945-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 365/1968

1968-tól a Telefongyárban vasútbiztosító fejlesztésen, 1971-től a Budapesti Elektroakusztikai Gyárban az oktatógép fejlesztésen dolgozik. 1973-tól a Nehézipari Minisztérium Ipargazdasági és Üzemszervezési intézet munkatársa, bányavállalatok és nehézszerkezetgyártó vállalatok számára tanácsadói munkát végez. 1975-ben a Marx Károly Közgazdasági Egyetemen mérnök-közgazdász diplomát szerez. 1979-től az MMG Automatika Művek Nemzetközi Osztályát vezeti, műszeripari témákban KGST fejlesztés-koordinációban vesz részt, nemzetközi üléseket szervez és vezet. 1982-től a Magyar Kábel Művek nemzetközi irodáját vezeti. Kábelipari témákban KGST fejlesztés-koordinációban vesz részt, nemzetközi üléseket szervez és vezet. 1985-től szabadúszó műszaki szakfordító, gépipari, automatizálási és erősáramú témakörben. 1987-től a Magyar Posta, majd annak kettéválása után a Magyar Távközlési Vállalat szakfordító-mérnöke, szakfordító és felsővezetői szaktolmács feladatokat lát el 1996-ig. 1996-ban megalapítja a Merkilingua Szakfordító Kft-t, melynek napjainkig ügyvezetője. Megbízói közé tartoznak többek között: a Siemens, Eurocom Vasúttechnika Zrt, Híradástechnikai Felügyelet, ELMŰ, Magyar Posta Logisztikai Üzletág, Első Magyar Optikus Zrt. 1998-ban a Telekom outsourcingolt munkatársaival megalapítja a Telecom-Ford Kft-t távközlési, közúti és vasúti közlekedéstechnika és automatizálási szakfordítások ellátására. Az irodának mindmáig aktív tagja.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Filadelfi Gábor

1944-ben született Diósgyőrben.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 544/1968

1962-ben érettségizett a miskolci Bláthy Ottó Villamos ipari Technikumban, majd a BME Villamosmérnöki Kar Erősáramú szakán szerezte meg villamosmérnöki oklevelét 1968-ban. Szakmai munkáját az OVIT Alállomási Osztályán kezdte, majd egy év elteltével az MVM Hálózatfejlesztési Főosztályára került, ahol rövid ideig beosztott mérnökként hálózattervezéssel és fejlesztéssel foglalkozott. 1972-től a KIPSZER Tervezőirodáján dolgozott, ahol a könnyűipar rekonstrukciója keretében főleg kazánházak villamos erőátviteli és műszer-automatikai terveinek készítésével foglalkozott. 1983-ban részt vett Kuwaitban a Doha-West-i erőmű építésén, ahol a KIPSZER a Deutsche Babcock alvállalkozójaként az erőmű automatizálási rendszerének szerelését végezte. 1989-ben visszatért az MVM-be, ahol először a Hálózati Üzemviteli Főosztályon, majd az Országos Villamos Teherelosztóban az alap- és főelosztó hálózat rövid és hosszú távú feszültségmentesítési terveinek készítésével foglalkozott. 2004-ben ment nyugdíjba a MAVIR főmunkatársaként.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Fodor Zoltán

1942-ben született Miskolcon.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 393/1968

Tanulmányait a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Kar, Nappali tagozat, Erősáramú szakán végezte. Diplomájának védésére 1968-ban, éppen a 26. születésnapján került sor. Egyetemi tanulmányainak megkezdése előtt erősáramú elektroműszerész szakmát szerzett. Mérnöki munkája folyamán az itt szerzett ismereteknek és gyakorlatnak igen nagy hasznát vette. Egyetemi tanulmányi során a Villamos Berendezés és Készülék Műve ösztöndíjasa volt. A diploma megszerzését követően a VBKM-VÁV gyáránál helyezkedett el. Eleinte technológusként, később műszaki-gazdasági előadóként, majd osztályvezetőként dolgozott. Számos jelentős létesítmény (pl. Budapesti 2. Metró, vagy Ferihegy 2. Repülőtér) erősáramú technológiai szerelési munkálatainak kivitelezési előkészítésében vett részt. Folyamatosan tagja volt a Magyar Elektrotechnikai Egyesületnek. 1980-ban megvált első munkahelyétől, és az Állami Energetikai és Energia-biztonságtechnikai Felügyeletnél világítástechnikai, majd energiahatékonysági munkakörben főelőadóként dolgozott. Az 1995. évi átszervezést követően a Magyar Energhivatal Energiatakarékossági osztályán főtanácsos, majd a Fogyasztóvédelmi osztályon vezető főtanácsos munkakört töltött be. Az aktív mérnöki munkából 2006-ban vonult nyugállományba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Fonyódi Péter

1935-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 277/1968

Gépészmérnöki képzettségnek megszerzése után a Csepel Művek Alumínium Gyár karbantartó részlegének csoportvezetőjeként dolgozott. 1962-ben a gyár távlati tervei érdekében beiskolázták a BME Villamosmérnöki karának műszer és szabályozástechnikai szakára és egyúttal felmentve a főmechanikus beosztás alól áthelyezték a Fémű Kísérleti üzemébe a lágymágneses anyagok jellemzőinek mérési módszerek és műszereinek kialakításához alakult teamjéhez. Ebből a témakörből „Mágneses anyagok vasvesztéséget mérő műszer tervezése” címmel védte meg diplomáját 1968. évben. Ugyan ebben az évben alakult meg a csepeli Számítóközpont és mint végzett mérnököt ide helyezték hardveres mérnöknek. 1969-1972 között összesen 72 hetes angol tanfolyamon és vizsgája alapján az angol ICL számítógépgyár field engineer címet kapta. 1973. évben osztályvezetői címmel a számítógép-terem vezetője lett. Ezekben az években merült fel az igény, a kihelyezett terminálok központi gépre kapcsolására. A téma jobb megismerése céljából elvégezte a mérnök továbbképző „távadatfeldolgozás” tanfolyamát és szakmérnök lett. 1981. évben a STRUKTURA Számítástechnikai vállalat létrehozta a távadatfeldolgozó részlegét és átvette ennek a részlegnek a vezetését osztályvezetői beosztásban. A technika fejlődése magával hozta az asztali- és a szatellit-gépeket, illetve központi számítógépek együttműködésének igényét is. Ezek megvalósításához már szoftverismeretekre is szükség volt. Ezért a SZÁMALK tanfolyamokon programozói és rendszer-szervezői ismereteket szerzett, melynek segítségével külső vállalatok részére önálló anyag-gazdálkodói, munkaügyi, személyi nyilvántartó rendszereket fejlesztett az általa vezetett részlegével és ezen témakörökben szakmai előadásokat is tartott. 1988-ban a STRUKTURA VÁLLALAT alkotói pályázatán ezüst díjat szerzett. Referencia vállalatok között megnevezhető: SZIM, FÉG, IKARUSZ, GOV. 1992-ben előnyúgdíjazták és az általa vezetett részlegével együtt kényszervállalkozóvá vált. Ebben az időszakban készítette el a PHARMAVIT vállalat termelési és anyaggazdálkodási rendszerét. 1995-ben végleg nyugdíjba vonult.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Forró Péter

1944-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 596/1968

Az egyetem elvégzése után 1968-ban a MTA Központi Fizikai Kutató Intézetében kezdett dolgozni, miután előzőleg a cég ösztöndíjasa volt. Itt a Mérés- és Számítástechnikai Kutató Intézetben (MSZKI), az akkor Magyarországon újdonságnak számító TPA típusú kisszámítógépek fejlesztésébe kapcsolódott be, tudományos segédmunkatársként. Az eszközökre az embargo miatt óriási igény volt. A kereskedelmi sikerek mellett a fejlesztés eredményeiről több szabadalmi leírás is készült melyek közül többnek társszerzője volt. Később ezen számítógépek gyártási csoportjának vezetője lett. 1980-ban a KFKI, az SZKI és a Videoton létrehozta a Számítástechnikai Kísérleti Üzem Betéti Társulást székesfehérvári telephellyel. A cég feladata mindhárom alapító igényeinek kielégítése volt. Itt 2 évig műszaki igazgatóhelyettesként dolgozott. Visszatérve az MSZKI-ba, ott is műszaki igazgatóhelyettesi munkakört töltött be. 1990-ben a rendszerváltás őt is kizárta megszokott környezetéből. Először a Controll RT-nél volt termelési igazgató, majd a Megamicro Rt-nél elnökhelyettes. Itt kezdett foglalkozni minőségirányítási kérdésekkel és bedolgozta magát a nemzetközi szabvány rejtelseibe. Irányításával szerezte meg a részvénytársaság az ISO 9001 tanúsítást. 1995-ben visszament dolgozni az MSZKI egyik privatizált utódcégéhez a Lias-Networx Kft-hez, mint minőségirányítási igazgató. Vezetésével szerezte meg a cég az ISO 9001 szabvány szerinti tanúsítást, majd később a környezetirányítási és a biztonságtechnikai tanúsítást is. A vállalat folyamatosan növekedett, nevet változtatott, LNX Rt. lett. A növekedés új HR stratégiát követelt. Eddigi feladatai mellé megkapta a HR igazgatói feladatokat is. 2007-ben a tulajdonosok úgy döntöttek, hogy eladják a céget. A vevő a Telekom Rt. volt. Innen ment nyugdíjba 2009-ben.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Fülek Erzsébet

1943-ban született Tiszalökön.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 300/1968

1963-ban elektroműszerész szakmunkás bizonyítványt szerzett, majd 1968-ban megszerzte a villamosmérnöki diplomát, majd 1970-ben villamos mérnök-tanári diplomát is. Első munkahelye a MÁV Vasúti Főosztályon volt, mint fejlesztő mérnök. Közben férjhez ment és két gyermeke született. Győrbe költözött. 1974-től 1998-ig a Rába Magyar Vagon és Gépgyár Gyárfejlesztési Főosztályán az Energiatervezési Osztályon, mint fejlesztő mérnök dolgozott. Munkája nagyon sokrétű volt: üzemcsarnokok, irodaházak villamos energia ellátása, világítási hálózat kialakítása; parkolók, gyártelepek térvilágítási hálózatának tervezése; gyártósorok villamos energia ellátása; különböző gépek, gépsorok automatizálása; PLC-s vezérlés tervezése. Több alkalommal vett részt a BME továbbképzési tanfolyamain. Az 1980-as évek végétől a tervezés számítógépes programokkal –pl. autocad, eplan – történt. 1998-ban a tervezőrészt egy része Ipartecnika Kft. néven levált a Rába Magyar Vagon és Gépgyár-tól, és különböző villamos tervezési munkákat végzett a MVG-nak és más üzemek számára. 1998-ban nyugdíjba ment, de továbbra is az Ipartecnika Kft.-ben dolgozott 2002-ig. 2002-ben kiváltotta a Vállalkozási Engedélyt, és mint vállalkozó dolgozott az Ipartecnikai Kft.-nek és más megrendelőknek még néhány évig. Gyermekei szintén a műszaki pályát választották és munkájukban sikeresek.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Gál László

műszaki doktor

1939-ben született Csékuton.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 684/1969

Az egyetem elvégzése után a Nemzetközi Átviteltechnika főmérnökeként dolgozott, majd a Rádióelektronikai Intézet főmérnöke lett. 1978 decemberében kapta meg másoddiplomáját a Budapesti Műszaki Egyetem Gépészmérnöki Karának gazdasági mérnök szakán, melyet kitüntetéssel végzett (oklevél száma: 1/1979), s egyben soron kívül doktori végzésére javasolták, melyet a rektori bizottság elfogadott. 1983-ban műszaki doktorrá avatták a technológiai folyamatok tervezése szaktudományból (oklevél száma: 3431.). 1981-től a Központi Népi Ellenőrzési Bizottság munkatársaként dolgozott. 1988-tól az Építésügyi és Városfejlesztési Minisztérium Szervezési Főosztályának vezetője volt. 1989-től a Budapestre tervezett Világkiállítás Biztosa mellett tevékenykedett, majd a Magyar Szabványügyi Hivatalban dolgozott Szervezési Osztályvezetőként. 1994-től a Közlekedési, Hírközlési és Vízügyi Minisztérium Szervezési Főosztály vezetőjeként tevékenykedett, majd onnan nyugdíjba vonult.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Gantner János

egyetemi doktor

*1945-ben született Otterndorfban.
Villamosmérnöki oklevelének száma: 105/1969*

1963-ban érettségizett a Kandó Kálmán technikumban. Szakmai vizsgafeladata Munkácsy televízió összeszerelése és elindítása volt. Technikusként a VT gyárban (VIDEOTON előd) kezdett dolgozni. Felvételt nyert a BME-re; tanulmányait a villamosmérnöki karon folytatta. Mérnök tanári képzésben is részt vett. 1968-ban mérnökként digitális műszereket, tirisztoros tápegységeket fejlesztett. 1970-ben számítógép gyártó üzem szervezésével bízták meg. (1010 és 1010B számítógépek.) 1972-től a VIDEOTON Fejlesztési Intézet (VIFI) fejlesztési főo. vezetőjeként az R10 számítógép (ESZR) licencének átvételéért és a real-time perifériák fejlesztéséért felelt. 1975-től a Számítástechnikai Gyár műszaki igazgatóhelyetteseként a főkonstruktóri és főtechnológusi feladatokat is ellátta. 1977-ben szociológia szakon esti egyetemet végzett. 1984-ben az Országos Vezetőképző Központban (OVK) államvizsgázott vezetési, szervezési és vállalatgazdasági ismeretekből. 1980-tól a Fejlesztési Intézet, 1983-tól pedig a Számítástechnikai Gyár igazgatója. 1984-ben a Marx Károly Egyetemen dr. doc. egyetemi doktori címet érdemelt. A VT Computers Ltd. angoliai, a HSZF Gmbh németországi, a Walton Kft. alapító ügyvezető igazgatója. Ügyvezető igazgatója a VIDEOTON-Bull francia-magyar számítástechnikai vállalatnak is. 1991-től a CENTEL (közép-európai telekommunikációs) Kft. ügyvezető igazgatójaként elsőként szerveztek műholdas video-konferenciát a graz-i és bp.-i műszaki egyetem és a holland ESA között. (BME aulája 1992). 1996-1998 között az IKARUS Rt. vezérigazgatójaként a vállalat átszervezését és a számítógépes tervezés bevezetését irányítja. 1998-tól a bulgáriai DZU számítástechnikai vállalat privatizálásáért és VIDEOTON-ba integrálásáért felelős -és annak elnöke lesz. Nyugdíjazásáig több belföldi cég elnöki tanácsadója.

1982-ben munka érdemrend bronz-, 1984-ben aranyfokozattal tüntették ki.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gárdonyi Ferenc

1944-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 287/1968

1962-ben végzett a Puskás Tivadar Távközlési Technikumban, majd egy évig a Posta Rádióműszaki Igazgatóság budapesti Széchenyi-hegyi állomásán dolgozott, mint mikrohullámú rendszereket üzemeltető technikus. Feladata a mikrohullámú berendezések karbantartása, ellenőrzése, ideiglenes összeköttetések telepítése és üzemeltetése volt. Az egyetem elvégzése után az Orion Rádiótechnikai Gyar Számítástechnikai Fejlesztési Főosztályán fejlesztőmérnöki munkakörben dolgozott, ahol memóriarendszerek fejlesztésével foglalkozott. Az ott eltöltött öt év alatt, mint vendégfoglalkoztatott, a KFKI Elektronikus Főosztályán tanulmányozta a memóriarendszerek gyártását és fejlesztését. Az Orionban eltöltött évek után váltás következett: az akkor hatalmas beruházások előtt álló Légiforgalmi és Repülőtéri Igazgatóság elektronikus rendszerek fejlesztésével megbízott csoportjának vezetőjévé nevezték ki. Közreműködésével valósult meg a légiforgalmi irányítás technikai bázisának addigi legnagyobb volumenű fejlesztési projektje. A fejlesztések érintették a radar, navigáció, meteorológia, rádió és földi kommunikáció teljes vertikumát (irányító központok, radarállomások, rádió és navigációs rendszerek, telefonközpont, informatika, utas biztonsági rendszerek stb.). A fejlesztések évtizedeken keresztül folyamatosan zajlottak. Részt vett az új kettes pálya, valamint a kettes terminál elektronikus rendszereinek fejlesztésében (rádió és navigációs berendezések, kommunikációs, informatikai rendszerek, utas-biztonsági és utas-tájékoztató rendszerek, stb.). 1986-tól az egész szakterület – az Irányítástechnikai Főosztály – vezetésével bízták meg. Ezek után a fejlesztések mellett az üzemeltetés is feladatköre volt. 2004-ben vonult nyugdíjba, miután a légiforgalmi irányítás a kapcsolódó technikai bázissal együtt – Hungarocontrol néven – önálló szervezetté alakult.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gaul Géza

1945-ben született Csornán.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 446/1968

1968-ban végzett Műszer és Szabályozástechnika szakon. Budapesten, a Műszeripari Kutatóintézetben (MIKI) dolgozott dr. Lukács József alatt 1985-ig. Ezalatt bejárta a gyakornoktól a tudományos tanácsadóig terjedő beosztások lépcsőit. Gázelemző mérőműszerek, ipari automaták, majd távirányítási rendszerek fejlesztésében, tervezésében és kivitelezésében vett részt, és vezetett projekteket. Példa: Észak-Magyarországi Regionális Vízmű. Ezek során a vezetésével, még a mikroszámítógépek megjelenése előtt, programozott vezérlő rendszert, majd később, LAN-szoftert fejlesztettek ki. Kezdeményezésére egy önkéntes csoport módszertant dolgozott ki a gyakori dokumentációk (pl. szerződés műszaki melléklete) készítéséhez. Tagja volt a Méréstechnikai Tudományos Egyesületnek (MATE). 1985-től Bécsben, a Schrack Elektronik AG-nek Austria Telecommunication GmbH nevű leányvállalatánál vett részt az első Magyarországon üzembe helyezett nyilvános digitális telefonközpontok trónk-moduljának programfejlesztésében. 1990-től újra Budapesten, a Schrack Telecom Kft.-nél dolgozott telefonközpontok értékesítésében. 1991-től a Siemens Telefongyár Kft. műszaki szakértője, a digitális telefonközpontok MATÁV által megadott specifikációjának és a leszállított EWSD telefonközpontok képességeinek egyeztetésében. 1993-tól a stratégiai marketing feladatait ellátó osztályt vezette. Alkotó részvételével történt a korszerű hazai telefonhálózat kiépítése. 1998-tól a Kapsch Telecom Kft.-nél vasúti és adat-távközlési berendezések értékesítésével foglalkozott. A Híradástechnikai és Informatikai Tudományos Egyesület tagjaként egyik kezdeményezője és vezetője a Kommunikációs Marketing szakosztálynak (KOMA Klub). 2002-től önálló távközlési szakértő, oktató és fordító. 2004-től adjunktus a győri Széchenyi István Egyetem Műszaki Tudományi karán, az Informatika tanszéken. 2012-ben ment nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gazsi János

1938-ban született Sárospatakon.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 276/1968

A Műszaki egyetem Elektronikus műszer és szabályozástechnika szakán 1968-ban szerzett villamosmérnöki diplomát. A diploma megszerzése után a MÁV vezetéke s hírközlési csoportjába került, mint fejlesztőmérnök. Feladatköréhez tartozott a távíróhálózatok üzemeltetéséhez szükséges vizsgálati módszerek és célműszerek kifejlesztése. A megalakuló Elektronikus Készülék Fejlesztési csoportnak lett fejlesztőmérnök csoport-, majd osztályvezetője. A csoport a MÁV távközlési hálózatának és biztosítóberendezések fejlesztésével és üzemi kutatásával foglalkozott. Önálló munkái: Biztosítóberendezések egységeinek ellenőrzéséhez programvezérlésű vizsgálóberendezés kifejlesztése, a távíróhálózat illesztése MÁV országos adathálózatához, speciális jeladók és üzemi vizsgálóműszerek kifejlesztése, az országos távíróhálózathoz alacsonysebességű adatátviteli felügyeleti berendezések kifejlesztése, a MÁV első fényvezető kábeles PCM telepítése, tanulmányterv A MÁV távgépíró hálózatának kiváltására, az elektronikus levelező rendszer bevezetési feltételei. Oktatási tevékenység: 1983-ban a budapesti Műszaki Egyetemen mérnök tanári oklevelet szerzett.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Gefferth László

*1945-ben született Pestszenterzsébeten.
Villamosmérnöki oklevelének száma: 471/1968*

1969-től nyugdíjba vonulásáig a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Kozma László professzor vezette Vezetékes Híradástechnikai Tanszékén, majd jogutódain, végül a Sallai Gyula professzor vezette Távközlési és Médiainformatikai Tanszéken dolgozott. A Budapesti Műszaki Egyetemen az egyetemi doktori címet 1977-ben Analóg áramkörök hibavizsgálata című disszertációjával nyerte el. A PhD tudományos fokozatot 1998-ban kapta meg. Oktatási és tantárgyfejlesztési tevékenységét az alábbi témakörökben fejtette ki: lineáris hálózatok, hálózatelmélet, számítógépes áramkörtervezés, számítógépek programozása, infokommunikációs szolgáltatások, magyar és angol nyelven, graduális és posztgraduális évfolyamokon. Tudományos kutatási témái a gazdaságos gyártás hálózatelméleti területei: Analóg áramkörök hibavizsgálata, áramkörök érzékenysége, optimalizálása, toleranciaközpontosítás, digitális és analóg áramkörök számítógépes analízise, a gyártási kihozatal növelése. Külföldi kutatási tevékenységeit 1979-80-ban a British Council ösztöndíjával a londoni Imperial College-ban, míg 1984-88 között az NSZK-beli Alexander von Humboldt Alapítvány, majd a Siemens AG. támogatásával a Ruhr-Universität Bochumban végezte. Részt vett az Európai Bizottság által finanszírozott nemzetközi kutatási projektekben. 1990-ben megalapította a COMPORT Távközléstechnikai Kft-t, melynek jelenleg is ügyvezető igazgatója. Tagja a Magyar Tudományos Akadémia köztestületének és a Híradástechnikai Tudományos Egyesületnek.

A Híradástechnikai Tudományos Egyesület szakmai cikkeiért kétszer részesítette Pollák-Virág díjban. A HTE ezüst jelvényének, valamint a Kozma László-émlékéremnek tulajdonosa.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gelányi Gyula

1943-ban született Nagymaroson.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 404/1968

1961-ben kapott technikus oklevelet a Villamosenergiaipari Technikumban, utána két évig villanszerelőként dolgozott a Nagymarosi Gépgyárban. 1963-tól a BME hallgatója, 1968-ban szerzett villamosmérnöki diplomát az Erősáramú Szakon. Aktív mérnöki pályája 42 évig tartott, több munkahelyen. A diploma megszerzése után a MÁV TB Építési Főnökségéhez, majd a MÁV Tervező Intézethez, innen a MÁV Szombathelyi Igazgatóságához került. 1974-ben pályázat útján az akkor Győrben induló Közlekedési és Távközlési Főiskola Távközlési és Biztosítóberendezési Tanszékén helyezkedett el, mint főiskolai adjunktus. 1977-ben munkavédelmi szakmérnöki képesítést szerzett. 1986-tól 2004. évi nyugdíjazásáig a MÁV Vezérgazgatóságán dolgozott, mint biztosítóberendezési szakértő, speciális szakterülete a vasúti távközlő és biztosítóberendezések szünetmentes energiaellátása volt. Nyugdíjba vonulása után a PowerQuattro Kft-nél dolgozott főmérnökként 2012-ig kedvelt szakterületén, a szünetmentes energiaellátó berendezések tervezésén. 2012-2017 között a Közlekedéstudományi Intézet Nonprofit Kft. Tanúsítási Igazgatóságán tevékenykedett, vasúti biztosítóberendezési tanúsítási szakértőként.

Többször kapott Kiváló Dolgozó kitüntetést, 2004-ben Miniszteri Elismerésben részesült.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gerber István

1943-ban született Dombóváron.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 77/1969

1968. júliusától a Dombóvári Vasipari Szövetkezetnél gyártás előkészítőként dolgozott, majd 1969 augusztusától az akkor újonnan megépült Dombóvári Városi Kórház műszaki osztályvezető főmérnökeként dolgozott. Közreműködött MEDICOR Komplet Kórház Fővállalkozási irodával a kórház műszerekkel való felszerelésében, a kiszolgáló részlegeinek beindításában. Munkája során a kórház műszaki ellátásán kívül gyógyászati, fizioterápiás, balneoterápiás részleggel működő gyógyfürdő működtetését, felújítását is felügyelte. A kórház betegellátó osztályainak, műtőinek, ételmezési részlegének felújításánál fontos szerepe volt a tervezőkkel és kivitelezőkkel való kapcsolat tartásban és tanácsadásban. Tapasztalataival segítette a kazánház fűtőolajról földgázüzemre való átalakítását. Felügyelte, üzemeltette a 836 kW teljesítményű gázmotoros erőművet. 1990-től a helyi szakmunkásképző intézetben szakmai ismeretet és anyagismeretet tanított a villanyszerelő tanulóknak. Több éven keresztül a MTESZ szervezésében kazánfűtők oktatásában vett részt. 1973-ban az Egészségügyi Minisztérium által szervezett főmérnöki funkcionális továbbképző tanfolyamát eredményes záródolgozattal végezte el. 1987/88 tanévben a Budapesti Műszaki Egyetem Mérnöktovábbképző Intézet „Kórházi műszaki vezetői továbbképző tanfolyamán vett részt. 1995-ben a Kandó Kálmán Műszaki Főiskolán „Kórháztechnológia, Kórházüzemeltetés „ szakosító oklevelet szerzett.

Munkája során 1979-ben és 2009-ben Egészségügyi miniszteri dicséretben részesült. 1979-ben a Városi Tanács a város címere kitüntetéssel adományozta. Nyugdíjba vonulásakor 2009 évben Dombóvár Város Díszjelvényével tüntette ki a város önkormányzata.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gereczi Sándor

1943-ban született Hajdúszováton.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 550/1968

A diploma megszerzése után 1968 – 1971 között az akkori NDK-ban szakmai gyakorlaton vett részt a két ország közötti államszerződés keretében. A VEB KOMBINÁT ROBOTRON-nál dolgozott, ahol számítógépek bemérése és mérési utasítások kidolgozása volt a feladata. 1971-1982 között a TAURUS Gumiipari Vállalat Szervezési és Információs Központjában vállalati integrált számítógépes információs rendszer létrehozásában vett részt, svájci szakemberek közreműködésével. E munka során elsajátította a legkorszerűbb tervezési, rendszertervezési, programozási eljárásokat, és német nyelvtudása e szakterületek szókincsével bővült. A rendszerek Siemens BS1000 és BS2000 operációs rendszerek alatt futottak. 1975-ben német felsőfokú nyelvvizsgát tett, majd 1980-ban rendszerszervező oklevelet szerzett a SZÁMOK-ban. 1982-1984 között a Posta Számítástechnikai és Szervezési Intézetben dolgozott programtervezőként rádióeszköz adatbázis létrehozásán. 1984-től a MALÉV Rt. Informatikai osztályán dolgozott számítástechnikai főmunkatársként. Itt kezdetben kereskedelmi információs rendszer, majd repülés tervezési rendszer létrehozása volt a feladata. Ez utóbbi a repülőgép vezetője számára szolgáltatotta az adott útvonal repülése során szükséges információkat. 1990-ben angol felsőfokú nyelvvizsgát tett. A MALÉV-nél az utolsó munkaköre repülést támogató aviatikai rendszerek rendszerfelügyelete volt. Ez kapcsolatot jelentett angol, amerikai, német rendszer szolgáltatók és a MALÉV felhasználók között. A rendszereket támogató feladatokhoz az ismereteket külföldi tanfolyamokon és felhasználói értekezleteken lehetett megszerezni. 2005-ben vonult nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gerencsér József

1944-ben született Csornán.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 441/1968

1963-ban híradásipari technikus oklevelet szerzett. 1968-ban a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának Híradástechnika Szakán diplomázott. 1963-ban társadalmi ösztöndíjat kapott a Ganz Műszer Művek gödöllői gyárától, majd a diplomavédése után a Konstruktív Főosztályon dolgozott kutatómérnökként, illetve a Főosztály Elektronika Csoportjának vezetőjeként. Feladata digitális és analóg berendezések és műszerek tervezése volt. Egy szolgálati találmánya van. Témája: digitális távmérő és összegző berendezés előnyösen villamos energia távméréséhez. 1975-től a számítástechnika különböző területein tevékenykedett. Távadat-közlő hálózatot tervezett. Osztályvezetőként hardver-szoftver üzemeltetői feladatokat látott el, majd számítógépközpont-vezetőként dolgozott. 1973-ban külsős munkatársként oktatott a Gödöllői Agrártudományi Egyetem Szakmérnöki Karán. 1977-ben féléves számítógépes műszaki képzésen vett részt a Szovjetunióban. 1977-től GMK-t, 1985-től BT-t, 1990-től KFT-t szervezett és vezetett. A BT-ben és a KFT-ben digitális berendezéseket, hálózatokat tervezett és kivitelezett. 1992-ben felsőfokú számítógépes szakképzésen vett részt és rendszerszervezői oklevelet szerzett.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gergely Lajos

1944-ben született Nyírcsaholyban.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 498/1968

Már elsőéves egyetemi éve alatt – tanulási lehetőségének biztosítására – társadalmi szerződést kötött későbbi munkahelyével, a Dunántúli Szénbányák Tröszttel. Elkötelezettsége négy évre szólt, de ez nyolcéves munkaviszonyig tolódot ki. Félévi gyakornokoskodás és a bányával való ismerkedés után először a külszíni részleg villamos vezetését, további egy év elteltével az egész szállító rendszer villamos felügyeletét kapta feladatul. A harmadik évben kinevezték a dudari bánya villamos részlegvezetőjének, amit sikeresen teljesített. 2074 év őszén az akkori Debreceni Közúti Igazgatóság vezetése felkereste egy teljesen új feladat elvégzésére, nevezetesen közúti jelzőlámpa építésének megvalósítására. Féléves előkészítés, tanulás és csapatszervező munka után 1975 nyarán sikeresen építették meg az első közúti jelzőlámpát Hódmezővásárhelyen. Működési területe – nagy Budapest területét kivéve – a Dunától keleti országrészre terjedt ki. A sikeres építéseket követően megkapták az üzemeltetési és szervizelési feladatokat is. Három év elteltével az előzőek mellé megkapták a tervezési feladatokat is. Ebben komoly segítséget nyújtott az UVATERV tervező gárdája. A keleti országrész valamennyi nagy városában építettek és szervizeltek jelzőlámpákat Salgótarjától Szegedig, Szolnoktól Kecskemétig, Miskolcon, Debrecenen át Nyíregyházáig, a megrendelők teljes megelégedésére. Az 1989-es év óriási nehézséget, rendkívüli pénztlenséget hozott, a Közúti Igazgatóságok átszervezését összevonását stb. Év végére kiderült, a Közúti Igazgatóság keretein belül az eddig végzett munka nem folytatható. 1990. március 1-jével megalakította a Zöldfény Kft-t. Az új helyzet rendkívüli szervezési és vezetési problémákat hozott, de sikerült úrrá lenni rajtuk. A jövőbeni megélhetés sikeres fejlesztési feladatokat kívánt. Járműérzékelő detektorokat, a villamos bejelentkezési feladat megoldását, és végül is, de nem utolsó sorban, a kor követelményeinek megfelelő mikroprocesszoros közúti forgalomirányító automatika, és illeszkedő felületének a kifejlesztését. Ennek a Kft-nek a vezetését és irányítását végezte 2007. évi nyugdíjazásáig. Az általa alapított cég ma is sikeresen működik.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gonda János

1944-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 556/1968

A BME Villamosmérnöki Karának Műszer és Szabályozástechnika Szakán végzett. Első munkahelye a Bolyai János Elektronikai Szakközépiskola volt 1968-1973 között. Ezzel párhuzamosan laboratóriumi gyakorlatvezető volt a BME Villamosmérnöki Karának Műszer- és Méréstechnika Tanszékén. Néhány itteni munkatárssal ekkor került barátságba, és e kapcsolatát mindmáig ápolja rendszeres összejöveteleken. 1973-1980 között a BME Egyetemi Számítóközpontjának munkatársa volt. 1976-ban elvégezte a BME Digitális Berendezések Rendszertervezése szakmérnöki szakát. 1980-ban rövid ideig a Tudományszervezési és Informatikai Intézetben dolgozott. 1980-1992 között az Eötvös Loránd Tudományegyetem (ELTE) Számítóközpontjának munkatársa lett. 1989-ben a Magyar Tudományos Akadémián megvédte kandidátusi értekezését, azóta a matematikai tudományok kandidátusa. 1992-2003 között az ELTE Természettudományi Karának Komputeralgebra Tanszékén volt oktató. 1997-ben elvégezte az ELTE Természettudományi Karán a Számítástechnika Tanári Szakot. 2003-2010 között az ELTE Informatikai Karának Komputeralgebra Tanszékén oktatott. 2004-ben elvégezte a Budapesti Gazdasági Főiskola Pénzügyi és Számviteli Főiskolai Karának Számviteli Szakát (Vállalkozási szakirányon). 2010-2012 között az ELTE-Soft Kft munkatársa. 2012-2013-ban az ELTE Informatikai Karán dolgozik, majd 2013 óta az ELTE Informatikai Kar/ELTE-Soft Kft munkatársa.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Gönczy József László

1944-ben született Debrecenben.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 227/1968

A középiskolai tanulmányi versenyeken matematikából és fizikából elért eredményei alapján 1963-ban lett a BME Villamosmérnöki kar hallgatója, kétszer részesült Népköztársasági Ösztöndíjban, s 1968-ban szerzett kitüntetéses oklevelet a Műszer és Szabályozástechnika szakon. 1968-tól a Központi Élelmiszeripari Kutató Intézet (KÉKI) Méréstechnikai Osztályán dolgozott. 1974-ben Ipari folyamatok mérés technikája témakörben BME doktori címet szerzett. 1974-ben két hónapos ösztöndíjjal Nagy-Britanniában 14 kutatóközpontot látogatott meg, 1978-ban öt hétig az USA-ban a NIR technikát tanulmányozta. Főbb kutatási területei: műszeres összetétel mérés, mérési adatok statisztikai kiértékelése, közeli infravörös (NIR) spektroszkópiai mérések és adatfeldolgozások. 1978-tól 1983-ig az OSZV, majd a jogutód SZÁMALK tanácsadója és osztályvezetője volt, a távadat-feldolgozás és a nagyszámítógépek műszaki ellátásának országos megszervezésében vett részt. 1983-ban visszatért a KÉKI-be tudományos osztályvezetőként. Részt vett az USA-n kívül elsőként megépített kutatási célú NIR spektrofotométer megalkotásában. Kutatásairól számos nemzetközi fórumon (Plovdiv, Prága, Versailles, Helsinki, Eindhoven, Norwich, Moszkva, Hamburg, Aberdeen) számolt be. Kollégáival több szolgálati szabadalommal rendelkezett, egyikkel elnyerték a Brüsszelben tartott szabadalmi világkiállítás nagy aranyérmét (1970). Méréstechnikai és NIR témakörben több publikációja jelent meg, társszerzője az első hazai kiadású NIR témájú szakkönyvnek. 1987-ben intézeti munkatársaival megalakította a METRIKA Műszeripari Kiszövetkezetet, amelynek fennállásáig elnöke volt, s ahol élelmiszeripari berendezések műszerezésével, szabályozásával, precíziós távhőmérő rendszerek kialakításával és komplett gyárak villamosenergia optimalizálásával foglalkozott. 1992 és 1997 között a Magyar Könyvklub igazgatóhelyetteseként megszervezte a 660 ezer tagot számláló legnagyobb hazai könyvkiadó és terjesztő Bertelsmann vállalkozás számítógépes irányítását, nyilvántartási rendszerét és az évi 2 Millió csomagot kibocsátó raktár logisztikáját. 1997-től nyugdíjba vonulásáig a METEX családi cég logisztikai és pénzügyi tanácsadójaként dolgozott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Göndör Béla

1944-ben született Kassán.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 658/1968

A diploma megszerzése után az Ózdi Kohászati Üzemek Energiaszolgáltató gyárrészlegéhez került, mint üzemmérnök. Itt ismerkedett meg a gyár villamoshálózatával és a gyár saját erőművének üzemvitelével. Részt vett a gyár akkor még meglévő 42 Hz-es elosztórendszerének és villamos berendezéseinek 50 Hz-re történő cseréjében. 1970-ben átment az Ózdvidéki Szénbányákhoz fő energetikus i munkakörbe. Irányította és aktívan részt vett a mélyművelésű bányák villamos energia ellátó rendszerének tervezésében. A speciális, bányában alkalmazott szigetelt csillagpontú villamos hálózatok érintésvédelmi rendszerének fejlesztése is a feladatai közé tartozott. 1974-től az Ózdvidéki és a Borsodi Szénbányák összevonása után a Borsodi Szénbányák főenergetikusa lett. Főenergetikusként együtt működött az ÉMÁSZ szakembereivel a 35 kv-os bányákat ellátó hálózat automatizálásában. Az Állami Energiafelügyelet közreműködésével a 35 kv-os alállomásokon, kondenzátor telepeket hoztak létre, a meddőenergia gazdálkodás javítása érdekében. 1984-től kinevezték a Borsodi Szénbányák villamossági osztály vezetőjének. Feladatai köré tartozott a bányabeli 6 kv-os elosztórendszer fejlesztése és a frontfejtésben üzemelő gépek I kv-os feszültségre történő átállása. Munkatársaival irányította a bányabeli szállítóberendezések automatizálását. Részt vett a bányabeli hírközlő rendszerek modernizálásában. A Borsodi Szénbányák 1994-es bezárását követően nyugdíjazásáig magánvállalkozóként tevékenykedett.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Grausz László

1940-ben született Diósgyőrben.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 229/1975

Az egyetem elvégzése után a Csongrád Megyei Polgári Védelmi Parancsnokság állományaiba került, híradó főtiszti beosztásba. Feladata volt a megye városai, járásai közötti híradás megszervezése és a légitámadást megelőző riasztó rendszer kiépítése. 1977-ben megszerezte a KSH Nemzetközi Oktató és Tájékoztató Központ Rendszerszervezői Oklevelét (száma 41/77). 1979-1981 között Pest Megyében a városok, járások közötti kapcsolat elősegítése érdekében egy rádió hírrendszert épített ki. Ugyancsak 1979-1980 között a BME Villamos mérnöki szervezői szakmérnöki képesítést is megszerezte. 1982-től a Polgári Védelmi Kiképző Központ híradó, hadműveleti tanára lett. Az üzemek Polgári Védelmi Törzsparancsnokok és a Polgári Védelemhez került kiképzésében vett részt. 1984-ben Szovjetunióban, Polgári Védelmi Iskolán, három hónapos tanfolyamon megismerte az Oroszországi Polgári Védelmi munkálatokat, sajátosságokat. 1986-ban és 1990-ben különböző számítástechnikai tanfolyamokat végzett a Budapesti Műszaki Egyetem Mérnök Továbbképző Intézetében. 1990-ben a Polgári Védelem átkerült a Belügyminisztérium szervezetéhez. 1995-ben Kiképzési Osztály Vezető helyettesi beosztásból nyugdíjazták.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Grill István

1945-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 773/1968

Pályafutását mint egyetemi tanársegéd a Kandó Kálmán Híradástechnikai és Műszeripari főiskolán kezdte. Következő állása a Híradástechnikai Kutató Intézetben volt mint tudományos segédmunkatárs, ahol az akkor Magyarországon bontakozó félvezető kutatás részese volt. 1969-ben elhagyta az országot és átmenetileg Frankfurtban az AEG Telefunken cégnél dolgozott az elektronikusan vezényelt hegesztő berendezések fejlesztésén. Egy anyagiilag előnyösebb ajánlat miatt a Vickers-Zimmer cégnél kapott alkalmazást, ahol logisztikai problémák elektronikus vezérlésével foglalkozott. Ez az állás az Egyesült Államokba való bevándorlásával szűnt meg. New Jersey államban a Burroughs cégnél dolgozott a légitársaságok által használt számítógéprendszereken. Bár konzultánsi kapacitásban szakmai törekvéseit még egy ideig követte, a hátralevő évek oroszlánrészét az üzleti világban folytatta.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Gyenes Károly

1945-ben született Veszprémben.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 429/1968

Végzése után a Híradástechnikai Vállalatnál dolgozott fejlesztőmérnökként (1968-71). 1971-ben a BME Közlekedésautomatikai Tanszékén helyezkedett el, ahol előbb tanársegédként (1971-76), majd adjunktusként (1976-2000), illetve docensként (2000-2015) dolgozott. 2017-ben címzetes egyetemi tanárrá nevezték ki. 1971-ben okleveles szakmérnöki oklevelet szerzett. A tanszéken az Elektrotechnika és az Irányítástechnika oktatásában vett részt. Kutatási területei: intelligens járműkövető rendszerek; biztonsági hardvertervezés; hibamentes szoftvertervezés; biztonsági rendszerek alkalmassági tanúsítványa; ipari automaták; mikroprocesszoros vezérlők tervezése, programozása. 1976-ban egyetemi doktori („dr. univ”) címet szerzett, ekkor nevezték ki adjunktussá. Részt vett a Számítástechnika I és II valamint a Számítástechnikai Berendezések c. tárgyak oktatásában. 1995-ben belépett a Magyar Mérnöki Kamarába, és számítástechnikai valamint nemzetközi kárszakértőként is működött. Az egyetemen részt vett az angol nyelvű képzésben (Computing I, II, Computer Hardware és Control systems c. tárgyak oktatása). 2005-2009 között dékánhelyettesi tisztséget viselt és tagja volt a BME Gazdasági Bizottságának. 2002-2012 között tagja volt a Közlekedésmérnöki Kar Kari Tanácsának. 1998 után a következő kutatási témáknak volt témavezetője: vontatási tevékenység mérésének automatizálása (a MÁV Zrt. számára); országos mozdonyfelügyeleti rendszer WEB szerverének üzemeltetése (MÁV Zrt.); biztonsági állomási és vonali ütemadó alkalmassági tanúsítványa (a Power-Quattro Rt. számára); áramellátó rendszerek alkalmassági tanúsítványa (Power-Quattro); biztonsági vágány foglaltságát ellenőrző rendszer alkalmassági tanúsítványa (Power-Quattro). Kiterjedt publikációs tevékenységet folytatott (2 műszaki könyv társszerzője, 3 önálló egyetemi jegyzet, 1 tankönyv társszerzője, 2 jegyzet társszerzője, 4 disszertáció, 9 tanulmány, 12 cikk, 2 külföldi, 18 hazai előadás). Angolból és németből középfokú nyelvvizsgát szerzett 1973-ban, illetve 1990-ben. Több alkalommal tett hosszabb, rövidebb külföldi tanulmányutat (Ausztria 1996-97, Belgium 1997 és 1998, Hollandia 1999).

1977-ben Miniszteri Dicséretben részesült, 2016-ban József Nádor díjat kapott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gyetvai György

1937-ben született Zagyvarónán.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 104/1967

A Budapesti Villamosenergiaipari Technikum elvégzése után az első munkahelye az ÉMÁSZ Salgótarjáni Üzemigazgatósága volt. Az Üzemigazgatóság hálózatépítési és tervezési osztályán a falu-és tsz villamosítások közép- és kiefeszültségű hálózatainak kiviteli terveit készítette. Kétéves katonai szolgálat után munkahelyén folytatta a tervezést és egyetemre is jelentkezett. A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának Erősáramú szakán szerzett oklevelet. A diplomaterv témája egy 4x200 MW-os blokkal üzemelő erőmű zárlati lengésvizsgálata volt, amelyet jeles eredménnyel értékelték. A diploma megszerzése után az Üzemigazgatóság megbízta az Üzemviteli Osztály vezetésével. Lehetőséget kapott Nógrád megye iparfejlesztési stratégiájába is intenzívebben bekapcsolódni. 1972-ben a Megyei Tanács Ipari osztályára került, ahol mérnökként közreműködött a fejlesztések energiaellátásának biztosításában. 1975-77-ben tovább képezte magát a Nehézipari Műszaki Egyetem Gépészmérnöki Kar Gazdasági Mérnök szakán. Az 1980-as évek végén a GELKA Vállalat megszűnésekor megbízták a megyében működő egységeinek önálló vállalattá szervezésével és annak vezetésével. A rendszerváltás privatizációs programja különösen felgyorsította Nógrád megye az iparának leépülését. A munkanélküliek intenzívebb kezelésére létrejött a megyei Munkaügyi Központ, amely szükségessé tette a számítástechnika alkalmazását. A központnál feladata lett a számítástechnika megyei kiépítése, üzemvitelének biztosítása és a szükséges technikai fejlesztések koordinálása egészen a nyugdíjba vonulásáig.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gyimóthy Béla

1944-ben született Pécssett.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 26/1969

Diplomáját 1968-ban védte meg a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Kar, Erősáramú Szakán. 1968-ban az Villamos Berendezés és Készülék Művek Villamos Állomásszerelő Vállalatánál (VÁV) kezdte munkáját tervezőmérnökként. 1971-től a Városépítési Tudományos és Tervező Intézetnél (VÁTI) helyezkedett el. Mint a Számítástechnikai Osztály vezetője, szorgalmazta a számítástechnikai módszerek bevezetését és alkalmazását a területi tervezésben, továbbá létrehozta az első Területi Információs Rendszert. 1974-ben, az egyetem elvégzése után Villamos Energiarendszerek szakmérnöki oklevelet szerzett (2640/1974) a Budapesti Műszaki Egyetemen. 1983-ban a KM Légiforgalmi és Repülőtéri Igazgatóság Repüléstudományi és Tájékoztatási Központjánál (RTK) helyezkedett el, mint szolgálatvezető. Főbb munkái a repülőgépek mozgásának számítógépes szimulációja, és a repülőgépek keltette zaj számítása, továbbá az épülő 2. Terminál utasforgalmának számítógépes modellezése voltak. 1994-től a Magyar Posta Pénzügyi Elszámoló Központjában (PEK) dolgozott. Az Alkalmazásfejlesztési Osztály vezetőjeként az új típusú OCR készpénz-átutalási bizonylatok („sárga csekk”) bevezetését célzó informatikai fejlesztéseket irányította. 1996-tól a Geometria Térinformatikai Kft-nél helyezkedett el, mint a Rendszerfejlesztési Osztály vezetője. Itt a közművállalatok műszaki informatikai rendszereinek fejlesztésére irányuló számos jelentős projektben vett részt, illetve irányította. Innen ment nyugdíjba 2004-ben, de 2006-ig továbbra is aktívan dolgozott. Sőt, mint külső szakértő jelenleg is igényt tartanak munkájára.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Gyulasi Ferenc

1936-ban született Zalaapátiban.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 175/1966

Oklevelét 1966-ban a Budapesti Műszaki Egyetem villamosmérnöki Karának erősáramú szakán szerezte meg. Első munkahelye a Villamosipari Kutató Intézetben volt, ahol a Kábelosztályon dolgozott. Feladata volt kábelszigetelő anyagok vizsgálatára alkalmas készülékek tervezése és kivitelezése, mint például kábelek szigetelésére alkalmas műanyagok villamos tulajdonságainak vizsgálata. 1963-ban az egész- Kábelosztály áthelyezésre került a Magyar Kábel Művekhez. Itt végigjárta a ranglistát és a Kutató Intézet helyettes vezetője lett. Ebben az időben hirdették meg a Szakdolgozatok Országos Pályázatát, ahol szakdolgozatával - ami egyben szabadalmazott találmány is lett - az Országos Találmányi Hivatal különdíját és a „Kiváló Feltaláló” cím arany fokozatát nyerte el. Alap és alkalmazott kutatási munkát végzett és irányított az erősáramú és gyengeáramú kábelek területén. Az ezen a területen végzett gyakorlati- és elméleti kutatómunka eredményeként ért el doktori címet. A Kutató Intézetben végzett munka mellett óraadóként oktatott a Kandó Kálmán Villamosipari Műszaki Főiskolán. Ebben az időben jelentek meg szakmai cikkei, saját - ill. társszerzőként, összesen 19 db. 1972-ben kapta meg a Nehézipari Minisztériumtól a szakértői tevékenységre jogosító engedélyt. Tevékenyen részt vett a Magyar Elektrotechnikai Egyesület - aminek 1962 óta tagja- keretében működő és az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság által támogatott Kábel Munkabizottság munkájában. Erre az időre esett az „országjáró előadások” korszaka, aminek keretében több mint 230 szakmai előadást tartott. 1980-tól a bécsi Siemens Kábelgyárba került. Feladata volt a kábelek konstruálására és felhasználására alkalmas számítógépes programok kifejlesztése, különböző nemzetközi szabványok alapján, amelynek nemzetközi sikere is lett. A programot megvásárolták az ausztriai áramszolgáltatók és hasonlóképpen a németországi és svájci áramszolgáltatók és kábelgyártó vállalatok is. A program magyar, német, angol, francia, orosz és spanyol nyelveken kezelhető, ill. az eredménylapokon megjeleníthető képernyőn és kinyomtatva.

Szakdolgozatával elnyerte az Országos Találmányi Hivatal különdíját és a „Kiváló Feltaláló” cím arany fokozatát.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hajós Erzsébet

*1945-ben született Pestszenterzsébeten.
Villamosmérnöki oklevelének száma: 313/1968*

1965-től az Elméleti Villamosságтан tanszéken demonstrátorként gyakorlatokat vezetett. 1968-69: a VILATI Számítógép Alkalmazástechnikai Osztályán az IBM 360-as rendszer architektúrájával és az alkalmazástechnika alapjaival ismerkedett. 1970-1979: a Számítástechnikai Koordinációs Intézet Hardware Rendszertechnikai Labor tudományos munkatársa. Az R10 multiplex csatornája és az R15 utasítás-feldolgozó egysége mikroprogramozási munkáiban vett részt. 1980-81: az ÁSzSz-nél az első magyar népeség-nyilvántartási rendszer fejlesztése a téma. Mellette elméleti villamosságтан gyakorlatokat vezet a Kandó Kálmán Felsőfokú Technikumban. 1982-1986: a SzÁMALK oktatója. R15 hardware ismereteket, majd a személyi számítógépek hazai megjelenése után szakembereknek, később felhasználóknak szóló tanfolyamokat tartott operációs rendszerekről, számítógép hálózatokról, táblázatkezelő programokról. 1986-89: a Műszertechnika oktatója. 1990: egy év külkereskedelmi tevékenység az INTERAG-ban. 1990-2005: egyéni vállalkozóként, majd a Számтан Стúдиó tulajdonos vezetőjeként a felnőttoktatásban tevékenykedett. Cége egyrészt a szokásos PC felhasználói ismereteket oktatta, elsősorban a számítógépekkel akkoriban frissen felszerelt bankok és közhivatalok dolgozói számára. Másrészt néhány munkatársával arra is vállalkozott, hogy bankok saját informatikai rendszerének használatát betanítsa a bankok munkatársainak. A Számтан Стúдиó 2000-től akkreditált ECDL központ és akkreditált felnőttképzési intézményként működött. 2003-ban hangoskönyvek kiadásába kezdett. Azóta is a Titis Hangosregény kiadó vezetője és társtulajdonosa.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hajós Lajos

1943-ban született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 405/1968

Egyetemünk Villamosmérnöki Karának Erősáramú Kar Automatika szakán végzett 1968-ban. A diploma védése után a Körmenyi Felsőfokú Technikumban kezdte pályafutását, mint tanársegéd, ahonnan még ebben az évben áthelyezték a Mezőtúri Felsőfokú Technikumba adjunktusként. Itt fizikát és elektrotechnikát oktatott. Az erősáramú gépek színvonalasabb oktatásának elősegítésére megtervezte és kivitelezte az erősáramú gép labort. Felkérésre 1970-ben a Mezőgazdasági Gépkísérleti Intézetbe került tudományos munkatársnak. Feladata az Elektrotechnikai Osztályon belül az automatizálási csoport létrehozása volt. A csoport a mezőgazdaság műszerezése, a gépek automatizálása, az állattartás gépesítése területén végzett felmérést, fejlesztett műszereket és végzett széleskörű igényfelméréseket az ágazatnál. Ehhez kialakította az analóg számítástechnika labort, ahol különböző modellezéseket végeztek, majd létrehozta a digitális számítóközpontot is. 1974-ben az Intézetnél összegyűjtött tapasztalatok gyakorlati megvalósítása érdekében a Szilasmenti MgTsz-nél folytatta munkáját, mint ágazatvezető, ahol előbb létrehozta a gépi adatfeldolgozót, majd az Elektrotechnikai Ágazatot és a Gépkísérlet Intézet műszaki támogatásával, valamint az EMG-vel kooperálva elkezdtek a vetésellenőrző monitorok, szemveszteség jelezők és egyéb mezőgazdasági műszerek gyártását, országos szervizelését. A legnagyobb kereslet a közös fejlesztésű és szabadalommal védett szemes termény szárítótornyokba építhető nedvességszabályozó iránt mutatkozott. A DNSz típusú szabályozó több országban is sikert aratott, amit a Brnói és Plovdivi Vásári nagydíjak is bizonyítottak, de sikeres volt Szerbiában, az NDK-ban és a Szovjetunióban is. A szövetkezetek felbomlása után létrehozta az Elektro-Szilas kft-t, amiben a korábbi tevékenységet folytatta. A DNSz szabályozó immár ötödik típusa 2003-ban ezüst érmet nyert a Hannoveri Mezőgazdasági Kiállításon és sikerrel alkalmazzák a különböző import szárítókon is.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Halmos András

1944-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 312/1968

1968-ban a BME Villamosmérnöki karának Híradástechnikai szakán szerzett diplomát. 1968-tól kezdett dolgozni fejlesztő mérnökként az ORION Rádió- és Villamossági Vállalat Mikrohullámú Fejlesztési Osztályán. Részt vett a vállalatnál kifejlesztett és gyártott mikro-hullámú berendezések áramköreinek tervezésében, fejlesztésében és bemérésében. 1974-75-ben a BME-n Villamosmérnök-matematikus szakmérnöki tanulmányokat folytatott, 1976-ban szerzett oklevelet. 1976 szeptemberétől 1978 áprilisáig az Ybl Miklós Építőipari Műszaki Főiskola számítógépes laboratóriumának volt hardveres munkatársa. 1978-tól a DATORG Rt.-ben (1991-től Kopint-DATORG Rt.) dolgozott, nagygépes területen. 1979-ben elvégezte a SZÁMALK Számítógép-programozói tanfolyamát és oklevelet szerzett. Ezután szoftver fejlesztőként dolgozott, későbbiekben adatbázis mentési rendszerek kialakításában és üzemeltetésében vett részt. 2008 áprilisában ment nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hantó Sándor

1944-ben született Csornán.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 474/1968

A Kandó Kálmán Technikumban szerzett oklevelet 1962-ben. Egy évet dolgozott az MKKL-ben, majd tanulmányait a BME Villamosmérnöki Karán folytatta. Műszer és szabályozástechnika szakon 1968-ban kapott diplomát. 1968-tól 1973-ig a SZÜV (Számítástechnikai és Ügyvitelszervező Vállalat) győri számítóközpontjában dolgozott. Feladata a Bull GE 115 számítógép és különböző adatfeldolgozó gépek üzemeltetése volt. 1973-ban kinevezték a SZÜV szombathelyi számítóközpontja műszaki osztályvezetőjének. Feladatkörébe tartozott a változó összetételű géppark üzemeltetésének irányítása (CII IRIS-50, Siemens, Videoplex, Microvax, IBM), adatátviteli fejlesztési feladatok megoldása, majd a vállalkozói szerviztevékenység megszervezése. Vas megyében a SZÁMOK területi megbízottjaként szakképesítést nyújtó tanfolyamokat szervezett és tartott. Közreműködött az NJSZT Vas megyei szervezetének megalakításában, vezetőségi tagként ill. elnökként. 1988-ban a SZÜV budapesti központjába került, mint oktatási osztályvezető. Az országos vállalat munkatársainak informatikai szakmai továbbképzést irányította. 1990-1995 közötti feladata fejlesztési irodavezetőként a 16 megyei számítóközpont műszaki fejlesztési feladatainak koordinálása, a SZÜV Rt országos hálózata elektronikus üzenetkezelő rendszerének kialakítása, üzemeltetése volt. A privatizációt követően 1995-2002 között a SZÜV Rt Kereskedelmi igazgatóságán pályázatok, tenderek országos menedzselését és a belső kereskedelmi információs rendszer üzemeltetésének felügyeletét végezte. 2000-től az ISO Vezető auditori (S GS) képesítés megszerzését követően a SZÜV Rt minőségirányítási vezetője lett. 2004-től nyugdíjas. 2012-ig teljes, majd részmunkaidőben az Albacomp oktatási igazgatóságán közreműködött nagyobb projektek lebonyolításában és ellátta az oktatási üzletág minőségirányítási vezetői feladatait.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Hantos Zoltán Mihály

Professor Emeritus, az MTA doktora

1944-ben született Ólmodon.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 340/1968

A szegedi Déri Miksa Gépipari Technikum elvégzése után a BME Villamosmérnöki Karának híradástechnikai szakán szerezte meg 1968-ban a villamosmérnöki oklevelet. A József Attila Tudományegyetem Kibernetikai Laboratóriumában dolgozott tudományos segédmunkatársként (1968), munkatársként (1972), majd főmunkatársként (1985). Biológiai folyamatok számítógépes modellezésével, méréstechnikai és jelfeldolgozási eljárásokkal foglalkozott. Egyetemi doktori fokozatát a kapilláris rendszerek áramlási viszonyainak modellezése témájában a JATE Természettudományi Karán szerezte meg 1972-ben; azóta fő érdeklődési területe a légzőrendszer élettana és új légzésfunkciós eljárások kifejlesztése. Kandidátusi (PhD) fokozatát 1985-ben, az MTA doktora címet 2003-ban szerezte meg. A Szegedi Orvostudományi Egyetem egyetemi tanárává és az Orvosi Informatikai Intézet vezetőjévé 1993-ban nevezték ki. Teljes terjedelmű idegen nyelvű közleményeinek száma >130, az ezekre kapott független hivatkozások száma >4000. Hét OTKA pályázat témavezetője, 20 ausztrál, amerikai és svájci kutatási pályázat vezető kutatója volt, 11 munkatársa szerezte meg irányításával a PhD fokozatot. Hat nemzetközi és 2 hazai szakmai folyóirat szerkesztőbizottságának tagja. A Szegedi Tudományegyetem emeritus professzora, a University of Western Australia (Perth) és a University of Queensland (Brisbane) tiszteletbeli professzora. Önkéntes segítőként végez kutatómunkát az SZTE és a Semmelweis Egyetem intézeteiben.

Elismerések: Széchenyi Professzori Ösztöndíj (1998-2001), a Magyar Érdemrend tisztikeresztje (2012), Szent-Györgyi Albert emlékérem (2012), Robert Crapo Memorial Lifetime Achievement Award in Pulmonary Diagnostics (American Thoracic Society, 2017).

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Harkay Tamás

címzetes egyetemi docens

*1940-ben született Süttörön.
Villamosmérnöki oklevelének száma: 260/1968*

Az egyetem elvégzése után, 1968-1972 között a Mechanikai Laboratóriumban dolgozott műszerfejlesztő labormérnökként. 1972-től a Konzervipari Kutató Intézet műszer-automatika osztályán tudományos munkatársként fő kutatási területét a konzervipari alap-, és segédanyagok valamint késztermékek paramétereinek objektív műszeres vizsgálatához szükséges mérőeszközök és mérési módszerek kidolgozása jelentette. Szakmai továbbképzésként 1974-ben a BME Műszer és Méréstechnikai Tanszékén Digitális berendezések rendszertervezői szakmérnöki oklevelet szerzett. Kutatás-vezetőként részt vett a konzervipari paradicsom nyersanyag objektív szín szerinti minőségvizsgálatára alkalmas TOMACOLOR nevű zöld-vörös aránymérő spektrofotométer kifejlesztésében, és a műszeres minősítési rendszer kidolgozásában. Ez a kutatási tevékenysége képezte az egyetemi doktori értekezésének a témáját. A Budapesti Kertészeti Egyetem Élelmiszeripari Karán 1982-ben summa cum laude minősítéssel egyetemi doktorrá avatták. 1985-ben került a Kandó Kálmán Főiskola Műszertechnikai és Automatizálási Intézetébe főiskolai docensként. Az oktatási tevékenységét az Automatizálás és a Számítógépes folyamatautomatizálás államvizsga tantárgyak oktatása jelentette. Az évenként megrendezésre kerülő Kandó Konferenciákon rendszeresen tartott előadásokat. Az oktatási tevékenysége mellett 1989 és 2005 között a Műszertechnikai és Automatizálási Intézet műszaki tudományos igazgatóhelyettesi tevékenységét is ellátta. 2010-ben nyugállományba vonult, de meghívott óráadó oktatóként az Automatika tantárgy oktatásában 2016-ig tevékenyen részt vett. 2016-ban az Óbudai Egyetem Szenátusa a szakmai tevékenységének elismeréseként címzetes egyetemi docens címmel tüntette ki.

A sikeresnek ítélt oktatási tevékenységének elismeréseként háromszor kapta meg a Kandó Kiváló Oktatója oklevelet, valamint 1997-ben neki ítélte a Főiskolai Tanács a Kandó Gyűrűt, valamint 2009-ben a Budapesti Műszaki Főiskolának az emlékgyűrűjét is elnyerte.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Harsányi Erzsébet

1944-ben született Pomázon.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 364/1968

1962-ben érettségizett Budapesten a Radnóti Miklós Gyakorló gimnáziumban. Egy évig az ERŐTERV-nél (Erőmű Tervező Iroda) dolgozott műszaki rajzolóként. Az ERŐTERV ösztöndíjasaként kezdte meg tanulmányait 1963-ban a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának Erősáramú szakán. 1968. szeptembertől az ERŐTERV Villamos Műszaki Főosztályán dolgozott a 2000. év végéig, nyugdíjazásáig. Kezdetben beosztott tervező, később irányító tervező, majd néhány évig szakosztály vezető beosztást töltött be. Fő tevékenységi területe az energia rendszerek tervezése, hálózat számítások, a hazai villamos energia rendszer alap- és főelosztó hálózatának középtávú és távlati fejlesztési tervei készítése, új erőművek és transzformátor állomások, nagyobb ipari fogyasztók hálózati csatlakozásának vizsgálata, feltételeinek meghatározása, a hazai alaphálózat nemzetközi kapcsolatainak tervezése. 2001-től 2003-ig egy magán tervező cégnél középvezetési elosztó hálózatok számításaiban vett részt.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Háry Antalné Kőmives Ida

1935-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 311/1963

Diplomája megszerzésekor a Magyar Adócsőgyárban kezdett dolgozni, ami későbbi pályafutását nagyban meghatározta. Karrierjének jelentős részében felsővezető beosztásban dolgozott műszaki és termelési területen. 1959-ben a Magyar Adócsőgyárban létrejött 10 fős műszaki csoport tagjaként, a mikrohullámú csövek gyártás-előkészítése és a gyártási folyamatokhoz szükséges berendezések telepítése volt a feladata. Az EIVRT Kutató Intézetében kifejlesztett haladó hullámú csövek gyártásbeindításában vett részt, majd azok kis sorozatú gyártásában végigjárta a gyári ranglétrát a művezetői beosztástól az üzemvezetőig. Ezek az évek szerencsésen ötvözték a technológiai-fejlesztési és termelés-szervezési feladatokat. Az 1980-as években a teljes elektroncsőprofil összevonásával megalakult a Vákuumelektronikai Gyár, melynek néhány évig a főtechnológusa volt. A szorosan vett gyári feladatok mellett részt vett a KFKI-ban kifejlesztett Pille berendezésben lévő gamma-sugárázmérő cső technológiájának fejlesztésében is, amelyet később a NASA is felhasznált az űrtechnológiai kutatásai során az Űrben. Majd 1989-ben a műszaki és termelési területen végzett eredményes munkájáért főmérnöki kinevezést kapott és szakmai pályafutásának végéig ezt a pozíciót töltötte be.

Munkáját sok éven át rendszeresen Kiváló Dolgozó kitüntetéssel ismerték el.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hatfaludy László Imre

1945-ben született Aidenbachban (Németország).

Villamosmérnöki oklevelének száma: 645/1968

Pályája első 10 évében hardware tervezőként dolgozott. Elsőként a VILATI-nál fejlesztő mérnökként vett részt numerikus szerszám gép vezérlések tervezésében, majd az SzKI tudományos munkatársaként számítógép fejlesztésben vett részt. A következő tíz évben rendszerszervezőként dolgozott az ÁSzSz-nél és a SZÁMALK-nál. 1987 és 1992 között Németországban dolgozott programozóként Stuttgartban, Frankfurtban és Münchenben. A rendszerváltás után 2 évvel tért haza. Ezután a Magyarországon nyitott Coca Cola leányvállalatnál, majd a magyarországi áruházakat nyitó METRO áruház-láncnál volt informatikai vezető. Mindkét helyen zöldmezős beruházásban vett részt, az első kapavágásoktól a sikeres projekt indításig. Ezt követően 8 évig informatikai tanácsadóként és projekt menedzserként dolgozott SAP alkalmazási területen (Dynasoft, Quality Consulting és T-Systems). Ezután 3 évig a KKV szektorra szánt NAVISION programcsomag bevezetésével foglalkozott tanácsadóként, értékesítőként és IT vezetőként. 2005-ben ment nyugdíjba. A korábbi tapasztalatai összegzéséeként, egy amerikai projektmenedzsment módszertan alapján (PMBOK) kidolgozott egy éves PM oktatási tananyagot, amit három évig oktatott és vizsgáztatott OKJ-s informatikai képzésében. 2013-ban sikeres energetikai tanúsítói vizsgát tett le. Azóta mint a Magyar Mérnöki Kamara regisztrált szakértője közel 200 ingatlan energetikai tanúsítását végezte el. A mai napig aktívan dolgozik ezen a területen. Tudományos munkatársként angol középfokú és orosz felsőfokú nyelvvizsgát tett le. Az öt év németországi munka során folyékony német nyelvtudásra tett szert. 1973-ban jelent meg a Műszaki Könyvkiadónál egy villamosmérnök kollégával közös szakkönyv fordításuk: „NC felhasználók kézikönyve” (USA publikáció).

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Havas Endre

1945-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 785/1968

Hivatásos katonaként az oklevele megszerzése után a Néphadsereg rádiófelderítő alakulathoz kapott beosztást. Később operatív állományba került és elvégezte a Külkereskedelmi Főiskola Áruforgalmi Szakát és a Zrínyi Miklós Katonai Akadémiát. Különböző beosztásokban teljesített szolgálatot Magyarországon és külföldön egyaránt egészen 1996 decemberi nyugdíjazásáig.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Hegedűs János

*1942-ben született Pestszenterzsébeten.
Villamosmérnöki oklevelének száma: 426/1968*

1968-ban a diploma megszerzése után az első munkahelye a miskolci Lenin Kohászati Művek volt, ahol nyolc évig kohóipari folyamatok műszerezésével foglalkozott fejlesztő mérnökként. Ehhez a munkához 1972-ben Irányítási Szakmérnök oklevelet szerzett a BME-n. 1976-tól a Miskolci Egyetem Elektrotechnikai és Elektronikai Tanszékén adjunktusi, majd docensi beosztásban gépész és informatikus mérnököket oktatott. 1978-ban egyetemi doktori címet szerzett. 2006-ban nyugdíjba ment, de még néhány évig óraadóként tovább oktatott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Héger Ferenc

1945-ben született Újpesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 160/1968

1968-ban a Tungsram RT Gázkisülő-lámpa gyárában kezdett dolgozni, mint fénycső- és xenonlámpa gyártástechnológus. Munka mellett elvégezte a BME Villamosmérnök-matematikai szakmérnöki képzését jeles eredménnyel. 1973-tól a Xenonlámpa-gyártás majd 1975-től a Fénycsőgyártás üzemvezetője lett, majd 1977-től a gázkisülő lámpák fő-technológusa lett, ahol elsősorban az új termékek, mint a nátrium és fémhalogén-lámpák gyártástechnológiájának kidolgozása volt a feladata. 1982-ben kidolgozta a kevertfényű lámpák új, sorozatgyártásra alkalmas konstrukcióját, amelyet a Tungsram szabadalmaztatott, és használt a típus megszűnéséig. 1987-től új, kereskedelmi területen dolgozott, ahol az import alapanyagok beszerzésével foglalkozott 1990-ig. Miután a General Electric átvette a cég irányítását, a beszerzés mellett az informatikán is kapott feladatokat a SAP rendszer bevezetésével kapcsolatban. A cég értékelte az itt végzett munkát így az informatikára került, mint project-manager. Dolgozott a SAP rendszer bevezetésén a GE külföldi, Angliai, Olaszországi, és Amerikai gyáraiban. 2005-ben nyugdíjba ment, de emellett még 2016-ig dolgozott a GE-ben, mint senior informatikus tanácsadó és programozó.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hegyi László

1930-ban született Kiskunhalason.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 28/1969

Gyermekkor jelentős része a II. világháború idejére esett. A műszaki érdeklődését nagyban befolyásolta a fegyverek iránti érdeklődés. Lenyűgözték a több ezer méter magasságban repülő amerikai repülőgépek, amelyek hazánk egén abban az időben megjelentek. Szerencséjére családja Budapestről vidékre költözött, a repülőgépekből számára csak a látvány maradt. Korán, már 18 éves korában önként jelentkezett a Honvédséghez. 1951-ben hivatásos technikus tisztté avatták. Műszaki érdeklődése és tanulmányai eredményeképp a budapesti Finommechanikai Vállalathoz került, mint katonai minőségi ellenőr. A vállalat abban az időben radar állomások javításával foglalkozott, valamint különböző rövidhullámú rádióállomások gyártásával foglalkozott. Hogy a feladatait magasabb szinten tudja végezni, beiskolázott és felvételt nyert a Budapesti Műszaki Egyetem villamosmérnöki karára 1962-ben. Kedvenc tantárgya volt az egyetemen az elméleti villamosságtan, valamint a Gordos Géza által tanított lineáris hálózatok. 1968-ban kapta meg az oklevelét, melynek a száma: 28/1969. A volt Magyar Néphadseregben 1987-ig dolgozott nyugdíjazásáig.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Herczeg Károly

1940-ben született Völcsejen.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 592/1968

A BME Villamosmérnöki Karának Híradás-technikai szakán végzett 1968-ban. Ezzel egyidőben az Egyetem Villamos Karán a Mérnök-tanár szak hallgatói számára előírt tanulmányait is befejezte. Végzés után 3 évig az NDK-ban Radebergben a Kombinat Robotronban dolgozott, ahol a Robotron R21 típusú számítógép gyártásában vett részt. Két évig a Taurus gumigyár Szervezési és Információs központban dolgozott, együttműködve egy svájci szervező cég munkatársaival, a vállalat termelésirányítási rendszerének kialakításán. Másfél évtizedig a Robotron által gyártott, és Magyarországon forgalmazott újabb géptípusok-az R40 és R55- üzembehelyezését és szerviztámogatását végző Információtechnikai Vállalatnál dolgozott csoportvezetőként. A munka részét képezték a berlini és lipcsei tanfolyamok. A 70-es évek végén a BME villamosmérnöki karán a szervezői szakmérnöki szakot is elvégezte. A 80-as években kollégáival Vállalati GM-t alakítottak, ami a jelenleg is működő Robohardware Kft előfutáraként segített felkészülni az új feladatokra-lehetőségekre. Ezt a korszakot felölelő időszak utolsó jelentős, 4-5 évre kiterjedő eseménye volt az NDK gyártmányú gépek addig kizárólagos ferrittárainak elektronikus memóriára történő cseréje, belföldön és a szocialista országokban. Ennek a nagy keresletet kielégítő gyakorlatnak a 90-es évek elején - akkor főállásban már a Számalk kötelékében - végeszakadt. A Számalk felbomlott, kis utódszervezetei, köztük a Makrosztár Kft csak rövid ideig volt fenntartható. Ezt követően a Robohardware Kft egyik tulajdonosa és egyik ügyvezetője lett. A Kft megtartva a szerviztevékenységet, de eltolódva a kereskedelem irányába, megtartotta a számítástechnika üzletágát, de tevékenységét néhány új üzletággal bővítette, ezek: Szünetmentes áramforrások banki és egészségügyi környezetben, In Vitro megtermékenyítés technikai támogatása, vészvilágítási autonóm és központi rendszerek szállítása, műtőasztalok országos telepítése és szervizellátása, lokális hálózatok és telefonközpontok tervezése, építése, telepítése. 2000-ben nyugdíjba vonult, de tovább dolgozik, az általa alapított vészvilágítás üzletágát vezeti, a görög Olympia Electronics partnereként.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Hilger Miklós

1944-ben született Szekszárdon.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 475/1968

Az egyetem után a VILATI Számítógépes Folyamatirányítás Főosztályán kezdte pályáját. Fő tevékenységi területe a cementipari folyamatok dinamikájának, irányítási lehetőségeinek vizsgálata, szabályozása volt. Együtt dolgozott a BME Automatizálási Tanszék és a SZTAKI munkatársaival, a cementipari szakemberekkel és a SZIKKTI (Szilikátipari Központi Kutató és Tervező Intézet) technológusaival. Technológiai szakismerete bővülésével, technológiai problémákkal is mélyebben foglalkozhatott. Ennek eredményeként 1975-től tudományos munkatársként, majd főmunkatársként a SZIKKTI Energetika Osztályán folytatta tevékenységét. Itt fő feladatának a Dr. Keviczky László kutató csoportja által kifejlesztett korszerű identifikációs illetve irányítási módszerek alkalmazási lehetőségének üzemi kísérletekkel történő igazolását, és a technológiai és szabályozáselméleti, rendszertechnikai megközelítés közötti kapcsolat megteremtését tekintette. Részt vett az adaptív keverésszabályozási rendszer üzemi és szimulációs kísérleteiben, melyet egy németországi cementgyárban történt üzembe helyezése után a KRUPP-POLYSIUS cég megvett és saját rendszerébe integrált. Részt vett az algoritmikus és empirikus ismereteket kombináló „szabályozástechnikai őrlélmélet” és a tudásbázisú őrlési szakértői rendszer kidolgozásában, kutatási felhasználásában. A hazai cementipar privatizálása után a Magyar Cementipari Szövetségben (MCSZ) megalakult a Környezetvédelmi Bizottság, melynek elnökeként az iparág hazai és EU-beli környezetvédelmi szakmai tevékenységét koordinálta. 1978-ban egyetemi doktori címet szerzett automatika szaktudományból. Számos szakcikk, szakelőadás, tudományos közlemény társszerzője, illetve szerzője.

Háromszor részesült miniszteri elismerésben és elnyerte a MCSZ „Magyar Cementiparért” kitüntetését.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hódos Jenő

1938-ban született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 58/1968

Az általános iskola után a Bp. Üteg utcai Villamosenergiaipari Technikum tanulója volt. A középiskolai tanulmányok után 1956-1966 között a Bp.-i Kelenföldi Erőműben a villamoslaborban tevékenykedett, mint technikus. Eközben az Erőmű vezetői biztatására 1961-ben felvételt nyert a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karára, amit 1968-ban sikeresen elvégzett. Az egyetemi diplomamunkáját a behúzó mágnes rövidrezáró gyűrű méretezéséről készítette. 1966-1970 közötti években a Villamosipari Kutató Intézet Készülék Osztályán a mágneskapcsolók továbbfejlesztésében vett részt. 1970-ben váltott, és a Budapesti Elektromos Művek Fejlesztési Főosztályra került, mint csoportvezető tervező, ahol a 120kV-, 10kV-, 1kV-os hálózatok tervezését végezte. Számos fővárosi nagy beruházás áramszolgáltatói hálózat tervezésében vett részt. Új 120/10kV-os alállomások, 10kV-os oldali hálózat kialakításának előkészítő tanulmányát is folytatta ezen időkből. Majd 1988-ban a vezetékes távközlés nagyarányú beruházásakor váltott, és a Postai Tervező Intézet Hálózattervezési Osztályára került hálózattervezési csoportvezetőként. A hirtelen bekövetkezett igények számos nagy területek lefedésére vonatkozó kiviteli tervek elkészítőjeként tevékenykedett. Majd ezen munkakörből a MATÁV távközlési osztályvezető beosztásából ment nyugdíjba 2001-ben. Nyugdíjazása után több éven keresztül a Mérnöki Kamarában – korábban megszerzett Területfejlesztési– és Szabályozási tervekhez - a Távközlési Fejezetet készítette több Budapesti cégnek is. Jelenleg is tagja a Budapesti Mérnöki Kamarának.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Horváth Ákos

1944-ben született Kőszegen.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 775/1968

Az Egyesült Izzó ösztöndíjas mérnökeként a nagykanizsai gyárban kezdett és sikerült ott dolgoznia táppénz nélkül 60 éves koráig. A lámpagyártási technológiák, gépek, folyamatok megismerését féléves katonai híradós kiképzés szakította meg. Honvédelmi kötelezettségei 1992-ben tartalékos főhadnagyként, hírfőnök beosztással zárultak. 1970-ben mérnök-tanári oklevelet szerzett, ami munkája mellett gimnáziumi oktatási lehetőséget is adott. 1970 szeptembertől az aszimmetrikus lámpacsalád bevezetésén dolgozik, majd évekig a 600 fős üzem vezetője. Az egység sikerei alapján 31 évesen a Lámpa gyáregység termelési főmérnöke lett, majd 1978-tól a műszaki főmérnöke. Az épület és gépsor beruházások lehetővé tették a termelés növelését. A néhány tíz milliós éves gyártási kapacitás több százmillióra bővült. 1980-tól gyári fődiszpécser az új munkaköre, majd 1983-tól a gyár termelési főmérnöke, az igazgató távollétében annak helyettese. A termelő gyárak évenkénti vállalaton belüli versenyében a Nagykanizsai Fényforrásgyár szerezte meg legtöbbször a Kiváló Gyár elismerést, ami anyagi előnyt is hozott a kollektívának. A 6000 főt is foglalkoztató gyár évente növelte termelését és a város legnagyobb ipari egysége lett. 1989-ben a General Electric megvéve a Tungstramot változásokat és új kihívásokat hozott. A német nyelv után új cél volt angolul tudni, így tanult és nyelvvizsgát tett. 1992-től a Kompakt Fénycső Gyáregység vezetőjeként a quad majd hex típusok gyártásának felfuttatása az új munkaköre. 1995 végétől a GE teljes vertikumában bevezetett Six Sigma munkamódszer gyári vezetője. Utolsó éveiben speciális projektek vezetője volt. Részes lehetett egy vidéki gyár sikeres felfuttatásának, ami közel 1milliárd fényforrás éves legyártásával a világ akkorra egyik legnagyobb fényforrás gyára lett.

1996-ban a Tungstram 100 éves évfordulóján beválogatták a vállalat „top 100” kitüntetett közé, amit pályája legmagasabb fokú elismerésének tartott. Munkáját, eredményeit a GE Lighting számos kiemelkedő díjazásban ismerte el a 2004-re tervezett és megvalósult nyugdíjba vonulásáig.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Horváth Ferenc

1943-ban született Somlójenőn.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 199/1968

A budapesti Villamosenergia-ipari Technikum elvégzése után a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának Erősáramú Szakán szerzett diplomát. Végzése után az Állami Energetikai és Energia-biztonságtechnikai Felügyeleten (Energiafelügyeleten) dolgozott 1968-1985 között, majd az Ipari és Kereskedelmi Minisztérium munkatársa volt 1985-1991 között, később a Digital Power Energetikai és Környezetvédelmi Kft-nél (1991- 1994), végül a Magyar Energia Hivatalnál (MEH) dolgozott (1994-2009). Az Energiafelügyeletnél az országos villamos energia- és teljesítményszükséglet előrebecslésével, az erőmű, valamint a hálózatépítési programokat alapvetően megszabó igényszámításokkal, a villamosenergia-fogyasztást befolyásoló tényezők elemzésével foglalkozott, előadó, főelőadó, osztályvezető, főosztályvezető-helyettesi beosztásokban. A Minisztériumban főosztályvezetőként szakterületéhez tartoztak: a minisztérium vezetését és döntés-előkészítését szolgáló információ-rendszerének működtetése és folyamatos továbbfejlesztése, az iparfejlesztés koncepciójának kidolgozásában való közreműködés és az ezt megalapozó elemzések irányítása, továbbá előterjesztések készítése a kormánybizottságok részére a gazdálkodás, az iparfejlesztés és irányítás területéről. Az energiaipart számos esetben képviselte nemzetközi tárgyalásokon és hazai fórumokon. Beosztásai a MEH-nél: igazgató, mb. főigazgató, elnökhelyettes, elnök. Itt a gáz-, a villamosenergia-ipari és a táv-hőtermelő társaságok piactudományi követelményeknek megfelelő működési modelljének és jogi-hatósági, gazdasági szabályozási környezetének (pl. működési és létesítési engedélyokmányok, üzemi-, kereskedelmi- és üzletszabályzatok) kidolgozása, illetve e munkák irányítása, valamint a társaságok energiaellátási, gazdálkodási tevékenységének felügyelete képezték munkáját. Jelentős szerepet vállalt a villamosenergia-piac 2003. és a földgázpiac 2004. évi nyitásának előkészítésében, továbbá e két piac teljes megnyitásában. 1999-2009. között az MTA Műszaki Tudományok Osztálya Energetikai Bizottság állandó meghívott tagja volt.

Jelentősebb kitüntetései: a Munka Érdemrend Ezüst Fokozata (1987), Eötvös Díj (2002), a Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztje (2004) és Középkeresztje (2009).

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Horváth Ferenc

1939-ben született Budapesten. Villamosmérnöki oklevelének száma: 256/1968

1968-ban szerzett villamosmérnöki oklevelet a BME Híradástechnikai szakán. 1969-ben a PRTMIg Frekvenciagazdálkodási osztályának helyettes vezetője, 1972-ben vezetője lett, 1976-tól a Rádióellenőrzési osztályt vezette. 1982-ben áthelyezték a Postavezérigazgatóságra, ahol főelőadóként rádiószolgálatok hazai és nemzetközi ügyeivel foglalkozott. 1983-ben kitüntetéses rádió-hírközlési szakmérnöki oklevelet kapott, majd 1987-ben műszaki doktori címet nyert el. 1990-tól a hírközlésért felelős minisztériumok Frekvenciagazdálkodási önálló osztályán helyettes főosztályvezetőként, 1994-től főosztályvezetőként tevékenykedett 2005-ig. 2000-2002 között az IKB-ra került főosztályvezetőként. Nyugdíjazása után projekt menedzser volt, majd a nem polgári frekvenciagazdálkodási hatóságnál dolgozott 2009-ig. A minisztériumban a frekvenciagazdálkodás jogszabályi alapjainak megalkotása és az új rádiószolgálatok hazai meghonosítása mellett kiemelt feladata volt a magyar igazgatás képviselőjének ellátása a rádiótávközléssel foglalkozó nemzetközi szervezetekben. 1982-től az ITU 17 világ- és körzeti értekezletén vett részt, mint küldöttségünk vezető-helyettese, illetve vezetője. Részt vett hazánk NATO csatlakozási tárgyalásain, az eseti munkabizottság egyik polgári elnökhelyetteseként. Tagja volt az Európai Unióba való felvételünket előkészítő küldöttségnek. 1990-től 2008-ig a CEPT ERC-ECC egyes munkacsoportjaiban volt képviselő, 1993-1996 között a CEPT ERC alelnöke volt. 1996-2006 között az Európai Bizottság szakmai szervezeteiben, 1997-2006 között a NATO-ban volt megfigyelő, majd állandó képviselő. Szakmai folyóiratokban publikált és 37 hazai és nemzetközi fórumon tartott előadást. UNIDO ösztöndíjjal 1977-1978-ban Ausztriában és Dániában, 1990-ben az USTTI tanfolyamán az USA-ban, 1995-ben uniós képzésen Brüsszelben vett részt. Óraadóként tanított a Felsőfokú Távközlési Technikumban és a Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskolán. Az Antenna Hungária Rt. Igazgatóságának, majd Felügyelő Bizottságának 1994-2005 között volt tagja. 1996-2005 között a MSZT egyes műszaki bizottságaiban töltött be elnöki, illetve elnökhelyettesi pozíciót. 1982-1990 között 3-szor kapott kiváló dolgozó kitüntetést, 1987-ben elnöki, 1991-ben miniszteri dicséretet. Hírközlésért éremmel 1996-ban, Baross Gábor díjjal 2000-ben tüntették ki. 2006-ban Magyar Köztársasági Arany Érdemkereszt kitüntetést kapott. Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Horváth Jenő

1945-ben született Győrben. Villamosmérnöki oklevelének száma: 697/1968

A Puskás Tivadar Távközlési Technikum, majd a BME elvégzése után a Helyközi Távbeszélő Igazgatóságnál dolgozott 1976-ig. Először fenntartási problémákkal, később dr Nagy Dezső irányításával a helyi hálózatok impedanciájának utánozhatóságával, nagytávolságú összeköttetések megbízhatóságával és jelzésrendszeri kérdésekkel foglalkozott. A pausál utánpótlás keresésére grafikus módszereket dolgozott ki. A helyi hálózatok impedanciájának pontos utánpótlására általa kidolgozott művonal pedig lehetővé tette a budapesti többközpontos helyi hálózatban a csillapításvezérlés bevezetését. 1971-ben szakértőként tagja volt annak a küldöttségnek, amely megtárgyalta a Vietnámi Háborúban megsérült távközlési berendezések nagyjavítására szolgáló üzem felépítését magyar segítséggel. Ennek az üzemnek (M-3) a javítási technológiáját és műszerezettségét a Telefongyár által szolgáltatott berendezés adatokkal tervezte meg. 1976-tól 1992-ig adjunktusi minőségben a győri KTMF Távközlési és Automatizálási Intézetének Vezetékes Távközlési Tanszékén tanított, 82-től mint az Átviteltechnika tantárgy felelőse. Az analóg-digitális átmenet kihívásainak igyekezett megfelelni, és minden erejét a labor -fejlesztésnek szentelte. Jellemző erre az időszakra, hogy átviteltechnika tárgyból egy hallgatónak 36 mérést kellett teljesítenie a tanulmányai során. A Tanszék megbízásos munkái közül a „Paks Biztonsági Hírközlés” című emelhető ki számára ebből az időszakból. A KTMF-en végzett hallgatók közül sok az akkor megalakuló MATÁV középvezetőjévé vált. 1992-2005-ig a MATÁV Rendszertámogató Központ Átviteltechnikai Osztályát vezette. A rendszertámogatás új, speciális feladatot jelentett: a berendezés szoftver integritásának megőrzése a tendertől az életciklus végéig, hardverhibák kezelése, oktatás, hálózati rendszerhibák keresése, üzemeltetés támogatása. Munkája során feladatának tekintette a KTMF-en végzett üzemmérnökök szerződését, támogatását, akik Osztályának gerincét képezték. Nyugdíjba vonulása után még négy évig - kedvenc témájával – a helyi hálózatok DSL rendszereivel foglalkozott az RTK –ban. Publikációi a „Posta” és a „Magyar Távközlés” lapokban jelentek meg. Kitüntetései: „Kiváló Ifjú Mérnök” 1971, „Kiváló Újító” bronz 1976, „Vietnami Barátság” emlékérem 1977, Miniszteri dicséret 1985, Vezérigazgatói elismerés 1996, 1997, „Távközlésért” alkotói díj 1995, „A Távközlésért” emlékérem 2005. Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Horváth Kálmán

1944-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 739/1968

Első munkahelyén, a SZÜV Győri Adatfeldolgozó Központjában számítógép-programozóként kezdett 1968-ban. Itt elsősorban gazdasági-ügyviteli programokat készített. 1973-ban programozási csoportvezetőként ment át az ÉDÁSZ Vállalathoz, ahol rövid időn belül Rendszerszervezési, Ügyvitelszervezési és Programozási osztályvezető lett. Tevékenyen részt vett az R-21-es számítógépre épülő vállalati számítógép-központ kiépítésében, ill. fejlesztésében. 1979-ben a Graboplast Győri Pamutszövő és Műbörgyárban vállalt Számítástechnikai osztályvezetői állást. Itt is szinte nulláról indulva építette ki a számítógép-központot, először Robotron KRS 4201-et felhasználva, majd innen fejlesztette tovább először R-20-ra, végül TPA számítógépre és terminálhálózatra alapozva. 1978 és 1980 között elvégezte a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem Ipari Karán a mérnök-közgazdász tagozatot. 1988-ban a Győr-Sopron Megyei Kórház-Rendelőintézetnél helyezkedett el és 2008-as nyugdíjba vonulásáig számítástechnikai főmunkatársként, majd Informatikai osztályvezetőként dolgozott. Tevékenységi körébe tartozott a kórház számítógépes hálózatának és PC-s számítógép-parkjának kiépítése, valamint folyamatos fejlesztése. Munkásságát 2007-ben Kiváló Munkatárs kitüntetéssel ismerték el. Főállása mellett 1994 és 2006 között az Egészségügyi Szakképző és Továbbképző Intézet Soproni Kihelyezett Intézeténél gyógyszerellátási szakasszisztens képzés keretében informatikát oktatott. Az 1990-es évek közepén 2 és fél éven keresztül a győri Petz Lajos Egészségügyi Szakközépiskolában szintén informatikát oktatott kilencedikes diákoknak. Ugyancsak a 90-es évek közepétől 2006-ig a győri Széchenyi István Főiskolán (később Egyetemen) végző egészségügyi informatika szakos hallgatók diplomaterveinek bírálatát végezte megbízásos alapon.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Horváth Vilmos István

1945-ben született Zalakaroson.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 385/1968

1963-ban érettségizett a Kandó Kálmán Híradás és Műszeripari Technikumban és kapott technikus oklevelet. 1963-ban kezdte meg tanulmányait BME Villamosmérnöki kar Műszeripari tagozatán és 1968-ban szerzett diplomát a Híradás és Műszeripari Technológus szakon. 1995-97 között elvégezte a Közgazdasági Egyetem Nemzetközi Szállítványozás Szakközgazdász Szakot és Szakosító oklevelet kapott. 1997-ben az Országos Közoktatási Szolgáltató Iroda szervezésében Információrendszer szervező szakképesítést szerzett. Első munkahelye 1968-73 között az Irodagép és Finommechanikai Vállalat, mint szerelési technológus, majd Szerelés technológiai csoportvezető, ezalatt az idő alatt töltötte le katonai szolgálatát, mint ejtőernyős felderítő, amikor is közel került a repüléshez. 1973-ban munkahelyet és életszemléletet váltott, a Magyar Légiközlekedési Vállalathoz ment dolgozni, ahol 1973-79 között KLGs Elektromos üzemeltető technológus mérnökként dolgozott, és szerzett üzemeltető szakszolgálat engedélyt a vállalat által üzemeltetett összes típusra. 1979-ben jött az igazi váltás, átkerült a Hajózó Főosztályra. Különböző szakképzések és repülési képzés után TU 154-s típusra Közforgalmi Hajózómérnök Szakszolgálat engedélyt kapott. 1981-91 között Tupoljev 154-s repülőgépen, mint fedélzeti mérnök repült. Amikor elkezdődött a fedélzeti mérnökök átképzése pilótának, az első csoportban végezte el a tanfolyamot, az elméleti és kigépes képzés alatt továbbra is fedélzeti mérnöki beosztásban dolgozott. Majd átképzések befejezése után Közforgalmi Pilóta Szakszolgálati engedélyt kapott. 1992-1995 között Tupoljev 154-s típuson repülőgépvezetőként dolgozott. Újabb átképzés után 1995-2005 között Boeing 737-s típuson repülőgépvezetőként repült egészen a betöltött 60 éves korig. 2005-ben nyugdíjba ment, majd 2005 végén a Légügyi Hatóság egy új törvény alapján felemelte a repülési korhatárt betöltött 62 évre. Ezután, mint nyugdíjas repülőgépvezetőt a Malév visszahívta és újabb vizsgák után még egy évet repült 2007-ig, amikor is mint 62 évet betöltött, véglegesen nyugdíjba vonult. Repülési évek során mintegy 15000 órát töltött a levegőben baleset és esemény mentesen, Ez a repült óra közelítőleg megfelel annak, mintha megközelítőleg 220-230-szor körbe repülte volna a Földet az Egyenlítő mentén. Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Horváth-Schandl Miklós

1942-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 711/1968

A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának Híradástechnikai Szakán végzett 1968-ban. Szakmai működésének teljes időtartama egyetlen munkahelyhez kapcsolódott: végzése után a Magyar Posta Távbeszélő Igazgatóságán dolgozott, először tervezőmérnöki munkakörben (1968-1970 között), majd irodavezetői beosztásban (1971-1973 között), később, 1974-ben a vezetékes hálózat fenntartási osztályvezetőjének nevezték ki és ebben a beosztásban 25 éven át, 1974-1999 között dolgozott. A privatizáció után a kábelfenntartási üzemben gondoskodott a hiba- és zavarelhárításról. 1999-2001 között kábelfenntartó üzemvezető volt. 2001 óta nyugdíjas.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hóke Sándor

*1944-ben született Mosonmagyaróváron.
Villamosmérnöki oklevelének száma: 159/1968*

1968-ban diplomázott a BME Villamosmérnöki kar Műszer és szabályozástechnika szakán. Első munkahelye az Elektronikus Mérőkészülékek Gyára, ahol akkor zárult az EMG 830 számítógép fejlesztése és kezdődött a gyártása. Első munkája a ferritgyűrű válogató automata bemérése és a gyártásba való bevezetése volt. Az EMG megvásárolta a CII francia cég 10010 számítógépének licenzét, amelynek a gyártását tanulmányozta Toulouse-ban, majd a megkapott két mintapéldány szervizelését végezte, a gép hazai és KGST országokbeli bemutatásában vett részt, illetve megtanulta majd tanította programozását. Az INFELOR-ban a CII 10010-hez készült VIDOS operációs rendszer készítésében vett részt. Az SZKI-ban a CII 10010 alapján fejlesztett R10 gép fejlesztését segítette és tesztprogramokat írt. Az SZKI vásárolt egy IBM 370/125 számítógépet, amely egyrészt az R15 számítógép fejlesztési munkákhoz szolgált mintául, másrészt a fejlesztési munkák számítástechnikai háttere volt. Egyrészt vezette a 370/125 számítóközpontot, másrészt vezette a 3 processzoros R15 gép mikroprogramjai írásához készült MITOS rendszer fejlesztését. A munka elvégzéséért Kiváló Dolgozó kitüntetést kapott. Az IBM 360, ill. 370 vagy azokkal kompatibilis gépek közötti gyors adatátvitelt szolgáltatta az „IBM-IBM csatornaadapter”. Ehhez készített tesztprogramot. Az adaptert és a tesztprogramot megvásárolta a Siemens. 1984 október – 1992 július között Münchenben vett részt különböző témákban és cégeknél. 1993 elején Bécsben a Bank Austria könyvelési program rendszere módosítási munkáiban vett részt. 1994 december -1996 vége: a GfK Nürnberg TV tetszésnyilvánítási rendszer IBM gépről PC-re áttételében vett részt. 1997-től 2003 augusztusig a KFKI számítástechnikai kft-ben vett részt különböző banki programok készítésében, amelyek közül a legjelentősebb a VIBER azonnali pénzáttalási rendszerben az MNB könyvelési rendszeréhez kapcsoló programok programozási, tesztelési és installálási munkáinak vezetése volt. 2004 február óta nyugdíjas.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Husz János

1943-ban született Kunszentmiklóson.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 197/1968

1962-ben érettségizett a kunszentmiklósi Damjanich János Gimnáziumban. 1962-63-ban a Kábel-és Sodronykötél Gyárban, majd jogutódjában a Magyar Kábel Műveknél dolgozott, mint laboratóriumi mérő. 1963-ban felvételt nyert a BME Villamosmérnöki Kar Erősáramú szakára, 1968-ban diplomázott az Automatika ágazaton. Végzés után 1968-69-ben egy évig a Kipszer-nél dolgozott mérnök munkakörben. Feladatköre: Villamos energiaellátó és automatika berendezések kivitelezési munkáinak előkészítése, szabványossági felülvizsgálata. 1969-1992 között az Építéstudományi Intézetben dolgozott tudományos munkatárs, tudományos főmunkatárs, kutatási főmérnök, és végül tudományos tagozatvezető beosztásokban. Fő munkaterülete építőipari gyártási folyamatok automatizálása, épületgépészeti automatizálás. Kutató-fejlesztő tevékenység mellett vezető tervezőként részt vett számos hazai és külföldi építőipari és vegyi üzem, valamint több közintézmény épületfelügyeleti rendszerének tervezésében. Az ÉTI-ben töltött időszak alatt (1970-73 között) elvégzi a Nemzetközi Számítástechnikai Központ Rendszerszervező szakát. Az ugyancsak ezen időszak alatt megszerzett szakmai jogosultságok: Építésügyi Szakértői Engedély (1984), Vezető Tervező (1989). 1992-1999 között a Honeywell Mérnök Irodán, majd az ebből alakuló Honeywell Szabályozási Kft-nél dolgozott mérnök üzletkötő, majd IBU vezető beosztásban. Feladatköre: számítógépes épületfelügyeleti rendszerek rendszerterveinek, ajánlati dokumentációinak kidolgozása, a kivitelezési munkák előkészítése, valamint a kapcsolódó kereskedelmi tevékenység bonyolítása. 1999-2010 között (nyugdíjba vonulásáig) a svájci Sauter AG magyarországi leányvállalatánál, a Sauter Automatikai Kft-nél dolgozott, mint értékesítési vezető. Feladatköre: a Sauter gyártmányú épületfelügyeleti rendszerekkel, DDC rendszerű szabályozókkal kapcsolatos értékesítési és vállalkozói tevékenység irányítása.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Illés László

1945-ben született Hasznoson.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 685/1968

1963–1968 között járt a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának Erősáramú Szakára. Az első munkahelye a Borsodi Hőerőmű volt. A gyakornoki idő letelte után a Villamos Laboratórium vezetőjeként irányította a védelem-automatika üzemviteli és rekonstrukciós munkákat. 1973-ban Székesfehérvárra költözött és a Székesfehérvári Könnyűfémműben kapott munkát villamos műszaki ellenőrként, majd hamarosan megbízást kapott a Fejlesztési Igazgatóság Prémium Létesítményi Osztályvezetői beosztásra. A munkájában szüksége volt elektronikai és digitális technikai ismeretekre és 1976-77-ben szakmérnöki oklevelet szerzett irányítás-technikai szakon. 1978-ban megbízást kapott, Villamos és Energetikai osztályvezetőként, a területéhez tartozó fejlesztések és befektetések irányítására és egységesítésére. A program befejezése után villamos üzemvezetői majd 1986-ban Energia gyáregység vezetői megbízást kapott. A rendszerváltás után 1993-ban a KÖFÉM-et felvásárolta az ALCOA. Az új managementtől EHS (környezet, egészség és munkavédelem) vezetői megbízást kapott. A szervezete volt a felelős, hogy az új vállalat megfeleljen az amerikai és Alcoa követelményeknek is. 1996-ban visszakapta az Energy Manager-i pozíciót. Az Üzemviteli feladatok mellett beindította a vállalat közműveinek fejlesztését és automatizálását. 1999-ben az Alcoa Italy társvállalat fusinai gyárában kapott Project Manageri beosztást. Egy 6 éves program keretében vezette az Alcoa központ által szükségesnek tartott gépészeti, elektromos, automatizálási munkákat. 2005-ben visszahívták az Alcoa Kőfémbe, ahol egy vékonylemez termék fejlesztési projektet indítottak és megbízták ennek a munkának a vezetésével. Új hideghenger állványt, hasító sort, henger-csiszoló építtettek. 2008-ban ment nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Illyés Rozália

1945-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 593/1968

A Kandó Kálmán Híradás és Műszeripari Technikumban érettségizett kitűnő eredménnyel 1963-ban. Tanulmányait a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Kar Híradástechnikai szakán folytatta, diplomáját 1968-ban szerezte meg jó minősítéssel. Első munkahelye a Méréstechnikai Központi Kutató Laboratórium volt, ahol tudományos segédmunkatársként, majd tudományos főmunkatársként olaj és gázipari mérőműszerek feldolgozó és kiértékelő elektronikus egységeinek fejlesztésével foglalkozott. A két cég egyesítése után az MMG Automatika Művek Kutató és Fejlesztő Intézetében, mint rendszertechnikai osztályvezető folytatta tevékenységét, ipari folyamatirányító rendszerek szoftver fejlesztésével foglalkozott, melyek között volt a szibériai olajmezőkre szállított olajkitermelő folyamatirányító rendszerek szoftver fejlesztése, a finn ESMI cég tűzjelző rendszeréhez kapcsolódó grafikus irányító rendszer fejlesztése. A rendszerváltás után, a FAJRO Automatika és Tűzvédelmi Berendezéseket Gyártó Kft-hez került, mint számítástechnikai vezető. Itt a MOL RT részére készülő, Kiskundorozsma, Beregszász és Dunai Hőerőmű gázátadó állomások folyamatirányító rendszereinek szoftver fejlesztését végezte. Ezzel egy időben beépített tűzjelző és tűzoltó rendszerek tervezéséhez szerzett képesítést és jogosultságot. Számos tűzjelző és tűzoltó rendszer tervét készítette, irodaépületek, ipari létesítmények, raktárak, iskolák, óvodák, bankok, bevásárló központok, stb. Fontosabb tervezői munkái: Generál Electric Veresegyházi gázturbina gyártó üzemének tűzjelző rendszere, MOL RT Fényeslitkei tartálpark tűzjelző és oltásvezérlő rendszere, Generál Electric gyorsindítású gázturbinás erőművek tűzjelző és oltásvezérlő rendszere, RYNART Transport Kft Biatorbágy Rozália parki raktárépületei, Masped irodaház és raktárak.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Jámbor Attila Csaba

műszaki doktor

1944-ben született Szepetneken. Villamosmérnöki oklevelének száma: 380/1968

Végzés után három évig az NDK-ban számítógép gyártási, ellenőrzési területen kezdett dolgozni. Közben beiratkozott a Drezdai Műszaki Egyetemre, ahol „információ feldolgozó szakmérnök” címet szerzett. 1972-től több magyarországi számítóközpontban dolgozott hardveres és rendszerszervező munkamunkakörben. 1972-től a Széchenyi István Egyetemre illetve jogelődjeiben adjunktusként, majd 1984-től docensként dolgozott. 1988-ban tagja volt a Rektori Tanács mellett működő Informatikai Szakbizottságnak, melynek feladata volt a műszaki informatika szak bevezetésének előkészítése a műszaki felsőoktatásba. Eközben a Széchenyi Egyetemen egy munkacsoport vezetőjeként irányította a műszaki informatika szak bevezetésének előkészítését, az engedélyezéséhez szükséges tantervek és tantárgyi programok elkészítését. Az Informatikai és Villamosmérnöki Fakultás igazgatóhelyetteseként (1989-2004), szakvezetőként (1990-97), az Informatika Tanszék vezetőjeként (1995- 2004) hosszú ideig irányította és felügyelte az informatika szakon folyó munkát. 2005-től 2011-ig a Műszaki Tudományi Kar Dékáni Hivatalát vezette. 1984-ben summa cum laude minősítéssel a BME Közlekedésmérnöki Karán szerzett műszaki doktori címet „Közlekedési információs rendszerek” szaktudományból. Oktatói pályafutása alatt az informatika területéhez tartozó tucatnyi tantárgyat oktatott és készített hozzájuk jegyzetet vagy szerkesztőként vett részt az írásos tananyag elkészítésében. Több mint 20 megbízásos szerződéses kutatási munkát vezetett és tartott belőlük előadást magyarországi, nemzetközi vagy külföldi konferenciákon. A következő társadalmi és tudományos szervezeteknek volt, vagy jelenleg is tagja: McLeod Institute of Simulation Science, EUROSIM Hungarian Simulation Society, Veszprémi Akadémiai Bizottság, Neumann János Számítástudományi Társaság. Pályafutása alatt kapott elismerései: Főigazgatói Dicséret (Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskola 1983), Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetés (1988), Megye Szolgálatáért kitüntetés (2009 és 2014), Magyar Kézilabdázásért Aranyjelvény kitüntetés (2004), Magyar Felsőoktatásért emlékplakett (2009), Pedagógiai Munkáért miniszteri kitüntetés (2013), ProUNIVERSITATE kitüntetés (Széchenyi István Egyetem 2013). Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Járvás László

*1945-ben született Nagykőrösön.
Villamosmérnöki oklevelének száma: 45/1970*

Tanulmányai: 1963-ban a nagykőrösi Arany János Gimnáziumban érettségi bizonyítványt, 1963-tól 1968-ig a BME Villamosmérnöki Kar Híradástechnika szakon 10 sikeres szemesztert végzett, majd 1970-ben okl. villamosmérnöki diplomát kap. 1970-ben megszerezte a BME Villamosmérnöki Karának Mérnök-Tanári szakán az okl. villamosmérnök-tanári diplomát. 1988-ban az ELTE Természettudományi Karán számítástechnika szakos középiskolai tanári oklevelet szerez. Munkahelyei: 1968. szept. 2-án a Nagykőrösi Konzervgyárban üzemmérnökként, 1969-1971-ig üzemeltetési művezető egy alumíniumfóliás csomagoló gépsoron. 1971-1982-ig Toldi Miklós Élelmiszeripari Szakközépiskola és Szakmunkásképző Intézetben gépészeti ismereteket és elektrotechnikát tanít, 1982- 1993-ig ugyanitt igazgatóhelyettesként számítástechnikát és informatikát oktat. 1993-tól nyugdíjaztatásáig mérnök-tanárként dolgozott tovább az iskolában. 2006-ban vonult nyugdíjba. Munkássága során végzett szakmai és oktatási tevékenységek: 1977-1982 között műszaki munkaközösség vezetője. 1976-tól 1980-ig az MTA Pedagógiai Csoportja által irányított kísérletben elemző, gyakorló feladatot látott el. 1990-1994-ben a NAT informatikai alaptantervének kidolgozásában résztvevő tanár. Többször érettségi elnöki tevékenységgel bízták meg. 1973-tól 2002-ig villanyszerelő szakmunkásvizsgák elnökhelyettesi majd elnöki feladatokkal bízták meg a szakmai szervezetek.

Működése során 1976-ban Főhatósági Dicséretben, 1982-ben Oktatási Miniszteri Dicséretben, 1989-ben Kiváló Munkáért Kitüntetésben részesítették.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Józsa Lajos Attila

1944-ben született Kapuváron.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 401/1968

A Villamosenergiaipari Technikumot elvégezve a győri magyar Vagon- és Gépgyárban kezdett el dolgozni, és 1 éves fizikai munka után a gyár ösztöndíjasaként került az egyetemre. Ez a tény jelentősen befolyásolta későbbi életét, hiszen az erősáramú oklevelének megszerzésétől nyugdíjazásáig ott dolgozott különböző szakterületeken és beosztásokban. 1983-ig konstruktórként, majd a gépipari gazdasági mérnöki diploma átvétele után 1990-ig oktatási főosztályvezetőként. 1994-ig személyzeti igazgatóként járult hozzá a gyár sikeres működéséhez. Vezetésével kiemelkedő programok valósultak meg a képzés és az emberi erőforrás fejlesztése területén. 1994-től az energiaellátás és környezetvédelem szakterületét vezette, majd 2000-től a – a Rába Futómű Kft. megalakulásával – ismét személyzeti területre hívták, ahol nyugdíjazásáig igazgatóként tevékenykedett.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Józsa Sándor

1943-ban született Lajosmizsén.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 385/1966

A Bláthy Ottó Erősáramú Technikumban érettségizett 1961-ben. Tanulmányait 1961-től a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának Erősáramú Szakán folytatta, 1966-ban kapott oklevelet. 1966-tól Ikladon az Ipari Műszergyár Gyártmányfejlesztési osztályán háztartási villamos készülékek fejlesztésével foglalkozott. 1971-től a Gödöllői Építőipari Szövetkezetnél villamos hálózatok tervezése és kivitelezése volt a feladata. 1975-től a Taurus Gumiipari Vállalat Beruházási és Gépészeti Igazgatóság osztályvezetője volt 1991-ig. Jelentős vállalatfejlesztési projektek tervezésével és üzembe helyezésével foglalkozott. Akkor valósult meg a teherabroncs gyártás bővítése évi 250.000 db/év-ről 400.000 db/évre. 1991-ben megalapította az INNOTAU Tervező és Fővállalkozási Kft.-t, amelyben a mai napig aktívan részt.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kaffka Károlyné Gödölle Mária

1942-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 378/1968

Középiskolai tanulmányait a Patrona Hungariae Gimnáziumban végezte 1960-ban, kitűnő eredménnyel. Érettségi után az Eötvös Lóránd Tudományegyetemen, majd a Gamma Optikai Műveknél dolgozott. 1963-ban felvételt nyert a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki karára, a Műszer és Szabályozástechnikai szakra, ahol tanulmányai befejezése után, 1968-ban diplomázott. A végzés után a Budapesti Felsőfokú Élelmiszeripari Technikum tanársegédje lett, majd átszervezés után a Kertészeti Egyetemen folytatta munkáját. Oktatói munkája mellett szakmai csereprogramokat szervezett az Egyetem és annak NDK-s partnerei között. Tagja volt a Méréstechnikai Tudományos Egyesület Fiziko-Kémiai szakosztályának és a Mezőgazdasági és Élelmiszeripari Tudományos Egyesületnek. Mindkettő munkájában aktívan részt vett. Tudományos munkájában a borok összetételének NIR vizsgálatát végezte. 1987-től a METRIKA Műszeripari Kereskedelmi Kiszövetkezetben, mint tervező mérnök dolgozott nyugdíjazásáig. 1961-ben férjhez ment dr Kaffka Károlyhoz, 4 gyermekük született, 12 unokája van.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kálmán István

1942-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 806/1967

A Kandó Kálmán Híradás- és Műszeripari Technikum elvégzése után 1960-ban a Telefongyárban kezdett dolgozni elektronikus műszerjavítási, majd célműszer fejlesztési területen. 1966-ban elvégezte a BME Villamosmérnöki Karának Híradástechnikai szakát, ahol 1967-ben kapott villamos-mérnöki oklevelet. 1971-ben Félvezető digitális elektronika szakmérnöki oklevelet szerzett. Eredeti munkahelyén 1991-ig dolgozott műszerfejlesztő mérnökként, később csoportvezetőként, majd méréstechnológia fejlesztési laborvezetőként. Nagy számú célműszert tervezett illetve tervezését irányította, kezdetben a vezetékes átviteltechnikai berendezések gyártásához, később a számítástechnikai modemek gyártásához is. Részt vett a svéd LM Ericsson cég licenceinek honosításában, az angol Membrain cég in-circuit mérőautomatájának üzembe állításában, majd koordinálta a francia SAT cég mérőautomatájának telepítését és bevezetését. Irányításával készült az első telefongyári mérőautomata a Siemens Pegamat rendszer kiváltására és egy félautomata tekercshangoló berendezés, amelynek nem volt külföldi megfelelője. A méréstechnológia fejlesztési munkák során számos újítási javaslatot és két találmányt dolgozott ki. Tervezői munkája mellett 15 évig óraadóként tanított, laboratóriumi gyakorlatokat vezetett a Kandó Kálmán Villamosipari Műszaki Főiskolán elektronikus és digitális áramkörök témakörökben és szakdolgozatok elkészítését segítette konzulensként vagy bírálóként. A kilencvenes évek elején, amikor a Siemens fokozatosan átvette a Telefongyár irányítását, pályát módosított: 1991-ben felkérést kapott a frissen alakult Westel Rádiótelefon Kft.-től (későbbi „0660”) az NMT 450 rendszerű analóg mobiltelefonok országos szervizhálózatának megszervezésére és irányítására, amit azután vezető menedzseri beosztásban végzett nyugdíjasként vonulásaig.

Eredményeinek elismeréséül Kiváló Dolgozó kitüntetést, három ízben Kiváló Ifjú Mérnök címet és az Országos Találmányi Hivataltól a Kiváló Újító kitüntetést kapott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kalmár Zoltán

*1940-ben született Nagykanizsán.
Villamosmérnöki oklevelének száma: 231/1968*

Gimnáziumi érettségi után 1960-ban elektroműszerész szakmunkás vizsgát tett. Abban az időben továbbtanulásra lehetőség nem lévén, a Csepeli Fémmű anyagvizsgáló laborjába nyert technikusként felvételt. Részt vett az akkor ott megalakuló lágy-mágneses anyagok gyártmányfejlesztési- vizsgálati kutatási eszközök megvalósítási munkáiban. 1967-től 3 hazai konzervipar szolgáltatási ágazatában tevékeny részt vállalt az ipar műszerezési munkáiban, részben új műszerek fejlesztésében, kivitelezésében, a gyártás irányításában. Iparági feladatkörként megbízták egy konzervipart szolgáló műszer kalibráló labor kiépítésére és vezetésére. Időközben a BME Villamosmérnöki karán az elektronikus műszer ágazaton 1968-ban villamosmérnöki oklevelet szerez. 1973-ban tudományos munkatársi munkakörben a Méréstechnikai Központi Kutató Laboratóriumban (MKKL), majd a Műszeripari Kutatóintézetben (MIKI) önálló feladatot vállal az elektronikus osztályozó mérlegek fejlesztésében. Munkáiról a hazai műszaki folyóiratokban számol be/pl. Mérés és Automatika, Automatizálás, Technika, stb./ 1978-tól a Konzervipari kutatóintézetben először tudományos titkárként, majd műszaki és kereskedelmi vezetőként működik. Tevékeny részt vállal az intézet műszaki fejlesztési feladataiban, így a paradicsom nyers lé komplex minősítési rendszerének kialakításában, a zöldborsó, a zöldbab objektív minőségi átvételének műszeres ellenőrzésében, fejlesztésében, valamint a hőkezelt csemege uborka ún. objektív minősítési rendszerének kidolgozásában. 1990-ben konzervtechnológusi szakmérnöki, majd minőségügyi mérnöki bizonyítványt szerez a BME szervezésében. 2004-től önálló fejlesztési irodát működtet. Feladva a tulajdonosi jogviszonyát 2016-tól ugyanitt műszaki igazgató.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kántor Miklós

1939-ben született Sümegen.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 57/1969

1957-ben érettségizett a sümegi Kisfaludy Sándor Gimnáziumban. 1959-ben műszerész szakmát szerzett és egy évet dolgozott az Ajkai Erőműben. 1960 és 62 között tényleges katonai szolgálatot teljesített, majd a Bakonyi Bauxitbányánál földalatti villanszerelőként dolgozott. 1963-ban felvételt nyert a Budapesti Műszaki Egyetem Villamos mérnöki karára melyet 1968-ban fejezett be és 1969 márciusában diplomázott. 1968-ban került vissza a Bakonyi Bauxitbánya Vállalathoz Tapolcára. Munkáját a Vállalat központjában kezdte el, a Gépészeti Osztály beosztott mérnökeként. Feladata a vállalat villamos beruházásainak bányahatósági engedélyeztetése volt. Emellett részt vett üzemeltetési feladatok megoldásában is. Középfokon angol nyelvvizsgát szerzett és a vállalat szakirodalmi fordításait is végezte. 1972-ben villamos üzemvezetői megbízást kapott. Feladata a vállalat villamos beruházásainak kivitelezési irányítása volt. A vállalat ebben az időszakban érte el a legmagasabb beruházási szintet, ennek során olyan állami nagyberuházások valósulhattak meg, mint Halimba III. bányaüzem. Ugyancsak feladata volt a cég nagykiterjedésű külszíni bányáinak energia ellátása, transzformátor állomások telepítése. 1984-ben a beruházási munkák jelentős csökkenése miatt újra a Vállalat tapolcai központjában kapott megbízást iparjogvédelmi feladatokkal. 1985-ben Szabadalmi ügyvivői oklevelet szerzett. 1988-ban Innovációs és Iparjogvédelmi szakmérnöki oklevelet szerzett. 1990-ben általános igazgatósi osztályvezetői megbízatást kapott, melybe az iparjogvédelem is bele lett szervezve. Ezt a munkát 1994-ig végezte, amikor a vállalat az általános bányászati recesszió miatt kénytelen volt nyugdíjazni. 1994. december 31-vel ment el nyugdíjba. Nyugdíjas korában széleskörű társadalmi munkát végzett. Négy cikluson keresztül töltötte be Sümeg város alpolgármesteri megbízatását. Egy cikluson keresztül tagja volt a Veszprém Megyei Önkormányzat Közgyűlésének. Szabad idejét a szőlészkedés, a tenisz és az angol nyelvű fordító munkája tette ki. Munkája során számos kitüntetést nyert el. Bányász Szolgálati Érdemérem ezüst fokozatát, Kiváló Dolgozó kitüntetés, Bányamentő Szolgálati Érdemérmét.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kántor Péter

1943-ban született Komáromban.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 307/1968

A diploma megvédése után 1968-tól 1990-ig a HÍRADÁSTECHNIKA Szövetkezet gyártmányfejlesztésén mint fejlesztőmérnök dolgozott. Első éveiben oszcilloszkópok fejlesztése volt a feladata. Több oszcilloszkópot önállóan tervezett. A TV hullámalak monitor, amely több berendezésbe került beépítésre, a brnói nemzetközi vásáron nagydíjat nyert. Laborvezetőként csapatával kapcsolóüzemű tápegységek létrehozásával, szervizműszerek fejlesztésével, léptetőmotorok vezérlésével foglalkozott. Több szolgálati találmány tulajdonosa. 1990-ben meghívták a 4DIMENZIÓ Kft.-be műszaki vezetőnek, ujjlenyomat azonosító berendezés létrehozására. 1993-tól a SONY budapesti hivatalos márkaszervizében dolgozott. 1999-ben megalapította a MINIDISC szervízt, mely 2006-ig működött. 2003 októbere óta nyugdíjas.

Szövetkezeti tagságának 15 éves évfordulóján az IPARI SZÖVETKEZETEK KIVÁLÓ DOLGOZÓJA kitüntetést kapta.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Karancsi Zoltán

*1945-ben született Törökszentmiklóson.
Villamosmérnöki oklevelének száma: 205/1968*

A BME Villamosmérnöki Karának Erősáramú Szakán végzett. Ugyanitt 1969-ben mérnök-tanári oklevelet szerzett. 1968-74 között a Mecseki Szénbányáknál dolgozott, feladata egy új beruházásként megvalósuló nehéz-szuszpenziós durvaszén-mosó üzem villamos és irányítástechnikai rendszereinek tervezése, kivitelezése és üzembe helyezése volt. 1969-től műszaki fejlesztési osztályvezetőnek nevezték ki. 1974-1975 között a MOM Komlói Gyárának főmérnöke. Geodéziai műszerek, számítástechnikai perifériák, fékrendszerek gyártása volt a feladata. 1975-ben Irányítástechnikai szakmérnöki oklevelet szerzett. 1975-97 között a Baranya Megyei Vízművek munkatársa lett előbb fejlesztési főmérnöki, majd vezérigazgatói minőségben. 300 település vízellátásáról, szennyvízgyártásáról és strandüzemeltetéséről gondoskodott. Ezen évek mérnöki tevékenységéhez tartozik a BME Szabályozástechnika Tanszékével közösen a vízi közművek mérés- és irányítástechnika rendszeréhez kapcsolódóan egy komplex jelátviteli és központi vezérlő egység kifejlesztése. Ennek gyártását is végezték hazai és külhoni vízi közmű rendszerekhez. 1978-ban automatika szaktudományból műszaki doktori („Dr. techn.”) címet ért el. 1988-ban a Közgazdaságtudományi Egyetemen Mérnök-szakközgazdász oklevelet kapott. 1998-tól az általa korábban alapított Expertus Mérnöki Iroda tulajdonos ügyvezetője, 2012-től ezzel párhuzamosan a szintén általa alapított VIKÖV (Vízi Közmű Mérnök Iroda) tulajdonos ügyvezetője. A két mérnöki iroda tevékenysége az ország területének jelentős részét behálózza, külföldi megbízások mellett. Publikációinak száma 9, előadásainak száma 27. Egyéb szakmai tevékenységek: 1998-1990 között a VITAF (Vízügyi Távadat-feldolgozó és számítástechnikai együttműködés) elnöke; 1994-1997 között a MAVÍZ (Magyar Vízi Közmű Szövetség) alelnöke, majd elnöke; 1993-tól az MTA Vízellátási és Csatornázási Szakbizottságának közttestületi tagja. Az általa képvisel két mérnöki irodának jelenleg is aktív dolgozója. 1976-ban az MTA fiatal műszakiak pályázatán kiemelt első díjat ért el.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Karczag László

1944-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 163/1968

A diploma megszerzése után 1968-ban a Magyar Geofizikai Intézetben alkalmazták. Egy geoelektromos mérőműszer kivitelezésében vett részt, majd a műszer alkalmazásával egy éven át Mongóliában folytattak vízkutatást. 1970-től az Országos Vezetőképző Intézet számítástechnikai részlegében dolgozott mint rendszerszervező. Közben elvégezte a BME gazdasági mérnöki szakát. 1973-tól Németországban él. Több amerikai vállalat németországi leányvállalatánál dolgozott ipari létesítmények műszerezésében, ipari folyamat-szabályozások megtervezésében és kivitelezésében: Didier Engeneering GmbH, Compac Computer-Automationstechnik GmbH, Taylor Instruments GmbH, Fisher Controls GmbH, Foxboro Deutschland GmbH. Utóbbiaknál vezető állást töltött be. Olajfinomító, műszálgyár, papírgyár, több kémiai és gyógyszergyár számítógépes irányítását tervezte és vezette több európai és tengerentúli országban. Közben 1983-ban doktori címet szerzett a BME-en. Témája egy nem folyamatos üzemű cellulózzgyár automatizálása volt. Tagja volt a Németországi Mérnökök Egyesületének (VOI). Több előadást tartott számítógépes folyamatirányítási témában. A kilencvenes évek elején önálló gazdasági és befektetési tanácsadó vállalkozást alapított. Több sikeres projekt befejezésével e század elején fokozatosan csökkentette szakmai tevékenységét, majd nyugdíjba ment. Azóta félig Spanyolországban, félig Düsseldorfban él.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kárpáti Péter

1945-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 770/1968

A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán 1968-ban, a mérnök-tanári szakon 1969-ben védte meg diplomáját. Orosz, angol és német nyelvtudásának végig fontos szerepe volt pályafutásában. Első munkahelyén a Beloiannis Híradástechnikai Gyár tervező mérnökeként közreműködött az LM Ericsson svéd crossbar telefonközpont-gyártási licenc honosításában. Az LME stockholmi gyárában öthónapos oktatásban vett részt. Az ott szerzett tapasztalatokat crossbar központok gyártásánál, ill. egy magyar nyelvű tervezési kézikönyv összeállításánál hasznosította. 1972-ben a KFKI-ba került, ahol a Mérés-és Számítástechnikai Kutató Intézet (MSZKI) tudományos munkatársaként a TPA számítógép család különböző típusainak bemérésével, üzembehelyezésével, szervizével, részegységek tervezésével foglalkozott. Az MSZKI 1976-ban Indiába küldte egy 3 éves megbízatással. A bombay-i atomkutató központba kiszállított TPAi szatellit rendszer, ill. az ahmedabadi űrkutatási központba kiszállított TPA70 számítógép telepítése, garanciális és garancián túli szervize volt a feladata. 1979-ben visszatért a KFKI-ba, a TPA számítógépek újabb generációinak tervezésére és mérésére. 1988-ban Kelet-Berlinbe küldték ismét többéves feladattal, az ott létesített szervizállomás vezetőjeként az NDK-ba exportált számítógép rendszerek műszaki háttérét másodmagával biztosítandó. A német újraegyesítés után a magyar technológia németországi exportja feleslegessé vált, ezzel a kiküldetése idő előtt véget ért. Hazatérése után a KFKI-ból kivált kisvállalkozásban, a KFKI-DIREKT Kft.-ben kereskedelmi és marketing feladatokat kapott. Köztük kapcsolattartás külföldi beszállítókkal, termékfelelősi teendők, ISO9001 minőségügyi rendszer bevezetése és auditálása, a cég weblapjának kialakítása, részvétel kiállításokon, sikeres EU-s fejlesztési pályázat lebonyolítása, a cég képviselője szakmai szövetségekben.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kelényi Ferenc

1944-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 203/1968

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kemenes János

1945-ben született Újpesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 430/1968

Az Elektroakusztikai Gyar (BEAG) Ismeretközlő Berendezések Főosztályán, ill. Oktatástechnikai Fejlesztési Osztályán dolgozott. Fejlesztőmérnök, egy időben megbízott osztályvezető. 1969-ben villamos mérnök-tanári (281), 1973-ban digitális elektronikai szakmérnöki oklevelet (2526) szerzett. Elsősorban oktatóberendezésekhez digitális vezérléseket fejlesztett. Külföldi szaklapok érdekes híreiből tájékoztató kiadványok részére tömörítéseket készített. Szakterületét hazai és külföldi rendezvényeken, kiállításokon képviselte. Néhány szabadalom részese. Mérnöki munkája mellett oktatási tevékenységet is folytatott. Matematikát tanított, 6 évig a KKMF-n óraadóként mérési gyakorlatokat vezetett. Több szakdolgozat, diplomamunka konzulense volt. A BEAG felszámolásakor 1991-ben munkatársaival megalapította a Magister Elektronikai és Oktatástechnikai Kft-t. 1994-ben adótanácsadói oklevelet (AT-15037) szerzett, több mint 10 évig a Kft ügyvezetője volt. A Kft hangosítási, oktatástechnikai fejlesztéseket, beüzemeléseket végzett, sikeres pályázatokkal részt vett oktatási intézmények taneszköz ellátásában.

Többször kiváló dolgozó kitüntetést kapott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kertész Miklós

1945-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 651/1970

1963-ban érettségizett a Kandó Kálmán Híradás- és Műszeripari Technikumban. A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán tanult tovább. Az egyetem híradástechnikai szakának távközlő ágazatát 1968-ban fejezte be. Első munkahelye az Elektronikus Mérőkészülékek Gyára volt. Itt mechanikus számítógép perifériák illesztő, alkalmanként vezérlő egységének fejlesztését, az első példányok bemérését végezte. 1974-75-ben a Taurus Gumiipari Vállalat létesítendő számítóközpontjának, illetve számítógép hálózatának előkészítő munkáiban dolgozott. 1975 közepétől 1976 őszéig a BM Bűnügyi Technikai Intézetében egy beszerezni tervezett elektronmikroszkóp üzemeltetésére készült, amely végül pénzhiány miatt elodázódott. 1976 őszén az Egyetemi Számítóközpontba ment, amely többszörös átszervezéssel az ELTE számítóközpontjává alakult. Ebben az intézményben tizenhét évet töltött. Ezen idő alatt az ott üzemelő, és idővel cserélődő számítógépek üzemeltetése volt a feladata. A nyolcvanas évek közepétől személyi számítógépek üzemeltetésével, valamivel később az azokból felépülő egyetemi hálózat kiépítésével és üzemeltetésével foglalkozott. 1993 tavaszától a Pénzügyminisztérium személyi számítógépeinek üzemeltetése lett a munkája. Később a kormányzat elektronikus levelező rendszere minisztériumi végpontjának kezelését, majd a kiépülő minisztériumi hálózat üzemeltetését is végezte. 1999 tavaszától a Postabank, később az Erste bank Informatikai Biztonsági Osztályának munkatársa lett. Itt a banki informatikai rendszerek biztonsági beállításaival, az informatikai fejlesztések biztonsági követelményeivel, informatikai biztonsági rendszerek bevezetésére javaslatok kidolgozásával, a beszerzett biztonsági rendszerek beállításával, jelzéseinek értékelésével kellett törődnie. 2005 nyarán nyugaldíjazását kérte.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Prof. Dr. Keviczky László

akadémikus, kutató, egyetemi tanár

1945-ben született Ráckevén.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 383/1968

1968-ban szerzett kitüntetéses diplomát a BME Villamosmérnöki Kara Műszer és Szabályozástechnika szakán. 1970-ben summa cum laude minősítésű egyetemi doktori, 1974-ben kandidátusi, 1980-ban doktori címet szerzett. 1985-től levelező, 1993-tól rendes tagja a Magyar Tudományos Akadémia. 1991-ben lett a Svéd Királyi Mérnök Akadémia, 1995-től a Lengyel Tudományos Akadémia külső tagja. 1968-1986 között a BME Automatizálási Tanszékén dolgozott. 1986-93 között az MTA-SZTAKI igazgatója. 1994-től egyetemi tanár a BME-n. 1993-1999 között az MTA főtitkára, 1999-2005 között az MTA alelnöke. 1999-től az MTA SZTAKI kutató professzora, 2002-től a győri egyetemen is professzor és 2015-ig a Multidiszciplináris Doktori Iskola vezetője. Kiemelkedő iskolateremtő egyéniség. Munkatársaival a hazai ipar különböző területein számos, a számítógépes folyamatirányítást közvetlenül előkészítő folyamat identifikációs és szimulációs feladatot oldott meg, továbbá az adaptív optimális irányítás kísérleti referenciáit hozta létre a cement, üveg és energiaiparban. Ezeket az alkalmazásokat a Pergamon Systems and Control Enciklopédiája útmutató, úttörő alkalmazásokként mutatja be. Nagyszámú közéleti megbízása közül néhány: tagja volt az MTA Elnökségének, az MTA Vezetői Kollégiumának, az OTKA Bizottságnak, az OMFB Tanácsának, a Széchenyi Díj Bizottságnak, a Parlament Kutatási és Innovációs Bizottságának, a MAB Pléniumának, a miniszterelnök Tudomány és Technológiapolitikai Tanácsadó Testületének. Számos meghívásnak eleget téve tartott előadásokat Ausztrál, Japán, USA-beli és európai egyetemeken. Több mint 50 nemzetközi konferencia tudományos programbizottságában volt tag, illetve elnök. Vezető tisztségeket töltött be az IFAC különböző bizottságaiban. Publikációinak száma közel 480, ezekre több mint 1100 független hivatkozás ismert az irodalomban.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kiss Ferenc

1945-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 50/1972

1963-ban a Kandó Kálmán Híradás- és Műszeripari Technikumban szerzett technikus oklevelet. Egyetemi tanulmányait a Budapesti Műszaki Egyetem, Villamosmérnöki kar, Híradástechnika szakán folytatta 1963-tól 1969-ig. 1975 és 1977 között látogatta a Digitális elektronika szakmérnöki szakot. Első munkahelyén, (1969) a Telmes Távközlési Műszergyártó KTSz-ben fejlesztőmérnök beosztásban a következő tevékenységeket végezte: Áramkörök korszerűsítése, új elektronikus áramkörök tervezése, kábelhibahely-mérő készülék tervezése és sávközi szintmérő gyártásba vitele, a Magyar és a Német Posta, valamint a Magyar Államvasutak számára, szelektív hangfrekvenciás mérővevő tervezése, i8080-as processzoron alapuló fejlesztő rendszer gyártásba vitele, tesztelésének kidolgozása, nagy érzékenységű elektronikus szigetelési ellenállásmérő (magyar és NDK igények kielégítésére) „IC-Tester” digitális integrált áramkörök funkcionális vizsgálatára. Közben, 1982-ben megalapította a „Compelektro '80” GMK-t ahol elektronikai, számítástechnikai készülékek fejlesztése, kivitelezése, karbantartása, javítása és szaktanácsadás volt a feladat. 1985-től az oktatás területén tevékenykedett. Az Egressy Gábor Ipari Szakközépiskolában, mérnök-tanár, majd intézményvezető. Feladata villamos szakmai tárgyak oktatása (Elektrotechnika, elektronikus áramkörök, automatika, informatika, műszaki mérések) valamint modul jegyzetek készítése az elektronika és mérés technika oktatásához. 1988 és 90 között, szintén a BME-n, a Társadalomtudományi kar Mérnök-tanári szakán szerzett 'Okleveles villamos szakos mérnök-tanár' végzettséget. 2000-ben alapította az „Eduplan Bt.”-t a szakmai oktatás, műszaki fordítás, szaktanácsadás tevékenységekre. Nyugdíjba vonulása után még óraadóként szakmai tárgyakat oktatott közép fokú oktatási intézményekben 2017-ig.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kisváradai Attila

1943-ban született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 321/1968

1961-ben érettségi bizonyítványt, majd 1963-ban villanszerelői szakmunkás végzettséget szerzett kiváló eredménnyel. Még ebben az évben felvételt nyert a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karára, amelyet 1968-ban jeles eredménnyel elvégzett és mérnöki diplomát szerzett. A diploma megszerzése után a Beloiannisz, későbbi BHG Híradástechnikai Gyárban kezdett dolgozni. Gyakorló mérnökként, majd tervezőmérnökként dolgozott a vállalat „K” gyáregységében, ahol szovjet/orosz tervezésű ATSZK 100/2000 Crossbar típusú telefonközpontokat gyártottak. 1972-75 között a dubnai Egyesített Atomkutató Intézetben (EAI) dolgozott tanácsadó mérnökként az intézet által megrendelt telefonközpont üzembehelyezésén és az orosz személyzet betanításán. 1975-78 között a BHG-ban mérnök-üzemvezetőként dolgozott. 1978-80-ig a Magyar Tudományos Akadémia pályázatát elnyerve tudományos munkavállalóként dolgozott Dubnában az Egyesített Atomkutató Intézetben. Téma: Elektronikus adatgyűjtő (CAMAC) rendszer kiépítése és üzemeltetése a szerpuhovi részecskegyorsító berendezés részecske kölcsönhatást detektáló rendszeréhez. 1980-84 között ismét a BHG-ban dolgozott igazgatóhelyettes főmérnökként. 1984-1990 között ismét az MTA pályázatának keretében a dubnai Egyesített Atomkutató Intézetben dolgozott tudományos munkatársként egy magyar-orosz szakértői csapatban. Téma: számítógép-vezérelt lézeres Fourier mikroszkóp elektronikus rendszerének létrehozása és üzemeltetése. 1990-96 között a BHG Nemzetközi Kapcsolatok főosztály-vezetőjeként, majd a budapesti gyár főmérnökeként dolgozott. 1996-tól a MATÁV Zuglói Távközlési Centrum (TC) lakossági üzletág-vezetője volt. 1998-ban kinevezték az újonnan nyíló Matáv Pontok egyike vezetőjének, ahol 2003-as nyugdíjba vonulásáig dolgozott. Jelenleg családja körében tölti nyugdíjas éveit.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kneiszel Sándor

*1944-ben született Esztergomban.
Villamosmérnöki oklevelének száma: 598/1968*

1968-tól 1971-ig az NDK-ban volt szakmai gyakorlaton államközi szerződés keretében. A Robotron Kiképző Központ Zentral Einheit (ZE) és periféria-egységek tanfolyamai elvégzése után Radebergben a Kombinat Robotronnál dolgozott, mint a Robotron 300 számítógép bevizsgáló, szerviz mérnök. Számítógépek üzembe helyezését, tesztelését és a felhasználók kiképzését végezte. 1971-76-ig a LABOR-MIM Esztergom Kísérleti Műhelyében fejlesztési koordinátor mérnök. Prototípus gyártmányok dokumentációjának ellenőrzése, gyártási technológiájának kidolgozása, célszerszámok tervezése volt a feladata. 1976-1992 – NIMTK, (majd IVI, OKTAV Zrt) regionális számítóközpont vezetője. Irányította az R 20, ill. TPA 11/48-428 számítógépek üzemeltetését, az oktatási és külső felhasználók részére gépidő szolgáltatás biztosítását. E feladata mellett gazdaságpolitikai illetve oktatói (Management képzés OWZ Bayern, München) képzés megszerezésével, tréningvezetőként számítógépes döntési játékok vezetését, programjaik gazdasági szabályzók szerinti átdolgozását, ill. programfejlesztését végezte. 1991-93 feladata OKTÁV Elektronika Kft vezetése, illetve részt vállalt a villamos szakemberek biztonságtechnikai (ÉV, VV, EBF) képzésében is. Közreműködött az OKTÁV Zrt. privatizációs átalakulásában (Munkavállalói Kft ügyvezetője). 1991-1992: Felsőfokú Idegenforgalmi Szakképzést szerzett és megbízást kapott az OKTÁV Zrt Hotel OKTÁV önálló gazdasági egységének igazgatására (1993-2004), ezen túl feladatköréhez tartozott az OKTÁV Zrt beruházási (villamos ellátás, fűtés korszerűsítés, Hotel felújítás...), energia racionalizálási, műszaki fenntartási-ellátási feladatainak irányítása is. Nyugdíjasként 2011-ig folytatta tevékenységét az OKTÁV Zrt-nél.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Knizner István

1945-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 206/1968

1963-ban lett technikus a Villamosenergia-ipari Technikumban és nyert felvételt a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának Erősáramú Szakára, Villamos Művek ágazatra. 1968-ban Népköztársasági Ösztöndíjjal végzett. A Gyöngyösi (későbbi nevén: Gagarin) Hő-erőműben helyezkedett el üzemmérnöknek, később önálló mérnök lett. Több erőmű-üzemeltetési témájú cikke jelent meg a szaksajtóban, az I. Energetikai és Kőolajipari Konferencián előadásával első díjat, a Szakdolgozatok Országos Pályázatán a szinkron generátorok aszinkron üzem módjáról írt dolgozatával második díjat nyert. 1976-tól a Paksi Atomerőmű Vállalat villamos osztályvezetője. 1980-ban személyes okokból el kellett hagynia nemcsak az atomerőművet, de az egész villamos-energia iparágat is. Az Országos Tervhivatal főmunkatársa lett, az intézmény 1990-es megszűnésekor tanácsos, a Közgazdasági Főcsoport ipari osztályvezetője. Ezt követően tanácsos, osztályvezető-helyettes a Pénzügyminisztériumban. Az Antall-kormány alatt a Magyar Villamos Művek Rt. majd a Budapesti Elektromos Művek Rt. Igazgatóságainak tagja. 1992-től pénzügyi igazgató, majd az EXPO lemondásáig főigazgató a Világkiállítási Programirodán. 1995-ben a Kormánybiztosi Iroda főigazgatója. Később ingatlangazdálkodási főosztályvezető a Kincstári Vagyoni Igazgatóságon, majd 2000-től 2006. évi nyugdíjazásáig a KIVING Ingatlan-gazdálkodó és Beruházás Szervező állami cég vezérigazgatója. 1999-ben másod-diplomát szerzett nemzetközi ingatlangazdálkodásból a Budapesti Műszaki Egyetem és a francia ESSEC magánegyetem közös szervezésében. 1968 óta a Magyar Elektrotechnikai Egyesület tagja, volt Vásárdíj Bizottsági elnök, Energiagazdálkodási Bizottsági tag, érin-tésvédelmi tanfolyam oktató.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kopasz Dénes

1944-ben született Sándorfalván.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 207/1968

Kopasz Dénes a villamosmérnöki oklevél átvétele után 1968. augusztusától a Délmagyarországi Áramszolgáltató Vállalat (DÉMÁSZ) és jogutódjai munkatársa lett egészen 2006. évi nyugdíjazásáig. Ezalatt három különböző munkakörben tevékenykedett. Elsőként a DÉMÁSZ üzemviteli szervezetében a kisfeszültségű hálózatok fenntartását és az áramszolgáltatás minőségét javító fejlesztéseket koordinálta beosztott mérnökként. 1972-től a DÉMÁSZ Beruházási Osztályán a délkelet Magyarország főelosztó hálózati (120 kV-os távvezetékek és 120kV/középfeszültségű állomások) fejlesztésének műszaki ellenőre volt. 1979-ben egy féléves ESzR számítógép üzemeltetési és szerviz tanfolyamon vett részt. Ettől kezdve a DÉMÁSZ számítóközpontjában a központi számítógépek műszaki kiszolgálása volt a feladata. Ehhez tartozott a biztonsági szünetmentes áramellátás, a géptermi klíma biztosítása, a központi számítógép karbantartása és szerviz kiszolgálása, esetenként javítása is. 1989-ig az ESzR számítógép-család tagjai működtek a központban. Az első számítógépek igen kis kapacitású, ferritgyűrűs központi memóriájának bővítésére, ill. kiváltására munkatársaival kidolgoztak és megépítettek egy integrált áramkörökből álló központi memória modult. Ezt több hazai számítóközpontban sikerrel alkalmazták. 1989 után az import korlátozások fokozatos feloldásával lehetővé vált IBM számítógépek alkalmazása, egyre nagyobb teret kaptak a személyi számítógépek és a számítógép hálózatok. Ez a fejlődés új és új feladatokat jelentett. 2006-ban ebből az önálló csoportvezetői munkakörből vonult nyugdíjba. A Magyar Elektrotechnikai Egyesület szegedi szervezetének tagja jelenleg is.

Közreműködött a solti 2 MW-os középhullámú rádióadó villamosenergia ellátásának kiépítésében. Ezért a munkájáért a Kossuth rádió új adójának 1976. évi átadásakor miniszteri dicséretet kapott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Koren István

1945-ben született Szentendrén.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 324/1968

1968-ban kezdett az Elektromechanika Vállalatnál fejlesztő mérnökként. Részt vett az első budapesti színes TV adó fejlesztésében, az I sávú TV adó átalakításában. 1971-től a Posta Rádió és Televízió Műszaki Igazgatóságon, a hazai színes TV és a TV átjátszó hálózat fejlesztésében vett részt Koren István csoportvezetőként. Feladata volt az Igazgatóság közép-távú állóeszköz fejlesztési terveinek kidolgozása. 1973-ban megszerezte Ipari mérnök-közgazdász diplomáját. 1978-tól a Posta Kísérleti Intézetben, a TV és URH műsorszórási adások másodlagos felhasználásának lehetőségeit kutatta. Jelentős szerepe volt a Teletext és a Közlekedési Információs rádióadások bevezetésében. A Posta Kísérleti Közleményekben publikált és előadásokat tartott a Közlekedéstudományi Intézetben. 1980-tól a Magyar Szénhidrogénipari Kutató-Fejlesztő Intézetben osztályvezetőként számítógép-vezérelt mérőrendszerek fejlesztését irányította. 1985-től a Tudományszervezési és Informatikai Intézetben Számítástechnikai Főosztályvezetőként az Iskola számítógépprogram szervezését és lebonyolítását irányította. Részt vett az Intézet KGST programjaiban, több szakbizottsági ülésen a Magyar Népköztársaság képviselőjeként. 1993-tól a General Electric Lighting Tungstram Rt munkatársaként előbb mint helyi, majd mint európai IT manager felelős volt a GE Lighting Europe IT eszközeinek és telekom hálózatának működésért és fejlesztéséért. 1997-től az Answare Kft ügyvezető igazgatójaként irányította a Sulnet program végrehajtását, több országos projekt hálózatos lebonyolítását. Megszerezte a Certified Information Systems Auditor minősítést 2005-ben egészségi okokból visszavonult. Nyugállományban szakértőként részt vett országos IT projektek auditálásában.

Munkáját 1996-ban „Manager Award” elismeréssel jutalmazták.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kovács Antal

1945-ben született Letenyén.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 496/1968

Szabadúszóként kezdett dolgozni első (és egyben utolsó) munkahelyén, a Délzalai Víz-és Csatornamű vállalatnál, 1968.szeptember 1-én gyakorló mérnökként. Fél évvel később megbízott szolgáltatási osztályvezető, energetikus, majd egy év múlva osztályvezetője a víz és csatornaszolgáltatásnak. 1974-ben megbízott főmérnök, majd 1975 január 1-től főmérnök 1976 május 1-ig. Ettől kezdődően igazgatója, majd a jogutód a Délzalai Víz-és Csatornamű ZRt-nek vezérigazgatója nyugdíjba vonulásáig, 2007. december 31-ig. Nagykánizsán kívül több mint 80 kisebb-nagyobb dél zalai település vízellátása, csatornázása, szennyvíztisztítása, fürdőszolgáltatása beruházási, üzemeltetési, műszaki fejlesztési feladatainak irányítása a munkája lényege. A rendszerváltozás során az állami közművagyonból önkormányzati tulajdonba átadott vagyon megtartása és bővítése a cége fontos feladata. Egyike az ország 33 állami közműcége közül a szabályosan átalakult és törvényesen működő közüzemi részvénytársaságának. Az 1965 szeptemberében megnyitott zalakarosi fürdő üzemeltetője, részben beruházója 1990-ig a cége. (elismert gyógyvíz, 1980-tól gyógyfürdő). Az ellátási területen a lakossági vízszolgáltatás 56%-os ellátási mutatója a 90-es évek elejére 100%-ra nőtt. A szennyvíz üzemeltetés és tisztítás területén az ellátottsági mutató, az országos átlagot jelentősen meghaladva, 90%-ra emelkedett. Másfél évtizedig elnökségi tagja, társelnöke a Víz és Csatornaművek Szakmai Szövetségének. Az ágazati szakmai tudományos társaságban, a Magyar Hidrológiai Társaságban folyamatosan tevékenykedett. 2000-ben a Nagykánizsai Kereskedelmi és Iparkamara elnökévé választották, 2006-tól a kamara tiszteletbeli elnöke.

Több kitüntetés birtokosa: több ízben ágazati, szakmai Kiváló Dolgozó, Munka Érdemrend ezüst fokozata, Vásárhelyi Pál Díj.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kovács József

1944-ben született Bágyogszováton.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 166/1968

Első munkahelyén 1968-1971-ig 3 éves szerződés keretében a radebergi Robotron Kombinát tesztmérnökeként a Robotron 300 típusú számítógépek beüzemelésével foglalkozott. Munkaszerződésének lejártá után a győri Rába Magyar Vagon és Gépgyár nagyvállalatnál helyezkedett el. Itt kezdetben üzemvezetőként a létesítendő nagygépes adatfeldolgozó számítóközpont tervezésében, megvalósításában és üzemeltetésében vett részt. Feladatkörébe tartozott a nagyvállalat többszáz darabból álló irodagép-állományának fejlesztése és szervizelésének irányítása is. Munkája során kapcsolatba került a cég motor- és futóműgyártó részlegének munkájával. Több újítást valósított meg a gyártósori mérésellenőrzési rendszerek, ívkemence szabályozások, légtechnikai szabályozók stb. terén. 1982-ben a BME Villamosmérnöki Karán adat-és távközlési szakmérnöki oklevelet szerzett (oklevél száma: 6971). Hardware-fejlesztési osztályvezetőként a törzs gyáron belül, illetve a dunántúli telephelyek között létesítendő több száz terminálos számítógép-hálózat tervezésében vett részt és irányította a megvalósítási munkálatokat. Egyedi adatátviteli hibaránymérő rendszert tervezett a bérelt postai vonalakon modemes kapcsolattal üzemelő terminál hálózat átviteli paramétereinek gyorsesztesztelésére. 2000-től nyugdíjazásáig gyár-egység-vezetőként a Rába Kísérleti Gyáregység munkáját irányította. Itt munkatársaival a Rába által gyártott és a világ számos országába szállított termékek (futóművek, fékrendszerek, kötőelemek) élettartam- és zajvizsgálatát, ezt követően a mérési eredmények laboratóriumi és számítógépes elemzését végezték. Személyes felelősséggel tartozott a mérési eredmények jegyzőkönyvi dokumentációjának hitelességéért, valamint a vevői visszajelzések gyártmányfejlesztői részleggel közös elemzéséért.

Több alkalommal kapott „Kiváló Újító” kitüntetést, klímatechnikai újításaiból pedig szolgálati találmány született. Teszterét az Innováció 91 Magyar Találmányi Kiállításon pályaműként elismerő oklevéllel jutalmazták és alapdíjban részesült.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kovács Tamás

1944-ben született Diósgyőrben.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 363/1968

Az ÉMÁSZ ösztöndíjasaként kap diplomát 1968-ban, 1972-ig hálózatépítési, -tervezési tevékenységet folytat. A szgép bevezetéséhez párhuzamos felkészülést folytat: 1970-73 inf.-i rendszerszervezői oklevél, 1974 Minszk ESZR-1020 szgépek r.technikája oklevél, 1979-1980-ban Sz.fehérvár a Mikroprocesszoros szgépek r.technikája oklevél, 1990 Ontario Hydro: Strukturált tervezés és programozás (világbanki projekt). Operációs-, alkalmazási rendszer programozójaként, r.tervezőként dolgozik a mainframe technológia bevezetésében, a kifizetői- és teljesítménydíjas számlázási rendszerekben. 1975-1980 között irányítja szervezési és fejlesztési csoportvezetőként: az IBM-PC-k alkalmazását az üg. majd kirendeltségi szinteken, illetve hálózati technológiák bevezetése révén egységes hálózattá integrálását, a PDA gépek alkalmazásával a mérőleolvasási- és adattovábbítási rendszer átalakítását. Az Ontario Hydro szakmai vezetésével az iparági anyaggazd.-i, ill. az egységes áramszámlázási rendszer tervezésében vett részt. MIR-FAB- és a korszerű Díjbeszedési Rendszerek tervezési munkáit vezeti. VVJR rendszer iparági kidolgozásában is részt vesz. 1992-ben az ÉMÁSZ Rt.-vé alakításakor az Informatikai Fejl. Oszt. vezetője lesz; elkészül az integrált pénzügyi rendszer, elkezdődik a GIS, az SAP bevezetése, ADABAS adatbázis-kezelővel megújul az anyaggazdálkodás. 1995-1999 az RWE-Enbw által privatizált cég informatikai főosztv.-ként részese az ISC-Hungária Kft. létrehozásának. 2000-től ennek Alkalmazásfejlesztési-, majd IT-security(2002) Divízió menedzsere. 2002-ben részesedést, 2005-ben teljes tulajdont szerez az IBM; megalakul az IBM-ISC Hungary Kft., amelyben 2006 végéig, nyugdíjazásáig dolgozik. Informatikai oktatási tevékenységei: 1978-79 Földes Gimnázium Miskolc, 1981-85 Nemzetközi SZÁMOK külső előadó, 1995-1998 Miskolci Egyetem diplomaterv bírálatok, államvizsgáztatás, előadás Alkalmazási rendszerek fejlődéstana címen. A nevéhez több újítás, szabadalom és szerzői jogvédelem alá eső szoftver fűződik. A legjelentősebb a Mérők változó időközű újrahitelesítése. Kitüntetései: vállalati Kiváló Dolgozó 1975, 1983; Kiváló Munkáért Miniszteri kitüntetés 1979, ISC-díj 2001. Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kovács Tamás

1945-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 787/1968

1963-ban érettségizett Nagykanizsán a Landler Jenő Gimnáziumban. Villamosmérnöki diplomáját a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának Híradástechnikai szakán 1968-ban szerezte. 1968. szeptembertől az Orion Rádió és Villamossági Vállalatnál a mikrohullámú profil dolgozója lett, ahol technológusként a 8 GHz-es mikrohullámú berendezések gyártásba vitelével kapcsolatos feladatokat végzett. 1973-tól átkerült a számítástechnikai profil területére, ahol adatátviteli modemek gyártástechnologizálását, majd fejlesztését végezte. Később távadat feldolgozó berendezések, display-ok számítógépes végmérésével kapcsolatos technológizálási és programfejlesztési munkáit végezte csoportvezetőként. 1981-től a speciál profil területére került. 1982-től a technológiai osztály vezetője lett, ahol a troposzférikus hírközlő berendezések honosítási, gyártástervezési feladatait irányította. 1985-től fejlesztési osztályvezetőként új berendezések fejlesztési, honosítási feladatait vezette. 1989-től egyéni és kisközösségi műholdvevő berendezések fejlesztési munkáit irányította. 1992. szeptemberétől a MATÁV Rt. Helyközi Távközlési Igazgatóságra került. Itt digitális mikrohullámú gerinchálózatok beruházásával kapcsolatos szervezési, átvételi és üzemeltetési feladatokat végzett műszaki előadóként. Később az Üzemviteli Igazgatóságon, majd a Hálózatiirányítási Igazgatóságon vezeték nélküli rendszerek üzemeltetési feladatokat és egyéb távközlési rendszerekkel kapcsolatos szervezési és ügyintézői feladatokat végzett. 1973. óta családos, három gyermekes apa, gyermekeit egyetemi szinten taníttatta. 2005-ben nyugdíjba vonult.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kóvári Miklós

1944-ben született Nyíregyházán.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 79/1969

1968-tól 2000-ig a Magyar Televízió Műszaki Igazgatóságán üzemviteli területen kezdetben beosztott mérnök, kép-és hangmérnök, majd csoportvezető mérnök, osztályvezető, főosztályvezető beosztásban dolgozott. Filmes-mágneses rögzítés területen számos televíziós műsor, TV játék, hazai-, nemzetközi-, sport- és kulturális közvetítésén, politikai esemény felvételén vett részt. 1972-től kezdett tanítani a Bolyai János Szakközépiskolában óraadó tanárként, a Rádió és televízió technika című tantárgyat oktatta 1976-ig. A Kandó Kálmán Főiskola Pedagógia Tanszékén 1980-tól a mérnök-tanár képzésével módszertani oktató 1995-ig. A televíziós mesterségek című tantárgy oktatója 2004-től 2015-ig a Budapesti Kommunikációs Főiskolán. 1984-ben megalapította a Label-84 Kft. jogelődjét, amely laboratóriumi elektronikus berendezések javításával, szervizelésével foglalkozott, majd produceri irodaként televíziós műsorgyártással. 2015-ig a cég ügyvezető igazgatója volt. 2002-től a Zugló TV Kft. ügyvezetője, valamint a Zugló TV stúdióvezetője. Munkatársaival a XIV. kerület életét bemutató közszolgálati műsorokat készít, melyeket kábeltelevízión és internetes szolgáltatáson keresztül követhetnek a nézők.

Munkájáért több alkalommal Nívódíjban, Kiváló Munkáért elismerésben részesült továbbá megkapta a Magyar Televízió Kiváló dolgozója valamint a Szocialista Kultúráért díjat.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Krajner István

1940-ben született Szarvason.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 257/1968

Két éves sorkatonai szolgálata alatt a Honvéd Folyami Flottilla híradó műhelyének munkavezetője volt a Puskás Tivadar Távközlési Technikumi végzettségével. A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának Híradástechnikai Szakán, az esti tagozaton szerzett diplomát jeles eredménnyel. Diplomatervét a Híradástechnikai Vállalat Mechanikai Laboratóriuma írta ki, ahol már három éve dolgozott, témája a H-Adcock rövidhullámú iránymérő antennarendszer volt. A továbbiakban is iránymérő rendszerekkel foglalkozott, és csoportja 17 évi kutató-fejlesztő munka eredményeként szabadalomig jutott el. Két fontos ötlete volt a szabadalomban: több csatornás vevőkészülék alkalmazása az iránymérő jel kiértékelésére és a forgó távkeret antennánál a vevőkeretek elhelyezése. A későbbiekben ezeket az elképzeléseket más gyártók is alkalmazták. 1987 szeptemberétől a Magyar Távközlési Vállalathoz került. Először a Posta Kísérleti Intézetnél üzemmérnöki besorolásban, majd műszaki osztályvezetőként a Mérésügyi Központnál volt. Feladata az osztály munkájának irányítása volt, ami a műszerek szervizelését, beszerzését, a dolgozók továbbképzését és az új típusú műszerek üzembe helyezését jelentette. 1995-ben súlyos autóbalesetet szenvedett Ausztriában, ezért leszázalékolva nyugdíjba került. Nyugdíjas ideje alatt megismerkedett a Magyar Rádióamatőr mozgalommal. Jelenleg is munkájával és szakmai tudásával a rádióamatőr mozgalmat segíti elsősorban a rádió vételtechnika területén valamint a mérés technika területén. Élete során, ha rövid ideig is, de dolgozott a József Távbeszélő Üzemben, a Magyar Távíratok Műszaki Osztályán, a Híradástechnikai Vállalatnál és a Műszeripari Kutató Intézetnél.

Munkája során kétszer kapott kiváló dolgozói kitüntetést és többször pénzjutalmat a jól végzett munkájáért.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ladányi-Turóczy Béla

*1945-ben született Hornban (Németország).
Villamosmérnöki oklevelének száma: 342/1968*

1968-ban a BME Villamosmérnöki Karán szerzett diplomát. 1969-ben a BME Villamosmérnöki Karának Mérnök-Tanár szakán szerzett diplomát (457/1969). 1968 és 1975 között az Elektromechanikai Vállalat Antenna Laboratóriumában fejlesztőmérnök, majd laborvezető. Részt vett az országos TV és URH gerinchálózat antennarendszereinek tervezésében, telepítésében és beindításában. 1969-ben részt vett az első magyar színes TV antennarendszerének telepítésében és bemérésében. 1973 és 1974 között a 2x250 kW-os jászágói RH rádióállomás antennarendszereinek bemérését vezette. 1972 és 1974 között villamosmérnök matematikus szakmérnöki tanulmányokat folytatott. 1975 és 1993 között a Finommechanikai Vállalatnál fejlesztőmérnök, laborvezető majd osztályvezető. 1976-ban angol felsőfokú nyelvvizsgát tett. 1983-ban orosz középfokú nyelvvizsgát tett. Legfontosabb fejlesztési eredményei: félmerev alumínium hullámvezetők 4,6,8 és 13 GHz-es frekvenciasávra, műholdvevő antennák, VSAT antennák, szektor antennák (Antenna Mikro az OMK-ban). Troposzférikus rádióberendezéshez szükséges mikrohullámú egységek honosításának és továbbfejlesztésének irányítása, széles sávú zavaró- és felderítő rendszerekhez antennák. 1993-tól kezdve a Grante Zrt. fejlesztési igazgatója. Legfontosabb fejlesztési eredményei: antenna családok az 1,3 GHz 90 GHz tartományban, standard, grid és high performance típusok pont-pont összeköttetésekhez, pont több pont rendszerekhez szektor- és körsugárzó antennák. Passzív mikrohullámú elemek (polarizációváltók, hibridek, több- rádiós szerelvények), mérőrendszerek szabadtéri összeköttetések szimulálásához, időjárás radar antennarendszerek, bázisállomások álcázásához zsalugáter rendszerek. Kétsávós high performance antennák. Passzív mikrohullámú elemek méréstechnikájának kidolgozása. Előadásokat, valamint posztereket tartott magyar- és nemzetközi mikrohullámú konferenciákon. Tíz szabadalma van. Szakmérnököket tanított a Budapesti Műszaki Egyetemen, műszaki cikkeket és könyveket fordított angolról magyarra.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Laki Ferenc István

1943-ban született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 424/1968

1961-től 1963-ig technikus a székesfehérvári Villamossági és Televízió gyárban. Az induló tranzistoros rádiók gyártásában vett részt. 1968-ban diplomázott a BME Villamosmérnöki Kar Híradástechnika Szakon. 1968-tól 1971-ig a dunaujvárosi Dunai Vasmű alkalmazottja. Részt vett a Hengerművek elektronikai korszerűsítésében, a dolgozók oktatásában. Számítógép üzemeltetői kiképzésben vett részt (MTA, angol nyelvű). Félállásban a Nehézipari Műszaki Egyetem Kohó és Fémalakítási Karán óraadó és gyakorlatvezető (automatika, fizika). 1971-től 1992-ig a székesfehérvári Videoton Elektronikai Vállalat Számítástechnikai Gyár dolgozója. Munkája során részt vett a gyár összes számítógép rendszerének bemérési és integrálási tevékenységében üzemvezetőként (1010B, R10, R12, VT20, VT20A, VT50/70, Real Time rendszerek, RPT50/70). A Fejér-megyei Műszaki Élet számítástechnikai rovatvezetője és az NJSzT megyei vezetőségének tagja. 1992-től 2004-ig a Videoton Informatika Kft alkalmazottja. Az Orvosi Projektben dolgozott mint szoftverfejlesztő és felhasználói oktató, majd projektvezető (házi orvosi, bőrgyógyászati és egyéb programok). A későbbiekben termelésvezető, majd technológiai fejlesztésvezető volt. A kft bérnyújtási tevékenységének minden fázisát irányította: az árajánlat adástól a gyártási technológia kialakítása, megvalósítása, termékek tesztelése, teszterek tervezése és gyártása feladatai közé tartoztak. A megrendelők főleg nagy cégek voltak: GE, Alstom, Grundfos, Elektrolux, stb. Nyugdíjasként 2004-től 2007-ig a Videoton Electronic Assembly Services alkalmazottja. A kis sorozatok műszaki és tesztmérnökség vezetője. Ugyanazokat a tevékenységeket végezte, mint előző munkahelyén.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Lieli György

1939-ben született Mohácson.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 577/1968

Szülővárosában érettségizett kitűnő eredménnyel, majd Budapesten elektroműszerész szakmunkás-bizonyítványt szerzett. A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán, az esti tagozaton, a Műszer- és Szabályozástechnikai Szakon, a Mérés- és Szabályozástechnikai Ágazaton 1968-ban sikeresen államvizsgázott. Teljes szakmai pályafutása a GANZ Kapcsoló- és Készülékgyártó Kft.-hez, illetve annak jogelődjeihez kötődik. Kezdetben műszerészként, majd különböző műszaki beosztásokban dolgozott. A gyárban 1967-ben létesült Villamos Laboratórium labormérnöke, majd annak vezetője lett, ahol fejlesztési vizsgálatokkal és a mérés technikai módszerek kidolgozásával foglalkozott. Innen került a Fejlesztési Főosztályra, majd nyugdíjazása előtt termékfelelősi beosztásba. Jelenleg is ezt a munkakört látja el. Több féléven át a BME Villamosmérnöki Kar Nagyfeszültségű Technika és Készülék Tanszékén, valamint a Kandó Kálmán Főiskolán mérésvezető tanársegédként működött. A fiatal mérnökök indulását konzultációkkal, diplomaterv-bírálatokkal segítette. Több szakfolyóiratban (Elektrotechnika, Elektroinstallateur, Villanszerelők Lapja, stb.) jelentek meg cikkei, villamos gyártmányok alkalmazástechnikai kérdéseiről, valamint szabványosítási témákban. Társszerzője a már hét kiadást megért Épületvillamosság című szakkönyvnek. Másfél évtizeden át titkára volt az „Interelektro” nemzetközi műszaki-tudományos és gazdasági együttműködési szervezet kiefeszültségű készülékekkel foglalkozó munkacsoportja hazai tagozatának. Orosz nyelvből középfokú vizsgát tett, az angol nyelvet részlegesen ismeri. A Magyar Elektrotechnikai Egyesületnek 55 éve tagja, 23 évig a Villamos Gép-, Készülék és Berendezés Szakosztály titkára volt. Itt és több szakiskolában tartott előadásokat.

A Magyar Elektrotechnikai Egyesület Liska-díjban és Straub-díjban részesítette.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Litkey István László

1943-ban született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 777/1968

1969-ben, diploma védés után az EMG digitális laboratóriumában kezdte el mérnöki pályafutását, mivel az első automatika szakon végzett. Ott tervezték és építették az EMG 830 nevű, ú.n. második generációs tranzistoros felépítésű (microcard) számítógépet. Itt a háttértárostályra került, ahol a mágnesszalagos, mágneslemezes (MD 17, FEX -3) illetékesen dolgozott. Rövidesen a harmadik generációs (integrált áramkörös) EMG 840 névre hallgató számítógép is elkészült, amelyhez szintén mágnesszalagos egység illesztését tervezte. Kormány szintű döntés végett ezzel be is fejeződött az EMG-ben a számítógép-fejlesztés és -gyártás. Megszületett az ESZR. Sok kolléga elhagyta az EMG-t, köztük ő is. Átmenetileg a VILATI-nál helyezkedett el szoftveresként, majd 1977-től az SZKI dolgozója lett. Ott távadat-feldolgozással foglalkozott. A '80-as évek elején megjelentek a PC-k. Átkerült az SZKI leányvállalatához, ahol PC-hez asztali mágnesszalag-egység illesztésével foglalkozott. Ez volt az utolsó mérnöki munkája, mert 1988-ban felesége külföldi munkavállalása révén Finnországba költözött, ahol jelenleg is él. Ott olyan státuszba sorolták, amely csak ideiglenes tartózkodási engedélyt biztosított, de munkavállalási engedélyt nem. Így nem tudott elhelyezkedni s csak a felesége irodájában, valamint az ottani követőség, kereskedelmi kirendeltség munkatársait segítette elsajátítani a személyi számítógépek használatát társadalmi munkában. 2000-ben kapta meg az ú.n. „A”- státuszt, amely már munkavállalási engedélyt is jelentett, be ekkor már a szakmája úgy „elhúzott”, mint egy hajó s el is járt az idő felette. Meglehetősen lemaradt a szakmai fejlődésben. Maradt háztartásbeli, hiszen felesége volt a családfenntartó. Pátyolgatta három gyermeküket s később — jelenleg is — az unokáit.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Lohonyai Miklós Mihály

1943-ban született Veszprémben.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 605/1968

Egyetemi tanulmányainak megkezdése előtt Székesfehérváron a VIDEOTON-ban egy év alatt Rádió és Televízió Műszerész végzettséget szerzett, majd egy évig ugyanott, TV készülék végbemérőként dolgozott. Villamosmérnöki tanulmányait végig jeles eredménnyel, Népköztársasági Ösztöndíjasként végezte. Részt vett a dr. Ferencz Csaba által vezetett Rakétatechnikai TDK munkájában. 1968-tól az EMG-ben Sárossy József irányításával az első hazai fejlesztésű számítógép áramköreinek tervezésével és tesztelésével foglalkozott. 1970-től a SZÁMOK első oktató gárdájának tagja. 1971-ben az amerikai CDI európai központjában (Frankfurt am Main) Computer Technology diplomát szerzett. A SZÁMOK-nál táv-adatfeldolgozási témában nemzetközi továbbképző tanfolyamokat szervezett, oktatási segédanyagokat és szakkönyveket írt. UNDP ösztöndíjasként fél éven át a SIEMENS müncheni központjában tanulmányozta szakterületének software megoldásait. Három éven át a KSH Információ Elektronika c. szakfolyóiratának szerkesztője volt. Közben részt vett a BME Digitális Rendszertervező Szakmérnök továbbképzésében, amelyet kitűnő eredménnyel fejezett be 1980 elején. Az INTERAG Rt. kiküldötteként, 1979 őszétől Münchenben felépítette és ügyvezetőként több mint 6 éven át irányította az SSG Software Service GmbH-t, amely magyar IT cégek és szakemberek bevonásával egyedi szoftver megoldásokat fejlesztett német megrendelők számára. Támogatta az akkor alakult GRt\PHISOFT Gmk. piacra jutását Münchenben, az ArchiCAD név tőle származik. 1989 elején az INTERAG Rt-vel közösen megalapította az ISW Interag Software Kft-t, Az ISW alapításától nyugdíjazásáig, kezdetben társtulajdonosként, majd tulajdonosként 15 éven át vezette a vállalkozást.

Külkereskedelmi munkáját a Minisztertanács Kiváló Munkáért kitüntetéssel ismerte el.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Markó János

1945-ben született Miskén.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 210/1968

1968 és 1985 között a KIPSZER-nél (Könnyűipari Szerelő Vállalat) dolgozott ipari irányítástechnikai rendszerek szerelésén és üzembe helyezésén, szerelésvezetői, majd főmérnöki beosztásban. Ezek papírgyárak, ipari kazántelepek és klímák, cukorgyárak és vegyi üzemek voltak. 1981 és 1984 között Kuvaitban, a 8x300 MW-os Doha-West-i erőmű kazán- és segédüzemi része irányítástechnikai szerelésének létesítményvezetője volt. A Deutsche Babcock alvállalkozójaként végzett munka nemzetközi környezete bőséges szakmai és vezetési tapasztalatokat jelentett számára. A 1985-től az ERŐTERV (Erőmű és Hálózat- Tervező) irányítástechnikai irányító tervezője volt, hagyományos erőművek rekonstrukciójában véve részt. 1992-ben indította el és 2009-ig vezette az ERŐTERV-nél az erőművi gépész technológiákat működtető programozható folyamatirányító berendezések szoftver fejlesztésének tervezési, fejlesztési és üzembe helyezési tevékenységét. Ez a hagyományos erőműveken túlmenően a Paksi Atomerőműre is kiterjedt. 2009-es nyugdíjba vonulása után, 2016-ig az evopro Kft külső munkatársaként, szakértőként támogatta az ott folyó irányítástechnikai tervezési munkát. Ő készítette a budapesti négyes metró állomásai kiszolgáló rendszereinek működését meghatározó funkcióterveket. 1992 és 2011 között, fő állása mellett, külső szakértőként vett részt új, kis- és nagy erőműveink engedélyezési folyamatában az ÁEEF/TMBF/MKEH mellett. Területe a biztonságkritikus funkciók irányítástechnikával megvalósított biztonsági szintjei megfelelőségének vizsgálata volt, kazánok, gőz- és gázturbinák, gázmotorok és segédberendezések érintettségében. Így több, mint 30 erőmű számottevő gyártójának technikáját érintette munkája. (pl. GE, SIEMENS, ALSTOM, ABB, DEUTZ, ROLLS-ROYCE). Szakmai ismeretei, nemzetközi tapasztalata, nyelvtudása sikeresen támogatta tevékenységét.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Megyesi Csaba Sándor

1945-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 642/1968

1969-1989 közt a TKI (Távközlési Kutató Intézet) segédmunkatársa, majd osztályvezetője volt. Részt vett digitális vezetékes átviteltechnikai berendezések kifejlesztésében és gyártásbavitelében a Telefongyár számára. Katonai eszközrendszer készült távközlés megfigyelése és zavarása céljára a VIDEOTON, Mech.Lab., FMV és TKI együttműködésében, ezt a magyar katonai csúcsterméket számos helyre exportálták, még a rendszerváltás után évekkel is érkezett megrendelés tartalék egységre pl. A Bundeswehr-től is. A barátaival alapított ELDEC Gmk. több távközlési műszert fejlesztett az Elektronika Szöv. számára. Részt vett az első magyarországi optikai kábeles vonalszakasz kifejlesztésében. 1989-től 2004-ig a Telefongyár, később Siemens Rt. Magyarország főosztályvezetőjeként, majd fejlesztési igazgatójaként részt vett a rendszerváltás idején lezajlott digitális telefonközpont rendszerválasztó tenderrel kapcsolatos küzdelmekben, melynek eredményeképpen a Siemens a magyar távközlési piac egyik fő szereplője lett, valamelyes gyártást és fejlesztést is allokált az országba. A Fejlesztés müncheni megrendelésre dolgozott, főbb munkái: EWSD digitális telefonközpontok felhasználóspecifikus fejlesztése kb.10 ország számára; xDSL (digital subscriber line) eszközök fejlesztése a nagyvilágban szétszórta 2-3 fejlesztői csoporttal együttműködve. Feladatához tartozott még a magyar (távközlési) piaci „technical sales support” is. A Bay Zoltán Alkalmazott Kutatási Közalapítvány; IKTI (Információ és Kommunikációtechnológiai Intézet) szenior kutatója volt 2005-2011 közt. Az IKTI-t a Fraunhofer IESE-vel való együttműködésre alapították, vezetője dr.Gordos Géza volt. Feladata általános támogatása és az AAL terület vezetése volt. Főbb kutatási területek: ALL (Ambient Assisted Living), Infokommunikáció és közlekedési rendszerek, Forgalommonitorozás, Autonóm jármű részrendszerek. 2011 óta alkalmilag dolgozik különböző hazai és EU H2020 programokhoz kapcsolódó pályázatokban.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Megyesi Csabáné Ribényi Zsuzsa

1944-ben született Pécssett.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 295/1968

1962-ben érettségizett a Szilágyi Erzsébet Leánygimnáziumban. Egy évig dolgozott az EMV-ben mint betanított munkás. 1963-ban felvételt nyert a BME Villamosmérnöki Kar Híradástechnika Szakra, ahol 1968-ban diplomázott. 1968-1971-ig a MOM Elektromos Szerkesztési Osztályán dolgozott, mint fejlesztő mérnök. Számítástechnikai adatbeviteli eszközöket kellett tesztelnie és a gyártásba vitelt ellenőriznie. Egy lyukszalagos adat előkészítő berendezést tervezett és készítette el a gyártási dokumentációját. 1971-ben a VIDEOTON Rt.-be ment dolgozni, mint mérnök üzletkötő. 1972-ben átszervezték a belföldi kereskedelmet és a VIDEOTON Fejlesztési Intézethez került, ahol szintén mérnök-üzletkötőként dolgozott, további átszervezés után a 1988-ban a VIDEOTON COMPUTER Leány Vállalathoz került, ahol a Kereskedelmi Osztály vezetésével bízták meg. Feladata volt a hazai számítástechnikai igények felmérése, fejlesztési igények egyeztetése a fejlesztőkkel és a gyártással, az éves gyártási terveket elkészíteni, rendszeresen egyeztetni a gyártással és a felhasználókkal, a vidéki Vevőszolgálati egységekkel egyeztetni a szállítással kapcsolatos problémákat és a rendszerek telepítése után felmerülő esetleges módosítási igények kezelése, garanciális idő alatt és után a felhasználók problémáinak megoldása. 1991. őszén gyakorlatilag a VIDEOTON ilyen formában megszűnt, így a TUDORG Informatikai és Szervezési Vállalathoz ment, szintén mérnök-üzletkötőnek, majd 1992.márciusában a MICROSYSTEM Rt.-hez ment, ahol a viszonteladókkal kellett foglalkoznia. 1993 januártól a Dataplan Rt.-hez ment, ahol a Minta terem vezetője volt. Ott is számítástechnikai eszközök értékesítésével foglalkozott. 1995. januártól a HRP Hungary Kft-be ment dolgozni. Az Ügyfélszolgálat vezetője volt. Számítástechnikai nagykereskedelmi cég, az egész ország területéről érkező számítástechnikai igényeket kellett kiszolgálnia. Itt dolgozott 2009. júliusáig, amikor nyugdíjba ment.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Mező Miklós

1943-ban született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 354/1968

Pályakezdőként a Telefongyár vasútbiztosító gyáregységében üzemmérnökként dolgozott, ahol a 75 és a 125 Hz-s szűrők gyártásában vett részt. 1971-ben csatlakozott a Számítástechnikai Koordinációs Intézethez, ahol a Hardware Rendszertechnika Labor munkatársaként részt vett az R10, és R15 számítógépek fejlesztésében. Feladata az R10 számítógép ESzR csatorna-adaptere hardware részének fejlesztése volt, majd az R15 számítógép utasítás-feldolgozó processzora műszaki tervének elkészítésével és a fejlesztési munkák összehangolásával foglalkozott. 1980-tól a Számki-Számalk Módszertani Főosztályának vezetőjeként a vállalatgazdálkodási alkalmazások területén dolgozott. A MAS-M és a MAS-MCS angol programcsomagokat honosították és telepítették. A MAS-M a PDP-kompatibilis MSzR minigépek, a MAS-MCS az IBM 360/370-es gépek alkalmazása volt. 1983-ban csatlakozott a Műszertechnika Kisszövetkezethez, ahol a cég személyi számítógépeivel kapcsolatos vevőszolgálatot vezette. 1985-től a KFKI-hoz tartozó IBISZ Kft. munkatársaként az újonnan alakult bankok informatikai rendszerének fejlesztésével foglalkozott. Az ír Bankmaster és Branchpower programcsomagok honosítása, az egyes bankok igényeihez való adaptálása és a felhasználók betanítása volt a feladata. 1995-től 2015-ig a Budapest Bank számlavezető rendszerének kialakításában, bevezetésében, majd folyamatos továbbfejlesztésében vett részt rendszerszervezőként.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Mihálka Szabolcs

1943-ban született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 285/1968

A Villamos Automatika Intézet (VILATI) ösztöndíjasa volt, mérnöki tevékenységét ott kezdte. Simonyi Károly professzor kezdeményezésére 1963-ban a BME-n a mérnökképzéssel egyidőben, a nappali képzéssel párhuzamosan műszaki tanárképzés is indult, így 1969-ben villamosmérnök- tanári diplomát is szerzett. Ennek birtokában lehetősége nyílt a mérnöki munka mellett oktatási tevékenységre is a Kandó Kálmán Műszaki Főiskolán. A VILATI-ban az Automatizálási Főosztályon különböző feladatokban (MÁV- projektek, katonai témák) vett részt mint tervező-fejlesztő mérnök. Később a központi termelésirányításban töltött be közép-vezetői állást. A nem kimondottan mérnöki feladatok ellátásához egyre inkább szüksége lett gazdasági ismeretekre is, ezért részt vett a BME szakmérnöki képzésén, ahol 1986-ban szerzett villamosmérnök-szervezői diplomát. 1985-ben a cég marketing osztályának vezetőjévé nevezték ki. 1988-ban egy, Magyarországon már termékeivel jelen levő német cég, a Balluff GmbH felkérte a képviseleti tevékenységre. Feladata volt a direkt (nem külkereskedelmi vállalatok általi) eladás megszervezése volt. Miután a német cég a termékek előállítására létrehozott egy vegyesvállalatot, ennek lett a kereskedelmi igazgatója nyugdíjba vonulásáig, 2009-ig.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Mihályi Zoltán

1945-ben született Győrben.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 286/1968

Mihályi Zoltán 1968-ban szerezte meg a villamosmérnöki diplomáját a Híradástechnika Szakon. Ezt követően a Villamos Berendezés és Készülék Művek Fejlesztési Intézetében kezdett dolgozni gyakornokként, majd tervező mérnökként. Először elektronikus kijelzők tervezésével, majd ezek tesztelésével és beüzemelésével foglalkozott. Ezt követően magasraktári felrakógépek vezérlésének tervezésével és gyártóművi tesztelésével foglalkozott. Ezek a feladatok digitálistechikai és analóg vezérlő áramkörök tervezését és tesztelését jelentették. A berendezések gyártása a Villamos Berendezés és Készülék Művek egyik gyáregységében valósult meg. Ekkor jelentek meg a kereskedelmi forgalomban is a digitális, majd rövidesen utána az analóg integrált áramkörök is. 1979-től 1982-ig államközi megállapodás alapján a KGST államok dubnai Egyesített Atommagkutató Intézetében (EAI) dolgozott tervező villamosmérnökként. Analóg és digitális áramköröket tervezett és tesztelt nemzetközi csapatban részecske kutatásokat végző fizikusok számára. Fő feladata volt a részecske három dimenziós pályájának meghatározása. Hazatérte után különböző technológiák korszerűsítésével, pótlólagos automatizálásával foglalkozott. 1990-96 között egy S-7 fős kis kft ügyvezetője volt. Elsősorban élelmiszeripari és mezőgazdasági kistechnológiák korszerűsítésével, bővítésével foglalkozott. 1996-tól 2017-es nyugállományba vonulásáig az amerikai tulajdonú Magyar United Zrt. Tervezési Osztályán dolgozott hullámpapír gyártó berendezések villamos működtetésének tervezését végezve. Létrehozott egy 4-5 fős csoportot, amely hardver és szoftver háttérrel biztosított különböző technológiai berendezések vezérléséhez. A cégcsoport Egyesült Államokbeli és európai tagjaival sok projekt közös megvalósításában vett részt mind Európában, mind az USA-ban.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Mohácsi Gábor

1943-ban született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 487/1968

Az egyetem elvégzése után Budapesten a Finommechanikai Vállalatnál dolgozott 1968-1970-ig, mint URH adóvevők gyártástechnológiai mérnök. 1970-72-ig az Elektronikus Mérőkészülékek Gyárában tevékenykedett. Munkaköre: sokcsatornás digitális analizátorok gyártása. 1972-től 1975-ig a Műszeripari Kutató Intézet tudományos munkatársa volt. Fő témái: Alacsony frekvenciás hálózati zavargenerátor és nagyfrekvenciás tápfeszültség zavargenerátor kifejlesztése. 1975. végén Budapestről Pécsre költözött és a Dél-dunántúli Áramszolgáltató Vállalatnál dolgozott egészen 2000-ig, amikor a jogutód a hasonló nevű részvénytársaságtól ment nyugdíjba. Eleinte vállalati túlfeszültségvédelmi és szigetelés ellenőrzési megbízott volt. 1979-től franciaországi tanulmányi út után a feszültség alatti munkák szerszámainak ellenőrzésével, irányításával is foglalkozott. Ezt követően több újítása is volt a munkaköréhez tartozó kábelszigetelés ellenőrzés és kábelhibahely-mérés területen. 1990-ben kinevezték Gép és Készülék szolgálatvezetőnek. A közép és nagyfeszültségű transzformátorok, megszakítók, mérőváltók üzemeltetése, javítása tartozott ehhez a munkaterülethez, irányítói szinten. 1991-ben több éves kutatási és fejlesztési munka után kidolgozott egy eljárást és berendezést, amely alkalmas lett a középfeszültségű papír és műanyag szigetelésű kábelek hátralévő élettartamának meghatározására helyszíni 50 Hz-es vizsgálati módszerrel, amelyet azután sokat használtak eredményesen. Ebből azután szolgálati szabadalom lett. Ezzel kapcsolatban több előadást és bemutatót is tartott külföldön is. Nemzetközi Konferenciák: Bilbao: 1991. Birmingham: CIRED: 1997. Nemzetközi innovációs és találmányt kiállítás: Brüsszel: 1994. aranyérem. 1994-től nyugdíjazásáig (2000. év vége) diagnosztikai szakfőmérnök beosztásban dolgozott.

1986-ban a kiváló újító kitüntetés ezüst, 1987-ben az arany fokozatát kapta meg.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Molnár Árpád

1944-ben született Békéscsabán.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 418/1968

A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának Műszer és Szabályozástechnika Szakán végzett. 1968-77 között az MMG-AM (Mechanikai Mérőműszerek Gyára, Automatika Művek) munkatársa, műszer és szabályozástechnikai szakmérnökként dolgozott. Feladata téglagyárak, távvezetékek és szivattyúállomások kivitelezése volt hazai és külföldi helyszíneken (pl. Törökország, Irak, Csehszlovákia, NDK). 1977-85 között a SUMITOMO Corp. Japán Kereskedőháznál volt mérnök-üzletkötő. Üzleti partnerei voltak: TVK-PP (Tiszai Vegyi Kombinát, Polipropilén üzem), Péti Nitrogénművek Műtrágyagyára. Részt vett japán személygépkocsik behozatalának és összeszerelésének előkészítésében is. 1985-90 között társtulajdonosa a kereskedelmi tevékenységet végző Ferbal Kft magánvállalkozásnak. 1990-2015 között alapító-tulajdonosként a Chamol Hungary Kft ügyvezető igazgatója. A cég tevékenységi körét vegyipari gépek tervezése és kivitelezése, gumi és hulladék újrahasznosítása alkották. Az ezekhez szükséges technológiát belföldön és külföldön is értékesítette (pl. Szaúd-Arábia, Izrael, Törökország, Németország, Csehország, Szlovákia, Oroszország). 2015 óta nyugdíjas tanácsadó vegyipari gépészeti témákban.

2015-ben Kiváló vállalkozói címet kapott Budapest XI. kerületében.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Molnár Gyula

1934-ben született Köröstarcsán.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 275/1967

Technikumi érettségét követően a Honvéd Vasvári Pál Repülő Szakkiképző Tiszti Iskola növendékeként 1956-ban avatták tisztté, hadnagyi rendfokozatban. Ezután a Magyar Honvédség különböző vadászrepülő alakulatainál teljesített szolgálatot fedélzeti technikusként. 1962-ben honvédségi ösztöndíjjal felvételt nyert a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Kar műszer- és szabályozástechnika szakára, ahol 1967. augusztusban végzett. A mérnöki oklevél megszerzése után egy évig felkészülésen vett részt, majd a Szovjetunióban helikopteres átképzést kapott. Az átképzés után a vegyes szállító helikopteres ezrednél folytatta szolgálatát, mint az elektroműszer- és oxigén berendezések mérnöke. 1973-tól az időközben megalakult Csapatrepülő Parancsnokság EMO szolgálatvezető mérnökeként tevékenykedett, ezalatt az idő alatt a Szovjetunióban, Csehszlovákiában és Lengyelországban különböző forgó- és merevszárnyas repülő típusismeretét szerezte meg. 1989-ben vonult nyugdíjba alezredesi rendfokozatban. Nős, egy fia, három unokája és két dédunokája van.

Áldozatos munkáját az Elnöki Tanács Elnöke és a honvédelmi miniszter számos kitüntetéssel, többek között a Kiváló Szolgálatért Érdemrend és három alkalommal a Haza Szolgálatáért Érdemérem arany fokozatával ismerte el.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Molnár Jenő

1944-ben született Komáromban.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 327/1968

1963-ban nyert felvételt a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karára, ahol a Híradástechnikai Szakon szerzett diplomát. 1968.-tól az Egyesült Izzó Vákuumtechnikai Gépgyárában dolgozott. Itt a villamosmérnökök másodlagos szerepet játszottak, de a Telefongyárban megtalálta szakmai elképzeléseit. 1969-ben a Telefon és Automatika Fejlesztési Osztályra került, amelynek neve később Számítástechnikai Főosztályra változott. Itt telefon és adatátviteli berendezések fejlesztésével foglalkozott. Az átküldendő adat formájától függően más és más készüléket fejlesztettek. Az akkori koncepció szerint a szocialista tábor egyes országai más készüléket fejlesztettek és gyártottak az egész tábornak: ez volt az ESZR (egységes számítástechnikai rendszer). 1973-ban belépett a FOK-GYEM Szövetkezetbe. A cég komoly fejlesztő tevékenységet folytatott, foglalkoztak műszerek, rajzdigitalizáló, utastájékoztató, eredményhirdető berendezések, sport időmérők, pontozó készülékek fejlesztésével. A rajdigitalizáló családot fejlesztette, valamint annak speciális kiegészítőit. A moszkvai olimpiára is fejlesztettek több berendezést. Ezeket egy évvel az olimpia előtt már üzembe helyezték, ekkor egy szpartakiádot szerveztek a rendszerek kipróbálására. A FOK-GYEM Szövetkezetben először egyszerű fejlesztőmérnök volt, majd csoportvezető, később főkonstruktőrnek nevezték ki. 1983-ban az Orient Kiszövetkezetbe került fejlesztő-mérnöknek. Itt Paks részére gyors tranzien্স memóriát, fényújságot fejlesztett, a Húsipar részére mérésadatgyűjtőt, a Győri GLOVITA Kesztyűgyárnak állásidőmérőt, sakk eredményjelzőt. A Pécsi Nemzeti Színház komplett hangrendszerének felújítása is munkája volt. 1991-től a KMS Kft-ben, majd a Háncs Bt-ben dolgozott. Többek között daruk vezérlését, túlterhelés-gátlóit fejlesztették. 1994-től a MIKI Méréstechnikai, Informatikai, Kutató és Innovációs Rt általános vezérigazgató helyettese lett. Lézeres mérés-technika, mikrohullámú technika, vasútbiztosítás, mérlegtechnika volt a cég fő profilja, és ezeket világszínvonalon úzték. 1999-ben felmentették, munkanélküli lett. 2000-től a Fogyasztóvédelmi Főfelügyelőségen dolgozott. A híradástechnikai készülékek panaszos ügyeinek kivizsgálása volt a feladata. Innen ment nyugdíjba 2005-ben.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Mózes Sándor

1943-ban született Cegléden.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 543/1968

Az EMG Esztergomi Gyáregységénél kezdett dolgozni energetikusi, majd főmechanikusi beosztásban. 1969-től a technológia osztályon fejlesztőmérnökként a gyártás mérés-technikai előkészítése és célműszerezése volt a feladata. 1971-től digitális voltmérők, multi-méterek, XY-rekorderek, valamint a BME-MMT tanszék által fejlesztett plotter gyártás-bevezetését, és az EMG-666 számítógép mérés-technikai alkalmazásának kidolgozását irányította. 1981-ben Digitális rendszertervezői szakmérnöki diplomát szerzett. 1980-tól 1981-ig a Labor Műszeripari Művek fejlesztőmérnökeként a mikroprocesszoros műszerek hardver- és szoftver fejlesztési munkáit vezette. 1981-től a MEDICOR ELFI-ben (korábban EMG) a BME-MMT-mikroprocesszoros kártyarendszerének és a MOD81 számítógépének gyártás-bevezetésében, ill. az ehhez szükséges hardver és szoftver eszközkészlet elkészítésében vett részt. 1984-től mérés-technikai osztályvezető, In-Circuit, Funkcionális, valamint GPIB bázisra épült mérőautomaták programfejlesztésével foglalkozott és bevezette a PADS-PCB programon alapuló számítógépes nyáktervezést. 1992-1994 júliusáig az OKTÁV Továbbképző Rt-nél oktatásszervező és előadó. 1994-1995-ig az AMP Hungary Kft- nél minőségbiztosítási vezető. 1995-1999-ig a CAZE (Carl Zeiss Hungaria) Kft-nél üzemfenttartási vezető, majd rendszergazda. 1999 szeptember 1-től a Hell J. Károly Műszaki Szakközépiskola, később a Bottyán János Műszaki Középiskola tanára, ahol elektronikát, office alkalmazásokat és programozást oktatott 2013. június 31-ig, nyugdíjazásáig Jelenleg a fenti középiskolában nyugdíjas óraadóként dolgozik.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Murányi István

1944-ben született Diósgyőrben.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 390/1968

Szakma választásában döntő szerepe volt annak, hogy édesapja villanszerelő vállalkozó volt. Középfokú tanulmányait a miskolci Bláthy Ottó Villamosenergiaipari Technikumban végezte. 1963-ban nyert felvételt a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának Erősáramú szakára. Tanulmányait a Magyar Villamos Művek ösztöndíjasaként folytatta. Egyetemi éveiben a Róbert Károly körúti, majd a budavári kollégium lakója. A vári kollégium Diákbizottságának évfolyam titkára volt. A Budapesti Műszaki Egyetemen folytatott tanulmányait 1968-ban fejezte be és az Állami Vizsgáztató Bizottság, jó minősítéssel, okleveles villamosmérnöknek nyilvánította. További tanulmányai során a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetemen okleveles mérnök-közgazdász diplomát, majd tanári és mérlegképes könyvelő végzettséget szerzett. Felnőttképzési szakértő, program- és intézmény akkreditációs szakértő, szakmai vizsgabizottsági elnök és gazdálkodási tárgyú tankönyvek írója. Szakmai pályafutása az Országos Villamostávvezeték Vállalathoz (OVIT) kapcsolódik. Feladatkörébe tartozott a 120-220-400 kV-os nagyfeszültségű országos hálózat üzemeltetésével és karbantartásával kapcsolatos operatív és engedélyezési tennivalók ellátása. Tevékeny résztvevője volt a 220 kV-os és a 400 kV-os hálózatbővítés tervezési, beruházási majd kivitelezési munkáinak. Részt vett az első 750 kV-os távvezeték és a 750/400 kV-os alállomás beruházásával kapcsolatos előkészítő munkákban, az üzemeltetés szakmai kérdéseinek megoldásában.

A „Kiváló Ifjú Mérnök”, a „Kiváló Újjító”, a „Kiváló Dolgozó” és a „Munka Érdemrend ezüst fokozata” kitüntetésekben részesült.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nagy István

1945-ben született Albertin.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 579/1968

1963-ban érettségizett a Ságvári Endre Híradásipari Technikumban. Még ugyanebben az évben felvételt nyert a BME Villamosmérnöki Karának Híradástechnikai Szakára. Itt végzett

1968-ban. 1968-tól 1969-ig az Egyesült Izzónál dolgozott, mint fejlesztőmérnök. 1969-ben Ausztráliába emigrált, majd 1971-ben Kanadában települt le. 1975-ben a Torontói Egyetem Villamosmérnöki Karán Master of Applied Science diplomát szerzett. 1973-tól 1991-ig a torontói Trench Electric gyárában dolgozott, mint főmérnök. 1991-2010 között a Ritz Instrument Transformer AREVA USA gyárban dolgozott gyárigazgatóként. 2010-ben ment nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nagy József

1943-ban született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 48/1970

A Villamosmérnöki Kar Híradástechnikai szak Mikrohullámú ágazatán végzett 1968-ban. A diplomatervezési gyakorlattal egyidőben a Belügyminisztériumban kezdte munkáját rádiótechnikai szakterületen. Üzemeltetési és fejlesztési feladatokat végzett. Megkapta a Kiváló Ifjú Mérnök elismerő oklevelet. 1970. évben a BM Adatfeldogozó szervezetéhez került. Sikeresen végezte a Siemens Művek Adatfeldolgozó műszaki iskoláját Nyugat-Németországban. A BM Adatfeldogozó osztályán csoportvezetőként dolgozott. 1974. évben a BM más szervéhez került híradástechnikai területre, ahol először szervíz mérnöki, majd vezetői beosztásba került. A szakmai feladatok végzéséhez szükségesnek látta a további képzéseket, ennek eredményeként a Budapesti Műszaki Egyetem Híradástechnikai szakán okl. adat és távközlési szakmérnöki diplomát szerzett 1978. évben. Továbbra is vezetőként üzemeltetési, fejlesztési feladatokat végzett, irányította az egyes technikai rendszerek, eszközök fejlesztését. 1987-88-ban elvégezte a Rendőrtiszti Főiskola vezetőképző tanfolyamát. Nyelvvizsgákat tett orosz és német nyelvből. 1990. évben a szervezeti változáskor a MK Nemzetbiztonsági Hivatalba, a Nemzetbiztonsági Szakszolgálathoz került. Továbbra is műszaki feladatokat végzett vezetői beosztásban. Résztvett a szolgálat híradástechnikai rendszerének kialakításában. Tagja a Hírközlési és Informatikai Tudományos Egyesületnek és a Magyar Mérnöki Kamarának. Rádióamatőrként tevékenykedik és sok fiattalal szerettette meg a rádiózást. Jelenleg is a MRASZ aktív tagja és az egyik szakbizottság vezetője. Nyugdíjbavonulás után 2001-től a Honvédelmi Minisztérium Elektronikai Zrt. Elektronikai Igazgatóságán dolgozott főmunkatársként. Biztonsági rendszerek kialakításával foglalkozott és tevékenyen részt vett az Információbiztonsági Minőségirányítási rendszer kialakításában és bevezetésében. Megkapta a „Haza szolgálatáért” érdemérem arany, és bronz fokozatát, a „Közbiztonsági érem” arany fokozatát a „Nemzetbiztonságért” emléklakett ezüst fokozatát 1995.évben, a „Nemzetbiztonsági Szolgálatért Jel” 1. fokozatát 1998. évben és a szolgálati kitüntetések. Emellett számos különböző szintű dicséreteket és jutalmakat kapott, munkáját 1993. évben aranygyűrű adományozásával ismerték el. 1998-ban tanácsossá nevezték ki. A Magyar Rádióamatőr Szövetség „Életműdíj”-at adományozott részére 2009. évben. Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nagy Mária

*1944-ben született Nyírbátorban.
Villamosmérnöki oklevelének száma: 610/1968*

A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Kar, Gyengeáramú Szakán végzett 1968-ban. Első munkahelye a „November 7” Hőerőmű volt. A Hőirányítástechnikai Laboratóriumban regisztráló, hő- és mennyiségmérő műszerek működési, valamint karbantartási előírásaival, illetve OMH hitelesítésekkel foglalkozott. 1972-től az Üzemviteli Osztályon energetikusként dolgozott. Közben a Várpalotai Szénbányák Vállalat a bányák erőteljes gépesítése következtében jelentkező vezérlési, automatizálási, hírközlési feladatok tervezésére és fejlesztésére külön csoportot hozott létre, 1975-ben ebbe a csoportba kérte áthelyezését. Hangostelefon témában a MÁV-val kooperáltak. Hasznosítási szerződés keretén belül tervezték, és gyártották a MAVOX rendszereket, ebbe a munkába kapcsolódott be. A péti II. gyár hangostelefon rendszerei közül a Fődiszpécser, a Szállítási üzemi és Villamosenergia-ellátási rendszereket tervezte. Az eocén bányák nyitása komoly hírközlési, vezérlési és jelátviteli feladatot jelentett. A Márkushegyi bányaüzem hírközlési rendszerének tervezése több éves komoly munkája volt, majd Nagyegyháza és Lencsehegy következett. 1982-83-ban létesült a Várpalotai Brikettgyár, melynek vezérlési és hírközlési tervezésében dolgozott. A 80-as évek során Volán-telepek, erőművek, vegyipari üzemek, cukorgyárak hangostelefon rendszereit tervezte. Részt vett a hangostelefon rendszerek „veszélyes környezetben” A-2, A-3-as térségekben való alkalmazhatóságának kifejlesztésében. 1995-96-ban a Borsodchem Rt. több üzemének hangostelefon rendszerét tervezte. 1996-tól 2002-ig nyugdíjasként dolgozott tovább, mint szabványügyintéző és dokumentációs-tár vezető.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nagy Sándor

1944-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 580/1968

Egyetem elvégzése után a Posta mikrohullámú állomásán dolgozott 8 hónapot, majd a BM Híradástechnikai Osztály Műszaki Fejlesztési Alosztályára került. Feladata a különböző gyárakban fejlesztett URH rádiók és hálózatok, mérőműszerek műszaki követelményeinek kidolgozása, fejlesztések irányítása volt. Legjelentősebb témái: A BRFK részére kifejlesztett automata duplex URH hálózat, mely nemzetközi szabadalmi oltalmat kapott és a világ több országába exportálásra került. A fejlesztésben szabadalmi társként vett részt. Állami vezetők országos duplex URH rádióhálózatának kiépítése a Szovjet Posta Kutató Intézetével közösen. BM Figyelő Szolgálatának országos URH hálózatának fejlesztése, kiépítése. Felsőfokú német tudásának köszönhetően több nyugati URH rádiókészülék importjának kiválasztásában, műszaki átvételében vett részt. Két éven keresztül a 80-as években a Rádiós Alosztály vezetője volt. Állományába kb. 130 fő, szakmai irányítása alá a BRFK Híradástechnikai Osztály rádiós csoportja és a Megyei RFK-k híradó szolgálatai tartoztak. 1989 végén kerkedvezményes nyugdíjba vonult. Ezután a HUNICOOP RT-ben dolgozott egy évet. Feladata az ipar legkülönbözőbb területén tevékenykedő bajor kisvállalkozások részére magyarországi kapcsolatok felkutatása, szervezése volt. 1991-ben BT-t alapított, mely egy német trezorgyártó cég kizárólagos képviselőjét látta el. BT-je bankbiztonsági berendezéseket importált, valamint trezortermeket épített a MNB, Postabank, K&H Bank részére. Az importált berendezések karbantartását és javítását is végezték. 1994-től 2004-ig a svájci ASCOM konzern bécsi leányvállalata által alapított képviselői iroda vezetésére kapott megbízást. Legjelentősebb projektje a BRFK részére kiépített X.21-es adatátviteli hálózat importjának, kiépítésének irányítása volt. 2017-ben végelszámolással megszüntette BT-jét is.

Munkáját több kitüntetéssel, jutalommal ismerték el.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Németh Pál

1944-ben született Budakeszin.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 482/1968

1962-ben végzett a Kandó Kálmán Technikumban. 1962-től 1963-ig a Gamma Műveknél dolgozott. 1963-ban felvételt nyert a Műegyetemre. 1968-ban szerzett villamosmérnöki oklevelet a Budapesti Műszaki Egyetemen. 1968-tól 1972-ig a Gamma Művek Digitális szabályzások osztályán dolgozott. Több műszer, automatika rendszer kidolgozásában vett részt, ebből kiemelkedő az a digitális mérő- és szabályzórendszer, mely meddőhányók hasznosítására kidolgozott (HalDEX) technológia vezérlését látta el. 1972-től a Röntgen és Kórháztechnika Vállalatnál dolgozott. 4 évig mint fejlesztő mérnök elsősorban speciális mérő- és vezérlőeszközök fejlesztési munkáiban vett részt. 1976-tól a Műszaki, Fejlesztési Osztály, 1983-tól az Operatív Főosztály vezetésével bízták meg. 16 vidéki kirendeltség és további 5 budapesti szakszolgálat koordinálása, tevékenységük segítése, műszaki képzésük biztosítása is feladatává vált. Ebben az időszakban az ország összes egészségügyi intézményének szervizszolgáltatását látták el 600 munkatársával. 1985-től 2 évig a HAFE gyárában mint fejlesztőmérnök dolgozott. 1987-től a Ganz MÁVAG leányvállalatánál mint műszaki, fejlesztési csoportvezető tevékenykedett. 1989-ben megszervezte és megalapította tisztán magyar tulajdonostársakkal a Zi Irányítástechnikai és Informatikai Kft-t, melynek ügyvezető igazgatója lett. Cége 5 évig elsősorban Festo automatizálási eszközök felhasználásával készített projekteket, későbbiekben a piaci hatások miatt fokozatosan áttért a Siemens eszközök használatára. Az elmúlt közel 30 évben számtalan projekt kivitelezésében vett részt, melyek - a hazai helyszíneken kívül - megtalálhatóak Japántól Chiléig (www.ii.hu). A Siemens Magyarország Zrt-vel kölcsönösen hasznos kapcsolat épült ki, és cégük jelentős, sőt meghatározó partnere lett a Siemensnek. 2011-től nyugdíjas tanácsadóként vesz részt a cég feladatainak ellátásában.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Noé László

*1943-ban született Marosvásárhelyen.
Villamosmérnöki oklevelének száma: 539/1968*

1968-ban végzett a BME Villamosmérnöki Karának Műszer és Szabályozástechnika Szakán. A CSM Híradástechnikai Gépgyáránál (HTG) volt társadalmi ösztöndíjas, így ott helyezkedett el. Több munkakört töltött be a cégnél. Volt tervező, művezető, üzemmérnök, MEO vezető, de a legtöbb évet, mint tervező, vezető tervező, a tervezési osztály vezetője töltötte el. Tervezési munkájában híradástechnikai célgépek (ellenállás - és kondenzátorgyártó gépsorok), autodiagnosztikai műszerek, különleges szerszámgépek (például szikraforgácsoló gép) konstruálásában vett részt, illetve vezette tervezésüket. A cég felszámolása (1992) után GMK-t vezetett a nyugdíj eléréséig. Itt főleg szikraforgácsoló generátorok tervezésével, gyártásával, később gépek importálásával foglalkozott.

13 egyéni és részszabadalommal rendelkezik, ennek alapján megkapta a „Kiváló feltaláló” kitüntetés bronz, ezüst, majd arany (1983) fokozatát.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ónodi Gyula

*1944-ben született Kiskunfélegyházán.
Villamosmérnöki oklevelének száma: 559/1968*

A Kandó Kálmán Híradástechnikai és Műszeripari Technikumban érettségizett. A diploma megszerzésének évében megszerezte a mérnök-tanári oklevelet is. Majd Radebergben (NDK) a VEB Kombinát Robotron Vállalatnál az R 300-as számítógépek végső bemérése és üzembe helyezése volt a feladata. Közben a Drezdai Műszaki Egyetem posztgraduális képzésén számítástechnikai szakmérnöki oklevelet szerzett. Hazatérése után az egri Finomszerelvénygyár Üzemszervezési Osztályán számítástechnikai csoportvezetőként dolgozott. Itt a GTE Egri Szervezetének felkérésére a számítógépes termelésirányítás bevezetése témakörben „A számítógép, mint hardver eszköz” címmel nagysikerű előadást tartott. Majd 1976. július 1-jétől a GELKA Heves Megyei Kirendeltségének Műszaki Vezetőjeként dolgozik. A GELKA átszervezése után az ELKÓ Elektromos Karbantartó Vállalat igazgatója lett. Ezt követően SZÜV Marketing Vezetője lett 1987. január 15-től 1994. október 15-ig. Fő feladata volt az egri COMPUTER-M számítástechnikai cég megszervezése és beindítása. 1994. november 1-jétől a ZYDSZER kft ügyvezető helyettese, ahol fő feladata a megfelelő minőségbiztosítás megszervezése. Majd 1993. október 1-jétől a FELO Szerszámgyár Kft ügyvezető igazgatója. A német tulajdonú cég Magyarországi meghonosítása és a csavarhúzógyártás bevezetése jelentette fő feladatát. Ezt a munkát 2007. december 3-ig, nyugdíjba vonulásáig végezte.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Orlay Imre Tamás

1945-ben született Kisbéren.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 413/1968

Szakmai pályafutását létesítményi mérnökként a VERTESZ Vállalatnál kezdte, majd 1969. áprilisban Sárospatakra került az ÉMÁSZ Vállalathoz, ahol kezdetben fenntartási előadó, tervezési csoportvezető, művezető, majd üzemeltetési csoportvezető volt. 1975-ben Miskolcra helyezték a vállalat központjába, távlati tervezési csoportvezető lett. 1981-ben kinevezték a miskolci KDSZ vezetőjévé. Feladata a KDSZ telemechanikai fejlesztésének előkészítése és lebonyolítása volt. Az országban elsőként létesült egy hierarchikus rendszer az üzemirányítás mindhárom szintjén. A rendszert 1986-ra sikerült az ÉMÁSZ egész területén megvalósítani. A telemechanikai rendszerrel kapcsolatosan számos előadást tartott, illetve publikált. Megszervezte a diszpécserok képzését. Ezzel országos elismertséget szerzett. 1988-ban az ÉMÁSZ üzemviteli főosztályvezetője, majd 1993-tól a Miskolci Üzemigazgatóság vezetője lett. 2001-ben az ELMÜ/ÉMÁSZ Rt-nél folyó szervezetátalakítás miatt megszűntek az üzemigazgatóságok, ezzel az üzemigazgatói megbízatása is. A szervezeti átalakítás után kezdetben a Hálózati Stratégiai Igazgatóság Üzemfejlesztési Osztályán, jelenleg az ÉMÁSZ Hálózati Kft Hálózat Stratégiai Osztályán műszaki szakértőként dolgozik. A MEE-vel 1969-ben Sárospatakon ismerkedett meg. Részt vett a Sárospataki Csoport megalakításában. 1975-től a Miskolci Területi Szervezetnél szervező titkár, majd 1993-ban a Szervezet titkára lett, 2003-tól a MEE Miskolci Szervezet elnöki funkcióját tölti be. 2000-ben és 2003-ban vidékiként az országban elsőként megválasztották az Egyesület főtitkárának. Az Egyesület elnökének 2005. decemberi halála miatt 2006-ban egy éven keresztül a MEE elnöki feladatát is ellátta. 2006-tól két cikluson át az egyesület oktatási bizottságának elnöke volt. Jelenleg az egyesület elnökségi tagja, a Mentor program vezetője. Sok diplomázó fiatal ipari konzulense volt. Egyesületi szakmai munkái között megemlíthető számos előadása vándorgyűléseken, szakmai konferenciákon, itthon és külföldön egyaránt. Többször publikált az Elektrotechnikában, illetve korábban a Villamosságban is. Több munkabizottság munkájában vett részt vezetőként, illetve szerzőként. Szakmai munkásságát a MEE Déri, Bláthy és Kandó díjakkal ismerte el. Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Orosz Gyözőné

1940-ben született Jászapáti.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 330/1968

Érettségi után a Bp-i Rövid- és Kötöttárú Nagykereskedelmi Vállalatnál reszortfelelős, majd a Villamosgép és Kábelgyárban műszaki rajzoló és szerkesztő 1968-ig, majd tervező 1971-ig. Közben elvégezte a BME VIK Erősáramú Szak esti tagozatát. 1971-től 2014-ig az Út-Vasúttervező Vállalatnál tervező mérnök, majd irányító és vezető tervező. Nagyobb tervezési munkái: Szovjetunió részére vasúti vasbetonalj gyárak gyártósori gépei automatikus üzemének villamos tervei, Algériai repülőtér Műszaki Bázis épületvillamossági, Ferihegyi repülőtér irányító torony tűzjelző berendezéseinek villamos energiaellátása és működtetésének villamos terve. Magyarországi Rádió- és TV-tornyok és adóállomások villamos energiaellátása és villamos berendezései. Az NDK-nak a Berliini Elektroprojekt und Anlagenbau cég részére vasútvillamosítási hálózatokhoz távmérési, távvezérlési és távjelzési automatikus villamos rendszer tervezése. M1, M15, M3, M5, M70, M7 autópályákhoz épülő pihenőhelyek energiaellátása és térvilágítása, az autópályákhoz és 76, 86, 67, és 4 sz. főutak átépítéséhez a keresztező kis- és középfeszültségű áramszolgáltatói tulajdonú hálózatok szabványos átépítésének villamos tervei. Debreceni 2. villamosvonal kiépítéséhez a kis- és középfeszültségű hálózatok és közvilágítás átépítésének tervezése, a MÁV Rákosrendező-Esztergom vasútvonalon a P+R parkolók és állomásokhoz csatlakozó utak közvilágításának tervezése. M9 autópálya Szekszárdi Duna hídjá, Esztergomi Mária Valéria Duna híd, a Komáromi Erzsébet Duna híd, az épülő új Komáromi Duna híd, valamint a Szolnoki Tiszavirág kerékpáros és gyalogos híd és hídfők energiaellátása, dísz és közvilágítása. Debreceni, nyíregyházi, békéscsabai, sármelléki, pécsi és Győr-Pér regionális repülőterek fénytechnikai és repülésbiztonsági berendezéseinek villamos energiaellátása, működtetése. 2014 óta az UVA-BER Kft-nek, a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat Budakeszi objektumában az épületek felújításához energiaellátási, épületvillamossági tervezést és tervelenőrzést végez. Országos pályázatok nyertes tervezési munkái: 4.sz. főút Szolnok elkerülő szakasz - Holt-Tisza híd – 432. jelű Martfűi út csomópont közvilágítása. „Schreder díj”, Szekszárdi Duna híd közvilágítása „Exkluzív és korszerű közvilágítási kategória I. helyezett” Szolnoki Tiszavirág híd dísz- és közvilágítása: Szolnok Önkormányzata által adományozott ezüst érem és emléklap. Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Osváth András

1945-ben született Szentgálon.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 495/1968

1963-ban szerzett híradásipari technikus oklevelet Székesfehérváron. Még abban az évben felvételt nyert a BME villamosmérnöki karára. 1964-ben, az akkor a karon először beindított Híradás és műszeripari technológia szakára került, amelyet 1968-ban sikeresen befejezett. 1968-tól a Videoton szerveződő színes televízió gyártásának munkatársa, előbb technológiai fejlesztőként, majd a számárlétrát végigjárva, előbb gyártási műszaki osztályvezetőként, majd főmérnökként támogatta az egyre jobban kiteljesedő színes Televízió gyártást. Az erős minőségi szemlélete miatt megbízták a gyár minőség ellenőrzési főosztályának vezetésével. Rövid termelési igazgatóhelyettesi kitérő után, visszatér a minőség vonalára és annak vezetőjeként dolgozik, 1992-ig. 1992-ben a Philips felkéri a Székesfehérvárra tervezett színes tv gyártás bevezetésének támogatására, ahol gyártási főmérnökként dolgozik nyugdíjba vonulásáig. 2002-től, nyugdíjasként néhány magyarországi külföldi tulajdonú gyárban vállal rövidlejáratú munkákat, de unokái megszületése után csak aktív nagypapaként tevékenykedik.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ölveczki Károly

1945-ben született Nyergesújfalun.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 172/1968

A Magyar Viscosa Gyár ösztöndíjasaként kezdte el az egyetemet, így végzése után az első munkahelye is a Viscosa Gyár volt, ahol a Műszerfejlesztési Osztály vezetésével bízták meg. Az osztály vegyipari és műszálipari folyamatok vezérlésével és műszerezésével foglalkozott. Az osztály feladata volt a különböző műszálgyártási technológiák automatizálása. Megtervezték többek között a poly-acril szálgyártó üzem számítógépes folyamatirányítást. E témakörben hosszabb idejű továbbképzésen vett részt a Kent és a Dupon cégeknél. A ranglétrán továbblépve, először karbantartási főmérnök, majd karbantartási és energetikai gyáregység-vezető lett az akkor 3500 főt foglalkoztató gyárban. 22 év munkaviszony után váltott, és 1990-ben egy osztrák cég felkérésére, ipari kompresszorokat gyártó üzem hozott létre, melynek az igazgatója lett. A gyár először levegős kompresszorokat, és fűvókat gyártott, majd 1995-től egyedi gáz- és hűtőkompresszorokat állítottak elő, melyek 90%-a orosz exportra került, de jutott belőle a MOL BorsodChem üzemébe, a Közel-Keletre, és Európába is. 17 év munkaviszony után nyugdíjba vonult, azóta egyéni vállalkozóként kompresszorvezérlési területen tanácsadóként dolgozik.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ötvös Miklós

1943-ban született Gyulán.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 551/1968

1968-ban szerzett villamosmérnöki diplomát a BME Villamosmérnöki Karának Híradástechnika Szakán. 1968-tól 1972-ig az NDK-ban dolgozott a Robotron Kombinát radebergi gyárában az Robotron 300-as számítógépen bevizsgáló mérnökként. 1972-1973-ig a Szegedi Elektromos Szövetkezet műszerkarbantartó részlegének csoportvezetője. 1973-1978-ig az ÉDÁSZ pécsi számítógép központjában szervizmérnökként dolgozott. 1978-1984-ig a Békés megyei Tanács VB Számítástechnikai Intézet üzemeltető mérnöke, majd 1984-2003-ig a Paksi Atomerőmű különböző számítástechnikai osztályain rendszer-mérnökként dolgozott. 2003 szeptemberétől nyugdíjas.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pádár Tibor

1944-ben született Kenderesen.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 548/1968

1968-ban szerezte villamosmérnöki diplomáját az Erősáramú Szakon. Első munkahelye a VERTESZ volt, Budapesten. Feladatai elsősorban a Dunai Kőolajipari Vállalathoz kötődtek. Az épülő Barátság II. kőolajvezeték tolózárnának, ill. A tartályparkhoz tartozó szivattyúk vezérlésének tervezésében vett részt. Mivel érdeklődése egyre inkább a híradástechnika és főleg a mágneses hangrögzítés felé fordult, autodidakta továbbképzés után jelentkezett a Budapesti Rádiótechnikai Gyárba. 1970. januárban kezdte itt meg a munkáját, az Ipari Magnetofon Főosztályon. Vezető fejlesztőként, majd 1971-től osztályvezetőként kazettás üzenetrögzítő, érintéskapcsolós mikrofonnal távvezérelt diktafon és katonai rendelésre készített „parancsnoki” magnetofon tervezése volt a feladata. Eközben több szolgálati találmányát is sikerült szabadalmaztatnia. Az 1980-as évek közepétől a számítástechnikát vette célba, és egy-két éves önképzés után 1987-ben programozónak jelentkezett a Medicor Művek Elektronikai Készülékek Gyárába. Ott részt vett a Novell számítástechnikai hálózat kiépítésében, majd annak supervisorra lett. Programozási feladatai a technológiai adatbázis és a bérszámfejtési területekhez kapcsolódtak. 1991-ben a Budapest Bank dolgozója lett. Ott szintén tekintélyes részt vállalt a Novell hálózat megtervezésében és kiépítésében, majd supervisoroként hét éven át felügyelte és irányította a 60-70 felhasználóval és több telephellyel rendelkező hálózat számítógépes rendszerét. Emellett programozási feladatként a személy-és munkaügy, valamint a bérszámfejtés tartoztak a munkakörébe. Amikor 1997-ben a Budapest Bank kiszervezte a bérszámfejtést egy erre szakosodott cégnek, akkor az adatállományok átadása kapcsán munkahelyét az EDS-hez (Electronic Data Systems) helyezte át, ahol 2008-ig dolgozott, onnan ment nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Palásty István

1942-ben született Kolozsvárott.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 299/1968

1960-ban érettségizett, felvételi vizsgát az Egyetemre – származási ok miatt – csak 1963-ban tehetett. Közben időben Rádió-, TV műszerész szakmunkás vizsgát tett – kitüntetéssel. Az ORION ösztöndíjasaként végezte el az egyetemet 1968-ban, az anyavállalatnál gyártásban, technológián dolgozott, valamint külföldön mikrohullámú láncok telepítésén és üzemeltetésén töltött hosszabb időt tanácsadó mérnökként. A mikrohullámú közép-frekvenciás áramkörök elektroncsöves mérőműszere helyett félvezetős stabil vonali analízátor kifejlesztésének ötletgazdája és résztvevője. 1978-tól a Kandó Kálmán Villamosipari Műszaki Főiskola adjunktusaként az Adás és rendszertechnika, valamint a Rádió-TV áramkörök tantárgy előadója, gyakorlatvezetője, laboratóriumi méréseinek kidolgozója a tárgyhoz kapcsolódó jegyzet szerzője. A tantárgyaknak – 1987-től másodállásban – 1995-ig volt előadója. Részt vett a középiskolai fizika és matematika tanárok átképzésében, a „Technika” tantárgy bevezetéséhez szervezett oktatásban. A Főiskolának a TÁKI-val közös K+F munkájában, fél térfélben (földfelszín felett) működő, rádiófrekvenciás jeleket vevő, önjáró berendezés nagy pontosságú pozicionátorának kifejlesztését vezette. 1987 őszétől az ORION Mikrohullámú Gyár főmérnöke. 1990-től önálló. Mérnöki irodát szervezett. Az iroda távközlési – hírközlési nyomvonalas építmények tervezésével foglalkozik.

1975-ben a Kiváló Versenymozgalomban „KIVÁLÓ IFJÚ MÉRNÖK” címet nyert el a megvalósított sokcsatornás mikrohullámú láncok automata végmérő berendezésről írt (munkatársakkal megvalósított) szakdolgozatával. Gazdaságosabb gyártást eredményező újítások elismeréseként, több kiváló újító kitüntetés birtokosa.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pálfi István

1945-ben született Balatonújhelyen.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 743/1968

1968-ban szerzett diplomát a Budapesti Műszaki Egyetemen Villamosmérnöki Karának Híradástechnikai szakán. A kőolaj- és földgáztávvezeték, valamint az olajipari hírközlő rendszert építő és üzemeltető Kőolajvezeték Vállalat (KVV) siófoki központjában, a Műszer és Automatika Osztályán kezdte pályafutását. Részt vett az Országos Diszpécser Szolgálat részére az olaj- és gáztávvezeték-rendszerek egységes irányítását lehetővé tevő Országos Telemechanikai Rendszer (OTR) létesítéséből és üzemeltetéséből a központra háruló feladatok végrehajtásában. Tevékenységi körébe tartozott a távmérő, távvezérlő és távjelző telemechanikai állomások és az azokkal kapcsolatban levő műszerek és berendezések kivitelezését tartalmazó műszerezési tervek véleményezése és az átadás-átvételi eljárásokban, valamint a rendszeres bányahatósági (OBF, KBF) szemléken való részvétel. Rendszeresen kapcsolatot tartott a vidéki üzemekben dolgozó, kivitelezési és karbantartási tevékenységeket végző kollégákkal. Felügyelte a központi tartalék-alkatrészek és karbantartó műszerek beszerzését. A vállalat 1974-es átszervezése (építés és üzemeltetés szétválasztása) után a Gáz- és Olajszállító Vállalatnál (GOV) a feladatköre csak 1976-ban bővült, amikor a szovjet gázimport miatt szükségessé vált a különböző vezetékrendszerek nyomáskülönbségeinek kiegyenlítésére szolgáló nyomásfokozó kompresszorállomások telepítése. A külföldi gázturbinás kompresszorok távvezérlő berendezései tartalék-alkatrészeinek beszerzésénél fontos szerepet játszott angol és német szakmai nyelvtudása. A nyolcvanas években megnövekedett igények miatt részt vett a gázátadó állomások műszeres terveinek készítésében. Egészségének fokozott romlása leszálalékolásához vezetett, ami 1992-ben szakmai tevékenysége végét jelentette.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pap Imre

1944-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 173/1968

A számítástechnikával (Boole algebra, számítógépek felépítése, működése) már negyedik gimnazista korában (Eötvös gimn., 1963, Kibernetikai szakkör) kapcsolatba került. A téma szeretete miatt folytatta tanulmányait a Budapesti Műszaki Egyetem (BME) Villamosmérnöki karán, ahol a tanulás mellett tudományos diákkörök munkájában is részt vett. Hardver vonalon oktató gépek, pszichológiai tesztek elvégzésére alkalmas digitális eszközök tervezésével és megépítésével foglalkozott, szoftver vonalon pedig a Műszer tanszék tudományos munkájához készített programokat, melyek a Közgazdasági Egyetem URAL-2 (gépi kódban) és a KFKI ICL számítógépén (ALGOL nyelven) futottak. Diplomaterve a kilélegzett levegő széndioxid tartalmát mutató ún. capnogram kiértékeléséhez szükséges berendezés tervezése volt. A működés szimulációját a tanszék ODRA-1013 típusú számítógépén végezte el. Diplomáját jeles eredménnyel védte meg. A Medicor Művek Kutató Fejlesztő Intézetében, 1968 és 1972 között, fejlesztő mérnökként, a kórházak intenzív-terápiás osztályai számára készülő, digitális áramkörü elemekből felépített, központi betegőrző készüléknek kifejlesztésén dolgozott. Kutatási témája a számítógépek orvostudományi és orvostechnikai alkalmazhatósága volt. A fenti időszakban a Méréstechnikai és Automatizálási Tudományos Egyesület Orvostechnikai Szakosztályának vezetőségi tagja és titkárhelyettese volt. A Számítástechnikai Oktató Központ rendszerszervező diplomájának megszerzése után, 1972-ben került a Központi Statisztikai Hivatal (KSH) számítóközpontjába, ahol 2012. évi nyugdíjba vonulásáig különböző funkciókat töltött be. Nevéhez fűződik az első automatikus hibajavító program elkészítése (1973); az első decentralizált (a SZÜV országos számítógép-parkjának bevonásával végzett) népszámlálás informatikai irányítása (1980-ban), az Oracle adatbázis-kezelő rendszer hivatali bevezetése (1993), a tárolási struktúra és az üzemrend kialakítása; valamint 1999-ben, az adatbázis-alapú, rugalmas, felhasználóbarát, külső belső felhasználókat kiszolgáló lekérdező rendszer kifejlesztésének irányítása. A Magyarországi Oracle felhasználók körének (HOUG) létrehozója (1994).

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pap Károly

1941-ben született Kispesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 119/1968

1974-ben a BME Gépészmérnöki Karán kitüntetéses villamos- mérnök-tanári oklevelet szerzett (907/1974). Egyetem előtt 1959-ben a Puskás Tivadar Távközlési Technikumban távközlés-technikusi képesítő vizsgát tett. Ezt követően a Budapesti Távbeszélő Igazgatóságon műszerészként dolgozott.1959-64 között a BME villamosmérnöki karának hallgatója, diplomáját 1968-ban szerezte meg. Egyetemi tanulmányai után 1968-ig a Mechanikai Laboratórium Híradástechnikai Kísérleti Vállalat alagi részlegénél üzemmérnökként dolgozott. Részt vett többféle professzionális híradástechnikai termék (pl. RH és URH rádióvevők, stúdió-ill. riporter magnók) gyártásában. 1968-tól nyugdíjazásáig a Zalka Máté Katonai Műszaki Főiskolán, (későbbi nevén Bolyai János Katonai Műszaki Főiskolán) mérnök-tanár beosztásban volt oktató. 1979-től főiskolai adjunktus, 1985-től főiskolai docens. Főbb oktatott tantárgyai: Elektroncsövek- és félvezetők, Erősítők, Nemlineáris áramkörök, Hírközlélmélet, Lineáris áramkörök, Elektronikus áramkörök. Mint szakcsoport-vezető aktívan közreműködött az oktatási- és módszertani dokumentumok kidolgozásában, a villamosmérnöki és biztonságtechnikai mérnök képzés akkreditációjának eredményes megvalósításában. Többféle főiskolai jegyzetet, tansegédletet készített (részben társszerzőként). Aktívan közreműködött az elektronikai laboratórium fejlesztésében, újabb mérési eszközök és módszerek alkalmazásában. Nyugdíjasként 2003-tól 2017-ig -mint szerződéses - folytatta oktatói munkáját a jogutód Nemzetvédelmi Egyetem ill. A Nemzeti Közszolgálati Egyetem Honvédtisztképző Karán.

Munkájáért többször kapott elismerést, 1981-ben az oktatási miniszter Kiváló Dolgozó kitüntetésben részesítette.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Papp Miklós

1945-ben született Nagymácsédon.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 542/1969

1963-ban érettségizett a váci Általános Gépipari Technikumban, még ugyanebben az évben felvételt nyert a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának Híradástechnikai Szakára. 1963-ban Társadalmi Szerződést kötött a Finommechanikai Vállalattal (FMV), ahol az egyetemi évek alatt bemérőként dolgozott heti 18 órában. A villamosmérnöki oklevelet 1968 október 19-én szerezte meg. Az FMV Fejlesztési Intézetében, mint rendszer-technikai mérnök szélessávú mikrohullámú berendezések honosítási és telepítési munkáival foglalkozott. 1973-ban egy évet dolgozott a Szovjetunióban. 1978 és 1980 között tartós kiküldöttként Indiában tartózkodott, ahol az Indiai Postának szállított mikrohullámú berendezések szerelésvezető főmérnöke. A külszolgálat után az FMV Fejlesztési Intézetének vezetője (1983-1991). A polgári berendezéseken túl az FMV termelésében lévő szovjet licenz alapján gyártott katonai híradástechnikai berendezések és a harmadik világ számára szállított tisztán magyar fejlesztésű, 40 GHz-ig működő felderítő/zavaró rendszerek fejlesztésének irányítása is a feladatát képezte. A privatizáció után a MATÁV Rt. tulajdonában lévő SATNET Kft. alapító ügyvezetője, amely a VSAT technológia alkalmazásával vezető szerepet harcolt ki a hazai üzleti kommunikációs piacon. 1993 és 1997 között az ország legsikeresebb vállalkozásának, a Westel Rádiótelefon Kft. vezérigazgatója. 1997 és 2001 között a Magyar Rádió Rt. gazdasági alelnöke. Az MR Rt. megöröklött adósságát sikerült szanálni, és a Magyar Rádiót, gazdálkodás szempontjából egy kiegyensúlyozott és nyereséges pályára állítani. 2001 és 2003 között a Magyar Posta és MFB tulajdonában lévő MP TETRA Rt. megbízott majd helyettes vezérigazgatója. Nyugdíjba vonulásáig a saját tulajdonú mérnöki tanácsadó cég (Comnet Kft) ügyvezetője.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Parragh R. Zoltán

1944-ben született Budapesten. Villamosmérnöki oklevelének száma: 211/1968

Már 10 éves korában megépítette első detektoros rádióját – ettől kezdve töretlen volt elkötelezettsége a rádió- és televíziótechnika, később az ipari elektronika és az automatizálás iránt. 1968 és 1977 között a Villamos Automatika Intézet önálló tervezőjeként, majd főtervezőjeként technológiai automatikák, valamint tirisztoros hajtások (1kW-100kW) belöldi (Csepel Művek, Dunai Vasmű, LKM) és külföldi (NDK, SZU) célú önálló tervezése, továbbá ezek üzembe helyezésének irányítása, majd a Vállalati Műszaki Zsúri tagjaként a cég teljes tervezési és gyártási tevékenységének ellenőrzése és bírálata volt a feladata. 1971 és 1973 között irányítástechnikai szakmérnöki oklevelet szerzett. 1977 és 1982 között a Műszeripari Kutató Intézet tudományos munkatársaként a kőolajipari kutató műszerek fejlesztésének vezetője, valamint az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság felkérésére a téma nemzetközi szakértője volt a KGST-ben. 1982 és 1986 között ismét a VILATI Automatizálási Vállalatnál az autóipari mikroszámítógépes adatgyűjtési illetve teljesítményelektronikai témákat vezette, létesítmény főmérnökként a Kámai Autógyár, a Vlagyimíri Traktorgyár, valamint a grúziai Kutaiszi Autógyár területén diesel teherautómotor-vizsgáló próbapadok üzembe helyezésének irányítása (tirisztoros hajtások, illetve mikroszámítógépes adatgyűjtés) volt a feladata. 1986 és 1989 között a Mikromatika Kisszövetkezet ágazatvezető-elnökhelyetteseként, majd 1989 és 1993 között a Mikromatika Holding vezérigazgató helyetteseként, egyben az Elektronikai Gyártóüzem termelési igazgatójaként autógyári és traktorgyári festő és szerelő-robotok komplett vezérlésének fejlesztése, valamint ezek nagysorozatú gyártásának irányítása volt a feladata. Ezen túlmenően három idegen nyelv tárgyalóképes ismerete révén a Holding nemzetközi igazgatója is volt. 1993-tól a KOMFORTIKA KFT. tulajdonosaként innovatív termékek fejlesztésével és gyártásával foglalkozik. Az általa vezetett cég jelenlegi témái közül kiemelkedik az ásvány- és drágakő vágó- és csiszoló berendezés család több tagjának kifejlesztése és sorozat gyártása. Jelenleg a Kisteleki Kábelgyár fejlesztési főmérnökeként a gyémántbetétes huzalhúzó kövek furatpolírozó és ultrahangos megmunkáló célberendezéseinek fejlesztése és termelésbe állítása a fő feladata. Innovatív tevékenységét a Brüsszeli Euréka Feltalálói Világkiállításon 1997-ben Aranyéremmel ismerték el. Pályafutása során hat alkalommal kapott „Kiváló Dolgozó” kitüntetést. Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pásztai Mihály

1944-ben született Ecsegen.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 423/1968

A diploma megszerzése után 1968-ban, társadalmi ösztöndíjasként, a Nógrádi Szénbányáknál kezdett dolgozni. 1969-ben villamos mérnök-tanári oklevelet szerzett a BME Villamosmérnöki karán. 1969–1971 között az akkori NDK-ban szakmai gyakorlaton vett részt a két ország közötti államszerződés keretében. A VEB Starkstrom-Anlagenbau-nál dolgozott Chemnitzben, ahol numerikus vezérlésű szerszámgépek logikai egységeinek fejlesztésében vett részt. Hazatérése után német nyelvből felsőfokú nyelvvizsgát tett. Ez inspirálta arra, hogy munkahelyének megválasztásával német nyelvtudását próbálja meg kamatoztatni. Erre akkoriban jó lehetőségnek tűnt az éppen beinduló külföldi szerelőipari tevékenység. Több évet töltött el a villamos szerelőiparban munkavezetőként ausztriai és németországi munkákon. 1982-ben a Könnyűipari Szerelő Vállalat kuvaiti munkára keresett jelentkezőket angol és német nyelvtudással. A közel-keleti országban a világ akkor legnagyobb fosszilis erőműve épült. Az egyik fővállalkozó, a Deutsche Babcock alvállalkozójaként a Kipszer feladata volt az erőmű kiefeszültségű energiaellátásának és automatika-rendszerének a szerelése. Két évet töltött Kuvaitban mint anyagellátási vezető, majd onnan hazatérve is nyelvtudást igénylő területen helyezkedett el. Német és osztrák cégeknél végzett vevőszolgálati majd képviselői, üzletkötői tevékenységet. 1998-ban a Fogyasztóvédelmi Főfelügyelőség Műszaki osztályán folytatta tevékenységét, ahol termékvizsgálattal foglalkozott. Innen ment nyugdíjba 2006-ban mint vezető főtanácsos.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Patczai Zoltán

1943-ban született Mezőcsokonyán.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 600/1968

Végzése után a Kohászati Gyárépítő Vállalathoz került, ahol 1968-tól 1974-ig kohászati berendezések (kohók, kemencék) hőmérsékletszabályozó köreinek, később tirisztorral vezérelt olvasztó ívkemencéknek a tervezése, kivitelezése és üzemeltetése volt a feladata. 1974-1991 között a Medicor Műveknél dolgozott. A vállalat által fővállalkozásban megvalósított komplett kórházi technológiák villamos oldalának megtervezése, bel- és külföldi helyszíneken való kivitelezésének irányítása volt az egyik feladata. 1985-1989 között görögországi tartós kiküldetésben 168 egészségügyi központ technológiai felszerelésének irányítása, beüzemelése és átadása fűződött nevéhez. Foglalkozott még orvosi gázhálózatoknak (oxigén, vákuum, sűrített levegő, altatógáz, széndioxid) és készülékeiknek kórházakban történő installálásával, üzemeltetésével, továbbá cseppfolyós oxigéntartályok telepítésével is. 1991-2008 között a feleségével közös tulajdonban lévő cégében, a Medicomp Tervező, Szervező, Kivitelező Kft-ben kórházi gázhálózatoknak és készülékeiknek a tervezésével, kivitelezésével, továbbá cseppfolyós oxigéntartályok komplett telepítésével foglalkozott összesen 32 kórházban. A két legnagyobb gázszállító, a Linde és a Hungarogáz alvállalkozójaként ment nyugdíjba 2008-ban – betegsége miatt.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Patóh Péter Gyula

1945-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 412/1968

Érettségi után 1963-ban azonnal felvételt nyert a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karára, amit 1968-ban végzett el az erősáramú Kar Automatizálási Ágazatán. Első munkahelye a Kelenföldi Hőerőmű Vállalat volt, ahol az erőművi, főleg hőtechnikai szabályozási rendszerekkel foglalkozott. 1971-ben beiratkozott a BME Szakmérnöki Karára, ahol szakmérnöki diplomáját 1973-ban szerezte meg. Közben egy kínálkozó lehetőséget kihasználva munkahelyet váltott: a Központi Fizikai Kutató Intézet Mérés-és Számítástechnikai Osztályán az akkor még szinte gyerekcipőben járó számítástechnikai fejlesztésbe kapcsolódott be. Itt először a mágneses háttértárak, és azok illesztőegységeinek fejlesztésével foglalkozott, majd később azok rendszerbe integrálását, és szervizét is végezte. 1990-től a politikai és gazdasági változások következtében a KFKI MSZKI kisebb egységekre bomlott, ezek egyike lett a KFKI DIREKT Kft, ahol a számítógéprendszerek telepítését, szervizelését, a felhasználói tanfolyamok szervezését végezte munkatársaival együtt. A PC kultúra terjedésével a Kft. megnyitotta közvetlen kiskereskedelmi üzletét, ahol annak vezetőjeként dolgozott 2013-ig, nyugdíjazásáig.

Munkáját 1975-ben Intézeti Díj kitüntetéssel, majd 1987-ben Kiváló Dolgozó kitüntetéssel ismerték el.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pécsi Péter

1945-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 506/1968

1968-ban szerzett diplomát a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán, a műszer- és szabályozástechnika szakon. A Pannónia Filmstúdió tevékenységéhez kapcsolódott hangtechnikai témájú diplomamunkája, ugyanitt kezdte el mérnöki pályáját, itt ismerkedett meg a filmszinkronizálás gyakorlatával. 1969-ben felvételt nyert a Magyar Televízió Film- és Hangtechnikai Osztályára, itt harminc éven keresztül végzett hangmérnöki munkát. A televíziós műsorok széles skálájának szinte mindegyikében dolgozott, dokumentumfilmekben, zenei műsorokban, egyedi Tv-filmekben, sorozatokban (Linda, Kisváros), emellett a Televízió szinkronműhelyében több mint 50 külföldi film és sorozat hangmérnöke volt. Az első sztereo hangú Tv-s játékfilm hangji megvalósítása is hozzá fűződik (1984). 1985-ben kinevezték a Film- és Hangtechnikai Osztály helyettes vezetőjének. Ettől kezdve 1999-ig különféle beosztásokban (osztályvezető, irodavezető, irodavezető-helyettes) vett részt a hangtechnikai terület vezetésében. Az A.E.S. (a hangmérnökök nemzetközi szervezete) tagjaként rendszeresen jelen volt az évenkénti hangtechnikai konferenciákon és kiállításokon. Az itt szerzett tapasztalatait (főként a digitális hangrögzítés és a számítógépes hangutómunka területén) fontosnak tartotta megismertetni munkahelyi környezetével, bemutatók szervezése révén. A H.A.E.S.(Magyar Hangmérnökök Társasága) alapító tagja, több tisztséget is betöltött a Tagfelvételi Bizottságban és a Televíziós Tagozatban, szakmai programokat szervezett, előadásokat tartott. 1999-ben munkaköre és munkaviszonya megszűnt, innentől vállalkozóként dolgozott. 11 évig volt a „Barátok közt” produkció egyik stúdióhangmérnöke. Emellett mozifilmekben és német televíziók (ZDF) megrendelésére készített dokumentumfilmekben is végzett hangmérnöki munkát. Ezek közül több film nyert díjat rangos fesztiválokon.

Kiváló Dolgozó kitüntetésben, valamint tv-s produkciókban végzett kiemelkedő hangmérnöki munkájáért számos nívódíjban részesült.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pilinyi András

1945-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 602/1968

A diploma megszerzése után társadalmi ösztöndíjasként a Villamosipari Kutató Intézet Villamos Készülék Főosztályán kezdett dolgozni. Az első években tudományos segédmunkatársként kapcsoló készülékek élettartam vizsgálatával, túláram kioldók fejlesztésével foglalkozott. Kutatási területe volt még villamos motorok hőterhelés méréstechnikájának fejlesztése, valamint középfeszültségű, nagyolajterű megszakító fejlesztése és vizsgálata. Tudományos munkatársként MHD plazma diagnosztikai módszerek és eszközök kutatásával és fejlesztésével foglalkozott, elsősorban optikai holográfiával látható hullámhossz tartományban. Tudományos főmunkatársként porkohászati úton előállított különleges érintkező anyagok előállításával és különleges párosításuk kutatásával foglalkozott. A témakörben feladata volt másodlagos ion tömeg spektroszkópiai (SIMS) vizsgáló rendszer kiépítése és alkalmazása érintkező anyagok vizsgálathoz. 1990-92 között - az intézet gyakorlati ellehetetlenülése után - a házon belül alakult EPOS-ban távközlési rendszerek kifeszültségű DC áramellátó berendezések vezérlésének hardver és szoftver fejlesztésével foglalkozott. 1992-2007 a közvetlen munkatársakkal alakított Powerstar Rendszerfejlesztési Kft-ben nagy teljesítményű, moduláris felépítésű DC szünetmentes rendszerek vezérlésének tervezése, fejlesztése volt a feladata. Ez időben a Magyar Telekom rövid életet megélt Motorola RLL rendszer áramellátásainak vezető projektmenedzsere volt. A közreműködésével létesített áramellátások üzembehelyezés-szervizelés-karbantartás teljes láncolatát irányította a MOL, MVM, MH, MÁV, WESTEL (majd T-Com) telephelyein. 2007-től nyugdíjasként egy ideig Powerstarban folytatta tevékenységét, jelenleg vállalkozóként egészségügyi lágylézer készülékek fejlesztésében vesz részt.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Póka László

dr. techn.

1945-ben született Sopronban. Villamosmérnöki oklevelének száma: 212/1968

Diplomáját az Erősáramú Szakon szerezte. Nyugdíjazásáig egyetlen munkahelye az Országos Villamos-távvezeték Vállalat Rt. Az első öt évben a Villamos Relé-védelmi, Mérési és Távközlési Osztályon dolgozott, ahol a 120-220-400 kV-os alállomásoknál felmerülő relé-védelmi és automatizálási feladatok megoldása tartozott a munkaköréhez. Részt vett a gödi 400/120 kV-os alállomás üzembe helyezési munkáiban. 1973-ban került az OVIT Alállomás Osztályára, ahol üzemviteli, valamint alállomás-fejlesztési feladatok megoldása tartozott a munkaköréhez. „Villamosenergia-rendszerek” szakmérnöki képzésben vett részt levelező szakon, majd egyetemi doktori értekezést készített „Nagyfeszültségű elosztóhálózatok feszültségszabályozásának automatizálása” címmel, és 1977-ben elnyerte a dr. techn. címet. 1975-81 között vállalati üzemzavar-felügyelő mérnöki feladatot is ellátott. 1978-ban az első 250 MVA-es, 400/120 kV-os transzformátor és az egyik első hazai 400 kV-os kapcsoló berendezés üzembe helyezésének előkészítését és helyszíni irányítását végezte Toponáron. Az albertirsai 750 kV-os alállomás üzembe helyezése során 1979-ben a II. sz. 750/400 kV-os transzformátorcsoport melegedésének mérését az ő számításai alapján hajtották végre. 1983-ban három hónapig Kuvaitban dolgozott, mint karbantartó mérnök. 1984-től fokozatosan hozzá került az alállomás üzemviteli területen belül a fejlesztési feladatok szervezése. Javaslatot dolgozott ki a termovízió alkalmazására, a távvezetékek repülőgépes ellenőrzésére, az alállomási egyenáramú segédüzem megbízhatóságának fokozására, a nagytranszformátorok hűtési automatika-rendszerének tökéletesítésére, továbbá részese volt azoknak a tanulmányoknak, amelyek megalapozták az alaphálózati alállomásokon a korszerű irányítástechnika alkalmazását. Beosztása nyugdíjazásáig: az Alállomás Üzemviteli Osztály osztályvezetője. 1975-87 között óraadó tanár volt a Kandó Kálmán Műszaki Főiskola Villamos-energetikai Intézeténél, 1985-87-ben pedig a BME Elektrotechnika Tanszékén. Publikációi közül: „Korszerű meddőteljesítmény-gazdálkodás” című, a Műszaki Könyvkiadónál megjelent könyv, amelynek társszerzője volt, és amely 1983-ban nívódíjat kapott, Villamosmű-kezelő tankönyv (1992). 1978 óta oktatóként. A MEE tagja 1968 óta. 2004-ben az egyesület Csáki-díjjal tüntette ki. Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pozsgai József

1942-ben született Kispesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 32/1969

Az egyetemi évek alatt az Elektronika Szövetkezet fejlesztésén dolgozott, ahol átvitel technikai témával foglalkozott. Később a Servintern Szövetkezethez került és ott védte meg a diplomáját. Feladata ott a különféle elektronikus mérőeszközök javítása volt. A 70-es években a Szövetkezet volt az egyike /az MTA Műszerügyi Szolgálaton kívül/ azon kevés cégeknek, akik a hazánkba került főleg nyugati cégek műszereinek javításával foglalkoztak. Érdeklődése a fizikai és kémiai jelenségek elektronikus mérésére fókuszálódott. Így került kapcsolatba a HEAREUS csoport Original Hanau Wötsch és Crist berendezéseivel, a Perthen Gmbh érdességmérő műszereivel, a Sartorius mérlegekkel és még több kisebb céggel. A sok cég közül végülis a mérleges BIZERBA cég lett a kiválasztott. Ugyanis a 80-as években már alakultak a cégeképviseltek, nőtt az import. Ezen évek közepére már a szövetkezet vezetője lett, miközben 86-ban mérnök-közgazdász diplomát szerzett. 1990-ben megszervezi a BIZERBA Hungaria céget, melynek vezetőjéül választották. 1994-től a Magyar Mérleg technikai Szakmai Szövetség elnökeként képviselte hazánkat a CECIP Európai gyűlésein. 2008-as nyugdíjba vonulásáig nagyban hozzájárult a elektronikus mérlegek hazai elterjedéséhez.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Puskás Ferenc

1945-ben született Dunakeszin.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 356/1968

A KFKI-nál kezdett dolgozni a diploma megszerzése után, de rövid idő után váltott, műszaki végzettségét a marketing-kereskedelem területén kívánta hasznosítani. Az Egyesült Izzólámpa és Villamossági Rt. (TUNGSRAM) Gyár és Gépértékesítési Főosztályán helyezkedett el, egyidejűleg az MKKE Mérnök-közgazdász tagozatának külkereskedelmi szakán folytatta tanulmányait, és szerzett 1971-ben oklevelet. A Ganz Műszer Művek export osztályán 1970-től mérnök-üzletkötő, 1975-től osztályvezető, 1977-től export főosztályvezető. 1980-ban a vállalatból kivált és önállósult a gödöllői Ganz Árammérőgyár. Fontos szerepe volt a kiválásban, külkereskedelmi tevékenysége megszervezésében, a folytonosság biztosításában, kereskedelmi vezérigazgató-helyettes beosztásban. Az vállalat fő terméke az egy és háromfázisú villamos fogyasztásmérők (árammérők) és elektronikus távösszegzők voltak, ezeket 50-nél több országba exportálták. 1986-90 között az Árammérőgyár jakartai székhelyű keletázsiai regionális irodájának igazgatója, kereskedelmi fő feladatai mellett hozzá tartozott az indonéz tulajdonú egyfázisú árammérő szerelőüzem kereskedelmi, műszaki felügyelete, segítése. A vállalat privatizálása után tért vissza, előbb marketing osztályvezető, majd marketing igazgató beosztásokban. 1992-től saját vállalkozásban ingatlan-fejlesztéssel foglalkozott, jelenleg már csak visszavonultan, nyugdíjasként. Emellett 1998-2013. között a Magyar Vízilabda Szövetség internetes honlapja alapító-szerkesztője. Felelőse volt a szövetség web-es interaktív versenyztetési komplex programja kifejlesztése irányításának, megvalósításának, majd működtetésének, amely 2008-tól internetes portálként nemcsak Magyarországon, de Európában is elsőként biztosította az összes szintű vízilabda bajnokság zavartalan lebonyolítását az igazolásoktól, nevezésektől, a mérkőzések eseményeinek élőben történő webes megjelenítésén keresztül az adatok visszakereshető archiválásáig, a szövetségi hivatalos honlap funkció megtartása mellett.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Püspöki Sándor

1943-ban született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 648/1968

1968-ban a BME Híradástechnikai Szakának Elektroncsövek és Félvezetők Szakirányán szerzett villamosmérnöki diplomát. Ezt követően az MTA Műszaki Fizikai Kutató Intézetében (MFKI) kezdett dolgozni. „Inhomogén adalékkoncentráció-eloszlású félvezetők néhány jellemzőjének vizsgálata” című disszertációjával 1973-ban egyetemi doktori címet (dr. techn.) szerzett. 1973-tól 1980-ig akusztikus felületi hullámú (AFH) szűrők kutatásával-fejlesztésével foglalkozott. A kutatócsoport, amelynek meghatározó tagja volt, megvalósította a hazai kétnormás – hangolást nem igénylő – AFH TV KF szűrőt. Az „Akusztikus felületi hullámú TV KF-szűrő tervezése analitikus közelítő módszerrel” című munkáját 1983-ban a HTE Pollák-Virág Díjjal jutalmazta. 1980-tól az AIII-BV típusú vegyület-félvezető fényforrások kutatása-fejlesztése tématerületen dolgozott. 1998-ban az MTA intézeteinek átszervezésével létrejött a Műszaki Fizikai és Anyagtudományi Kutatóintézet az MFA, amelyben a megkezdett kutatások folytatódtak. Ennek során, többek között, részt vett egy nagyteljesítményű (~100 mW) infravörös pumpáló lézer és egy, az 1000-1800 nm-es spektrumtartományban működő, 11 különböző csúcshullámhosszú, LED chip-sor kifejlesztésében. 2005-től napelemek mérés technikájával és napelem-struktúrák vizsgálatával foglalkozott. 1990-től 2010-ig a BME villamosmérnök és az ELTE fizikus hallgatóinak, az MFA-ba kihelyezett laborgyakorlatot tartott „Félvezető lézerek elektromos és elektro-optikai jellemzőinek mérése” témakörben. Kutatási és fejlesztési feladataihoz kapcsolódó, közel 50 publikáció szerzője, illetve társszerzője.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Rakaczki Szilárd

1944-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 325/1968

A Kandó Kálmán Technikumban kapott technikus oklevelet, majd a BME VIK Híradástechnikai szakán szerzett diplomát. 1968-1987 között a BHG HV telefonközpont fejlesztésén dolgozott különböző beosztásokban. Részt vett az ECR programban, majd egy kizárólag elektronikus elemeket tartalmazó kísérleti háziközpont, az EH21 kifejlesztésében. Fial mérnökök országos pályázatán kétszer ért el második helyezést. A telefonközpontok elektronikus változatának kifejlesztése során részt vett új rendszertechnikai, hardware és software megoldások kialakításában, valamint a miniswitch, a multireed, végül az elektronikus kapcsolómezőt tartalmazó TPV alközpontok prototípusainak megalkotásában. Hazai viszonylatban elsőként dolgozott ki real-time hívásfeldolgozó programcsomagot assembly nyelven a TPV alközponti modellhez. Témavezetője a QA96/MRK, majd az EP128 elektronikus alközpont fejlesztésének. 1981-től fejlesztési fősztályvezető. Irányítása alá tartozó fejlesztések: az AR központok illesztési feladatai, a LOTRIMOS multiprocesszoros felügyeleti rendszer, a PLANET elektronikus menetirányító rendszer, a DIPEX digitális alközpont, továbbá a forgalomméretezési és a megbízhatósági tervezés. Aktív résztvevője a hazai és külpiaai kereskedelmi tevékenység helyszíni műszaki támogatásának. 1987-től a BHG HV kereskedelmi igazgatója. Az általa megreformált kereskedelmi szervezettel biztosította a cég számára szükséges árbevételt. Nagy hangsúlyt kapott a piaci igények gyors kezelése, a külpiaai munka, a szerződések teljesítésének folyamatos felügyelete. 1990-től felsővezetőként vett részt a BHG átalakításában, vegyesvállalatok létrehozásában, felügyelő bizottságokban, vezetett szervezeti egységeket. 1998-2004 között a KAPSCH osztrák cég magyar lányvállalatánál infokommunikációs berendezések vevőspecifikus tervezésével foglalkozott. Négy szolgálati szabadalom társszerzője.

Tevékenységét a „Gépipar Kiváló dolgozója”, a „Munkaéremrend bronz fokozata”, és több alkalommal a „Kiváló Feltaláló” kitüntetéssel ismerték el.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Rappaport Gábor

1935-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 10/1969

1954-1961 között a Magyar Postánál különböző műszaki munkakörben dolgozott. 1961-1969 között a Telefongyár Telefonfejlesztési Osztályán dolgozott telefon fejlesztő munkakörben. 1969-től 1990-ig Híradástechnika Szövetkezetben dolgozott csoportvezető, üzemvezető, főmérnöki munkakörökben. 1990-ben kerkedvezményes nyugdíj után a Nemzeti Hírközlési és Média Hatóság részére végzett URH hálózatok rendszerteveinek ellenőrzését.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Regőczy Péter

műszaki doktor

*1944-ben született Budapesten.
Villasmérnöki oklevelének száma: 174/1968*

Mérnöki végzettségét követően, a Vegyész vállalatnál végzett rövid idejű üzembe helyező mérnöki munkavégzést követően a „main frame” számítógépes világba kapcsolódott be. Német nyelvtudása alapján először az NSzK-ban (Siemens) majd az NDK-ban (Robotron) cégeknél gyári illetve felhasználói tanfolyamokon vett részt. A szakmai munka mellett az általános vezetői ismereteit is bővítette a Műegyetem szervező szakmérnöki továbbképzésén; amit az 1982-ben kiadott „műszaki doktor”-rá avatási oklevéllel (száma: 3338) fejezett be. A megszerzett ismeretek alapján több számítógép rendszer (Siemens 4004; R21; R20; R40; R55) üzemeltetésében, majd a felhasználás irányításában vett részt; osztályvezetői, főosztályvezetői, majd igazgatói beosztásokban. A vezetői munka lehetőséget teremtett fejlesztési és kereskedelmi tevékenységek irányítására illetve az ezekben való aktív részvételre. A szükségszerű nemzetközi kapcsolatok kialakítása eredményeként 1984-ben és 1988-ban népköztársasági ösztöndíjasként két-két hónapos ausztriai tanulmányi lehetőséget kapott. A rendszer- és gazdasági váltással, a PC bázisú, hálózati rendszerek felfejlődésével egyidejűleg a lehetőségei egyre inkább a kereskedelmi tevékenység felé orientáltak, főleg úgy, hogy a Mikromatika cégcsoportnál mint kereskedelmi vezető kapott állást. Az itteni tevékenység során megismerte a robottechnika alapvető, az értékesítési és kereskedelmi tevékenységhez szükséges ismereteit is. Az alkalmazotti munkaviszony mellett egyéni vállalkozást (PC forgalmazás és szervíz) majd 1997-ben tagként saját Kft-t (GXR Kft) alapított. Ez a Kft tette lehetővé, hogy 2000-ben, a nyugdíjas korhoz közeledve, egy számára teljesen új tevékenységet, az irodai borítékoló gépek forgalmazását és szervizelését megkezdje, és mind a mai napig végezze. A GXR Kft keretében a Hefter GmbH és a Francotyp-Postalia GmbH borítékoló gépeinek magyarországi forgalmazója és teljes körű ellátója.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Rényi István

a műszaki tudomány kandidátusa

1943-ban született Budapesten. Villamosmérnöki oklevelének száma: 31/1969

A Villamosmérnöki Kar Híradástechnika Szakán szerzett diplomát 1968-ban. Egyetemi éve alatt az Akusztikai és az Űrkutatási Tudományos Diákkörökben tevékenykedett. Végzés után a Központi Fizikai Kutatóintézet Mérés- és Számítástechnikai Kutatóintézetébe került, ahol 1998-ig különféle kutatói-fejlesztői munkakörökben dolgozott, tudományos főmunkatársként osztályvezetői feladatokat látott el. Kezdetben az ember-gép kapcsolat eszközeivel, módszereivel foglalkozott, majd ki-, beviteli egységeket tervezett a tranzisztoros TPA számítógéphez. Később, egy team tagjaként a TPA-i számítógép tervezésében vett részt. 1972-től másfél évet a kanadai McMaster egyetemen töltött, ahol jelfeldolgozást oktatott és Walsh-Fourier spektrum átalakítót készített a piacon akkor megjelenő mikroprocesszort alkalmazva. A 70-es évek második felétől érdeklődése a számítógépes képfeldolgozás felé fordult. Felkérték a Vega programban (1980-86) való részvételre: egy team vezetőjeként a Halley üstökös magjának in-situ megfigyelésére készült fedélzeti televíziós kamera digitális egységeinek, szoftverének és földi ellenőrző rendszerének tervezését, tesztelését végezte. Kandidátusi oklevelét 1981-ben szerezte. 1990-től öt éven át az Egyesült Államok National Institutes of Health kutatóintézetében (Bethesda, MD) vendégkutatóként dolgozott, sejtbiológiai kísérletek tervezésében, automatizált végrehajtásában vett részt. Kvantitatív fluoreszcenciás mikroszkópiával nyert nagyszámú sejt kép automatikus kiértékeléséhez dolgozott ki eljárásokat és készített programokat. 1999-től a Hírközlési Felügyelet (ma NMHH) informatikai szabályozás osztályát vezette. Részt vett az európai e-aláírás irányelvet és az e-aláírás szabványrendszerét kidolgozó EESSI (Európai Elektronikus Aláírás Szabványosítási Kezdeményezés) munkabizottság munkájában és a hazai elektronikus aláírás törvény előkészítő bizottságában. Irányításával készült el a minősített hitelesítés-szolgáltatók rendszeres ellenőrzésének alapját képező követelményrendszer. 2005-ben létrehozta a bizalmi hierarchia csúcsán álló Közigazgatási Gyökér Hitelesítés-Szolgáltatót (Root CA), amelyet 2013-as nyugdíjba vonulásáig működtetett. A Halley üstökös megfigyelési programban való sikeres részvételt magas állami kitüntetéssel ismerték el. Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Rieger Vilmos

1944-ben született Budapesten. Villamosmérnöki oklevelének száma: 213/1968

1962-ben a Villamosenergiaipari Technikumban technikus oklevelet szerzett. Az Erőmű Trösztnél helyezkedett el. Itt az OTUSZ (Országos Túlfeszültségvédelmi és Szigetelésellenerzési Szolgálat) nagyfeszültségű laboratóriumában dolgozott egy évig. Egyetemi tanulmányait az MVMT ösztöndíjasaként végezte el. Az egyetemi évek alatt a BME Nagyfeszültségű Technika Tanszékén kísérleti mérésekben vett részt, így az első magyar 400 kV-os transzformátor tervezését segítette. Kapcsolata a Tanszékhez több évtizedig folyamatosan fennállt, kezdetben mint gyakorlatvezető, később mint hallgatói diplomatervek bírálója. A villamosmérnöki diploma megszerzése (1968) után először az MVMT/Országos Mérésügyi Szolgálathoz (OMSZ) került, majd ezen szolgálatból megalakult Fogyasztói Műszaki Osztály alapító tagja. A ranglétrán emelkedve egyre több, a Tröszt egészét érintő önálló műszaki feladatokat kapott. A nemzetközi és a hazai elszámolási (belső-, fogyasztói-) villamos méréseket koordinálta, a hálózati vállalatok fogyasztásmérő javító- és hitelesítő üzemait irányította. Feladatához tartozott az Országos Mérésügyi Hivatallal, ill. A villamos fogyasztásmérőket gyártó hazai és külföldi cégekkel is a szakmai munkakapcsolat tartása. 1990-től osztályvezető, munkaköréből adódóan számos irányelv, üzemviteli utasítás, rendelet kidolgozásában vett részt. Az MVM Rt átalakulása után – 1992-től – méréstechnikai főmunkatárs, majd a megalakult Mérés és Telemechanikai Osztály (MÉTE) szervezetében főtanácsos, 2002-től osztályvezetőh. A fenti időszakban napi rendszeres munkái között kiemelkedik a Részvénytársaságok közötti (Erőmű Rt.- MVM Rt, valamint MVM Rt.- Áramszolgáltató Rt.) új, korszerű villamos energia és teljesítmény elszámolási rendszer műszaki megvalósítása. Ebben a témában több cikke is megjelent az MVM Rt. Közleményekben. MEE Vándorgyűléseken, ill. nemzetközi konferencián ismertette az országos rendszer megvalósítást. Ezen rendszer műszaki felügyeletét irányította, a piacnyitással összefüggő méréstechnikai fejlesztéseket, előírásokat koordinálta 2004-ig, nyugdíjba vonulásáig. A Budapesti Elektromos Művek Rt.-nél 1992-től a Szolgáltató privatizációjáig (1995) FB tagként munkálkodott. Nyugdíjba vonulása után is folytatja mérnöki tevékenységét családi vállalkozásban, a MET-R 2001 Bt ügyvezetője, az ODD Consulting Kft méréstechnikai tanácsadója. Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Róka Sándor György

1934-ben született Nagykőrösön.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 488/1965

Végbizonyítványt 1958-ban szerzett a BME Villamosmérnöki Karának Híradástechnikai Szakán. Az Egyesült Izzó Rádiócső Gyáregységében helyezkedett el. Feladata volt a nagyfeszültségű TV-csövek gyártásának irányítása. Kiküszöbölte a szoktató kereteken előterhelt végcsövekben kialakuló URH gerjedéseket. Kimutatta sorvégcsövek gyorsító rácsának káros szekunder-emisszióját. Kidolgozta mérési metódusát, illetve csökkentésének módszereit. Korszerűsítette a „Kézi TESLA” berendezést. 1965-ben - családi okok miatt - áthelyezéssel a nagykőrösi Konzervgyárba került. Ebben az évben védte meg diploma munkáját. A gyár villamos részlegének lett vezetője és betöltötte a villamos energetikusi munkakört is. 1979-ben kinevezték fejlesztési osztályvezetőnek. Feladata volt az évi 300-400 Millió Forint beruházási keret kitöltése műszaki tartalommal. Több tanulmányúton vett részt: Lengyelország, Bulgária, NDK, Ausztria, Olaszország, NSZK, Anglia. Társszerzője az 1980-ban megjelent „Betakarítástól a csomagolásig” című konzervipari szakkönyvnek. Tervezett csomagoló gépeket. Két berendezése szabadalmi oltalmat kapott. A gépekből jelentős mennyiség készült exportra és belföldre. 1994-ben nyugállományba került. Még egy szerződéses munkaviszonyban töltött év alatt korszerűsította a vállalat távbeszélő rendszerét. 1996-2000-ig egyéni vállalkozó. Ebben az időben a TDC cég műholdas hírközlési rendszerének telepítésében vett részt, valamint az Ártándi határátkelő távirányított sorompóinak vezérlését tervezte, illetve valósította meg. 2002-2007-ig az INFO Holding Group elektronikus eszközeinek karbantartásával, illetve továbbfejlesztésével foglalkozott. 1965-től napjainkig otthoni műhelyében hobbiból, vagy külső igényre műszereket és berendezéseket tervez és készít el. Jelenleg Milliohmmérő Műszer és Digitális Forrasztó Állomás kiviteli munkáit végzi.

Munkásságáért megkapta az Élelmiszeripar Kiváló Dolgozója, Kiváló Újjító ezüst, Kiváló Feltaláló arany, háromszor Honvédelmi Érdemérem (Rádió Klub), és a Munka Érdemrend ezüst fokozata kitüntetések.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Rónai Miklós Gyula

1941-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 239/1968

1969-től a Magyar Kábel Művek K+F Intézetében kutatómérnök. Főbb témái a hírközlő-kábelek és vezetékek és azok mérései. Foglalkozik erősáramú és nagyfeszültségű kábelek méréseivel és kábelhibahelyek meghatározásával. Már fejlesztési osztályvezetőként vesz részt a beázásmentes telefonkábelek kialakításában és a gyártásuk beindításában. 1976-tól a Kandó Kálmán Főiskolán mellékfoglalkozásban villamosságtan és szigeteléstechika gyakorlatokat vezet, részben főiskolai adjunktusként. 1986-tól címzetes főiskolai docens, diplomaterv bírálatokat készít még a 90-es években is. 1981-től a Villamosenergiaipari Szakközépiskola műszaki igazgatóhelyettese, szakmai elméleti és gyakorlati tárgyakat tanít (elektrotechnika, villamos mérések). Foglalkozik a középfokú szakmai oktatás elméleti és gyakorlati kérdéseivel, megoldásaival. 1981. és 1983. között elvégzi a BME Gépészmérnöki Karán a mérnökstanári szakot, majd szakdolgozatát továbbfejlesztve az ELTE Bölcsészettudományi Karán doktori fokozatot szerez 1985-ben. 1989-ben megbízást kap az akkor épülő első hazai mechatronikai szakközépiskola működésének előkészítésére és megszervezésére. Ebben segítik a 60-as évek villamosmérnöki képzési tervének gépészeti tárgyai és a korábban szerzett elektroműszerész szakma is. 1990-től 20 évig a Mechatronikai Szakközépiskola és Gimnázium kinevezett igazgatója. Munkatársaival felszerelik a szakmai oktatás műhelyeit, kialakítják az iskola elmélet és gyakorlati képzésének arculatát. Az intézmény 1995-től évente mintegy 40-50 technikust bocsát ki, a kezdetben még alig ismert szakmában. Tovább folyik a képzés feltételeinek fejlesztése A külföldi hasonló képzési célú intézményekkel kialakított szakmai együttműködés és a BME érintett tanszékeivel kiépített kapcsolatok is segítséget jelentenek ebben a munkában. Nagy hajtóerő az informatika robbanásszerű fejlődése is. Munkája során több kábelipari vonatkozású cikket írt, később nevelési folyóiratban publikál. 2010-ben címzetes középiskola igazgatóként vonul vissza.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Rotarides Mihály

1940-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 100/1968

Gimnáziumi érettségi után a MüM 30. számú Műszaki Intézetben tanult, és 1960-ban elektroműszerész szakmunkás vizsgát tett. Műszerészként a Fővárosi Villamosvasútnál alkalmazták. 1961-ben – a vállalat ösztöndíjasaként – felvételt nyert a BME Villamosmérnöki Karának Erősáramú Ágazatára. Diplomatervét, amely trolibusz motor volt, 1968-ban védte meg. Az FVV (a BKV jogelődje) installációs tervezőmérnökként alkalmazta. Legnagyobb megvalósult munkája egy autóbusz járműtelep erősáramú berendezéseinek önálló tervezése volt. Irányító tervezői munkájának befejezése után 1977-85 között kétszer is műszaki koordinátori munkakörben a fővárosi közlekedési beruházások BKV-vonzatainak műszaki összehangolását (pl. Boráros-tér, Petőfi-híd felújítása) végezte. Eközben 3 évig a BKV Felsővezeték Osztályát irányította. Jól beszélt németül, és esetenként (pl. Plasser & Theurer pályaépítő gépsor beüzemelése) műszaki tolmácsolást végzett. Németből felsőfokú nyelvvizsgát tett (1972). 1985-től a NOVIKI Innovációs Rt-hez került, ahol fejlesztési osztályvezetőként műszaki újdonságok felkarolását végezte. Fő feladata azonban egy szabadalmaztatott találmányon alapuló vezeték nélküli adatátviteli rendszer volt, amelynek megvalósulási formájának (számítógéppel támogatott lakótelepi felvonó ügyeleti rendszer) továbbfejlesztését menedzselte (Pl. Debrecen diszp. központ). A cégvezetés az iparjogvédelem területén tovább képezte, és 1991-ben - szakdolgozatát megvédve - bejegyezték a szabadalmi ügyvivők névjegyzékébe. 1992-ben a japán tulajdonban lévő Minolta Magyarországnál (a KONICAMINOLTA elődje) nyelvtudással rendelkező mérnököt kerestek a Technical Support-hoz, amelyet sikeresen pályázott meg. Ekkor már a Műszaki Egyetemen elkezdett angol nyelvtanulását műszaki területen intenzíven folytatva, fordítóként is aktivizálta magát. Az irodatechnika, mint szakterület számára új volt. Kiképzést először Ausztriában németül kapott, majd 1995-ben három hónapot töltött tanulmányúton Japánban, ahol a kiképzése angolul folyt. Budapesten kinevezték a Technical Support vezetőjének. Szakterülete a másológépek, telefaxok és nyomtatók voltak. Ezeket specialistaként is oktatta. 2000-ben megbízták a Kft. minőségügyi vezetésével. 2011-ben ment nyugdíjba, de 2018-ig még tovább dolgozott. Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Rozgonyi Zoltán

1939-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 249/1968

Budapesten a Finommechanikai Vállalatnál helyezkedett el gimnáziumi érettségi, majd finommechanikai műszerészi végzettség megszerzése után, híradástechnikai feladatok végzésére. 1968-ban végzett a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Kara Híradástechnikai szakának esti tagozatán. A mérnöki oklevél megszerzése után elsősorban irányítói, vezetői munkakörökben dolgozott, így 1968-tól 1971-ig a Finommechanikai Vállalat vezérigazgatójának műszaki titkáráként, majd 1971-től híradási és lokátor technikai feladatokat végző üzem vezetőjeként. Közben 1970–1971-ben Egyiptomban végzett rendszerbeméréseket 6 fős csoportjával a Kormány megbízásából, majd a Vállalat egy önálló gyáregységét vezette. 1975-től Budapest Fővárosi Tanács Ipari Főosztályán, mint csoportvezető főmérnök irányította és koordinálta 26 tanács ipari vállalat fejlesztési tevékenységét. 1976-ban a Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetemen közgazdász –mérnöki diplomát szerzett. 1981-1984-ig a Belügyminisztérium Anyagi-Technikai Csoportfőnökség beruházási-ingatlanfelújítási alosztályvezetőjeként végezte feladatait. Ezután 1984-től a mérnöki - közgazdasági ismereteket hasznosítva az egészségügyben, kórházi gazdasági igazgatóként a műszaki, fejlesztési, pénzügyi feladatok teljes körét irányította 1984-től a Fővárosi István Kórházban, a Fővárosi Balassa Kórházban, a Fővárosi Szent Margit Kórházban, majd nyugdíjba vonulásáig, 1998-2003-ig a Fodor József Országos Közegészségügyi Központban. 1996-ban a Budapesti Közgazdasági Egyetemen okleveles Egészségügyi Manager diplomát szerzett. 2004-2013-ig nyugdíjasként gazdasági szaktanácsadó volt az Országos Tisztviselők Országos Közegészségügyi Központjának, illetve az Országos Korányi TBC és Pulmonológiai Intézet belső ellenőréneként tevékenykedett.

Munkája elismeréseként több kitüntetésben is részesült.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Róder Tamás

1945-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 302/1968

1963-ban technikus oklevelet szerzett a Kandó Kálmán Híradás- és Műszeripari Technikumban, majd ugyanebben az évben felvették a BME Villamosmérnöki Karának Híradástechnikai szakára. 1968-ban a fenti szak Mikrohullámú és Adástechnikai ágazatán diplomázott. Első munkahelye a Távközlési Kutató Intézet újpesti laboratóriuma volt, ahol haladóhullámú csövek mérésével foglalkozott. Ezt a laboratóriumot 1969-ben az Egyesült Izzó Rt-hez csatolták. Ezzel a TKI-val kötött ösztöndíjszerződés érvényét veszítette, így 1969 szeptemberében az Egyetemi Számító Központ műszaki osztályának munkatársa lett, ahol egy Razdan-3, majd egy R40 számítógép üzemeltetésével foglalkozott. 1980-ban az Egyetemi Számítóközpont megszűnt, és egy rövid átmeneti időszak után az R40 számítógépet és az üzemeltető személyzetet az ELTE kapta meg. A 80-as évek végére az R40 helyett egy nagyobb teljesítményű IBM4361 számítógépet helyeztek üzembe, majd 1992-ben a Számítógépes Szolgálat tevékenységét átszervezték. A kutatással foglalkozó munkatársakat az ELTE TTK tanszékein helyezték el, a nagyszámítógép és a hálózat üzemeltetését pedig összevonták. Róder Tamás a számítógép-üzemeltetési osztály vezetője lett. 1994-ben az IBM4361 számítógépet az ELTE lágymányosi kampuszáról áttelepítették a korábbi Május 1 Ruhagyár épületébe, majd 1996-ban leszerelték, és személyi számítógépes rendszerre tértek át. Az áttelepítést és leszerelést osztályvezetőként irányította. 1997 augusztusától a Pénzügyminisztérium Informatikai osztályának lett a vezetője, majd 1998 augusztusától vezető főtanácsosi beosztásban munkatársa. Itt a rendszer fejlesztése és az üzembiztonság fokozása volt a feladata. 2006. augusztusában 43 évi szolgálati viszony után nyugdíjba vonult. 2008 szeptemberéig még megbízási jogviszony keretében részmunkaidőben segítette a rendszer üzemeltetését és átalakítását.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Rudnai Péterné Nagy Ilona

1945-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 546/1968

1968-ban diplomázik a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Kar Műszer és Szabályozástechnikai szakán. 1968-tól a MOM Számítástechnikai Osztályán fejlesztő mérnök. A francia SAGEM licence alapján gyártott FEX-3 (DISCMOM) hazai gyártásra való előkészítésében, az ESZR rendszerben való adaptálásában vesz részt. 1974-től a Videoton Vevőszolgálati Főosztály Oktatási Osztályán a mágneses perifériák oktatásáért felelős team vezetője. Hazai és külföldi partnereket, valamint a gyár szerviz-szakembereit képezi ki. A Videoton számítógépeibe integrált mágneslemezes tárolók és vezérlők, valamint az R10, R11 tápegységeinek, Real Time perifériáinak szervizelési ismereteit oktatja. 1984-től a SZÁMALK Oktatási Osztályán oktató. Felső és középfokú műszaki, valamint IBM kompatibilis számítógépek hardver tanfolyamain tanít. Operációs rendszereket, pascalt is oktat. 1992-től a Controll Oktatási Központban informatikai oktató. Közben az Oktatóközpont NetWare hálózatának rendszergazdája. Rendszergazdákat képez, levelezési rendszereket, programozási alapismereteket, szövegszerkesztést, internet alapismereteket tanít. 1998-tól 2010-ig különböző oktató központok, intézmények számára külsős oktatóként dolgozik. Felső és középfokú szakemberek képzésében vesz részt. (IBM Oktatóközpont, SZÁMALK Továbbképzés, Gábor Dénes Főiskola, BMIT, Comnetworks, WIFI). Oktatott témák még: MS-Office programok haladó szintig, CD Jogtár. OKJ tanfolyamok tematikáinak, követelményeinek kidolgozásában vesz részt. Évekig ECDL és OKJ vizsgáztató, érettségi társelnök. A készített tananyagokon, jegyzeteke n kívül a Computerbooks kiadó által kiadott könyvei közül a legjelentősebb a Novell NetWare 4.11, amelyet hálózati rendszereket üzemeltető szakembereknek írt. A könyvét számos egyetem, főiskola a számítástechnikai tantárgy elsajátításához ajánlja.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Sallai Gyula

Professor Emeritus, az MTA doktora

*1945-ben született Budapesten.
Villamosmérnöki oklevelének száma: 323/1968*

A Villamosmérnöki Kar Híradástechnika Szakán végzett, egyidejűleg mérnök-tanári diplomát is szerzett. 1973-ban egyetemi doktori, 1976-ban műszaki tudomány kandidátusa, 1989-ben akadémiai doktori fokozatot szerzett, 1997-ben habilitált. 1990-ben címzetes, 1997-ben rendes egyetemi tanárrá nevezték ki. Kezdetben a BME Vezetékes Híradástechnikai Tanszékén, majd 1975-től a távközlő hálózatok tervezésének vezető kutatójaként a Posta Kísérleti Intézetben dolgozott, amelynek 1984-től igazgatója volt. 1990-től a Magyar Távközlési Rt. stratégiai ágazati igazgatója, majd szolgáltatási vezérigazgató-helyettese. 1995-ben a Hírközlési Főfelügyelet nemzetközi igazgatója, majd szakmai területekért felelős elnök-helyettese. 2001-től a BME Távközlési és Telematikai (mai nevén: Távközlési és Médiainformatikai) Tanszékén teljes munkaidőben a távközlésmenedzsment professzora, 2002 és 2010 között a tanszék vezetője, a 2004 és 2008 közötti tanévekben egyidejűleg a BME stratégiai rektor-helyettese. 2015. július 1-től professor emeritusként segíti a tanszék munkáját. Szakmai és tudományos tevékenysége a távközlés/infokommunikáció fejlődését követte, meghatározó szerepet játszott a hazai távközlő hálózat digitalizálásában, az infokommunikációs műszaki stratégiai és szabályozási kultúra hazai kibontakozásában, és az infokommunikáció, illetve mérnöki menedzsment egyetemi oktatásának létrejöttében. Jelenleg a jövő internete és az okos város témákkal foglalkozik. A Hírközlési és Informatikai Tudományos Egyesületnek 1991-től vezetőségi tagja, 2005-től 2011-ig elnöke, jelenleg tiszteletbeli elnöke. 1985 óta tagja, hat évig elnöke az MTA Távközlési Rendszerek Bizottságának, 2004 és 2010 között az MTA közgyűlési képviselője.

Eötvös Lóránd, Békésy György, Puskás Tivadar, Pollák-Virág, Gábor Dénes, Ipolyi Arnold, Kalmár László és József Nádor díjas, a Kar Pro Facultate kitüntetettje.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Samsudin Hendro

*1943-ban született Bandungban (Indonézia).
Villamosmérnöki oklevelének száma: 116/1969*

1970. december 04-én kezdett el dolgozni a BBC-nél. 1970 től 2003-ig a BBC-nél, illetve később (1989) az ABB-nél mérnökként dolgozott, mint „Great Transformer Electrical Designer”. Nagy (31,5 MVA – 1100 MA, 110 kV-800 kV) transzformátorokat és speciális transzformátorokat, mint (Hochspannungs-Gleichstrom-Übertragung) „HGÜ”, egyenáramú- és ipari-transzformátorokat is tervezett.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sándor István

1943-ban született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 103/1969

1963-ban nyert felvételt a BME Villamosmérnöki Karára. A Híradástechnikai Szakon 1968-ban végzett, diplomatervét 1969-ben védte meg. Első munkahelye a Budapesti Elektroakusztikai Gyár Kutató Laboratóriuma volt, ahol tér és teremakusztikai tárgyú témákkal foglalkozott, süketszobák, audiológiai fülkék, stúdiók burkoló elemeinek, nyílászáróinak tervezésével, prototípusainak és alkotó elemeinek bemérésével. Pályafutásának következő állomása a Ganz-MÁVAG Számítóközpontja volt, ahol több éven keresztül különböző típusú számítógépek szervizelésével foglalkozott. Az 1980-as évek elején az akkori Ipari Minisztériumtól „Számítógépek és perifériák tervezése” tárgyában műszaki szakértői tevékenység végzésére jogosító engedélyt kapott. 1980-tól műszaki tanácsadóként részt vett cégénél a számítógépes feldolgozások decentralizálásának előkészítésében. Ennek eredményeképpen már főmérnökként alkalma volt gyáregységi szinten külföldi gyártású 2D-s tervezői rendszer kiválasztásában, telepítésében részt venni, majd annak magyar eszközökkel történő bővítését irányítani. A rendszer egyik kimeneti perifériája egy portáldarus többfejes robotgép, melynek segítségével történt a légymányosi, párkányi, megyeri, stb. hidak acélszerkezeteinek leszabása. Röviddel ezt követően irányítása alatt került sor több gyáregységben hazai gyártású egységekkel bővített 3D-s CAD tervezői rendszer IDECI kiválasztására, letelepítésére. Fenti berendezések kisebb számítógépekkel kombinálva Ethernet LAN hálózati rendszerbe lettek kötve (1985!), és egységes egészként kezelve. A Ganz-MÁVAG önálló gyárra osztását követően pályafutását az egyik utódvállalatnál folytatta, változatlan beosztásban, de megváltozott munkakörben. Telefontechnikai és hálózatépítési témák keretében munkatársaival alközpontokat és LAN jellegű, optikai szállal kombinált struktúrált hálózati rendszereket épített 2011-ben bekövetkezett nyugdíjazásáig.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Schmidt Ida

1945-ben született Pécsen.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 361/1968

Pécssett a Zipernovszky Károly gépipari technikumban érettségizett 1963-ban. A villamosmérnöki kar, erősáramú tagozatát 1968-ban végezte el. 1968-1971-ig a Magyar Kábel Művek Zománchuzal gyárában dolgozott MEO mérnökként. 1971-től 1990-ig a Villamosipari Kutatóintézetben dolgozott. 1977-ig technológiai csoportvezető. 1990-ig tudományos osztályvezető volt a Nemlineáris ellenállások osztályán. 1990-től a VKI -ból alakult Tranziens túlfeszültségvédelmi Kft ügyvételő igazgatója volt, 1995-ig. Témája a túlfeszültségvédelmi rendszerek és túlfeszültségvédelmi készülékek fejlesztése a SiC és ZnO nemlineáris ellenállások kutatása, gyártása, vizsgálata (IEC szerinti vizsgálólabor építése) volt. Szabadalmi hasznosítására gyártásbevezetést irányított a GVM-ben, ELCO-ban és KÓPORC-ban. 1995-től 2000-ig az OVIT Üzemviteli Igazgatóság Alállomás Üzemeltetési osztályán dolgozott, készülékdiganosztika területén. 2000-ben nyugdíjba vonult, de még további 5 évig az Ovitban dolgozott. BME-MTI-ben tanfolyamot vezetett az elektronikus rendszerek többlépcsős túlfeszültségvédelméről. Az Ipari Minisztérium és a MEE szakértője volt, Túlfeszültségvezetők tervezése, gyártása és üzemeltetése (B/7, F /6), valamint, Szigetelés technika (M31) szakterületen. 28 darab publikációja jelent meg.

1985-ben a Magyar Elektrotechnikai Egyesület „Déri-díját” elnyerte. 1990-ben a Magyar Köztársaság Honvédelmi Minisztere a magyar honvédség védett objektumainak elektromágneses impulzusok elleni védelmét szolgáló eszközök kifejlesztésében végzett kiemelkedő tudományos kutató tevékenysége elismeréseként dicséretben részesítette.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sikátori István

1944-ben született Erdőbényén.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 30/1968

Az egyetem befejezése után 1967-1971 között az Északmagyarországi Kőbánya Vállalat tarcali központjában dolgozott energetikusi beosztásban. Munkájához tartozott a vállalat hét különböző helységében működő bányauzem villamos létesítményeinek üzemeltetése /rendszeres biztonságtechnikai ellenőrzések, jelentősebb hibaelhárítások megszervezése és hibák kiküszöbölése, a szakmában dolgozó szakemberek munkájának támogatása/ Elkészítette a sátoraljaújhelyi kőbánya felújításának villamos terveit - megszervezte kivitelezését és átadását. Két évet dolgozott a vállalat tállyai üzemében. Feladatkörébe tartozott minden jelentősebb villamos létesítmény folyamatos üzemének biztosítása, karbantartások ütemezése, hibaelhárítások megszervezése és végrehajtása. 1972-1978 közötti időszakban a Tokajhegyaljai Állami Gazdasági Borkombinát alkalmazta energetikusi munkakörben. Legfontosabb feladatai közé tartozott a nedves és páradús villamosított pincék világítás és 0,4 kV-os ipari hálózatának szabványoknak megfelelő tervezése, a kivitelezések ellenőrzése, a munkálatok átvétele. Tevékenységi köréhez tartozott a tolcsvai és tarcali szőlőfeldolgozó üzemek felújítása, a tolcsvai új palackozó üzem beruházás szakmai ellenőrzése és átvétele, továbbá a folyamatos üzem megszervezése, biztosítása. Munkájának elismeréseként villamos üzemág vezetőnek léptették elő. 1978-1981 között a miskolci LKM Acélmű Gyáregységben dolgozott TMK osztályvezetőként. Feladata a gyáregység villamos termelőberendezéseinek folyamatos üzemeltetése, TMK tervek készítése, a karbantartások elvégzése és a szükséges egyedi alkatrészek legyártatása a megfelelő gyáregységek bevonásával. Munkaköréhez tartozott az acélgyártó villamos kemencék üzemeltetésének biztosítása is. Az 1981-es év első félévében mérnök tanárként dolgozott a miskolci Bláthy Ottó Erősáramú Villamos Szakközép Iskolában. 1982- 1994 évig a Miskolci Posta Igazgatóság majd utódjában, a Miskolci Távközlési Igazgatóságában dolgozott műszaki előadói munkakörben. Feladatkörébe tartozott a távközlés ipari elektronikai berendezéseinek /egyenirányítók, inverterek, akkumulátor telepek, áramfejlesztők, klímaberendezések/ üzemeltetése, továbbá az újonnan létesült berendezések átvétele, üzemeltetése. Évekkel korábban kezdődő és fokozatosan rosszabbá váló betegsége miatt 1994-ben nyugdíjazták. Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Simon István

1932-ben született Szombathelyen.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 178/1967

A budapesti Műszaki Tanárképző Főiskola technikumi tagozatán, villamosipari szakon folytatott tanulmányokat, ahol 1954-ben villamos gépek és hálózatok szakos tanárként végzett. Ezt követően 1960-ban a pécsi Zipernovszky Károly Gépipari Technikumban gépipari technikus végzettséget szerzett. Majd a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán, erősáramú szakon 1967-ben villamosmérnöki oklevelet vehetett át. 1947-től villanszerelő tanonc, majd segéd volt édesapja, id. Simon István villanszerelő mester mellett. 1949-ben az ÉDÁSZ-nál folytatta villanszerelőként, rajzolóként, mérőlaboránsként. Részt vett közepfeszültségű villamoshálózatok építésében. Majd 1951-ben a Kiskereskedelmi Vállalatnál műszaki eladói, rádióműszerészi állást kapott. 1979-ben jogosultságot nyert villamos berendezések érintésvédelmének ellenőrzésére. A Magyar Elektrotechnikai Egyesült tagja volt több, mint 25 évig. A pedagógushivatásnak 1953-ban kötelezte el magát: műszaki tanárként a pécsi Gép-és Villamosipari Technikumban dolgozott 1957-ig. Néhány hónapos önálló kisipari tevékenység után ugyanebben a beosztásban a szombathelyi Berzsényi Dániel Ipari Szakmunkásképző Intézetnél helyezkedett el, ahol 1959-től műszaki igazgatóhelyettesként, 1969-1991 között – nyugdíjba vonulásáig - intézményvezetőként dolgozott. A vezetői tevékenység mellett elektrotechnika, szervezéstechnika, villamos gépek automatikája, villamosipari szakrajz és munkavédelmi ismeretek tantárgyakat tanított.

Apáczai Csere János díjas, többszörösen kitüntetett. Neve tankönyvszerzőként, vizsgatételek kidolgozójaként is ismert: 1974-től 1994-ig hét kötet jelent meg a neve alatt; a villanszerelési alapismeretek és az elektrolakatos szakmai ismeretek tananyagát állította össze. Lektorként, kutatóként is ismert.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Simon István

1945-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 369/1968

1968-tól 1972-ig a Villamos Automatika Intézet (VILATI) Logikai Főosztályán tervező mérnökként dolgozott. Feladata digitális távmérő- és távvezérlő berendezések tervezése és bemérése volt, de foglalkozott magasraktári- és kohászati vezérlő berendezésekkel is. 1972-ben, hogy mérnökközgazdászai tanulmányaihoz tapasztalatokat szerezzen, a Gabona Trösztnél helyezkedett el. Itt egy speciális analóg számítógépen, matematikai model segítségével takarmánykeverékek optimalizálását végezte. A munka a tröszt termelés programozási feladatait, és több kutató intézet kutatását is segítette. 1975-től 1982-ig Az Országos Számítógép Technikai Vállalatnál (NOTO_OSZV) dolgozott. A Szervíz Főosztály csoportvezetőjeként feladata miniszámítógépek és berendezések telepítése, szervíz ellátása volt. A szükséges ismereteket Koppenhágában, Bécsben és Londonban szerezte meg, angol nyelvű tanfolyamokon. 1980-ban áthelyezték a Kereskedelmi Főosztályra, hogy kisgépes tapasztalatait az MSZR rendszerű miniszámítógépek értékesítése során kamatoztassa. 1982-ben a MOGÜRT Külkereskedelmi Vállalathoz hívták számítóközpont vezetőnek. Feladata volt a vállalat számítógéptermeinek műszaki üzemeltetése, valamint az informatikai beruházások tervezése, előkészítése. Projekt vezetőhelyettesként részt vett a vállalat 4 db digitális (ISDN-képes) telefon alközpontjának, és az összekötő PCM30-as csatornák beruházásában, valamint a helyi strukturált kábelezések megvalósításában. 1994-ben az OTP Bank Nyrt. Nemzetközi rendszerek Üzemeltetési Osztályán helyezkedett el mint gépteremvezető. Feladata volt a számítógépek műszaki ellátása, az adatok archiválása, a több műszakos munkarend megszervezése, az adat- és bankbiztonsági előírások betartása és betartatása. 2009-ben, 64,5 évesen vonult nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Simon Sándor

1945-ben született Újszászon.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 398/1968

Gépésztechnikusként az egyetemi tanulmányait a 2. tanévtől a Dunai Vasmű ösztöndíjasaként végezte a BME villamosmérnöki Karának Erősáramú szakán, így a nyári üzemi gyakorlatokon már ismerkedhetett a Dunai Vasmű tevékenységével. Első munkahelye a Dunai Vasmű volt. Fiatal mérnökként a hideg és meleghengermű villamos berendezéseinek üzemeltetése és karbantartása volt a feladata. Részt vállalt a villamos szakemberek, elektrikusok oktatásában, ill. továbbképzésében. A vállalatnál folyamatosan meglévő mennyiségi, minőségi és technológiai fejlesztések a beruházások szervezése felé irányították a figyelmét, Üzembehelyező mérnökként tevékenyen részt vett az új villamos berendezések élesztésében, üzembehelyezésében a vállalat különböző területein. A rendszerváltást követően a vállalat gyáregységei önálló gazdálkodó kft-ként működtek tovább. 1991-től a munkáját a Dunaferri Fejlesztő és Karbantartó kft-ben végezte villamos szakágvezető, fejlesztési főmérnök, vállalkozási és értékesítési menedzser beosztásokban. A kft feladata a gyár területén működő termelő egységek tartalék alkatrészekkel történő ellátása és a javításokban való részvétel, ill. A többlet kapacitások vállalaton kívüli értékesítése. A kft szakembereinek felkészültsége lehetővé tette nagy fesztávú és nagy teherbírású futódaruk gyártását és szerelését. 1994-ben diplomát szerzett a Pénzügyi és Számviteli Főiskola Mérnöküzemgazdász szak Ipari Ágazatán. 2005-ben vonult nyugdíjba egyetlen munkahelyéről a Dunai Vasműből (ma ISD Dunaferri Zrt).

A folyamatos acélöntőmű és konverteres acélgyártás állami nagyberuházás hálótervezésen alapuló beruházás szervezési tevékenységét 1982 évben a Munka Érdemrend bronz fokozat adományozásával ismerték el.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Simonyi Ernő Károly

a műszaki tudományok kandidátusa, c. egyetemi docens

*1945-ben született Budapesten.
Villamosmérnöki oklevelének száma: 695/1968*

A BME Villamosmérnöki Karának Mikrohullámú Ágazatán szerzett neutron fluxus plazma mérésével diplomát és hibrid aktív RC integrálásával egyetemi doktori fokozatot 1968-ban, ill. 1974-ben. A BME-n Mérnök Tanári diplomát kapott 1969-ben, és diszkrét idejű hálózatokkal a műszaki tudományok kandidátusa fokozatot az MTA TMB-től 1980-ban. 1984 óta a BME címzetes egyetemi docense. 50 éves gyakorlata van áramkörök és rendszerek kutatás-fejlesztésében. 1968-tól kezdve 25 évig a Távközlési Kutató Intézetnél (TKI) volt folyamatos munkaviszonyban. Az aspiránsi tanulmányainak (1975-77) befejezése után 1978-ban a UCLA-n (University of California, Los Angeles) dolgozott, mint kutató a monolit integrált (CCD és SC) töltés csatolt szűrőkön. Ezt követően a TKI-ban 1982 és 1990 között a Jelfeldolgozási és Számítástechnikai főosztályt vezette, biztonsági távközlési rendszerek megvalósításával. 1991 és 1992-ben a TKI általános vezérigazgató helyettese volt, a műszaki és a tudományos igazgató posztját is betöltve. 1993 és 2000 között egy saját céget vezetett információ és mobil technológiai, ill. országos adathálózati feladatok megoldására. 1998. elejétől 2000. végéig a Híradástechnika lap főszerkesztője, 2001 és 2004 között az NHIT (Nemzeti Hírközlési és Informatikai Tanács) elnöke volt. 2005 és 2009 között az NKTH INTMON05 időkódolt bőrfelszíni kommunikációs projektjének vezetője a HM El Zrt. dolgozójaként. 2012-től 2016-ig egy NKFIH UAV projekt vezetőjeként az UWBSRR10 kognitív radar kutatás-fejlesztési munkáit irányította a konzorciumvezető BHE Kft. menedzsereként. Dr. Simonyi Ernő 150 nemzetközi és hazai kutatási cikk (társ) szerzője, angol, német és orosz állami középfokú nyelvvizsgálóval, ill. néhány szabadalommal. Egy magyar nyelvű alapkönyvet is írt; „Digitális Szűrők, A Digitális Jelfeldolgozás Alapjai” címmel, amely a Műszaki Kiadónál jelent meg 1984-ben.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Slezák Ferenc

1937-ben született Pestújhelyen.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 653/1968

1955-ben az Üteg utcai Villamosenergia Ipari Technikumban érettségizett. Első munkahelyén 1955-ben az Általános Épülettervező Vállalatnál, mint gyakornok, majd később, mint beosztott villamos hálózattervező dolgozott. 1962-ben felvételt nyert a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának Erősáramú szakára. Termelési gyakorlaton 1968-ban a Vegyiműveket Tervező Vállalatnál volt, ahol a diplomatervét készítette. A diplomaterv 20kv-os kábelhálózat és 20/04kv-os kapcsoló állomás terveit tartalmazta. 1968-ban villamos mérnöki diplomát szerzett. 1969-ben folytatta munkáját az Általános Épülettervező vállalatnál, ahol a háború után épült ipari és kommunális létesítmények energia ellátásának tervezésével foglalkozott és az ehhez kapcsolódó hadi létesítmények tervezésében is részt vett. Ebben az évben vietnámi megrendelésre egy helyi Mérleg gyár és egy Elektromos Gépgyár villamos terveinek készítésében is részt vett. 1972-ben a Pest Megyei Tanácsi Tervező Vállalatnál helyezkedett el, mint csoportvezető. 1994-ig a Pest Megyei Tanácsi Tervező Vállalat felszámolásáig a Pest megyei lakótelepek és községek villamosításának, vízművek és szennyvíztelepek energiaellátásával és automatikus működtetésének tervezésével foglalkozott. 1994-től nyugdíjazásáig a Budapesti Elektromos Művek Dél-pesti Igazgatóságán dolgozott, mint hálózattervező. Nagyobb munkái: Budaörs-Budapark elő közművesítése, Törökbálint Vállalkozói terület elő közművesítése, METRO áruházak tervezésében való részvétel, Budaörs-Törökbálint 120/20kv-os alállomás összekötése 20kv-os földkábelrel, Törökbálint vállalkozói terület 20/04kv-os transzformátor állomásai CORA, MICHELFEIT, SCB áruházak. 1986-1989 között: Vezető tervezői, Posta és Távközlés tervezői, Építésügyi szakértői, Ipari Minisztériumi hálózat tervezői jogosultságot szerzett.

Munkássága elismeréseként kapott Kiváló dolgozó kitüntetést, Honvédelmi Érdemérmét, PTTV nivó díjat.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Smidéliusz Jenő

1935-ben született Tokoracson.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 166/1966

A BME-re 1954-ben nyert felvételt. Az egyetem első és második évfolyamát nappali tagozaton,- a hátralévő éveket levelező tagozaton végezte. 1966-ban diplomázott. 1957-től VILATI műszaki szerkesztésén dolgozott. A diploma megszerzése után a cégnél Villamos hajtás tervezési Főosztályon kapott lehetőséget mint tervező 1990-ig. Ekkor az Osztrák ELIN átvette a főosztályt és az osztály idősebb dolgozóitól megvált és karkedvezményes nyugdíjba küldte. 1990-ben nyugdíjazták.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Sobor Ákos

dr. techn.

*1944-ben született Hajdúböszörményben.
Villamosmérnöki oklevelének száma: 663/1968*

Diplomáját 1968-ban szerezte meg a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Kar Erősáramú Szakán. 1968-ban az EROTERV-nél kezdte munkáját. 1970-től a MÁV Anyagvizsgáló Főnökségnél, vontatási mérnöki vizsga letétele után vasúti jármű átvevőként mozdony és vasúti kocsik üzembeállítását végezte. 1977-ben a KM Légiforgalmi és Repülőtéri Igazgatóság Repüléstudományi és Tájékoztatási Központjánál kutatómérnök-ként helyezkedett el. Kiemelkedő munkái repülőgépek mozgásának szimulációja és repülőgépek zajhatásainak számítása volt, amelyet a KGST Polgári Repülési Állandó bizottsága alkalmazandó módszerként fogadott el. 1997-től a Légiforgalmi és Repülőtéri Igazgatóságból kivált Légügyi Igazgatóságnál repülési baleset vizsgáló, majd a környezeti zaj hatásainak vizsgálatát végző hatósági környezetvédelmi felügyelő volt. A hatósági feladatot ellátó Légügyi Igazgatóság utódszervezetétől a Polgári Légiközlekedési Hatóságtól 2004-ben ment nyugdíjba, de ennek utódja a Légügyi Hivatal 2013-ig továbbra is igényt tartott munkájára. Jelenleg a Budapesti Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtér Zajvédelmi Bizottságának tagja a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium miniszterének kinevezése alapján. Egyetem elvégzése utáni képzések, tanulmányok: Irányítástechnikai szakmérnöki oklevél (3273/1975) Budapesti Műszaki Egyetem VIK Műszaki doktori oklevél („dr. techn”) téma: Repülőgépek elmélete és vizsgálata. (4574/1986) Budapesti Műszaki Egyetem Közlekedésmérnöki Kar.

A Gazdasági és Közlekedési miniszter Közlekedésért Érdeméremmel tüntette ki.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Strobl Ilona

1945-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 437/1968

A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának Híradástechnikai szakán 1968-ban végzett. Műegyetemi tanulmányaival párhuzamosan ugyanebben az időben mérnök tanári képesítést is szerzett. Első munkahelyén az NDK-ban a radebergi ROBOTRON Kombinátban feladata a sorozatban gyártott ROBOTRON 300 második generációs számítógép végbevizsgálása, tesztelése volt. Itt ismerkedett meg a német ipari kultúra hagyományain alapuló sorozatgyártás, gyártás ellenőrzés, dokumentálás, illetve bevizsgáló eszközök és azok dokumentumainak egységes rendszerével. Lehetősége volt, hogy a Drezdai Műszaki Egyetem információtechnikai karán 1969-től 1972-ig posztgraduális tanulmányokat folytasson. 1972-től 1975-ig gyermekét nevelte, majd 1975-től 1990-ig a Medicor Fejlesztési Intézetben tüdődiagnosztikai spirométerek fejlesztését végezte: elektronikus áramkörtervezés, mintadarab elkészítés, programozási feladatok, készülék bevizsgálás, tesztelés. 1991-től az Országos Kórház és Orvostechnikai Intézet munkatársa, feladatai csecsemő inkubátorok, dializáló készülékek, oxigén koncentrátorok és más orvosi eszközök termék - szabvány szerinti típus vizsgálata, a készülékek gyártásellenőrzése belföldi és külföldi telephelyeken. Az auditok elvégzéséhez szükséges ismereteit olyan továbbképzéseken szerezte, mint a University of Portsmouth management Centre, BME Továbbképző Intézete, TÜF Österreich, SWBC International és Amtac Certification Service. 2001-től Minőségügyi Rendszer Auditorként tevékenykedik. Számos belföldi és külföldi auditot végzett. 2009-től nyugdíjba vonult.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szabó Zsolt

1944-ben született Pacséron.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 357/1968

Oklevelét a BME Villamosmérnöki kar Híradás és műszeripari technológia szakon szerezte 1968-ban. A diploma átvétele után az MTA Központi Fizikai Kutatóintézetben kezdett dolgozni tudományos munkatársként és 44 évi munkaviszony után ugyanonnan ment nyugdíjba. 1982-ig a KFKI Elektronikus Főosztályán (később MSZKI) dolgozott. Kezdetben a wire-wrap technológia honosítása, majd a TPA70 kisszámítógép egyik fejlesztőjeként a gépkonstrukció és technológia kidolgozása volt a fő feladata. 1978-tól osztályvezető, új feladata a mikroelektronikai maszk laboratórium és technológia létrehozása volt. A ma is működő maszklabor 1981-től kezdte el a mikron felbontású maszkok készítését. A feladatkör a KFKI MKI-ba került, munkáját 1982-től ott folytatta. 1985-től főosztályvezető, a maszk terület mellett a félvezető, ASIC és lézeres technológiák K+F munkáit irányította. Az 1992-ben alapított MTA Anyagtudományi Kutatóintézetben műszaki igazgatóhelyettesnek nevezték ki, melyet 1999-ig, az ATKI és MÜFI intézetek összevonásából létrehozott MTA MFA intézet indulásáig látott el. Ebben az időszakban a műszaki irányítási feladatok mellett oroszánrésze volt a laborfelújításokban, új kutató laborok létrehozásában, valamint az ATKI-MÜFI egyesülés komoly felkészülést, szervezőkészséget igénylő feladatainak lebonyolításában. Felkészítő munkája révén az MFA 2002-ben ISO 9001-2000 minősítést szerzett, másodikként az MTA intézetei között. Műszaki és MIR vezetőként 2006-ban nyugdíjba ment, de nyugdíjas főtanácsadóként 2012-ig még részt vett az intézet munkájában. Számos szakcikk, könyvfejezet, egyetemi jegyzet szerzője. A BME-n közel 20 éven át részt vállalt a mérnök hallgatók oktatásában. 1993-ban egyik alapítója volt a MikroT Kft-nek, amely több millió strain gage szenzort gyártott USA exportra. Posztgraduális képzés: DAD ösztöndíj (Mainz, 1975), GWU tanfolyam (London, 1984).

KFKI Intézeti Díj I. fokozat (1973), Kiváló feltaláló arany fokozat (1979), MTA Főtitkári Dicséret (2007)

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szántó István

1943-ban született Ungváron.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 702/1968

1968-ban végzett a BME Villamosmérnöki Kar Híradástechnika Szak Mikrohullám és Adástechnika Ágazaton. 1968-1971 között a Finommechanikai Vállalatnál (FMV) dolgozott. A "Druzsba" 6 GHz-es sokcsatornás mikrohullámú hírközlési átviteli rendszer (GTT 6000/1920) gyártásba vételében működött közre. 1971-től 2001-ig az Olajipari Tervező Vállalat (OLAJTERV) munkatársa volt, irányítástechnika és számítógépes ipari folyamatirányítás szakterületen. Az ott töltött 30 év alatt a hazai szénhidrogén ipari beruházások tervezési munkáinak jelentős hányadában részt vett. A tervezési munka kiterjedt a kőolaj- és gázipari kitermelés, feldolgozás, tárolás, szállítás, elosztás területeire. A számítógépes folyamatirányítás keretében DCS (Distributed Control System), SCADA (Supervisory Control and Data Acquisition), PLC-PC, RTU-PC alapú mérésadat gyűjtő, felügyeleti és folyamatirányítási rendszerek tervezését illetve kivitelezését végezte. A tervezés egymásra épülő fázisainak megfelelően készített tanulmánytervet, döntés előkészítő tanulmányt, ajánlatkérési specifikációt, tender kiírást, ajánlat értékelést, szoftver feladatelemzést, hardver-szoftver rendszertervet, adatbázist, felhasználói szoftvert és dokumentációt. Nyugdíjba vonulása után egyéni vállalkozóként vegyipari üzemek irányítástechnikai terveinek CAD tervezését végezte.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szederkényi Ernő Árpád

*1945-ben született Korneuburgban (Ausztria).
Villamosmérnöki oklevelének száma: 508/1968*

1968-ban villamosmérnöki oklevelet szerzett műszer és szabályozástechnikai szakon. Első munkahelye a VILATI (Villamos Automatika Intézet) Folyamatszabályozási Főosztálya volt. Itt HW, később SW és rendszerfejlesztőként fejlesztési osztályvezető beosztást ért el. Részt vett a HYDRA III. általános célú telemechanika rendszerek, továbbá folyamat irányító mikrogépek, PLC rendszerek HW és SW fejlesztésében, rendszerbe állításában és üzembe helyezésében. 1977-ben digitális elektronikai szakon szakmérnöki oklevelet szerzett. Részt vett a VILATI által fejlesztett és gyártott folyamatirányító számítógépek rendszerbe állításában. Rendszerváltás után az ELIN-VILATI mérnök-tervező irodánál folytatta munkáját. Többek között az Aszuáni (Egyiptom) vízi erőmű rekonstrukciójában a portáldaruk PLC-s vezérlését készítette el és helyezte üzembe. Ezt követően az IBM kórházi informatikai rendszerének (MEDSOL) bevezetésében végzett oktatási tevékenységet. Végül az IBM Magyarországi Kft.-nél projektvezetőként a MATÁV tudakozó rendszerének üzembe helyezésén és a rendszer első szintű támogatásának megszervezésén és működtetésén dolgozott. Innét ment nyugdíjba 2010-ben. Nyugdíjasként galvanizáló üzemek komplex, PLC vezérlésű automatizálásának tervezésével, szerelésével és üzembe helyezésével foglalkozik.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szeili József

1945-ben született Soroksáron.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 608/1968

A diploma megszerzését követően az Országos Mérésügyi Hivatal Elektronikai Mérések osztályán helyezkedett el. Itt többek között részt vett a hárompólusú kondenzátor méréstechnikája, nagy pontosságú feszültségosztó munkálataiban, a Traffipax sebességmérő radar hitelesítési eljárása kidolgozásában. 1973 és 1975 között a Híradástechnika Szövetkezet Mérésügyi laboratóriumát indította el. Ezt követően az Országos Közegészségügyi Intézet Levegőhigiénés Osztályán egyes légköri szennyezések (immisszió) elektronikus módszerekkel történő méréstechnikájának alkalmazásában, és annak fejlesztésében vett részt. 1985-ben a Vegyi és Robbanóipari Felügyeletnél osztályvezetőként ipari emmisszió méréseket vezetett, majd kinevezték főosztályvezetőnek, később főmérnöknek. 1987-ben az osztrák Monitor Labs Umwelmesstechnik alkalmazásában tevékenykedett. 1993-ban megalapította saját cégét, az ENVIPLUS Kft-t. Cége sikeresen működött az emmisszió és immissziómérés eszközeinek forgalmazása, szervize és azok betanítása területén 2006. évi nyugdíjazásáig.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szemmelveisz Péter

1943-ban született Zircen.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 178/1968

1968-ban a BME Villamosmérnöki Kar Híradás- és műszeripari technológia szakán szerzett diplomát. Első munkahelyén, a Telefon gyárban fejlesztő technológusként kezdett dolgozni. Feladata az átviteltechnikai nagyberendezések és vasúti biztosító berendezések korszerű gyártástechnológiának fejlesztése és a gyártásba-vitele volt. Az Ericssontól átvett gyártmányok új technológiák megismerését, honosítását tették lehetővé, ebből született egy szolgáltatási szabadalma is. A '70-évek elejétől, másodállásban tanársegédként részt vett a BME Elektronikai Technológia Tanszékén az oktatásban és kutató munkákban is. 1974-től az SzKI munkatársaként az R15 hardware és firmware fejlesztésében oldott meg feladatokat a Kiszolgáló AI-Processzor, illetve a távdiagnosztika területéről. Az 1979/80 években egy 3-4 fős szakértői csoport keretében a Siemens bécsi intézetében megbízás alapján terminál-emulációk fejlesztésén dolgozott közel 2 évig. 1981-től 10 éven keresztül a PROPER 16 család IBM kompatibilis személyi számítógép-család HW-jének kifejlesztésén, bővítésén és gyártásában tevékenykedett. A 1990-ben az SzKI leányvállalatánál, a COMPUTER MÉDIA-nál irányította a HW és a szervízzel kapcsolatos teendőket (a szerkesztőségi rendszerek, nyomdai levilágítók és a „papírmentes iroda” (FILENET)). A privatizáció után gyors egymásutánban működési területe szélesítésére kényszerült. Így a teljesség igénye nélkül két példa: Hírközlési Főfelügyeletnél megbízásos alapon szabályzatok készítése; POLYMED-nél kórházi rendszer (Medsolution) honosítása, pályázatokon való részvétel. 2003-ban nyugdíjba vonult.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szklenár János

*1942-ben született Érsekújváron.
Villamosmérnöki oklevelének száma: 497/1968*

A gimnáziumi érettségi után, sikertelen egyetemi felvételt követően, előbb elektroműszerész végzettséget szerzett, majd a BME Villamosmérnöki Karának Erősáramú szakán 1968-ban mérnöki diplomát kapott. 1984-ben Felsőfokú Külkereskedelmi szakvizsgát tett. Pályafutása a Ganz Villamossági Művekhez (GVM) kötődik, valamint annak 1990-es privatizációját követő Ganz cégekhez: a Ganz Ansaldo-hoz 2000-ig, majd a Ganz Transelektro Közlekedési Rt 2006-ig és a Ganz Skoda Közlekedési Zrt-ben fejezte be aktív tevékenységeit 2010-ben. Mint Ganz ösztöndíjas, 1968-tól a GVM Vasút Főosztályán gyártmánytervezőként diesel villamos mozdonyok villamos berendezésének tervezésével foglalkozott, majd ezen a területen főtervező lett. Tervezői feladatahoz tartozott a mozdonyok villamos üzembehelyezése és átadása is. 1974-ben járműtermelési főosztályvezetővé nevezték ki, majd a Járműgyár főmérnöke lett. Feladata motorvonatok üzembehelyezésének és átadásának irányítása volt. 1980-ban a Ganz gyár vasútkereskedelmének főosztályvezető helyettesi beosztására kapott megbízást. Feladata járműszállítási szerződések létrehozása volt. A Ganz gyár a privatizációt követő átszervezése után a Járműkereskedelmi Osztály vezetője lett, majd a GT-ben is hasonló munkakörben dolgozott. Feladata jármű és járművillamos berendezések szállítási szerződéseinek létrehozása volt (pl.villamos berendezés budapesti, miskolci, debreceni, rigai villamoshoz, rigai, tallini, budapesti, római, nápolyi trolibuszok). A cég eladását megelőzően nyugdíjazták 2006-ban. A Ganz Skoda cégben nyugdíjasként, részmunkaidőben területi értékesítési vezetőként dolgozott 2010-ig. Ezt követően visszavonult szakmai tevékenységeitől, szűk családi és baráti kapcsolatokat tart fent, kiegészítve több Ganzos találkozóval.

Munkáját Kiváló Mérnök oklevéllel ismerték el.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szmrecsányi Miklós

*1945-ben született Nienburgban (Németország).
Villamosmérnöki oklevelének száma: 414/1968*

Az egyetemi diploma megszerzése után első munkahelye a VBKMFI fejlesztési intézet volt, ahol a hőtechnikai osztályon villamos fűtésű ipari, nagykonyhai és háztartási készülékfejlesztés volt a feladata. Munkája során bekapcsolódott a termékek hazai és nemzetközi szabványosítási szaktanácsadójának (KGST, IEC), valamint a Nemzetközi Villamos Hőtechnikai Unió (UIE) munkájába. 1975-ben ösztöndíjjal három hónapos tanulmányúton vett részt az angol áramszolgáltatók kutató központjában (The Electricity Council Research Centre), Capenhurst-ben. Társszerzőként részt vett az Erősáramú Zsebkönyv Villamos hőfejlesztő berendezések c. fejezetének megírásában. A VBKMFI megszűnését követően kisvállalkozási formában folytatott ipari hőfejlesztő berendezés- és készülékfejlesztést és gyártást. 1997 és 2015 között az MTA-MMSZ Kft.-nél, majd az onnan kivált Global Focus Kft.-nél dolgozott műszer és mérés-technikai munkakörben. Ennek során több, a Világbanktól és az Európai Uniótól elnyert tender pályázat kidolgozásában és a megnyert tender kivitelezésében vett részt többek között 2000-ben egy saigoni villamos ipari szakközépiskola berendezéseinek szállításában és az ottani oktató gárda képzésében.

A Magyar Elektrotechnikai Egyesület (MEE) szakcikkeiért nívódíjban részesítette.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szócs Lajos

1944-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 219/1968

Jelölt a BME Villamosmérnöki kar Erősáramú szak automatizálási ágazatát végezte el 1968 július 26-i dátummal. Munkássága során a VILATI-nál alkalmazottként dolgozott, majd 1992-től saját céget alapítva folytatta munkáját a fentebb megjelölt területen. Munkássága során a következő nagyobb berendezések tervezésében, fejlesztésében, programozási munkáiban és üzembehelyezésében vett részt: Acéliparban: Csővonópadok hajtásszabályozásainak tervezése. Részvétel a Dunai Vasmű Hideghengermű 1200-as hengerállvány tervezésében, üzembe helyezésében. Pácolósor csévéátmérő és húzóerő számítása ugyanitt. Alumínium iparban: Ajkai Timföldgyárban tirisztoros zagyszivattyú hajtás üzembe helyezése. Inotán: Szalagöntvehengerlő sor villamos tervezése és üzembe helyezése. Laposhuzalgyártó sor tervezése és üzembe helyezése. A KÖBAL Kft-nél a Robertson I. és II. hideghengerállványok villamos rekonstrukciója. Duplázó berendezés tervezése, programozása és üzembe helyezése. Műanyag iparban: PVC kalandesor tervezésében és üzembe helyezésében részvétel. 8 bites mikroprocesszorral irányított csévélő rendszer fejlesztése, tervezése és üzembe helyezése. Mikroprocesszoros hajtásrendszer kialakítása és technológiai programozása a Pannonplaszt cég 14-es, 17-es és 18-as PVC kalandesorának villamos rekonstrukciójánál. Papíriparban: Balatonfűzfő: Két támhengeres tekercsvágó tervezése. Az 51-es papírgyártó gépsor tervezése, fejlesztése és üzembe helyezése. Az 52-es papírgyártó gépsor fejlesztése, tervezése és üzembe helyezése mikroprocesszoros irányító rendszer és analóg tirisztoros hajtásszabályozások alkalmazásával. Dunaujvárosi Papírgyár: Papírgyári vízmű nyomóoldali szivattyúk hajtásainak PLC-vezérlése. 43-as papírgép nedves szakasz tervezése, programozása, üzembe helyezése. Csepel: Frekvenciaváltókkal működő Bobina tekercsvágó tervezése, programozása, üzembe helyezése. Hűtőiparban: Komplet PLC-vezérlő és szabályozó rendszerek programozása a technológia szerint a következő hűtőházakban: Nyírbátorban, Nyírgelsén, Karcagon, Gyöngyösön, Albertirsán, Érden, Budapesten, Veszprém Algida, Veszprém Pennymarkt, Pécsi húsfeldolgozó, Alsómocsolád, stb.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szöllőssy László

1945-ben született Békéscsabán.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 512/1968

1968-ban szerzett villamosmérnöki diplomát erőáramú szakon. 1968-tól 1998-ig a Ganz Villamossági Műveknél dolgozott a forgógép számítási osztályon, csoportvezetőként. Tevékenységi területe váltakozó áramú gépek számítása: aszinkron motorok, lég-hűtéses turbógenerátorok, szinkron gépek tervezése vízturbinákhoz, diesel motorokhoz. Forgódíódás gerjesztő és állandó mágneses segédgenerátorok számításával is foglalkozott. Részt vett szinkron gépek számítási – melegendési és légszállítási – programok fejlesztésében. 1998-tól 2014-ig az Dél Koreai Hyundai cégcsoport által alapított HUNELEC Tervezői Iroda alapító tagja, a korábbiakhoz hasonló tevékenységi körben. Részt vállalt 3 illetve 5 MWA-os gyorsjárású állandó mágneses szélgenerátor prototípusának kidolgozásában. 2014-től egyéni vállalkozói tevékenységet folytat törpe vízgépek generátorainak illetve gerjesztő gépeinek tervezésével és számításával.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szu Ignác

1945-ben született Jászapátin.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 624/1968

Szerződésének megfelelően az egyetem után, 1968-ban a Magyar Optikai Műveknél állt munkába. A számítógép üzemeltető csoportjában helyezték el. A csoport feladata volt még egy geodéziai mérőműszer (teodolit) mérési adatait digitálisan kiolvasó, decimálisan kijelző és az adatokat vezetéken soros kódolással továbbító, valamint a műszer további elektromos igényeit ellátó hordozható berendezés tervezése és prototípusának megépítése is. 1971-ben az Országos Érc- és Ásványbányák Tervező Irodájába került, ahol legfőbb munkája az érc, ásványok mozgatásának, feldolgozásának a gépesítéséhez szükséges villamos berendezések tervezéséhez kapcsolódott, de esetenként út- és térvilágítással, épületvillamossággal, kis- és közép feszültségű hálózatok tervezésével, valamint tanulmánytervvel is foglalkozott. A Bábolnai Mezőgazdasági Kombinát Tervező Irodájában dolgozott 1977-től. A vállalatnál munkáját az üzemegységek sokféle tevékenysége határozta meg. A fejlesztések sok esetben jelentették külföldi technológiák telepítését, honosítását. Egyes beszállítókkal kapcsolatot kellett tartania a vásárlást előkészítő tárgyalásoktól kezdve az üzembehelyezésig. Külföldre szállított berendezésekhez, létesítményekhez a megszokottól eltérő dokumentáció készítésében is részt vett. A külföldi kapcsolatok miatt vállalati tanfolyamokon németet, majd angolt tanult. A Tervező Iroda vezetőjének helyetteseként fejlesztésekhez részt vett a döntést előkészítő javaslatok kidolgozásában. Javasolta pl. a Bábolna környéki üzemegységeket ellátó közép feszültségű hálózat átvételét az áramszolgáltatótól. Az 1981-ben átvett hálózat ma is a már megszűnt mg. kombinát egyik jogutódjának a tulajdonában van. Egy új baromfikeltető előkészítő egyeztetése során javasolta a technológia beszállítójának, hogy a meleg használt levegő hőtartalmának visszanyerésére térjenek ki ajánlatukban. Attól kezdve ez a hővisszanyerés több helyen megvalósult. A kombinátból 1992-ben Rt. lett, amelyből Kft-ket választottak le. Ezek egyikébe került a Tervező Iroda. A korábbi gyakorlat megváltozott, a tervezés visszaszorult és gyakoribb lett az ajánlatok, szerződések, elszámolások készítése. A Kft. privatizálása után az állattartáshoz szükséges holland szellőztető és szabályozó rendszer hazai képviselőjével, importjával és telepítésével is foglalkozott. Közvetlenül munkáltatójának felszámolása után 2005-ben ment nyugdíjba Bábolnán. Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szucsák Béla

1944-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 609/1968

Híradásipari technikusként 1963-ban nyert felvételt a BME Villamosmérnöki Karára, ahol 1968-ban szerzett mérnöki oklevelet. 1968-tól a Telefongyár ösztöndíjasaként, annak digitális átvitel technikai fejlesztési osztályán pulzus kód modulált multiplex rendszer gyártmányfejlesztésében vett részt. 1971-1973 között az Irodagéptechnika Vállalatnál mechanikus könyvelőgép elektronizálásának gyártás előkészítésével foglalkozott. Fejlesztői tevékenységét tudományos munkatársként a Videoton Fejlesztési Intézetben folytatta számítógépes real-time perifériák fejlesztésével, gyártásba vitelével. 1975-től két évig szakmérnök képzésben részesült. 1977 dec. 29-én Digitális elektronikai oklevelet kapott. 1976-tól az Elektromodul Vállalatnál az újonnan létrehozott Számítástechnikai Főosztályon üzemeltetési csoportvezetőként részt vett az önálló nagyszámítógépes belső szerviz kialakításában. Szakmai továbbképzés során az R32-es nagy gép és a mágnesszalagos egységek javítását, karbantartását sajátította el. A PC-s technika elterjedésével lépést tartva megtörtént a házi szerviz továbbfejlesztése. A vállalat felszámolását követően 1995-től szerviz- és boltvezetőként dolgozott annak utód Kft-jében. 1997-től nyugdíjba vonulását követően is napjainkig önálló egyéni vállalkozóként gyakorolja a szakmát.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tábori Mihály

1942-ben született Ceglédbercelen.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 77/1970

1963 és 1968 között végezte egyetemi tanulmányait a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának Híradástechnikai szakán, ahol 1970-ben villamosmérnöki oklevelet szerzett. Az egyetemi tanulmányok befejezése után a MÁV Biztosítóberendezés Fenntartási Főnökségen, mint vonallelenőr, műszaki csoportvezető majd vezetőmérnök beosztásokban dolgozott. 1985-ben a Budapesti MÁV Igazgatóságon kapott vezető beosztást. 1988-tól a KÖBAL Kőbányai Könnyűféműnél villamosmérnökként dolgozott egészen a nyugállományba vonulásáig. 1972-ben Vasúti Biztosítóberendezési Mérnök szakvizsgát, 1974-ben Digitális Elektronikai Szakmérnöki vizsgát, 1978-ban Gazdaságimérnök szakmérnöki vizsgát szerzett.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Takács András

1943-ban született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 296/1968

Az ORION Villamossági Vállalat társadalmi ösztöndíjasaként mikrohullám szakágon végzett. 1969-ben angol, 1972-ben német nyelvből nyelvvizsgát tett. Kezdetben mikrohullámú fejlesztőként 8 GHz-es csótápvonalas eszközök tervezése, bemérése volt a feladata. 1971-ben az INFELOR Rendszertechnikai Vállalathoz került, ahol Minszk számítógépek mellett műszaki és rendszerfejlesztési feladatok megoldásában vett részt. 1976-tól az Államigazgatási Számítógépes Szolgálat Honeywell nagyszámítógépeinek műszaki üzemét támogató és fejlesztő tevékenységek vezetőjeként folytatta, elsősorban számítógép bővítési, teljesítménynövelő, periféria-illesztési, valamint mikroprocesszoros fejlesztési feladatokat látott el. 1980-ban ENSZ ösztöndíjasként Hollandiában grafikus rendszerek tanulmányozására nyílt lehetősége. Irakban több alkalommal Honeywell gépekkel kapcsolatos műszaki feladatok megoldásában vett részt. 1989-től a Microsystem Rt. Számítástechnikai Szervizét vezette. 1990-ben SZÁMALK Rendszerszervezői Oklevelet szerzett, 1993-ban NOVELL CNE vizsgát tett, eközben Compaq számítógépek nagykereskedelmének műszaki támogatását végezte a SZÁMALK SHD Kft. megbízásából. 1993 őszén a Bull Magyarország Kft. vevőszolgálatának vezetője lett, ahol a szerviztevékenység irányítása mellett számos nagy fejlesztési projekt részvevője volt. Többek között az OEP, valamint a LINDAB IT infrastruktúra megújítása, a 2000. évi Népszámlálás informatikai hátterének kialakítása, Fővárosi Földhivatal Ingatlan-nyilvántartási rendszerének korszerűsítése sorolható ide. Közben az informatikai biztonság feladatai is megtalálták, 2004-ben CISA, majd 2005-ben CISM oklevelet szerzett. 2007-től önálló IT biztonsági szakértő, tanácsadó feladatkörben (ATLASZ biztosító, EGIS biztonsági szabályzás tervezése) tevékenykedett egészen a közelmúltig.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tálosi Péter

*1944-ben született Zalaszentbalázson.
Villamosmérnöki oklevelének száma: 468/1968*

1962-ben érettségizett Nagykanizsán a Landler Jenő gimnáziumban, és sikeres felvételi vizsga után 1962-1967 között a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának hallgatója volt. 1968-ban kapott villamosmérnöki diplomát Műszer és Szabályozástechnika Szakon. A MÁV Pécsi Igazgatóságán kezdett dolgozni - biztosító berendezések fejlesztésén. Később a Tungstram nagykanizsai gyárában lámpagyártó gépsorok mikroprocesszoros vezérlését fejlesztő team egyik vezetőjeként dolgozott. Főállása mellett elektronikai vállalkozóként ipari elektronikák fejlesztésével, templomi harangok villamosításával és kiségek javításával foglalkozott. Ezt a tevékenységét nyugállományba vonulása után is folytatja. Végül Nagykanizsán a Cserhádi Sándor Szakközépiskolában villamos mérési gyakorlatokat oktatott nyugdíjba vonulásáig.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tamási József Sándor

1944-ben született Rákosszentmihályon.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 662/1968

A diploma megszerzése után a Fővárosi Gázműveknél, a villamos osztályon kezdett dolgozni, ami egyetlen munkahelye volt. Itt műszaki ügyintézőként először pneumatikus és elektronikus mérő- és szabályozó körök karbantartásával és üzemeltetésével foglalkozott. Még 1968-ban megvalósította a diplomamunkáját, ami a levegős földgázbontók automatizálása volt. Ezt követően a Gázműveknél üzemelő, tranzistoros telemechanikai rendszer modernizálása volt a feladata. Ennek során megtervezte és kivitelezte az integrált áramkörös telemechanikai központot és a hozzá tartozó mérő-állomásokat. 1976-ban a műszerkarbantartó üzem vezetőjévé nevezték ki. A számítógépek Magyarországon történő megjelenésekor a Gázművek számítóközpontot létesített, az ott üzemelő R-10 számítógépek üzemeltetése is üzem feladata volt, ezért elvégezte a szükséges tanfolyamokat. 1978-ban a villamos osztály vezetője lett. Ettől kezdve foglalkozott az erősáramú berendezések karbantartásával és üzemeltetésével, ill. felülvizsgálatával. Ezek között voltak 500 kW-os kompresszorok, portáldaruk, a szénalapú gázgyártást kiszolgáló gépek és 10 kV-os berendezések is. 1987-ben a korrózióelhárítási üzem is a villamos osztályhoz került, így a fővárosi gázhálózat aktív védelmének beruházási és üzemeltetési munkáinak irányítását is ellátta. 1993-ban az energiagazdálkodási osztályt a villamos osztályhoz csatolták, így a Gázművek teljes energia-felhasználásával kapcsolatos tevékenységeket is vezette. 2005-ben nyugdíjba ment.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tánczos Vilmos

1943-ban született Bérbaltaváron.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 489/1968

1968 szeptemberétől 2006. januárig a MÁV Északi Járműjavító Kft alkalmazottja volt. Feladata a villamos és diesel-villamos mozdonyok elektromos és elektronikus alkatrészei, berendezései javításának és javítás utáni ellenőrzésének irányítása. Ezek az egységek a következők voltak: a kapcsoló készülékek, a fő- és a segédüzemi egyenirányítók, a szabályzó berendezések, és egyéb elektronikus készülékek. A nyolcvanas években az M41 sorozatú diesel mozdonyokhoz átalakított vezérlő kocsik szerelési, és üzembe helyezési munkáit irányította. A kilencvenes évek második felében részt vett a V43 sorozatú villamos mozdonyok korszerűsítési munkáiban. Két kollégájával megtervezte és kivitelezte a V43 sorozatú mozdony diódás segédüzemi egyenirányítójának kiváltását tirisztoros egyenirányítóval.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tárcza László Aurél

1944-ben született Dobozon.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 507/1968

Gimnáziumi tanulmányait a békéscsabai Rózsa Ferenc és a budapesti Corvin Mátyás Gimnáziumban végezte (1958-1962). 1968-ban szerezte meg villamosmérnöki diplomáját a BME Villamosmérnöki Karának Műszer- és Szabályozástechnikai Szakán. 1968-tól 1994-ig az Elektronikus Mérőkészülékek Gyárában (EMG) dolgozott, kezdetben mint gyakorló, majd fejlesztő mérnök, főként orvosi elektronikai készülékek fejlesztésében vett részt. 1976-ban középfokú iparjogvédelmi szakvizsgát tett, majd 1976-77-ben szabadalmi ügyvivői tanfolyamot végzett. 1980-ban a szabadalmi ügyvivői vizsga sikeres letétele után bejegyzett szabadalmi ügyvivőként tevékenykedett. Ennek keretében több száz szabadalmi bejelentést készített, újdonságvizsgálatokat, szabadalomtisztasági vizsgálatokat végzett, ilyen témákban önálló szerzőként vagy szerzőtársként publikált. 1994-től 1998-ig a VITUKI Rt-ben mint iparjogvédelmi menedzser, majd 1998-tól 2001-ben történő nyugdíjazásáig a MTESZ-ben szintén ilyen munkakörben dolgozott, és közreműködött a Technika Házakban az iparjogvédelmi ügyfélszolgálati rendszer létrehozásában. Iparjogvédelmi tevékenysége mellett külkereskedelmi ismeretek középfokú szaktanfolyamot, érintésvédelmi szabványossági felülvizsgáló és public relations szaktanfolyamot is végzett. 1976-ban lépett be a Magyar Iparjogvédelmi Egyesületbe (MIE), ahol előbb a Találmányi-szabadalmi Szakosztályban vezetőségi tagként, majd vezetőként, 1985-től 2002-ig pedig a MIE főtitkárhelyetteseként tevékenykedett. Emellett 1991-től az „Alapítvány az iparjogvédelmi kultúráért” kuratórium elnöke volt.

Értékes szakmai munkájának elismeréseként korábban „Kiváló Dolgozó” vállalati, „Kiváló Munkáért” miniszteri, 1993-ban „Gábor Dénes Díj”, 1998-ban pedig „MIE emlékérem” kitüntetésben részesült.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tischner Róbert

1942-ben született Adonyban.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 708/1968

Az egyetemi évek alatt és azt követően a Telefongyárban dolgozott. A gyár fő profilja az átviteltechnika volt. Az átviteltechnika műszerigényeinek kifejlesztésében vett részt. Innen váltott át számítástechnikai irányba, ahol először az URAL-2-n hardveres volt. 1974-ben került a SZOT számítóközpontjába (IBM360, R20: Minszk, R32: Wroclaw és London), ahol, mint szoftverkészítő, fejlesztő, később üzemeltetési osztályvezető tevékenykedett. 1980-ban a Nyomdaipari Grafikai Vállalat számítástechnikájának létrehozását irányította, majd annak további fejlesztésében, rendszerfelügyeletében vett részt. 1996-ban önálló számítástechnikai céget alapított két kollégájával hardverértékesítés, programtervező és rendszerfelügyelő tevékenységgel. Jelenleg nyugdíjas.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Tivadar János

műszaki doktor

*1944-ben született Debrecenben.
Villamosmérnöki oklevelének száma: 472/1968*

1968-ban végzett a híradástechnikai szakon, 1978-ban alkalmazott matematikus diplomát szerzett az ELTE természettudományi karán, 1980-ban műszaki doktorrá avatták, 1992-ben kapta meg BA fokozatú menedzsment diplomáját a Buckinghamshire College of Higher Education-nél. 1968-tól az MTA Számítástechnikai Központjánál a saját korábban igen jelentős teljesítményű Control Data 3300 számítógép fogadásának előkészítésével és beüzemelésével foglalkozik. Ezzel párhuzamosan részt vesz az ELTE TTK-n a megalakuló Numerikus és Gépi Matematika Tanszék gyakorlati és oktatói munkájában. 1972-től a Számítástechnikai Koordinációs Intézet tudományos munkatársaként távadatfeldolgozó rendszerek tervezésének területén tevékenykedik. Ezen munkája során egy egymással kommunikáló számítógépeket és terminálokat tartalmazó rendszerben alkalmazható szimulációs mérés technikát fejleszt ki. A megépített szimulátor több szabadalmat tartalmazott. Az adatátviteli berendezések szakterületen végzett munkáját a BME műszaki doktori cím adományozásával ismerte el. 1971-től az ELTÉ-n matematikát tanul. Korábbi felkészültségét az itt szerzett ismereteivel kiegészítve 1975-től gyógyszer- és orvostudományok számára dolgoz ki mérés technikát és kiértékelési módszereket, majd később a Labor Műszeripari Művek középvezetőjeként automatikus vércsoport analízátorokkal és számítógéppel vezérelt talajvizsgáló laboratóriumokkal foglalkozik. 1981-től nyugdíjazásáig saját vállalkozását vezeti, amely a kereskedelmi főtevékenység mellett az angol Tack Training International-lal együttműködve speciális szakemberek - például orvoslátogatók – képzését végzi. Ebben a munkájában nyújt segítséget számára az angol Buckinghamshire College of Higher Education-nél 1992-ben szerzett BA szintű menedzsment diploma. A változatos életútja ellenére a híradástechnika szeretetét megőrizte. Több mint tizenöt éve tagja a Nosztalgia Rádióegyesületnek, amely rádiós relikviák felkutatását, valamint régi rádiókészülékek felújítását és megőrzését tűzte ki céljává.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Torvaji László

1943-ban született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 250/1968

A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán diplomázott 1968-ban, híradástechnikai szakon. Ugyanitt mérnök-tanári oklevelet szerzett 1969.-ben. Ezidőtájt éppen elkezdődött a Magyar Posta telefonhálózatában a már elavultnak számító forgógépes központok Ericsson-fejlesztésű, crossbar-rendszerű központokra (AR) történő kiváltása; pályafutását az új rendszer honosítására alakult munkacsoportban kezdte meg. A csoport feladata az első központ (Bp., Lágymányos) átvétele, üzemének előkészítése és üzembehelyezése volt. 1973-ban a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság Főközpont-fenntartó Osztályára került mint előadó, majd csoportvezető; feladata a budapesti központok üzemfelügyelete és a hálózatfejlesztésben való közreműködés volt 1987-ig. Ez idő alatt számos tanfolyamot tartott az AR-rendszerről és a forgalomtechnikáról, ezekhez tanfolyami segédleteket állított elő (Posta, Mérnök-továbbképző Intézet) és társszerzője volt az ARF-központok karbantartási útmutatójának. Maga is elvégzett továbbképző tanfolyamokat (LM Ericsson, Posta Oktatási Központ) és részt vett szakmai konferenciákon. Nyelvvizsgát tett franciából 1980-ban, angolból 1985-ben. A fentihez hasonló honosítási program zajlott le az első digitális központ létesítésével (ADS, Szombathely, 1987-88.), amiben hasonlóképpen részt vett és társszerzője volt az ADS-központok karbantartási útmutatójának. Ezután a Vezérgazgatóságra, majd az Üzemviteli Igazgatóságra került, a korábbihoz hasonló üzemfelügyeleti feladatkörrel, ezúttal országos szinten (1989-96.). Ezalatt közreműködött többek között az üzemvitel átszervezésében és a digitális központrendszer-választó tenderajánlatok kiértékelésében. Továbbképzésben vett részt a hálózatvezérlés témakörében és bekapcsolódott a Nemzetközi Hálózatvezérlési Konferenciák sorozatába. 1996-tól nyugdíjazásáig (2004.) csoportvezető volt a Hálózatvezérlő Központban. A 80-as évektől jelenleg is önkéntes külső tagja a Postamúzeumnak.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tóth Kálmán

1939-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 747/1968

Villamosmérnöki diplomáját a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Kar Híradástechnikai Szakán 1968-ban védte meg. Egyetemi tanulmányai alatt a Posta Rádió és Televízió Műszaki Igazgatóságán dolgozott. Feladata televízió adóberendezések üzemeltetése és karbantartása volt. A Magyar Posta Központjában a Vezeték nélküli Távközlési főosztályon, majd később a Frekvenciagazdálkodási osztályon főelőadó 1968-tól 1989-ig. Részes volt a magyar színes televízió és a sztereó URH műsorsugárzás beindításának. A frekvenciagazdálkodás szakterületen adóhálózat tervezéssel, nemzetközi egyeztetéssel és rádió engedélyek kiadásával foglalkozott. A Közlekedési, Hírközlési és Vízügyi Minisztérium Frekvenciagazdálkodási Önálló osztály főosztályvezetőjévé nevezték ki 1989. október 1-én. Irányította a polgári frekvenciagazdálkodás teljes átszervezését, a frekvenciagazdálkodásról szóló törvény előkészítését, a Nemzeti Frekvencia Felosztási Táblázat kidolgozását. Munkatársaival lehetővé tették új rádió távközlő technológiák bevezetését, szolgáltatások beindítását. Így a GSM cellás mozgószolgálat, ERMES, VSAT, stb. 1992-1994 között az Antenna Hungária Magyar Műsorszóró és Rádiótávközlési Rt. Felügyelő Bizottságának elnöke. 1994. február 1-től a Westel 900 GSM Mobil Távközlési Rt. illetve a jogutód Magyar Telekom menedzsere. Feladata az Rt. koncessziós kötelezettségeinek teljesítése, a mobil hálózat frekvencia terveinek hatósági engedélyeztetése és a frekvencia használati díjak megállapításához adatszolgáltatás. 2006. december 31-től nyugdíjas.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tóth László

*1945-ben született Kiskunhalason.
Villamosmérnöki oklevelének száma: 291/1968*

Középiskoláját a Kandó Kálmán Híradásipari Technikumban 1963-ban végezte el. Ezután több osztálytársával együtt felvételt nyert a BME Villamosmérnöki kar Híradástechnika szakára, diplomáját 1968-ban kapta kézhez. Első munkahelyén a Budapesti Elektroakusztikai Gyár fejlesztési osztályán az akkor újdonságnak számító tranzistoros HIFI erősítők fejlesztésével foglalkozott. Néhány év után inkább a nagyfrekvenciás műszerek fejlesztése vonzotta jobban, amit a Híradástechnika Szövetkezet fejlesztésén talált meg. Itt több kisebb célműszer kifejlesztése után a TV gyárak műszerellátására készülő (KITU) ellenőrző és mérő berendezés ellenőrző műszerének, a Nyquist TV demodulátor kifejlesztésére kapott megbízást. Mivel ezek a műszerek az akkori orosz piacra készültek, az első műszerkomplexumok orosz városokba (SZU) telepítéséhez is kérték segítségét. Ez nem okozott problémát, hiszen nyelvtudását már előtte felsőfokú orosz műszaki nyelvvizsgával egészítette ki. Angol szakmai nyelvtudását is folyamatosan bővítette. A változások azonban ezt az iparágat is elérték, másfelé kellett tovább lépni. Választása a MOL Szénhidrogénipari Kutató-Fejlesztő Intézetére esett, ahol a Geofizikai főosztályon a karotázs olajkutató műszerek fejlesztésével foglalkozott éveken át, amelynek révén részt vehetett a szocialista országokkal történő együttműködésben is. 1993-tól a budapesti metróhálózat korszerűsítésén fáradozott, onnan ment nyugdíjba. Elmondhatja, hogy munkája a hobbi is volt, mivel kora gyerekkora óta szeretett elektronikus áramköröket, műszereket építeni, tervezni.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tóvizi Vince Péter

1944-ben született Csíkszeredában.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 473/1968

A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának, Híradástechnikai Szakán, 1968-ban szerezte villamosmérnöki diplomáját. Az egyetemi tanulmányok befejezése után az Egyesült Izzólámpa és Villamossági R.T. (TUNGSRAM) rádiócső és félvezető gyártás technológiai osztályain dolgozott tervező mérnöki beosztásban három évig. 1972-ben Kanadában folytatta felsőfokú egyetemi tanulmányait a McMaster University, (Hamilton, Ontario) Villamosmérnöki Karának, Félvezető Technológiai Szakán, ahol Mesterfokú Mérnöki Diplomát szerzett. 1974-ben az Ontario Power Generation (OPG) Műszaki Tervezési és Fejlesztési Osztályán kapcsolódott bele az atomerőművek műszerezési es szabályzó rendszereinek tervezésébe. 1974 és 2004 között, speciális tervező mérnöki beosztásban a Darlington Nuclear Generating Station (4x860 MW teljesítményű atomerőmű) reactor hőátadó rendszerének műszerezése és a rendszer szabályozásának a tervezése tartozott a mérnöki feladatkörébe. A projekt folytatódott a szabályzó rendszerek megépítésével, üzembe helyezésével es a rendszerek folyamatos technikai fejlesztésével. Az atomenergia iparban töltött 30 éves munkaviszony után, 2004-ben vonult nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Újfalussy László

műszaki doktor

*1939-ben született Budapesten.
Villamosmérnöki oklevelének száma: 2/1969*

1963. szeptember elsején kezdett el dolgozni Budapesten a Brikett Termelő és Széndúsító Vállalatnál, mint beosztott mérnök, majd 1964-től mint vállalati főenergetikus. 1967-től az Országos Bányagépgyártó Vállalatnál mint tervező mérnök, majd 1968-tól a Bányászati Kutató Intézetben tudományos munkatársként, később, 1976-tól tudományos főmunkatársként tevékenykedett. Ez utóbbi helyen a hazai szénbányászat területén alkalmazott gépi folyamatok automatikus működésű vezérlőrendszereinek, továbbá biztonsági berendezések tervezésével foglalkozott. Az 1966 és 1969 közötti időben okl. villamosmérnöki diplomát szerzett a BME Villamosmérnöki Karán, annak műszer és szabályozástechnika szakán. 1975-ben műszaki egyetemi doktori címet kapott a BME Villamosmérnöki Karán, a Mérés és Automatizálás Tanszéken. Doktori disszertációjának témája a magnetoelasztikus effektus fizikai jellemzőinek meghatározása volt, homogén szerkezetű hengeres ferromágneses testek csavarása esetében. 1981-től a MIKI Műszeripari Kutató Intézet tudományos főmunkatársa, majd 1985-től az Intézet Ipari mérés-technikai osztályának vezetője. A MIKI-ben ún. „In-Circuit” elven működő elektronikus alkatrész-mérő automata, továbbá „Automatikus csapágyhézagmérő berendezés” fejlesztésével és tervezésével foglalkozott. 1989-től pedig az ITEX Lézer és Számítástechnikai Tervező, Fejlesztő és Kivitelező Vállalat főmunkatársa. 1992-ben a Mechatronikai Szakközépiskola és Gimnázium mérnök-tanára. 1996-tól Kandó Kálmán Villamosipari Főiskola docense. 1996 szept. 1-től a BMITK Budapesti Munkaerőpiaci Intervenciók Központ képzési igazgatóhelyettese, majd 1999-től ismét a Kandó Kálmán Villamosipari Főiskola Mikroelektronikai és Technológia Intézetének docense. 2004-ben ment nyugdíjba, úgy, hogy oktatói tevékenysége és beosztása megmaradt. 2009. szeptember 30-án, 70 éves korában megszűnt a közalkalmazotti munkaviszonya. Ezek után is, több alkalommal, szerződéses megbízások alapján, kisebb volumenű, ipari mérés-technikai témájú fejlesztési munkákban vett részt.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ujhely Péter Pál

1941-ben született Pusztacsaládon.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 290/1968

A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának Híradástechnikai szakán végzett és szerzett elektromérnöki és mérnök-tanári diplomát 1968-ban. Különböző területeken dolgozott, de mindvégig a mérnöki tervezés-fejlesztésben. Kezdetben a Mechanikai Laboratóriumban híradástechnikai berendezések fejlesztésén dolgozott - ami akkor tranzisztoros áramkörök tervezését és bemérését jelentette. 1971-ben az Eötvös Lóránd Geofizikai Intézet tudományos munkatársa lett. Itt az igény a területnek megfelelően speciális elektronikus mérő-és regisztráló illetve digitális adatrögzítő egységek létrehozása volt. Ezen berendezések hardver tervezést és realizálást igényeltek. 1976 óta a Számítástechnikai Koordinációs Intézetben dolgozott. A feladat itt: a hazai fejlesztésű IBM-kompatibilis számítógép részegységek valamint a géphez rendelt intelligens terminálok kifejlesztése és rendszerbe integrálása verifikálása volt. Ebbe a kategóriába tartozik például az ún. szelektív csatorna, mely a nagy-gépek közötti adatátvitelt látja el szabványos interfész és protokoll segítségével. 1988-tól az Identik kft-ben azonosító-adatgyűjtő rendszerekkel foglalkozott. Az azonosító eszköz különféle kártya (mágnes, chip vagy rádiófrekvenciás) lehet. A berendezések mikroprogramozott adatgyűjtők önálló vagy online üzemmódban. Ez utóbbi esetben PC interfészre csatlakoznak és soros aszinkron adatátvitellel kommunikálnak. 2001 januártól nyugdíjas.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Vági Tibor

1944-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 351/1968

1968-ban a BME Villamosmérnöki Karának Híradástechnikai szakán végzett, majd 1969-ben a villamos mérnök-tanári szakon is oklevelet szerzett. Mérnökként először az NDK-ban, a Rafena-Robotron Werke-nél dolgozott ahol számítástechnikai vizsgálóberendezések fejlesztésével foglalkozott. 1971-től már Magyarországon az Egyesült Izzó Konverta gyárában színházi világító berendezések fejlesztésén dolgozott. 1972-től számítóközpontok üzemeltetésével foglalkozott és a műszaki személyzet gyártói kiképzése során tolmácsként dolgozott Lipcsében az OKGT -ÁFOR cégek alkalmazásában. 1976-tól a Pénzügyi és Számviteli Főiskola számítástechnikai laboratóriumában oktatóként és üzemeltetés vezetőként, majd a Telefongyár számítóközpontjában üzemeltetés vezetőként dolgozott, később a Siemens-Sicontakt kft alkalmazásában különféle folyamatirányító számítógépek karbantartása és javítása volt a feladata. 1982-ben a BME Villamosmérnöki Karán kitüntetéses digitális-rendszertervezői oklevelet szerzett. 1990-től tevékenységét a Prekom Rendszermérnöki Kkt tagjaként mint műszaki ügyvezető folytatja.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Vágvölgyi Jenő

1944-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 510/1968

1944 augusztus 4-én született Budapesten, pedagógus szülők gyermekeként. 1968-ban a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki karán szerzett diplomát. 1968-tól 2002-ben történt nyugdíjazásáig az Országos Mérésügyi Hivatalban dolgozott főállásban, a sugárfizikai mérések szakterületén, mint tudományos munkatárs, laboratórium- majd osztályvezető. Közben az MTA KFKI külső tudományos munkatársa is volt 1970 és 1994 között. Részt vett számos hazai és nemzetközi tudományos társaság munkájában, több, mint ötven publikációja jelent meg saját és társszerzőként magyar és külföldi szakfolyóiratokban. Számos előadást tartott magyar és idegen nyelveken. 1986 óta tagja az Eötvös Lóránd Fizikai Társulat Sugárvédelmi Szakcsoportjának. Részt vett a KFKI Interkozmosz program keretében a "PILLE" nevű űr-dózismérő kifejlesztésében. A metrológia szakterületén elsősorban az aktivitás és aktivitás-koncentráció mérők, a radioaktív felületiszennyezettség-mérők, sugárkapuk és személyi sugárvédelmi berendezések mérés technikájával, tervezésével, készítésével ellenőrzésével és hitelesítésével foglalkozott, különös tekintettel a Paksi Atomerőmű radioaktív kibocsátást mérő berendezéseire. Munkája során több hónapot dolgozott az USA, Németország és Ausztria mérésügyi intézményeiben (NIST, PTB, BEV). Nyugdíjazása után a MATEC Kft. -ben végez fejlesztő, szervező, ellenőrző munkát a fent már említett szakterületeken.

A KFKI Interkozmosz program keretében végzett munkája elismeréseként Jánossy díjban és kiváló feltaláló ezüst és arany fokozatban részesült.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Vajda Katalin

1944-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 11/1971

A Zrínyi Ilona Gimnáziumban szerzett kitűnő érettségijével felvételt nyert a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának Híradástechnikai Szakára, Műsorközlő Ágazatra. 1969-től több mint húsz éven át az Elektronikus Mérőműszerek Gyárában (EMG) fejlesztőmérnök. A rendszerváltáskor az EMALOG korszövetkezet tagja lesz. Kollégái javaslatára elvégez egy féléves vámkezelői tanfolyamot, hogy legyen valaki, aki ehhez a területhez is ért. Amikor a korszövetkezet is válságba került, majd megszűnt, vámkezelőként létrehoz egy BT-t és ezzel foglalkozik, egészen nyugdíjba vonulásáig. Sajnos távol állt eredeti foglalkozásától, de özvegyen, két egyetemista gyerekekkel, ez volt a megélhetés útja. Jelenleg nyugdíjas nagymamaként foglalkozik három unokájával.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Vájlak Sándor

1945-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 377/1968

Villamosmérnöki diplomáját 1968-ban szerezte a Budapesti Műszaki Egyetem villamosmérnöki karán. Az egyetemi évek alatt a HOBÓ együttes basszusgitárosa volt. Röviddel a diploma megszerzése után Svédországban vállalt munkát a híres ASEA vállalatnál. 1991-ig dolgozott itt. 1986-87-ben egy évig nappali tagozaton informatikát tanult a Göteborgi Egyetemen. 1986-ban az ASEA egyesült a svájci Brown Boveri-vel, azóta a vállalat neve ABB. 6 évig mint tervezőmérnök szünetmentes áramellátó berendezésekkel foglalkozott, mind egyenáramú forgógépes, mind tirisztoros átalakítókkal. Ezek üzembehelyezésén is részt vett Európa több államában. 1976-tól 1991-ig Közel- és Távolkeleti projektekkel foglalkozott mint Project Manager. Ipari- és erőáramú berendezésekkel egyaránt foglalkozott. Erőmű építés, magas feszültségű kapcsolóállomás építése stb ugyancsak feladatai közé tartozott. Ezzel kapcsolatosan 2 évig Dubaiban, 2 évig Sri Lankán és 3 évig Pakisztánban dolgozott. Pakisztánban az ország villamos energia elosztását irányító központ létrehozásával dolgozott. 1991-től nyugdíjazásáig szabadúszóként dolgozott mint tanácsadó.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Varannai Csaba

1944-ben született Kisgörbön.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 601/1968

1968-ban diplomázott az Erősáramú szakon, a Villamos gépek és készülékek ágazaton. Első munkahelye a Villamosipari Kutató Intézet volt, ahol villamos kapcsolókészülékek vizsgálatával és fejlesztésével foglalkozott 1968-tól 1970-ig. 1970-ben a Ganz Műszer Művek idegen nyelveket ismerő műszaki dokumentátort keresett. Megpályázta az állást, és el is nyerte volna, de a gyár inkább iparjogvédelmi előadóként kívánta alkalmazni. Némi vonakodás után végül elfogadta ezt az akkor egy kezdő villamosmérnök számára ugyancsak idegennek tűnő beosztást. Így került arra a pályára, amely megszakítás nélkül a mai napig tart. A gyár támogatásával sikeresen elvégezte az iparjogvédelmi tanfolyamot. Mivel a mérnöki diploma mellett a kellő nyelvismerete is megvolt (műszaki fordítással már egyetemi évei során is foglalkozott), lehetősége nyílt arra, hogy megszerezze az időközben közelebről megismert szakterület csúcsát jelentő szabadalmi ügyvivői végzettséget. 1972-től a Danubia Szabadalmi Irodánál dolgozott szabadalmi ügyvivő-jelöltként. Itt a szakma egyik legjobbjá, Somorjai Ottó volt a mentora, így nemsokára bejegyzett szabadalmi ügyvivővé válhatott. Közben szabadalmi szakértőként is tevékenykedett, továbbá dolgozott a Ganz Villamossági Műveknek, valamint az Országos Találmányi Hivatalnak is. 1975-ben a Bányászati Kutató Intézethez szerződött, ahol kezdetben főállású, majd eseti megbízásos külső munkatársként volt a cég szabadalmi ügyvivője. Végül 1978-ban a Bp.-i 29. sz. Ügyvédi Munkaközösség és Szabadalmi Iroda alkalmazottja (később teljes jogú tagja) lett, és immár négy évtizede ennél az irodánál dolgozik. Időközben a munkaközösség ugyan megszűnt, de a Szabadalmi Iroda - Advopatent Szabadalmi és Védjegy Iroda néven - ma is működik, és nagy bel- és külföldi ügyfélkörrel rendelkező, komoly tekintéllyel bíró, nemzetközileg elismert céggé vált.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Varga Imre

1945-ben született Debrecenben.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 624/1969

1969-ben szerezte meg villamosmérnöki oklevelét Híradástechnika szakon, majd 1970-ben mérnök-tanári oklevelet kapott. Egyetemi tanulmányainak befejezése után a Csepel Művek Híradástechnikai Gépgyárában (HITEKA) kezdett dolgozni, társadalmi tanulmányi ösztöndíjasként. Labor műszerek javítása után, kutató-fejlesztő mérnökként, vezető tervezői beosztásban végezte munkáját. Különböző ipari berendezések, gépek, gépsorok villamos berendezéseinek fejlesztését, tervezését, beüzemelését vezette, segítette a széria gyártást, szükség esetén szervizelési feladatokat is ellátott. Témái, az ellenállásgyártó gépsorok, a műanyag feldolgozás, az extrudálás, a tekerceselő gépek, a szikraforgácsolás, a huzal tömlőzés, automatizálási, vezérlési, mérési feladatainak megoldása. Fordulatszám, helyzet, hőmérséklet szabályozás, logikai vezérlések megoldása. Részt vett a SZTAKI-ban, az MTA kutatóintézetével közösen fejlesztett PLC dokumentálásában, gyártásában, a nagy-sikerű, gépsor vezérlő PLC rendszer, a CONESIS kifejlesztésében. Több szabadalmi szintű megoldást nyújtott be. Részt vett a találmányi védettséget kapó speciális érintésmentes huzal hőmérsékletmérő-műszer kidolgozásában. 1992-től a Magyar Kábel Műveknél volt kutató-fejlesztő mérnök, ahol különböző gépek szervizelését, több gép, gépsor PLC vezérelt villamos berendezésének tervezését, beüzemelését, átadását végezte. Vállalkozóként megtervezte, kivitelezte a folyamatos üzemű szabadtéri víztisztító berendezések PLC által irányított, és felügyelt villamos vezérlését. 1996-ban a FOK-GYEM szövetkezetben indukciómérő-műszereket hitelesített, és mikrovezérlős műszereket fejlesztett. Tevékenységét a kutatás-fejlesztés és kis sorozat számú készülékek tervezése, gyártása jellemezte. 1997-től mérnök-tanárként a szakképzésben dolgozott, ezt nyugdíjasként is folytatta.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Varga János

1945-ben született Egerágon.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 185/1968

Az egyetem elvégzése után 1968-ban a DÉDÁSZ Váll. ösztöndíjasaként lépett munkába Pécssett. 1970-től a Műszerüzem vezetőjeként kidolgozta a vill. fogyasztásmérők szakszerű javítási technológiáját és irányította annak bevezetését. A Villamos üzem osztályvezetője 1973-ban lett, az akkor szerveződő vill. vizsgáló és mérőállomások részére technológiai utasítások készítését koordinálta. A hálózatfejlesztési szakterület osztályvezetőjeként 1975-től a Dél-dunántúli régió városai vill. hálózatfejlesztési tervei és a terület 120kV/20kV-os táppontjainak létesítési-tervtanulmányai kidolgozásának munkáit irányította. A Marcali és a Barcsi 120kV/20kV-os állomások tervezése és kivitelezése az általa készített tanulmányok alapján történt. 1977-től a Pécsi Üzemigazgatóság műszaki ig. helyettese lett, ahol az üzemviteli és a hálózatszerelési szakterületek munkáit felügyelte. A műszaki osztályok profiltisztítása és a pécsi kirendeltségek egységes működtetése céljából alakított Szolgáltatási Osztály és a Pécsi Üzemmérnökség megszervezésében működött közre. Pécs, Komló és Mohács városok közvilágításának energiatakarékos korszerűsítésében a MEE közreműködésével team munkában vett részt, melynek eredményeként a beépített közvil. teljesítmény 25-30 %-kal csökkent az előírt világítási paraméterek teljesülése mellett. 1988-tól a Pécsi Üzemigazgatóság igazgatójaként a vill. energia értékesítési tevékenység összefogására Értékesítési Osztály megalakítását kezdeményezte és megszervezését irányította. A részvénytársasággá alakulás, majd a privatizáció időszakában a Központi Igazgatóság fejlesztési főmérnökeként az SAP integrált ügyviteli rendszer beruházási projektjének bevezetésében vett részt. Nyugdíjba vonulása után 2003-tól 10 éven keresztül a Pécsi Angster József Szakképző Iskolában oktatott szakmai tantárgyakat óradó tanárként nappali és felnőtt tanulók részére.

Munkája során többször részesült vállalati, majd miniszteri kitüntetésben.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Varga László

*1945-ben született Szentgotthárdon.
Villamosmérnöki oklevelének száma: 17/1970*

Felsőfokú tanulmányait a BME Villamosmérnöki Kar Erősáramú Szak Automatizálási Ágazatán végezte 1968-ban. 1969-től a Villamos Automatika Fővállalkozó és Gyártó Vállalatnál a számítógépes folyamatirányítási területen dolgozott. Kezdetben témavezetőként, később osztályvezetőként ipari területeken számítógépes alkalmazások irányítását végezte. 1986-tól az ELEKTROMODUL Vállalt műszaki osztályvezetőjeként a vállalat kereskedelmi munkájának műszaki támogatását irányította. 1993-ban egy rövid kitérőként egy külföldi tulajdonú élelmiszeripari vállalatnál a szervezési/számítástechnikai terület vezetőjeként integrált vállalat irányítási rendszer bevezetési munkáiban vett részt. 1994-től a Creditanstalt bank beruházási területén az erős- és gyengeáramú rendszerek létesítését irányította. 2001-től a K&H banknál ugyanezen feladatok szervezését és vezetését végezte, kiegészítésként a biztonsági terület irányítását végezte, nyugdíjba vonulásáig.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Várnai György

1944-ben született Fegyverneken.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 734/1968

A BME Villamosmérnöki Kar Híradástechnikai Szakán végzett 1968-ban. Munkáját a VIDEOTON Elektronikai Vállalatnál kezdte, üzemmérnöki, majd fejlesztőmérnöki beosztásokban. 1971-ben a Közgazdasági Egyetemen mérnök-közgazdász oklevelet, majd ugyanitt, 1975-ben közgazdasági doktori címet szerzett. Több éven keresztül a Videoton Számítástechnikai Gyárában a kutatás-fejlesztés adminisztratív tervezésének és irányításának volt a vezetője. Mint tanácsadó részt vett a Számítástechnikai Gyár stratégiai tervezésében, irányításában. 1981-ben a Pénzügyminisztérium Továbbképző Intézetében Árszakértői oklevelet szerzett. 1987-től 1997-ig a Corvin bankban dolgozott hitelezési, befektetési és informatikai területeken. Hazai és külföldi tanfolyamokon (DC Gardner Ltd., Graham Benett Ltd.) képezte magát hitelanalízis, cégfinanszírozás, tőkepiac stb. területeken. 1991-ben Értékpapír Forgalmazási oklevelet szerzett az Állami Értékpapír Felügyeleten. Mint Befektetési Igazgató a bank kockázati tőkebefektetéseit menedzselte, később, mint Informatikai Igazgató a bank integrált információs rendszerének fejlesztését és üzemeltetését irányította. 1997 és 1998 között a Deloitte & Touche csoporthoz tartozó IDOM Rt.-ben volt a banki informatikai konzulens csoport vezetője, vezető tanácsadó beosztásban. 1998 és 2000 között a Polgári Kereskedelmi Bank (a volt Pénzügyintézeti Központ) informatikai igazgatója volt, irányította a Y2K (felkészülés a 2000. év váltásra), a Polgári Kereskedelmi Bank - Pénzügyintézeti Központ- Postabank informatikai fúziós projekteket. 2000-ben a Magyar Államkincstár informatikai igazgatója, feladata a Kincstárban működő államigazgatási informatikai rendszerek fejlesztésének és üzemeltetésének az irányítása. 2001-től saját cégének ügyvezető igazgatója, a cég projektmenedzsment szoftverek fejlesztésével, projektmenedzsment tanácsadással és oktatással, IT projektek vezetésével foglalkozik. Tagja a Magyar Projektmenedzsment Szövetségnek.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Varró Győző

1944-ben született Tápiógyörgyén.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 184/1968

Villamosmérnöki oklevelét műszer és szabályozástechnikai szakon szerezte meg 1968-ban. Ösztöndíjas gyakornok az MTA Automatizálási Kutató Intézeténél, majd ugyanott tudományos segédmunkatárs. 1972-től az MTA Számítástechnikai és Automatizálási Kutató Intézet tudományos munkatársaként dolgozott mikroszámítógépes folyamatirányító rendszerek fejlesztését végző csapatban. Felhasználva az első 8 bites mikroprocesszort (INTEL 8008), 1974-ben elkészítettek egy 16 analóg bemeneten mérést és szabályozást, valamint 64 digitális jelet kezelve egyszerűbb vezérléseket végző, kísérleti Digitális Folyamatirányító Berendezést. Négy továbbfejlesztett, Z80 processzorral megépített változat elkészítésében vett részt, MFB, INTELICON, INTELICON XT, DISTRICON márkanévvel és 2 szolgálati szabadalommal. Ezek gyártása külső cégekhez került (TEXELEKTRO, VILATI), de néhány berendezés üzembe helyezése, ipari alkalmazása továbbra is a csapat feladata maradt (Budacolor festékgár, TVM mosóporgyár, Dunai Vasmű kohó, Sarkadi Cukorgyár, Péti Nitrogénművek). A SZTAKI-t 1991-ben elhagyó csoport tagjaként megalapította a PROFICON Ipari Automatika Kft.-t, ahol ipari folyamatirányító rendszerek alkalmazói feladatain (tervezés, programozás, üzembe helyezés) dolgozott 2015. évi nyugdíjba vonulásáig. A Taylor MOD 300 DCS, az abból továbbfejlesztett ABB Advant OCS és ABB Industrial IT rendszerek szakértőjeként számos projektben vett részt itthon és külföldön. Hazai munkáival hozzájárult a Kabai Cukorgyár, a szolnoki Henkel mosóporgyár, a Richter Gedeon gyógyszergyár több üzemének automatizálásához, külföldi projektekkal megjárta Németországot, Oroszországot, Szlovákiát, Írországot és Törökországot.

Munkáját 1981-ben SZTAKI Intézeti Díjjal, 1983-ban Kiváló Feltaláló arany fokozattal ismerték el.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Varró László

1942-ben született Tápiósülyön.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 433/1968

A diploma megszerzése után a BME Híradástechnikai Tanszéken tanársegédként dolgozott. Az automatika, és a számítástechnika szakos hallgatók számára a gépi nyelvek, operációs rendszerek tárgyak oktatásában vett részt. 1976-tól a Ganz Villamossági Műveknél az induló elektronikus adatfeldolgozás bevezetésében tevékenykedett, a programozási osztályt vezette. 1981-től a SZÁMALK Távadatfeldolgozási Főosztályán a SHADOW nevű távadatfeldolgozási felügyelőprogram hazai bevezetésében, elterjesztésében vett részt. Munkája oktatási anyagok, tankönyvek készítése, tanfolyamok tartása, mintaalkalmazások fejlesztése volt. 1985-től 1993-ig Németországban és Ausztriában dolgozott. Nagygépes környezetben adatfeldolgozási alkalmazások fejlesztését végezte, illetve nagyobb rendszerek rendszergazdai funkcióját látta el. 1990-től a számítógépes infrastruktúra változása miatt UNIX alapú CAD alkalmazások készítésével, majd PC alapú szoftverfejlesztéssel foglalkozott. 1993-tól 2005-ig, nyugdíjazásáig, a Porsche Hungária Informatikai Osztályán alkalmazásfejlesztést végzett. Az új autó importtal kapcsolatos összes adminisztratív munka számítógéppel való megvalósítása volt a feladata (kommunikáció a gyártó üzemekkel, a speditőrrel, márkakereskedőkkel, külföldi importőrökkel, más számítógépes rendszerekkel). Nyugdíjasként is támogatja ezeknek a rendszereknek a működését.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Varsányi János

1945-ben született Újpesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 353/1968

1968-ban diplomázik a BME Villamosmérnöki Kar Híradástechnika Szakán. A Mechanikai Laboratóriumnál négy évig társadalmi ösztöndíjat kap, majd ugyanott 1968–1972 között fejlesztő labormérnökként dolgozik. 1972-ben a Gelka Műszaki Főosztályára kerül technológusi munkakörbe. 1974-től 1982-ig a KGM-TI Módszertani Intézet szervezésében szakmai oktató. Feladatai: a hazai antennarendszerek, sztereo rádió és színes televízió területén dolgozó szakemberek átképzése, technikusminősítő tanfolyamok tartása. Részt vesz a Műszaki Könyvkiadónál a műszaki tankönyvek, jegyzetek, szervizkönyvek, valamint a híradástechnikai témákat átfogó kézikönyv megírásában. 1974-ben továbbképzésen vesz részt a Monroe cég hollandiai leányvállalatánál, ill. 1975-ben NSZK-ban a Hirschmann cégnél. 1980-ban megszerzi a BME Villamosmérnöki Karának színes televízió technikai szakmérnöki diplomáját. 1982–89 között a Postakísérleti Intézet Rádió és televízió osztályának tudományos munkatársa. Kutatási területei: a vezeték nélküli hírközlő rendszerek, a műholdas tv-vételtechnika, a sugárzott teletext rendszer bevezetésének hazai előkészítése, a kábeltelvíziós szabványok honosítása és kidolgozása. Külföldön tart szakmai előadásokat: 1983 Moszkva, 1985 Szófia. 1987–2014 között az IM igazságügyi szakértőjeként tevékenykedik. 1989–91 között az Angyalföldi Javító és Karbantartó Vállalat főmérnöke. Szakterülete: a kábeltelvízió főállomások és koaxiális kábeles szétosztó hálózatok tervezése, kivitelezése és üzemeltetése, 1991–94 között a Kábeltelvízió Kft. ötvenezer előfizetővel rendelkező cég műszaki igazgatóhelyettese. 1994–1995 között a Monor Telefon Társaság Kft. 44 db települést összekötő kábeltelvízió rendszer head-end menedzsere. 1996–2005-ig a Kábelkon Consulting Ipari és Kereskedelmi Szolgáltató Kft. üzletkötője, majd tanácsadó konzulense. Társadalmi tevékenysége a MTESZ-HTE Vételtechnikai Szakosztályának titkáráként kezdődik 1976-ban. 2011-től a HTE Szenior Szakosztály tagja, jelenleg a szakosztály titkára. 1987-ben Puskás Tivadar díjjal tüntetik ki, 2009-ben a HTE 60 jubileumi emlékérem tulajdonosa lesz, majd 2016-ban több évtizedes egyesületi munkásságának elismeréseként Életmű díjat kap. Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Vasady Éva

1944-ben született Érsekújváron.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 604/1968

Az érettségit követően 1962-től 1963-ig az Egyesült Izzó Rádiócső MEO-jában dolgozott mérőnőként. Egyetemi tanulmányai befejezése után 1968-1971-ig a Magyar Optikai Művek Konstruktív Főosztályának Elektromos Laboratóriumában számítógépek perifériális egységeinek tervezésével foglalkozott elektromos szerkesztőként. 1971-től a Gödöllői Agrártudományi Egyetem Mezőgazdasági Gépészmérnöki Kar Mezőgazdaság Villamosítása és Állattenyésztés Gépei Tanszékén dolgozott egyetemi tanársegédként. 1977-ben Baromfitartó épületek klímátényezőinek automatikus szabályozása témában megvédte doktori disszertációját. Ezt követően 2002-ig egyetemi adjunktusként a Mérés és szabályozástechnika tantárgy oktatását végezte. Oktatási tevékenysége mellett aktívan részt vett a Magyar Elektrotechnikai Egyesület munkájában, valamint 1990-1998-ig az EU által finanszírozott Tempus nemzetközi oktatási program szervezésében. Nyugdíjba menetelet követően 2002-2005-ig az Iparművészeti Egyetem (mai neve:MOME) Rektori Hivatalában dolgozott a rektorhelyettes munkatársaként.

Munkásságát az alábbi kitüntetésekkel ismerték el: 1999. Pedagógus Szolgálati Emlékérem (Oktatási Miniszteri kitüntetés), 1999. GATE Mezőgazdasági Gépészmérnöki Kar emlék-érem, 2000.Szt. István egyetem Gépészmérnöki Kar Pro Facultate kitüntetés.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Végh Attiláné dr. Szalánczy Emőke

egyetemi doktor

1944-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 622/1969

Mérnöki és mérnökstanári tanulmányainak befejezését követően 13 éven keresztül tanította a Budapesti Corvin Mátyás Híradástechnikai Szakközépiskolában a képzés valamennyi műszaki elméleti és gyakorlati tantárgyát. Bekapcsolódott az OPI kutatómunkájába a témavezető irányításával a műszaki rajz oktatásának módszereivel foglalkozott. A pedagógia, az oktató-nevelő munka iránti elköteleződése, hivatástudata motiválta, hogy 1974-ben az ELTE Bölcsészettudományi Karán pedagógiaszakos előadói oklevelet szerezzen. 1975. szeptemberétől 26 éven keresztül –félállásban, mint tanársegéd, adjunktus, majd docens- oktatta KKMF mérnökstanár és műszaki oktató nappali és levelező tagozatos hallgatóit szakmai ismeretekre, valamint műszaki tantárgyak oktatásának módszertanára. 1981. szeptemberétől a BJKMF jogelődjének a ZMKMF-nak kinevezett oktatójaként tanított mikrohullámú technikát és radartechnikát a tisztjelölteknek, később levelező tagozatos polgári hallgatóknak is. Mindkét főiskolán folyamatosan dolgozott képzési programok, oktatási anyagok és módszerek korszerűsítésén. Oktatási segédleteket, a szakközépiskola és tiszthelyettes képző iskola számára tankönyveket, példatárakat készített. A főiskola TDK munkáját szakterületén témavezetőként permanensen irányította. 1987-ben az ELTE Bölcsészettudományi Karán egyetemi doktori címet szerzett. Doktori disszertációjában a műszaki főiskolai képzés módszertani innovációjával foglalkozott. 2010. szeptemberében főiskolai tanárként ment nyugdíjba.

Főiskolai tanári munkájának értékelését kiváló dolgozó kitüntetés és az OTDK bíráló bizottságainak elismerése tanúsítja.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Végh Nándor

1945-ben született Kispesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 289/1968

A Puskás Tivadar Távközlési Technikumban érettségizett 1963-ban. Ez évben felvételt nyert a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karára. Diplomáját a Híradástechnikai szakon 1968-ban szerezte meg. Az Orion Rádió és Villamossági Vállalatnál helyezkedett el, ahol a Mikrohullámú Elektromos Technológián beosztott, majd csoportvezető mérnökként középfrekvenciás, alapsávi és automatika áramkörök gyártástechnológusa volt. A későbbiekben analóg, majd digitális mikrohullámú távközlő berendezések gyártástechnológiájával, fejlesztésével, rendszertechnikájával, mérés technikájával és honosításával foglalkozott. 1999-ig az Orion utódvállalatánál az átalakuló termékprofil honosításában és technológiázásában műszaki vezetőként dolgozott. 1999-től 2009-ig – nyugdíjba vonulásáig – az Antenna Hungária Zrt-nél üzleti kommunikációs hálózatban pont-pont és pont-multipont mikrohullámú távközlő berendezések beruházásával, telepítésével projekt menedzserként foglalkozott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Vékássy György

1945-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 225/1968

1968-ban szerzett villamosmérnöki oklevelet a Budapesti Műszaki Egyetem, Villamosmérnöki Kar erősáramú szakán. 1968-1969 között a Ganz Villamossági Művek Transzformátor-technológia Főosztályán dolgozott. 1969-1987 között a KIPSZER Tervezőirodán különféle villamos és irányítástechnikai munkák tervezője: ipari 35/0,4kV-os alállomások, ipari kazánházak, a BNV hűtő-fűtő központja, a BNV T-jelű épületének első fázisa (az akkor első, tűzrendészeti szempontból magas épület). A KIPSZER - a Deutsche Babcock egyedüli villamos és irányítástechnikai alvállalkozója - a kuvaiti Doha West erőmű 8db 1000t/ó teljesítményű kazánja és a hozzá tartozó segédberendezések szerelésénél feladata a szerelés hazai előkészítése és a helyszíni műszaki vezetés az első évben, 1981/82-ben. Az NDK számára végzett export tervezéseken 3 éven keresztül egy 3-5 fős csapat vezetése, ezen belül ipari erőátviteli és irányítástechnikai létesítmények, de egy új magdeburgi kórház is. 1987-1996 között az ERŐTERV-nél irányítótervező. Kiemelkedő munkái: a törökországi Catalagziban épült erőműhöz az irányítástechnikai tervek koordinációja, az ABB-Láng megbízásából erősáramú és irányítástechnikai tervkoordináció két finnországi turbina-generátor telepítésben, sötétindítási lehetőségként két 3MVA dízelgenerátor áttelepítése a Zwentendorfi Atomerőműből a Dunamenti Erőműbe szakági fővállalkozása, a Kelenföldi Erőmű gázturbinás rekonstrukciójának irányítástechnikai létesítményvezetése. 1996-2004 között erősáramú szerelési és installációs anyag nagykereskedő cégeknél műszaki vezető. Másodállásban szakértő az MMBH Műszaki Biztonsági Felügyeletnél. Ezen belül kombinált ciklusú erőművek (Lőrinci, Debrecen, Borsodchem, Újpest, Kispest, stb.) erősáramú szakági engedélyezője. Magántervező munkái közül kiemelkedik a fertői Szent Kereszt templom, amit 1985-ben szenteltek fel.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Veress Jolán

1943-ban született Mezőtúron.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 69/1969

Az abszolutórium megszerzése után 1968 őszétől 1969 végéig a MÁV Építési Géptelep Főnökségen műszaki ügyintézőként állt alkalmazásban. 1970-től nyugdíjba vonulásáig a BME Gazdasági és Műszaki Főigazgatóság Műszaki Fejlesztési Osztályán előbb tervezőként laboratóriumok, előadótermek, csarnokok, tantermek, irodák, számítógép központok, stb. villamos hálózatának felújításához készített terveket. Későbbiekben műszaki ellenőrként kisebb és nagy rekonstrukciós munkák (Ch, K, Kö, F ép, kollégiumok, mérőtelepek, üdülők stb.), valamint az új beruházások (Z ép, Stoczek Konyha-étterem bővítése, Schönherz Kollégium, stb.) villamos hálózatának létesítésénél az egyetem közép- és kisfeszültségű ellátásának átalakítási és bővítési munkálataiban vett részt. Már aktív egyetemi alkalmazottként is lehetősége nyílt szerződéses, ún. "KK" munkákban való részvételre, így a GMF-en belül, valamint több Építész Kari Tanszék oktatóinak tervező társaként is közreműködött (pl.: Fradi Kézilabda Csarnok, Ökölvívó terem, BKV Óbudai Autóbusz Garázs, Hungexpo épületek, Múcsarnok eng. és tender dok., stb.). 1998-ban gyermekeivel Bt-t alapított, melyben folytatta tervezési, műszaki ellenőri és szakértői tevékenységét. Néhány tervezési munka: BME Raktárház, K ép.-i átalakítások, MT ép. laborok felújítása, irodaházak, CBA iroda épület és raktár, GANZ MÁVAG területén több nagy műhely áttelepítése, társasházak, nagyobb lakóházak, stb. Műszaki ellenőrzések: M1, M3 és M7 autópályák mentén mérnökségi telepek, OBI áruházak, CBA Hipermarket és üzletházak, Ford Közép-európai Kereskedelmi Központ, stb. Néhány szakértői tevékenység: V. kerületi lakóházak, vidéki iskolák, kisebb ipari létesítmények, üzletek villamos hálózatának állapotfelmérése.

Munkájáért az egyetem vezetősége Rektori, illetve Miniszteri Dícséretben részesítette.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Vesztergombi Ferenc

1945-ben született Szombathelyen.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 367/1968

1968-ban végzett a BME műszer és szabályozástechnikai tanszékének elektromechanikus műszerek szakán. A Ganz Műszer Művekben először villamos műszerek pontosságának javítására tett konstruktív javaslatokat, majd elektroműszerész fiataloknak tanfolyamokat tartott. Személyi okok miatt el kellett hagynia a patinás gyárat (Marx-Mérei). A Villamosipari Kutató Intézetben a Nagyteljesítményű Zárlatbiztonsági Laboratóriumban kapott állást. Erős áramú villamos készülékek 100 k Amperes termikus és elektrodinamikus terheléspróbáit vizsgáló munkacsoportban dolgozott. A laboratóriumi mérések mellett a jegyzőkönyvek készítését is rábízták. A VKI könyvtárában a szovjet Elektrotechnika folyóiratban rábukkant a világ akkori legmagasabb tv tornyának (Moszkva-Osztankino) villámcsapások regisztrálására alkalmas berendezések leírására és lefordította ezt a cikket. 1972-ben feleségül vette Dr.Pejtsik Judit doktornőt. Három gyermekük és később.13 unokájuk született. 1972-ben a Ganz Villamossági Művek Vasút Főosztályán bekapcsolódott 2db V63-as tirisztoros prototípus mozdony próbatermi, vizellenállásos (Északi Járműjavító) majd nyíltpályás próbáiba. 1979-től 1981-ig Moszkvától 120km-re egy nemzetközi fizikai (részecske) kutató intézetben dolgozott, ahol részecske detektorok elektronikus jeleit számítógép bemenetekhez kellett eljuttatni. Mielőtt kiutazott, a Ganz Villamos Gyárnak felajánlott egy vezetónélküli, visszatáplálás metrórendszer-szabadalmat, amely nem cipeli magával a váltóáramú vontatómotorokat tápláló invertereket, hanem az inverterek az állomásra vannak telepítve. Ily módon jelentős szerelvény súly és villamos energiafogyasztás-csökkentést lehet elérni. Sajnos Ganz vezetősége úgy érezte, hogy 1979-ben ennek megvalósítására még nincs felkészülve sem a gyár sem a magyar ipar. Valójában az állomási átalakítót még a mai napig sehol sem alkalmazták. A feltalálónak (V.F.) pedig nincs elegendő pénze a szabadalmi oltalom megszerzésére.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Vincze Tamás

1944-ben született Budapesten. Villamosmérnöki oklevelének száma: 187/1968

Az egyetem elvégzése után kutató mérnökként helyezkedett el a Híradástechnikai Kutató Intézetben. 1969-ben az ELEKTROMODUL alkatrész-kereskedelmi vállalatnál dolgozott műszaki szaktanácsadóként. Ez időben váltak hozzáférhetővé az első félvezetők és egyszerű monolit integrált áramkörök Magyarországon, amelyek bevezetése komoly műszaki ismeretterjesztési munkát jelentett. Ebben a munkában nagy szerepet vállalt ismertetőik szerkesztésével, előadások tartásával, műszaki katalógusok megjelentetésével. A vállalat kizárólagos joggal rendelkezett ezen alkatrészek forgalmazásában. Néhány éven belül a műszaki vevőszolgálat vezetője lett, és a tanácsadási tevékenységet sikeresen felfuttatta. 1970-72 években szerzett diplomát a Közgazdasági egyetemen külkereskedelmi mérnök közgazdász szakon és 1979-ben védte meg doktori értekezését elektronikai alkatrészek forgalmazásának témájában. A Gábor Dénes Főiskola első kuratóriumának tagjaként részt vett a tantárgyak kialakításában, a modern alkatrészek elterjesztésének szempontjait is figyelembe véve. Műszaki angol nyelvvizsgát tett és az Európa Tanács meghívására 1990-ben részt vett a Brüsszeli Műszaki Egyetem speciális 4 hónapos marketing képzésén, amelyről diplomát kapott. Jelentős szakértői munkát végzett alkatrészek műszaki-kereskedelmi, gazdaságossági kérdéseiben, ismertette őket, cikkeket jelentetett meg. Folyamatosan vett részt a nemzetközi együttműködésben fenti témában. 1990-től 1993-ig az Elektromodul alkatrész üzletágának igazgatója lett és irányította a lebonyolított milliárdos forgalmat. Az egész magyar elektronikai iparban ismert személy volt, alkatrész felhasználási tanácsait rendszeresen kikérték. A külkereskedelmi monopólium megszűnése idején később egy biztonságtechnikai cégnél vállalt marketing igazgatói munkakört. A Halász Biztonságtechnika nemcsak forgalmazással foglalkozott, hanem egy sor külföldi gyártó kizárólagos magyarországi képviselőjét is ellátta. Legjelentősebb képviselői a finn KASO páncélszekrény és az izraeli Safe Place szállodai elektronikus szobaszéfet gyártó világcégek voltak. 2001-ben pályáját a Kontakt Rendszerházban folytatta marketing igazgatóként. 2001-től az IST Biztonságtechnika majd az IST-Szerviz kft egyik ügyvezetőjeként dolgozott és dolgozik ma is. Munkáját az Elektromodul vállalat és az állam különböző kitüntetésekkel is elismerte. Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerete el értékes mérnöki tevékenységét.

Visnyei András

1943-ban született Marcaliban.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 521/1968

A diploma átvétele után az IBM Magyarországi Kft-nél dolgozott, mint számítógépes rendszermérnök. Ezirányú kiképzéseket Németországban végzett el. Az első hazai IBM számítógépes rendszerek beállításán dolgozott. A Műszaki Egyetem Mérnöktovábbképző Intézetében évekig vállalatirányítást oktatott. Ezzel kapcsolatos szakkönyvei és jegyzetei a 70-es 80-as években jelentek meg. 1986-tól Münchenben egy szoftver fejlesztő céget vezetett, majd a rendszerváltás után a cég tulajdonos-igazgatója lett és a német, valamint svájci piacon szoftver fejlesztéssel foglalkoztak. 2002-től a cég magyarországi leányvállalatát vezette nyugdíjba vonulásig.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Weinacht Sándor

1944-ben született Újpesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 343/1968

Egyetemi tanulmányai során társadalmi ösztöndíjas volt az Orion-nál. Így történt, hogy diplomázás után a TV fejlesztési osztályra lett beosztva, ahol színes televízió fejlesztésen dolgozott. 1970-ben Kanadába költözött. A 70-es években felsőbbfokú diplomát (M.A.Sc.) szerzett a Waterloo University mérnöki karán nagyfrekvenciás félvezető áramkörök tervezéséből. A felsőfokú tanulmányokkal egyidőben az Electrohome nevű kanadai TV gyártó cég fejlesztési osztályán folytatta mérnöki munkáját mint projektvezető. Itt számítógépes monitorok fejlesztésével is foglalkozott, ezen módon került az IBM kanadai részlegéhez mint monitor specialista. Az AES nevű kanadai cégnél folytatta a fejlesztési munkát számítógépek, vagyis az akkor újnak tekintett speciális szövegszerkesztőgépek területén. Következő munkahelye az Imperial Oil olaj és üzemanyag kitermelő vállalat egyik új részlege volt, ahol automatizált digitális pénztárgépek fejlesztésével, nullszériás gyártásuk és később tömeggyártásuk irányításával foglalkozott. A 90-es években Mark IV nevű cégnél digitális autópályán használatos jelzőtáblák és rendszerek fejlesztését irányította főmérnöki kapacitásban. 2001-től a SciCan nevű cégnek volt főmérnöke, ahol orvosi műszerek és berendezések fejlesztését irányította. 2004-től 2014-ig szaktanácsadóként dolgozott a DALSA nevű cégnél. Hivatalos nyugdíjazása után a PriceWaterhouseCooper cégnek műszaki szaktanácsadója.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

John Weitzner

1943-ban született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 389/1968

A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának Híradás és Műszeripari technológia szakán végzett. Diploma munkája témáját 'Telemetrikus EKG' címen a Medicor javasolta és az egyetem jóváhagyta. Mérnöki pályafutását a Medicornál kezdte mint gyártás technológus. 1971-től az Egyesült Államokban az Edwards Pacemaker Inc.-nél a Technológia Osztály vezetőjeként szívritmus-szabályzók bemérésével és gyártásával foglalkozott. Később 1980-tól gyártásvezető, majd gyárigazgató volt a Regency LandMobile-nál, ahol ipari minőségű rádióadó-vevőket gyártottak és forgalmaztak. 1986-tól Ismét az Edwards-nél dolgozott, amely ekkor a Baxter International leányvállalata volt. Feladata eleinte az infúziós pumpák Ázsiában való gyártása, majd a Baxter 36 különböző leányvállalata által gyártott elektronikus orvosi műszerek gyártásának ázsiai konszolidációja lett. Szingapúri székhellyel sikerrel megszervezte a gyártást és a termékek terv szerinti szállítását. 1991-ben elfogadta a Verifone Inc. tajvani gyárának igazgatását, a gyár hitelkártya-tranzakciókat automatizáló készülékeket gyártott. Négy évig Tajvanban és Kínában élt, ez alatt az idő alatt Kínában egy új gyárat hozott létre. A negyedik év végen vissza költözött az USA-ba és a Verifone Inc. igazgató-helyettese lett. Feladata kiterjedt a termékek gyártására és 127 országba való terjesztésére. 1999-től mint konzultáns folytatta tevékenységét a következő jelentősebb vállalatoknál: Hewlett Packard, Novatel Wireless Inc., Jabil Inc., Tiszaújvároson egy új gyárat indított be, Sanmina Inc, Innervation Inc., lenyelhető pirula-kamera gyártásával ultrahangos adat közlést alkalmazva, Sunshine Heart Inc.-nél a szív balkamráját segítő eszköz (LVAD) fejlesztésével és gyártásával foglalkozott. Stanford egyetemen MBA-t szerzett. Több szabadalom társszerzője.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Zala Kurtné

1940-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 567/1968

Technikusi oklevelét az Üteg utcai Villamosenergiaipari Technikumban szerezte 1958-ban. Ezután másfél évig a VIV-nél, majd 14 évig az ÉVITERV-nél dolgozott, mint beosztott, később pedig önálló tervező. Eleinte főleg ipari létesítmények villamos berendezéseinek terveit, majd 1969 és 1973 között számos számítógéppont villamos terveit készítette az NDK különböző városai részére részben idehaza, részben pedig Halleban. Eközben 1962-ben megkezdte tanulmányait a BME villamosmérnöki Kar erősáramú szakán, esti tagozaton, ahol 1968-ban végzett. A Lakó- és Kommunális épületek Tervező Vállalathoz (LAKÓTERV) 1973. májusában került. Itt elsősorban lakótelepek és a hozzá tartozó iskolák, óvodák, bölcsődék és szolgáltató egységek belső villamos berendezéseinek terveit készítette, de részt vett az iparosított lakásépítés títusterveinek készítésében is. Ezenkívül fontosabb kommunális épületek felelős tervezője is volt, így pl. A Flórián Üzletközpont, az Államigazgatási Főiskola, a szolnoki és tatabányai Művelődési ház, a Róbert Károly körüti KIKÁ Áruház, számos irodaépület Budapesten és Varsóban, stb... A Lakótervnél kezdetben mint felelős villamos tervező, később csoport-, szakosztály-, majd osztályvezetőként tevékenykedett. Nyugdíjba vonulása után egyéni vállalkozóként folytatta szakmai tevékenységét. Ebben az időben többszintes irodaépületek, különböző kereskedelmi létesítmények és szolgáltató központok, valamint lakóépületek villamos berendezéseinek terveit készítette. Pl.: XIII. Váci út 35. „River Estate”, VIII. Rákóczi út 70-72. sz. alatti irodaépület, XI. Krisztina Pláza, Varsó, Ochota Office Center, Szombathely Family Center, XIV. Egressy út 8-10-12-14-16. sz. lakóépületek stb...

A Magyar Elektrotechnikai Egyesület 2005-ben Életpálya díjjal tüntette ki.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ziegler Péter

1943-ban született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 359/1968

Ziegler Péter 1968-ban diplomázott a BME Villamosmérnöki Karának Híradás és Műszeripari Technológia Szakán. Első munkahelye a Budapest, VI. Csengery utcai Híradástechnika Szövetkezet volt. Itt a Szerszámtervező irodában dolgozik, lemezmegmunkáló, fröccs-öntő, prés, mélyhúzó, bakelit-szerszámok tervezésével foglalkozik. A szövetkezet többi gyáregységénél is eltöltött több-kevesebb időt, az egész gyártási folyamat megismerése céljából. Két év elteltével szakmai tapasztalatok birtokában az egyik üzemrész vezetőjének lehetett volna kinevezve, de családi problémák (Édesapja súlyos betegsége) miatt felmondja állását és a családi üzem műszaki vezetését veszi át. Az új szerepkörben a TMK, az új gépek tervezése, újítások, fejlesztések, üzemátépítés, termékpaletta bővítése, új üzem létesítése tartozik a feladatkörébe. Az elmúlt 25 évben a kisüzemet (45nm) 2000nm területen a fia (gépészmérnök) segítségével 45 munkatárssal dolgozó középüzemmé fejleszti. A termelés ez idő szerint a XII. ker Kisgömb II 26-27 gyáregységekben családi irányítás alatt prosperál.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Zombor Ferenc

1936-ban született Debrecenben.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 143/1966

1954-ben érettségizett a Fazekas Mihály gimnáziumban. Érettségi után a Debreceni Postaigazgatóságon finommechanikai műszerészképzésben vett részt. A tanfolyam után az Igazgatóság területén levő megyékben vezetékes rádió-karbantartását végezte. A Mechwart András Gépipari technikumban 1960-ban levelező szakon híradás technikus oklevelet szerzett. Ekkor távközlési műszaki előadói beosztást kapott az Igazgatóságon. Igazgatósági előadóként fejlesztésekkel foglalkozott, majd csoportvezető, később osztályvezető lett. Közben a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának Híradástechnikai Szakán levelezőként végezte és kapott diplomát. Ezúttal műszaki igazgatóhelyettes lett, a megvalósítást, ellenőrzést és üzemeltetést irányította. A Debreceni Postaigazgatóság területén a már üzemelő távbeszélő fő- és alközpontok és hálózatok, a Telex központok és hálózatok üzemeltetésének és karbantartásának biztosítása, valamint a létesítendő crossbar központok és a hozzájuk tartozó hálózatok előkészítése, a beruházások előkészítése a kivitelezők részére, az építések, szerelések ellenőrzése és az üzemeltetés biztosítása tartozott feladatai körébe. Szervezte és irányította az Igazgatóság területén a hat számjegyre történő áttérést, távbeszélő állomásgazdálkodást. Részt vett óraadó tanárként és vizsgaelnökként is a szakmunkásképzésben. Mivel gazdasági kérdésekkel is foglalkoznia kellett, a Közgazdaságtudományi Egyetem Mérnök – Közgazdász tagozatának Ipari szakán diplomát szerzett (törzsszáma: I-56/1968-69. M). Az említett feladatokat nyugdíjazásáig, 1992-ig végezte. A debreceni elektronikus távíróközpont alapokmányának készítését és létesítésének előkészítését még irányította. Sajnos a beüzemelésnél már nyugdíjasként vett részt.

A munkásságáért Kiváló Dolgozói Oklevelet, Kiváló Munkáért minisztertanácsi kitüntetést, 45000 terven felüli távbeszélő létesítéséért Miniszteri Dicséretet, Vezérigazgatói Elismerést, Honvédelmi Érdemérmét kapott. Nyugdíjazásakor 1992-ben Miniszteri Elismeréssel jutalmazták.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Zsótér Jenő

1944-ben született Budapesten.

Villamosmérnöki oklevelének száma: 279/1968

A BME Villamosmérnöki Karának Híradástechnikai szakán 1968-ban végzett. Első munkahelyén az NDK-ban a ROBOTRON Kombinát radebergi gyárában a sorozatban gyártott ROBOTRON 300 második generációs számítógép végbevizsgálását végezte. Itt ismerkedett meg a német ipari kultúra hagyományain alapuló sorozatgyártás, gyártás ellenőrzés, dokumentálás, illetve bevizsgáló eszközök és azok dokumentumainak egységes rendszerével. Lehetősége volt, hogy a Drezdai Műszaki Egyetem információtechnikai karán 1969-től 1972-ig posztgraduális tanulmányokat folytasson. 1972-től Budapesten a Számítástechnikai Koordinációs Intézetben (SzKI) a magyar számítástechnika kezdeteibe kapcsolódhatott be. A francia licenszen alapuló R-10 számítógép alkalmazási lehetőségeit kutatva a korabeli technikai korlátok között különféle kezdeti - pilot alkalmazásokat dolgozott ki: beszédfelismerés, ujjlenyomat analízis, mozgó járművek osztályozása ipari TV kamerával, alfanumerikus feliratok megjelenítése TV képernyőn számítógépen keresztül, valamint a szintetizált beszéd felhasználása. Az 1980-as Moszkvai Olimpiai Játékokra video karaktergenerátort tervezett és gyártását koordinálta. A TV feliratozó készülékek több mint harminc helyszínen működtek a televíziós sport közvetítéseknél. 1990-től számítástechnikai alkalmazásfejlesztéseket és kereskedelmi értékesítési tevékenységet végzett az SzKI leányvállalatánál. 1995-től magánvállalkozó; az ISDN technológián alapuló – elsősorban PC-s videokonferencia eszközök alkalmazásával, installálásával, értékesítésével kapcsolatos tevékenységeket folytatott. 2000-től köztisztviselő, a Nemzeti Hírközlési és Informatikai Tanács – a Magyar Kormány tanácsadó szerve - irodáját vezeti. Feladata a Tanács tagja számára szükséges adminisztráció és szakmai háttéranyagok elkészítése volt. 2010-től nyugdíjas.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Papp János

1933-ban született Békéscsabán.

1953-ban lett a BME Villamosmérnök Karának hallgatója és a harmadik év után kényszerült elhagyni Magyarországot 1957-ben. Kanadába vándorolt, ahol műszaki rajzolóként és tervezőként dolgozott. Beiratkozott a University of Toronto Faculty of Electrical Engineering harmadik évfolyamára és diplomát szerzett 1963-ban, amit a kanadai Professional Engineerig Egyesület elfogadott. 1967-ben kinevezték Főmérnöknek. Ezután 1976-ban csatlakozott az Atomic Engineering of Canada-hoz, ahol készülék-mérnök csoportvezető, majd szelepspecialista („Principal Engineer”) lett 1996-ban. Ez a tisztség ekkor jött létre az AECL 30-40 éves működése során. A Principal Engineer kinevezése azt követte, hogy 1994-ben mérnöki és tervezési hibák miatt radioaktív gátszakadás keletkezett és radioaktív víz ömlött ki. Veszélybe került a Candu Industry összes létesítménye, még a tervezés és építés stádiumában lévők is, ami hatalmas veszteséget okozott volna. A probléma megoldását reá bízták. Terve, amelyet előzőleg sohasem használtak a Candu reaktorokban, megfelelt a legszigorúbb követelményeknek. Azóta a teljes Candu PHT (Primary Heat Transport = elsődleges hő-szállítás) biztonságos üzemeltetése az ő terve alapján történik. Természetesen minden akkor működött és épített Candu PHT-t átszereltek az ő tervei alapján. E munkáért a következő díjban részesült: AECL, G. L. Brooks Engineering díj Ken Hau és John (János) Papp részére: A Candu hő-szállítási rendszer nyomás- és berendezés-szabályozó rendszerének biztonságos és költséghatékony továbbfejlesztéséért, kreatív elemzéséért és működésének tanúsításáért.

Az Egyetem Szenátusa **emléklap** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Venczel János

*1938-ban született Monoron.
Szakmérnöki oklevelének száma 754*

Budapesten a Kölcsey Ferenc gimnáziumban érettségizett 1957-ben, még az évben felvételt nyert a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karára. 1959-ben külföldi ösztöndíjat nyert és a Leningrádi Elektrotechnikai Intézetben folytatta tanulmányait. 1964-ben villamosmérnöki oklevelet kapott. 1964-től 1968-ig Budapesten az Elektromechanikai Vállalatnál a műszer osztályon dolgozott mint fejlesztő mérnök. Részt vett a kabhegyi és tokaji TV relé adó tervezésében és üzembe állításában. Szakmérnöki oktatásban vett részt 1966-1967 tanévben a Villamosmérnöki karon és televíziótechnikai szakmérnöki oklevelet kapott. Az 1968-as év végén kivándorolt az Amerikai Egyesült Államokba. Első munkahelye Joulie Research Laboratory volt ahol precíziós feszültség és áram források tervezésén dolgozott. 1972 és 1974 között a Telemet vállalatnál kábel televíziós modulátorok és demodulátorok tervezésével foglalkozott. 1972-74 között folytatta villamosmérnöki tanulmányait esti tagozaton a Brooklyn Polytechnikai Intézetben és a minősítő vizsga sikeres letétele után elkezdte a PhD fokozat disszertáció írását, ami aztán nem fejeződött be. Későbbi munkaköre videó és magas frekvenciás áramkörök és műszerek tervezése volt. 1984-től kezdve a roncsolásmentes anyagvizsgálat témakörben tevékenykedett, specifikusan az ultrahangos anyagvizsgálat és az ehhez kapcsolódó műszer tervezés témakörben. Tervező munkájáról több alkalommal beszámolt nemzetközi konferenciákon Kínában, Indiában és több európai országban is. 47 éves villamosmérnöki gyakorlat után, 72 éves korában nyugalomba vonult.

Az Egyetem Szenátusa **emléklap** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

PRO PROGRESSIO ALAPÍTVÁNY

A Műegyetem Baráti Köre 1996-ban létrehozta a Pro Progressio Alapítványt azzal a céllal, hogy a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen és a vele együttműködő intézményekben az oktatáshoz és a magas szintű oktatás nélkülözhetetlen környezetét képző kutatáshoz szükséges feltételeket jobbjítsa annak érdekében, hogy a szellemi tőke a tudomány nemzetközi fejlődésének irányai mentén folyamatosan gyarapodjon, a nemzeti és egyetemes értékteremtés szerves része legyen. Az alapítvány minősítése: közhasznú alapítvány.

Mindezek megvalósításához az alapítvány feladatának tekinti:

- az oktatáshoz és a kutatás-fejlesztéshez szükséges tárgyi és személyi feltételek szinten tartását és fejlesztését,
- a tudományos továbbképzés feltételeinek támogatását ösztöndíjakkal,
- a tudomány eredményeihez és az ország mindenkori szükségleteihez folyamatosan igazodó iskola-, és tanfolyamrendszerű oktatást szolgáló szervezet kialakulásának támogatását,
- a szociálisan hátrányos helyzetű, de tehetséges hallgatók támogatását,
- a hallgatók, oktatók sportolási, kulturális lehetőségeinek bővítését, az egyetemhez tartozás tudatát erősítő szervezetekkel kapcsolattartást, színvonalas egészségügyi és szociális ellátást,
- az oktató és kutató munka természetes hátterét nyújtó egyetemi kapcsolatszervezés támogatását.

Az alapítvány nyílt, hozzá bármely bel- vagy külföldi természetes és jogi személy pénzbeli vagy természetbeni adománnyal, vagyoni értékű jog átengedésével, ingó vagy ingatlan vagyionrendeléssel csatlakozhat, ha írásban deklarálja egyetértését az alapítványi célokkal.

Az alapítvány céljainak a megvalósítását a kuratórium pályázatok kiírásával, ösztöndíjak, díjak alapításával is elősegítheti.

Várjuk a szervezeteinkhez csatlakozni kívánókat és támogatókat a Pro Progressio Alapítvány titkárságán:

1111 Budapest, Egry József u. 18. VI. épület C szárny Galéria 3. szoba

Tel.: 463-1595

E-mail: ppai@mail.bme.hu

Honlap: www.proprogressio.hu

A Pro Progressio Alapítvány számlaszáma:

10700024-04310002-51100005

Az alapítvány közhasznúsági beszámolóit a **www.proprogressio.hu** címen olvashatók.

Megjelent: Műegyetem - A történeti campus

A XIX. sz. végére a Királyi József Műegyetem kinőtte a pesti belvárosban alig másfél évtizede elfoglalt épületeit, s ezért számára Dél-Budán, egy Duna-parti területen új helyet jelöltek ki. A lágymányosi telken az új egyetemváros a XX. század első évtizedében alig nyolc év alatt készült el.

Az épületeket az Egyetem három neves építész professzora: Czigler Győző, Hauszmann Alajos és Pecz Samu tervezte. Az akkor emelt Campus nem csak átgondolt koncepciója és építészeti igényessége miatt méltó figyelmünkre. Az elmúlt évszázad történelmi viharai, valamint a műszaki tudományok fejlődése és az oktatási módszerek átalakulása miatt az épületek számos viszontagságon és változáson estek át. Történetük még azok számára is szép számmal tartogat érdekességeket és meglepetéseket, akik éveket, évtizedeket töltöttek a Műegyetemen.

Az album igyekszik jelentőségéhez méltó módon bemutatni a több mint száz éves épület-együttest. Egyaránt kíván szólni a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem volt, jelenlegi és leendő polgárainak, valamint az építészet és a felsőoktatás iránt érdeklődő nagyközönségnek is.

- Szerkesztők: Armuth Miklós, Lőrinczi Zsuzsa
- Szerzők: Gy. Balogh Ágnes, Frey György Péter, Kalmár Miklós, Kiss Zsuzsanna Emília, Zsembery Ákos
- Kiadó: 6 Bt Kiadó, 2013 • Oldalszám: 279 oldal • Méret: 34 x 24 cm
- ISBN: 978-963-313-090-2

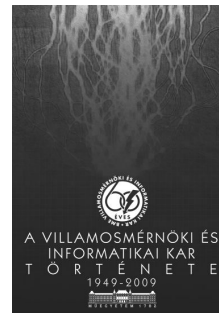
Az album megrendelhető a campusalbum@omikk.bme.hu címen.

Helyszíni értékesítés: BME OMIKK, 1111 Budapest, Műegyetem rakpart 3. földszint 53.

Tel.: +36 1 463-2446 • H-P: 10:00- 17:00

Megjelent: A Villamosmérnöki és Informatikai Kar története 1949-2009

Ez a kiadvány a Villamosmérnöki és Informatikai Kar megalapításának 60. évfordulóját köszöntve, az ünnepi tanév megnyitásakor készült el. Részletesen taglalja az 1949 óta eltelt hatvan év jelentősebb eseményeit és eredményeit, történeti sorrendben tekintve át a szervezeti és oktatási rendszerben történt változásokat és a diákélet alakulását. Az eddig megjelent legrészletesebb leírást nyújtja az olvasónak, amely alkalmas arra, hogy megismerje e hosszú időszak történetét és alapot ad arra, hogy a Kar büszkén ünnepelhesse eredményeit az ünnepi tanév kari és tanszéki rendezvényein egyaránt.

A kiadvány a fellelhető dokumentumok alapján időrendben, tízéves időszakokra bontva tekinti át a Kar oktatásának fejlődését, az egymás után következő tantervek kialakításának céljait és küzdelmeit, a Kar által művelt tudományágak követésének eredményeit. Felsorolja a képzések szerkezetének módosításait, a tantervek és a szakok változatait. Részletesen, történelmileg kibontva írja le a tanszékek létrejöttének, átalakulásának, egyesüléseinek vagy szétválásának, valamint tudományterületeinek főbb adatait és azok művelőit. A szöveget számos tantervi melléklet illusztrálja, a megjelenés időpontja szerinti formában. A kötet utolsó része a Kar elhunyt tanáraitól emlékezik meg. Bár a kötet nem terjed ki a kar történetének minden részterületére, hasznos információt adhat hallgatóknak, akik megismerkedhetnek intézményük hatvanéves törekvéseivel, fiatal oktatóknak, akik legfeljebb hallgatókoruk kezdetéig informáltak a múlttól, valamint azon egykori hallgatóknak, akik több évtizede elhagyták az intézményt és keveset tudnak az azóta eltelt időben történetekről. Tájékoztatást ad azoknak is, akik eddig csak külső szemlélői voltak a Kar tevékenységének és most kívánnak megismerkedni azzal. A kötet B/5 formátumban, 300 oldalas terjedelemben jelent meg. A kiadvány térítési összege 1000 Ft, melyet a Pro Progressio Alapítvány CIB 10700024-04310002-51100005 számlájára kérünk utalni. A kiadvány átvehető a VIK Dékáni Hivatalban.

A Műegyetemi Kiadó gondozásában megjelent reprezentatív kiadványok

Németh József: A Műegyetemtől a világhírig

E könyv olvasója bizonyosságot talál arra, hogy a Műegyetem tanárai és tanítványai hogyan vettek részt a magyar gazdaság fejlesztésében, hogyan járultak hozzá a világ műszaki fejlődéséhez. Könyvünk a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem közel 225 éves történetét, nemzetközi hírű mérnök-tanárait, több, ma már világhírű egykori tanítványát – akik közül hárman Nobel-díjat kaptak – és a mai Műegyetemen folyó oktató, kutató munkát mutatja be – magyar és angol nyelven – több mint 350 képpel. Elődeinktől kapott örökségünk arra kötelez bennünket, hogy a Műegyetem továbbra is hazánk vezető felsőoktatási intézménye, valamint Európa aktív, jelentős műszaki -, természet- és gazdaságtudományi oktató-kutató központja maradjon. Könyvünk emlékeztessen a régiekre, bátorítson az új keresésére.

Hencsei Pál: A Műegyetemtől a sport élvonaláig

A könyvben mindazokat a műegyetemi sportolókat kívánjuk bemutatni, akik résztvettek az olimpiai játékokon, illetve sikeresen szerepeltek más világversenyeken: világbajnokságokon, Európa-bajnokságokon, főiskolai világbajnokságokon. Műegyetemi sportolóknak tekintjük mindazokat, akik egyetemünkön mérnöki diplomát szereztek, egyetemi hallgatók vagy dolgozók voltak, vagy a MAFC egyesületben sportoltak. A sporteredmények ismertetése mellett kitérünk arra is, hogy a civil életben, a mérnöki pályán milyen sikereket értek el, hogyan állták meg a helyüket. Ezzel igazolni szeretnénk, hogy a sport és a tanulás összeegyeztethető, mindkét területen el lehet érni kiemelkedő eredményeket, meg lehet felelni az elvárásoknak. A mai egyetemi hallgatók a leírtakat követendő példaként használhatják fel, hogy sportbeli és szakmai sikereikkel a Műegyetem hírnevét a jövőben is öregbíthessék.

Palasik Mária: A műegyetemisták odüsszeiája 1944–1946

1944 decemberében a nyilas magyar kormány SAS-behívóval arra kényszerítette az orvosi egyetemeket, a József nádor Műszaki- és Gazdaságtudományi Egyetem két végzős és szigorló évfolyama mérnöki karainak hallgatóit, valamint állatorvostan-hallgatóit, hogy Németországba telepítve (csaknem toloncolva) ott folytassák és fejezzék be tanulmányukat. Azok előtt, akik megtagadták tanulmányaik Németországban történő folytatását, két választás volt: vagy katonai szolgálatra jelentkeznek, vagy bujkálnak. Az előbbi a harcba vetés, az utóbbi a pusztulás veszélyét jelentette. Ez sem hordozott kevesebb kockázatot, mint a németországi kitelepítés.

Az egykori hallgatók kezdeményezésétfelkarolva a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Egyetemtörténeli és Hagyományőrző Bizottsága védnöksége alatt, a BME támogatásával, a Műegyetemi Kiadó gondozásában monográfiában tárja az utókor elé ennek a generációnak a hányattatásait.

A kiadványok megrendelhetők:

BME Printer Nonprofit Kft. (Műegyetemi Kiadó)

1111 Budapest, Goldmann tér 3.

Telefon: 463-3864

Egyetemünk emlékei

A Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem egykori hallgatói, akik arany-, gyémánt-, vas-, rubin- és platinadiplomát vehettek át az ünnepség alkalmával, emlékezhetnek az egyetem egykoron volt épületeire, azóta sem látott tárgyaira, hangulatára és miliójére. Egyetemünk patinás, múltjára büszke intézmény, de mára egyre kevesebb emlékünknél maradt meg.

Éppen ezért szeretnénk megszólítani az Egyetem múltját őrzőket, akik a régi épületek és tereik fényképeivel, a korabeli egyetemi élettel kapcsolatos tárgyakkal rendelkeznek vagy hollétükről tudomásuk van, hogy másolatkészítés céljából vegyék fel a kapcsolatot az Egyetem BME Omikkal. Természetesen az eredeti emlékektől nem kell megválniuk, csupán fényképmásolatot szeretnénk készíteni egyetemi archívumunk számára.

Bízunk benne, sok érdekességgel fogunk találkozni, s mihamarabb megteremtjük a lehetőségét annak, hogy a mai hallgatók is megismerkedjenek eme relikviákkal. Ötven év múlva a mai fiatalok fognak mesélni és emlékezni erre a korra, de szeretnénk, hogy ez folyamatos legyen emlékezetünkben, s legfőképpen hiteles.

www.omikk.bme.hu

Visszaemlékezés-gyűjtemény

Egyetemünk több mint 236 évre visszanyúló, egyedülálló szellemi örökségének megőrzése szép feladat, kötelesség. Fontos része a mindenkori egyetemi polgárok identitásának és közösségtudatának formálása, erősítése, valamint az egyetemi hagyományok ápolásának gazdagítása és színesebbé tétele. Ennek egyik módja az egyetem múltjának újfajta módon, hétköznapi mélységében való feltárása és bemutatása, a személyes történetek, emlékek rögzítése, megőrzése és közreadása. Az egyetem levéltára ennek szellemében visszaemlékezés-gyűjtemény létrehozását tervezi írásos, hangzó és képi dokumentumok begyűjtésével.

Kérjük az egyetem volt és jelenlegi oktatóit, dolgozóit és volt hallgatóit, akik az 1940-60-as években tanultak, oktattak, dolgoztak a Műegyetemen, hogy közreműködésükkel segítsék vállalásunkat (természetesen az 1970-90-es évek történetére vonatkozó anyagokat is szívesen fogadunk, hiszen a közelmúlt története iránt egyre nagyobb az érdeklődés). Olyan írásos, hangzó és képi dokumentumokat várunk, amelyek a visszaemlékező egyetemi életére, tevékenységére és az egyetem történetének valamely szegmensére vonatkoznak.

A visszaemlékezést megkönnyítő, annak támpontokat adó összeállítás letölthető a levéltár honlapjáról (www.omikk.bme.hu).

A felhívásban foglaltakkal kapcsolatos információkért kérjük az alábbi munkatársunkat keressék:

Batalka Krisztina levéltáros (telefon: 463 1703, e-mail: kbatalka@omikk.bme.hu)

Megértő együttműködésüket előre is köszönjük.

Tisztelt Kitüntetett!

Tisztelettel köszöntjük Önt jubileumi diplomája átvétele alkalmából. Az ünnepélyes átadáson minden kitüntetetről fénykép készül, amint átveszi diplomáját. A felvételek az átadást követően, június 1-től megtekinthetők a **www.foto.bme.hu** internetcímen.